

Giới thiệu Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?

Tác giả Jolie Ahna vừa ra mắt đọc giả tựa truyện teen hay mang tựa đề Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?, một trong những siêu phẩm mong chờ nhất.

Truyện trên trang đọc truyện online nhanh nhất hiện nay. Câu chuyện xoay quanh hai nhân vật chính đầy đáng yêu và cá tính.

- LA THANH THANH: Cô Gái Có Ngoại Hình Hoàn Mỹ, Đẹp Không Gốc Chết. Cô Rất Nổi Tiếng Vì Là Một Thủ Lĩnh Có Tiếng Tầm Trong Giang Hồ Và Còn Là Con Gái Của Ông Boss Lớn Nhà Ta, Trùm Xã Hội Đen. Vì Vậy Trong Lần Chuyển Trường Lần Này Nó Đã Quyết Định Cải Trang Nhằm Giấu Đi Thận Phận Của Mình Để Tránh Nguy Hiểm Về Tinh Thần Lần Thề Xác.

- VƯƠNG HOÀNG ANH: Anh là Nam Thần Trong Lòng Của Mọi Cô Gái, Là Con Người Đào Hoa Và Tính Khí Thì Luôn Thay Đổi Thất Thường Như Thời Tiết. Cuộc Đời Của Hắn Ta Chỉ Có "Gái Gú" Là Trò Vui Để Giải Trí, Để Cuộc Sống Thêm Thăng Hoa Và Thú Vị, Hắn Ta Luôn Tìm Đến Những Cảm Giác Mạnh Chăng Hẹn Như Đua Xe.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Tháng 7, những cơn mưa nặng hạt bắt đầu đổ xuống, màn mưa trắng xóa và dày đặc như sương mù.

Buổi tối hôm ấy, Nó đang đi trên đường thì vô tình gặp phải bọn Sky phục kích ngay con hẻm về nhà mình. Bất ngờ bị tấn công, bọn chúng hơn 50 người lao đến như một con hổ vồ lấy miếng mồi. Tên thủ lĩnh Sky hét to ra lệnh cho đàn em mình:

- Giết chết cô ta! Trả thù cho lão đại.

Nó nhìn bọn chúng cười nửa miệng, với tay lấy cây gậy sắt bên dưới yên sau xe rồi bắt đầu trận chiến 1 chọi 50. Bọn chúng bộ bị thiếu năng hay sao mà lại đi đấu với nó, đầu phải muốn giết nó là có thể giết được dễ dàng đâu, bộ quên nó là ai rồi à?

Bọn đàn em của Sky hoảng sợ khi nhìn thấy trước mắt mình là một nữ sát nhân, đôi mắt nó lạnh đến nỗi lửa cũng phải hóa thành băng. Mưa thì cứ rút xuống như thác đổ, mà nó và bọn Sky thì cứ hùng hổ đánh nhau mặc cho ai sống ai chết. Họ không cần quan tâm.

Trong vòng 30 phút ngắn ngủi, nó cho cả đám đó và tên thủ lĩnh kia nằm lăn ra đường. Nó cũng bị thương không ít, nhìn lại chiếc áo sơ mi trắng của mình. Chiếc áo sơ mi trắng đã nhanh chóng được cơn mưa nhuộm thành màu đỏ, là màu máu của nó.

Nó tiến lại xe mình thì nhìn thấy nó đã bị hư hỏng nặng. Chắc chắn bọn chúng đã chơi xấu để nó không có đường thoát thân.

- Cả bọn chết tiệt! Chiếc xe của ta vừa mới bảo trì lại.

Bỏ mặc chiếc xe ở đó, nó đi bộ về. Đang đi thì bỗng nhiên nó cảm thấy mình như chẳng còn chút sức lực, chắc là do nó bị mất máu quá nhiều. Đến lúc nó không thể kiểm chế được nữa, nó ngã ngay trên con đường.

Vừa lúc ấy, một chiếc xe hơi dừng lại ngay chỗ nó, một người đàn ông trung niên cầm chiếc dù chạy ra mở cửa xe cho một người khác.

- Cậu chủ... đi từ từ thôi ạ!

Bác tài xế đứng che dù cho tên đó bước ra, hắn ta đi đường vài bước thì nhìn thấy một cái xác nằm ngay trước cửa nhà mình. Hắn và bác tài xế hốt hoảng nhìn nhau:

- Mau báo cảnh sát đi!

- Khoan đã cậu chủ, Bác tài xế đưa dù cho hắn cầm, còn ông thì đội mưa chạy đến chỗ cái xác đó.

Khi đến gần, ông hoảng hốt nhìn cái xác, rồi nói với hắn ta:

- Cậu chủ... là một cô gái, hơn nữa còn sống chưa chết. Cô ta bị thương nặng lắm.

Nghe ông nhắc đến "con gái" hắn liền buông bỏ cây dù, chấp nhận đội mưa để bồng nó vào trong nhà. Bác tài xế nhanh chóng bấm số điện thoại gọi cho bác sĩ riêng đến khám cho nó.

Tại một căn biệt thự rộng lớn khác, tiếng của một người đàn ông la toát lên:

- Thanh Duy, mau điện thoại gọi cho con Thanh Thanh về ngay! Trễ đến giờ này rồi mà nó còn đi đâu vậy hả? Nó quên rằng bên ngoài toàn là kẻ thù không? _Người đàn ông đó không ai khác chính là Ba nó, Boss lớn của gia đình.

- La Hoàng Dân: Đại Boss của băng nhóm Hắc Long, Ông ít để lộ thân phận của mình vì xã hội còn nhiều điều hiểm nguy không ngờ tới. Tính cách ông khá lạnh lùng và tàn độc, sẵn sàng thủ tiêu những kẻ chống đối mình.

- La Thanh Duy: Em trai nó, nhỏ hơn chỉ 2 tuổi. Cậu cũng là một tay giang hồ có tiếng. Sợ chị nó hơn cả ông Dân. Rất đẹp trai và cool ngầu, được nhiều chị em mê mẩn.

Nghe lệnh ông Dân, Thanh Duy móc chiếc iphone 7 ra gọi, số của nó luôn luôn đứng đầu nhật kí cuộc gọi của Duy. Để điện thoại lên tay, qua mấy hồi chuông rồi mà vẫn chưa thấy nó bắt máy, Duy lo lắng rồi gọi lại lần 2 rồi lần 3. Không gọi được cho nó, Duy quay sang nói với ba.

- Ba...không liên lạc được với chị.

Ông cũng lo lắng không kém gì Duy, ông Dân liền cho mấy tên vệ sĩ đi tìm nó.

Một lát sau, một tên vệ sĩ gọi điện thoại về cho Thanh Duy báo tin.

- "Nhị thiếu gia, đã tìm được xe Đại tiểu thư rồi ạ!"

- Người đâu?

Cái tên vệ sĩ này, quan trọng là tìm người, báo cáo chiếc xe làm gì không biết.

- "Chúng tôi không thấy người, chỉ có chiếc xe bị hư hỏng nặng...hình như ở đây vừa có đánh nhau, vết máu và vũ khí vẫn còn bên đường "

Thanh Duy vội cúp máy rồi quay sang nhìn ông Dân với vẻ mặt hoảng hốt.

- Ba...chị Thanh gặp chuyện rồi.

- CHẾT TIẾT! Mau phái người đi tìm nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Sau cơn mưa trời lại sáng, buổi sáng của ngày hôm nay thật tuyệt vời, nó có thể tận hưởng được cơn gió của mùa hè được thổi vào từ cửa sổ, thoáng phớt lại lại ngửi thấy hương thơm của hoa oải hương nhẹ nhàng. Sau căn phòng của nó hôm nay dễ chịu vậy nè.

Khoan đã...nó cảm thấy có gì đó sai sai, căn phòng của nó không có cửa sổ làm sao có ánh nắng soi rọi vào((Do trốn đi chơi nhiều quá nên ông Dân sai người lắp luôn cái cửa sổ, nên từ đó trở đi, nó không còn thấy ánh sáng của buổi sớm mai nữa...)). Và cũng không hề có mùi hương của hoa oải hương nào cả. Trong tiềm thức nó tự hỏi đây là đâu? Rồi choàng tỉnh dậy.

- Chết tiết! Đây là đâu? Mình bị bọn chúng bắt sao?

Trong đầu nó chỉ nghĩ bọn Sky bắt cóc nó chứ nó không hề nghĩ đến có một tên hám gái nhất quả đất đã cứu mạng nó trong đêm mưa bão ngày hôm qua.

Vừa lúc nó đang cảm thấy hoang mang thì cánh cửa phòng từ từ mở ra, thì ra là một cô hầu gái đang bụng thức ăn sáng cho nó và theo sau cô chính là hân.

- Cô tỉnh dậy rồi sao? Ăn sáng đi đã...tôi không biết khẩu vị của cô như thế nào nên sai người làm đại, hy vọng nó vừa miệng với cô.

Nó nhìn hân với ánh mắt nghi ngờ, vì chỉ mới vừa nhìn thấy hân thì tên này đã đối xử tử tế với nó rồi. Nó nghi ngờ hân có âm mưu giết hại mình, cho rằng trong thức ăn có độc.

- Anh là ai? Bắt tôi có mục đích gì?

Hắn nở nụ cười tinh nghịch nhìn nó trả lời:

- Cô à! Cô quên là hôm qua cô đã ngắt xiut ngay trước nhà tôi hay không. Chính tôi đã cứu cô, cô không nhớ sao?

Nó bắt đầu lục lại kí ức về chuyện đêm qua, đúng thật là nó có ngắt nhưng về chuyện hắn cứu nó thì chẳng có chút ấn tượng nào.

- Không nhớ. Nó trả lời trống không, khiến hắn nhăn mặt vì khó chịu.

- Tóm lại tôi là người cứu cô đêm hôm qua, không có ý làm hại cô đâu. Vết thương của cô đã đỡ hẳn chưa?

- Không sao, chút vết thương thì có là gì? Nó trả lời một cách lạnh lùng.

Nó mặc kệ hắn ta có là ân nhân cứu mạng mình hay không, đối với nó: Don't care. Nó đứng dậy bước ra khỏi giường thì hắn ngăn nó lại.

- Cô định đi đâu? Ăn sáng rồi uống thuốc đã.

- Buông ra. Nó nhìn vào bàn tay của hắn đang đặt trên vai mình.

Ánh mắt nó chứa đầy tia lửa điện, hắn nhanh chóng rút tay mình lại.

- Cô không được đi. Tôi là người cứu mạng cô, cô phải trả ơn tôi chứ. Hắn chỉ muốn nó ở lại lâu hơn chứ không phải là con người hẹp hòi tính toán như vậy.

Nhưng thôi rồi, nó lại nghĩ hắn 100% là loại người đó đấy.

- Muốn gì thì đến Glendowie tìm La Thanh Thanh, bây giờ tôi không có thời gian nói chuyện với anh.

Nói rồi nó quay người bỏ đi, còn hắn thì sau khi nó bỏ đi thì khẽ cười:

- Glendowie sao? Thú vị rồi đây.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Nó nhanh chóng bắt taxi về nhà, vừa vào đến phòng khách nó đã trông thấy Ông Dân và Thanh Duy đang ngồi chờ mình từ tối hôm qua đến giờ. Biết lỗi của mình

- Thanh Thanh...con đã đi đâu vậy hả? Ông Dân tức giận quát.

- Đại ti...chị làm em lo lắng suýt chết rồi nè. Thanh Duy nhìn nó rung rung nước mắt. (Ôi! cậu nhóc này có vẻ cứng rắn lắm nhưng nó mà có chuyện gì thì chắc Duy cũng bỏ mạng theo nó).

Nó biết mình có lỗi liền cúi đầu 180 độ trước mặt ông Dân, ông nhìn nó thoáng buồn rồi nói:

- Đã có chuyện gì vào tối đêm qua.

Nó tường trình lại sự việc hôm qua một cách cụ thể và ngắn gọn nhất vì ba nó ghét nhất dài dòng mất thời gian.

- May mắn con chỉ bị thương nhẹ thôi. Ông quay sang Thanh Duy. Đưa chị con lên phòng nghỉ ngơi đi.

Nghe theo lệnh của ông, Thanh Duy dìu nó lên phòng.

- Đại ti...chị có thấy đau nhiều không? Em gọi bác sĩ cho chị nhé!

- "BỐP" Nó đánh vào đầu Duy một cái rồi đau, rồi nói:

- Lời tao nói mày không nghe lọt lỗ tai hay sao? Không được gọi tao như vậy rồi mà. Gọi là "chị hai" nghe rõ chưa?

- Thôi, em không gọi như vậy được. Em gọi "Đại ti" từ nhỏ đến giờ rồi. Sờ không được đâu

Thanh duy cãi bướng,làm cho nó càng bức bối trong người hơn.Nhưng cũng đành bó tay với thằng đó rồi.

- Được rồi,ở nhà thì thích gọi gì thì gọi,ngày mai tao đi học rồi.Nên đừng có tỏ ra quen biết tao không thì tao đánh chết ráng mà chịu.

Nghe nó cảnh báo,Thanh Duy tái xanh mặt rồi gật đầu lia lịa.

" Ding Dong Ding Dong"

Tiếng chuông cửa nhà nó reo lên,người làm liền chạy ra mở cửa,thì ra là Hương Ly,cô bạn rất thân của nó.Được người giúp đưa cô đến phòng nó,Ly mở cửa bước vào vừa nhìn thấy nó cô nâng chạy nhào đến ôm chầm lấy nó.Bất ngờ,nó la lên vì nhò vô tình đụng trúng vết thương của mình.

- Mày...mày bị gì vậy?

Sợ con bạn lo lắng nên nó không muốn nói sự thật.

- Tại mày ôm tao mãnh liệt quá đó!Đau hết cả người.

- Thì cũng tại 2 năm rồi mới được gặp mày nên tao nhớ quá nên vừa đáp máy bay là tao đến nhà mày trước tiên luôn đó.Thấy tao yêu mày nhiều chưa?

Ly ôm hôn nó thắm thiết làm cho Thanh Duy nổi da gà,Duy nhìn Hương Ly với ánh mắt hình viên đạn với ý nói"Mau tránh xa đại tì của tôi ra"Nhưng Ly nào có để ý đến sự tồn tại của Duy trong căn phòng này.

- Được rồi,được rồi.Tao sắp nghệt thờ rồi đây.Mày xem trọng tao hơn Ba mẹ mày luôn à?Lỡ như hai người đó qua tìm tao vì dám bỏ bùa mê thuốc lú gì thì tao khổ_Nó có tình trên Ly.

- Ba mẹ tao còn đang ở công ty kia kìa.Hôm nay cuối tuần cũng là ngày tao về nước mà cũng chẳng có thời gian để về.Hay là tối nay tao ở lại đây ngủ với mày cho vui ha.

Sau câu nói của Hương Ly,Thanh Duy liền lên tiếng phản bác:

- Bà chị...ai cho phép ở lại nhà tôi.Đã vậy còn muốn ngủ cùng Đại tì tôi là sao?Ai cho hả?

Sau hai năm ở Nhật,Hương Ly cũng suýt nữa quên đi đứa em trai đáng yêu và đẹp trai của nó,ngày lớn Thanh Duy càng ra dáng đàn ông,Ly không nhận ra cũng đúng.

- Thì ra là Thanh Duy,nhóc dậy thì thành công quá nên chế đây suýt nữa nhận không ra cung!

- Cho bà chị nói lại đó,ai là nhóc con hả?Tôi bây giờ đẹp trai sáng láng nên chị không nhận ra chứ gì?

Ồi!Còn tự tin được nữa chứ,đúng là mấy đứa có nhan sắc trời phú mới nói ra mấy câu này thôi.

- Stop here. Thanh Duy get out!

Đuổi cùng dùng tiếng anh để đuổi,đúng là...

Thanh Duy nghe lệnh liền đi ra ngoài không dám cãi lời nữa câu.Sau khi Duy ra ngoài rồi thì Hương Ly quay sang tám chuyện với nó.

- Tao nghe nói mày lại chuyện trường nữa rồi hả?

Đúng là Hương Ly,tin tức lan truyền đến tai nhò nhanh thật.

- Ủ,mai tao sẽ chuyển đến trường của thằng Duy học,còn mày định học ở đâu đây?

- Còn phải hỏi sao?Tất nhiên là mày đi đâu tao đi đó rồi_Hương Ly nở nụ cười tình nghịch.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Ngày đầu tiên đi học tại trường mới,nó dậy sớm hơn thường ngày.Chuẩn bị mọi thứ xong nó nhanh chóng xuống nhà ăn sáng cùng Ba và em trai.

- Chào buổi sáng!

"RẦMMMMMMMM" Sự xuất hiện của nó khiến Ông Dân và Duy bật ngửa té ghế,ông Dân chồm người ngồi dậy nhìn nó rồi hỏi:

- Cô ta ai vậy?

Câu hỏi của ông khiến nó ngạc nhiên,không lẽ thành công đến vậy?

- La Thanh Thanh đây mà,mọi người không nhận ra con sao?

Thanh Duy lúc này mới từ dưới địa ngục quay lại trần gian,nhập hồn vào lại thân xác,Duy gất gồng hỏi nó:

- Không thể nào cô là Đại tỉ của tôi được.Nhìn lại cô đi quê mùa xấu xí đã vậy nhìn còn rất "Lầy" nữa.Trong khi đại tỉ tôi xinh đẹp như tiên nữ,lại cá tính,số đo 3 vòng còn chuẩn hơn cả người mẫu.Cô dám giả mạo Đại Tỉ tôi thì có biết kết cục như thế nào không hả?

Nghe thằng em trai đáng yêu nhận xét về mình như vậy nó lao vào cho ăn mấy cú đấm,còn nữa làm sao Thanh Duy biết được số đo 3 vòng của nó nữa chứ.

- Dừng lại...cô đánh tôi là tôi méc đại tỉ của tôi đó.Tôi không đánh con gái nên đại tỉ tôi sẽ là người cho cô một bài học.

- Thằng em đáng chết này..tao chỉ mới cái trang có một chút thôi mà mày đã không nhận ra tao rồi sao?

Thanh Duy và Ông Dân đứng hình vài giây,cả hai mồm O mắt A nhìn nó, rồi ông Dân lên tiếng:

- Con định làm gì nữa đây?Sao lại cái trang thế kia!_ Ông Dân lắc đầu bó tay.

- Con chỉ muốn che giấu thân phận của mình để tránh các học sinh làm ầm lên như những lần trước

Đây là ngôi trường thứ 4 nó chuyển đến rồi,vì những lần kia đều bị mọi người phát hiện nó chính là con gái của một xã hội đen,nó cảm thấy phiền rồi chuyển hết trường này đến trường khác.Nhưng...đi đến đâu thì ai cũng biết cả.Nên lần này nó đánh liều,cái trang và yên ổn học tập.

Thanh Duy lại một lần nữa quay trở lại trần gian,Duy liền ra sức ngăn cản:

- Never..tuyệt đối không được,em không đồng ý..Đại tỉ,hãy trở lại với một hình ảnh xinh đẹp đi,đừng chơi trò thiên nga hóa vịt nữa...Nha!

Duy thì ra sức năn nỉ nó,còn Ông Dân thì có câu trả lời ngược lại:

- Nghe được đó!Như vậy cũng tốt cho con,tránh gặp những kẻ thù nguy hiểm.

Nghe ông Dân quyết,Duy như muốn nhảy xuống 18 tầng địa ngục ở luôn cho rồi.

Vì muốn không cho mọi người biết thân phận cũng như mối quan hệ giữa nó và Thanh Duy nên trước khi ra khỏi nhà nó nói:

- Mày đi xe đi!Tao sẽ đi bằng xe khác.

- Đại tỉ..tại sao vậy?_Duy tỏ ra thái độ kịch liệt.

- Tao đã nói là đến trường thì đừng gọi tao như vậy,cũng đừng tỏ ra quen biết tao nghe chưa?

- Vâng,Đại tỉ em biết rồi ạ _Thanh Duy ngậm ngùi nghe theo rồi nó ra lệnh cho tài xế chở Duy đến trường.

Còn nó thì đi xe bus đến đó.Chắc đây là lần đầu tiên trong cuộc đời nó đi xe bus đấy ạ!Nó liếc mình leo đại lên chiếc nào đó.Lên xe,nó đảo mắt nhìn xung quanh để xem có ai mặc đồng phục giống nó hay không.

Nó nhìn phía cuối dãy xe,có một tên đang ngồi nghe nhạc ở cuối dãy ghế của chiếc xe.Nhưng mà sao...cảm giác có gì đó nó quen quen làm sao ấy?Nó dớ nhất là nhớ mặt của người khác.Đôi khi cảm giác quen thuộc nhưng lại không nhớ họ là ai,cũng giống như bây giờ vậy.

Đối với nó chuyện gì không nhớ thì thôi kệ,rồi cho qua luôn.Nếu suy nghĩ thêm chắc nó điên mất.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Từ lúc lên xe đến giờ nó vẫn để ý đến hành động của hắn ta,đột nhiên hắn ta đứng dậy rồi tiến gần ra phía cửa xe bus,nơi mà nó đang đứng.

Hắn ta khẽ lướt nhìn sang nó rồi cười khẩy,rồi bất ngờ hắn ghé sát mặt của mình vào tai nó nói nhỏ:

- Đùng có nhìn tôi nữa!Trông cô cứ như biến thái vậy đó.

Hắn ta có biết mình đang nói gì không?Nó đã định lao vào cho hắn một trận như từ rồi nhưng nhớ lại là mình đang trong vai một cô gái xấu xí chứ không phải là nàng công chúa được mọi người khen ngợi như trước kia nữa.Nó nhin...nó nhin.Nó khẽ liếc sang cái bảng tên của hắn:

- "trần bảo minh ư?Được rồi..hãy đợi đi rồi chị sẽ cho cưng nếm mùi vị đau khổ"_ Nó cười đắc chí

Chiếc xe bus dừng lại rồi hắn lao nhanh ra khỏi xe bus,thấy vậy nó cũng xuống theo rồi đi sau lưng hắn để đến trường,nhưng mà...thấy hắn vẫn cứ đi mãi mà không thấy cổng trường đâu,liệu nó có đi theo đúng người và hắn có đi đúng đường không đây.

Bảo Minh có cảm giác như mình bị theo dõi liền quay đầu lại xem,thì ra là cô gái xấu xí trên xe bus đã nhìn lên mình:

- Cô gái xấu xí...cô muốn gì mà lại đi theo tôi?

- Tôi đi đường tôi,anh đi đường anh thì liên quan gì nhau mà anh hỏi

Ôi trời!Ngoại hình thì đã thay đổi 360 độ vậy mà tính khí nói chuyện vẫn vậy thôi.Cảm thấy có gì đó sai sai nên nó liền thay đổi lại là một cô gái tuy xấu xí nhưng lại rất hiền lành,nhã nhặn,tốt bụng....đó là hình tượng nó muốn xây dựng cho nhân vật mà nó muốn đóng giả.Nó liền sửa lại cách ăn nói ngay:

- À...tôi không biết mình đã làm phiền anh!

Hắn cảm thấy tốt hơn hết thì nó chuyển ý như lúc đầu sẽ tốt hơn đó.

Bảo Minh lúc này mới để ý bộ đồng phục trên người nó,anh ta đoán đây chính là học sinh mới rồi và đang đi theo anh để đến trường.

- Cô đang tìm trường Glendowie đúng không?Và vì vậy mới đi theo tôi.

- Đúng vậy đó,anh có thể chỉ có tôi được không?

- Được thôi!Cô đi hướng ngược lại khoảng 20 phút thì đến trường Glendowie.Tôi là học sinh đang cúp học thì cô đi theo làm gì?

Nó há hốc mồm nhìn hắn ta,thì ra từ nãy đến giờ nó đi theo một tên trốn học.Biết như vậy thà là đi chung xe với Duy cho rồi.Nó bắt chiếc taxi đến trường,nhưng trước đó không quên liếc hắn ta một cái rồi mới đi.

Đến được trường Glendowie nó mừng muốn khóc,đi vào trường thì nó chỉ thấy loáng thoáng vài người,chắc là đã vô lớp hết rồi.Nó đảo mắt nhìn quanh các dãy lớp học,nhiều dãy thế này thì làm sao tìm ra dãy lớp 12 đây?

Ngay lúc nó đang rối não thì một tên con trai đụng trúng nó,may mắn là nó đứng vững nếu không thì cũng được một vé té chống hông hôn đất mẹ rồi.

Nó quay người lại nhìn tên vừa đụng mình,hắn ta đã không xin lỗi mà còn xem như không có chuyện gì nữa.Khiến nó tức điên lên rồi quát lớn:

- Tên ôn dịch kia!Đứng lại đó.

Hắn nghe giọng nói quen quen liền quay lại ngay,nhưng đến khi hắn quay lại nhìn thì mới biết đòi có ai hiểu được chữ ngờ.Giọng nói thì quen nhưng khuôn mặt thì khác xa...Hắn nhìn nó từ đầu đến chân rồi hỏi:

- Tên gì?

Nó ấp úng trả lời vì không thể nào nói tên thật của mình ra được,nó nghĩ ngay đến một cái tên rồi nói:

- Tên tôi là Thanh Vi.

- Thanh Vi?

- Đúng vậy_Nó trả lời một cách chắc nịch.

- Được,khá lắm!chuẩn bị tinh thần đi.

Hắn quát cho nó một lời cảnh cáo rồi quay người bước đi thật nhanh,còn nó thì chỉ biết dùng chân đạp mạnh xuống sàn để xả stress,nào ngờ một bạn

nữ đứng phía sau nó khó chịu nói.

- Con nhỏ này...tránh ra coi,không đi thì để người khác đi_Hương Ly ơi là Hương Ly,mới chuyển trường đến mà đã hỏ báo rồi sao?

Nó nhận ra con bạn thân đang đứng trước mặt mình,nhưng không lẽ cả Ly cũng không nhận ra nó sao?

- Ly...Tao là Thanh nè!Không nhận ra sao?

- Mày muốn chết hay sao?_Hương Ly nổi điên lên vì một đứa xấu xí lại dám nhận mình là Thanh Thanh bạn mình_Mày là ai?Dám giả mạo bạn tao.Đúng là không biết điều mà.

Nó im lặng và không nói gì thêm nữa,thì lúc đó Thanh Duy đang chạy ra,khi nhìn thấy Hương Ly đang định đánh chị mình thì cậu liền chạy bán sống bán chết để ngăn lại trước khi cô ta đánh chị gái mình.

- Hương Ly...dừng lại!Không được đánh đại ti tôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Thanh Duy chạy đến nắm lấy tay của Ly ngăn lại,rồi tức giận mắng Ly:

- Bà chị là bạn thân của Đại ti...sao lại đánh chị tôi.

Hương Ly tức giận mắng Duy ngược lại:

- Nhìn sao mà nói con Thanh Thanh vậy hả?Bạn tôi xinh đẹp như một thiên sứ vậy đó.Cô ta là kẻ giả mạo phải đánh cô ta cho chừa.

Hương ly vẫn không có ý định dừng lại việc đánh nó,thấy hai người cứ cãi nhau,đánh phải để đích thân nó ra tay thì hai người này mới im lặng được.

- Duy,Ly.Mau dừng lại trước khi tao cho ăn đấm.

Giọng điệu ra lệnh này thì đúng là nó rồi.Nhưng Hương Ly vẫn thắc mắc tại sao nó lại bị thế này.

- Bộ dạng này là sao?

Nó giải thích tóm gọn cho Ly hiểu,sau khi nghe xong Ly liền lắc đầu lia lịa vì không tán thành ý kiến này của nó.

- Nếu mày cảm thấy xấu hổ thì có thể giống như thằng Duy,gia vờ không biết tao cũng được.

Nói rồi nó bỏ đi,Hương Ly và Duy nhanh chóng đuổi theo nó:

- Không được đâu Thanh,tao chuyển đến đây là vì mày mà.Mày bắt tao không nói chuyện với mày thì nói chuyện với ai đây.

Hương Ly đi theo sau nhõng nhẽo,nó bó tay đành chiều theo ý nhỏ.Duy cảm thấy bất công vì phân biệt đối xử.

Hai đứa nó vừa mới bước vào thì cả lớp nháo nhào lên,có người thì chê có người thì khen.

- Chào,tôi là Hương Ly_Ly nói với giọng không cảm xúc.

Nó giả vờ e ngại,rụt rè rồi giới thiệu bản thân.

- Chào mọi người,mình là Thanh Vy rất mong được mọi người giúp đỡ ạ!

Đến lượt nó giới thiệu thì ai nấy đều bẽ mặt chê bai nó,rồi một giọng của một đứa con gái phát biểu,cô nàng có tình nói lớn để cho mọi người điều nghe thấy.

- Đứa như mày thì có tư cách học ở đây sao?

Không ai khác đó chính là Quỳnh Nhi,hotgirl của lớp.

Sau câu nói của Quỳnh Nhi thì cả lớp có ngay một trận cười hà hà. Nó cố nhịn nhọc nhưng con bạn nó lại không thể bỏ qua.

- Cho cô nói lại lần nữa. Có tin...

Nó cảm thấy Hương Ly muốn lao xuống chỗ con nhỏ đó để đánh Quỳnh Nhi, nó vội ra dấu cho nhỏ, lập tức Ly hạ hỏa.

Cả hai bước xuống lớp rồi ngồi vào hai chỗ trống ở cuối lớp. Đã yên vị ở chỗ ngồi mới, thì một học sinh nam bước vào lớp làm cho bà cô nổi giận:

- Vương Hoàng Anh... em đi đâu giờ này mới vào lớp?

Nó và Hương Ly nhìn bà cô ngạc nhiên, vừa mới này cô chủ nhiệm còn vui vẻ nói chuyện với nó. Vậy mà lại thay đổi nhanh như chong chóng.

Tên đó nhìn bà cô trả lời:

- Em thấy trong người hơi mệt nên đến phòng y tế xin thuốc... Nhưng cô ý tá lại đưa nhầm cho em thuốc ngủ. Vì vậy em như quên đến giờ này luôn.

- Vậy sao? Được rồi em mau về chỗ ngồi đi.

Bà cô nhìn hần nghi ngờ, biết hần nói xạo nên bà cô cũng đành cho qua để đỡ mất thời gian.

Hần bước xuống chỗ ngồi thì nhìn thấy hai cô gái lạ mặt đang ngồi chỗ mình.

- Tránh ra! Đây là chỗ của tôi. _Hần nhìn Hương Ly rồi nhìn nó cười khẩy.

Nó cố tình đứng lên trước để cho Ly ngồi gần trai đẹp nhưng lại không ngờ, hần nắm lấy tay nó giữ chặt rồi quay sang nói với Ly.

- Tôi đang nói cô đó, đi ra chỗ khác.

Ly đơ mặt ra nhìn hần và tỏ thái độ không hiểu nhìn nó. Nó cũng lắc nhẹ đầu ý nói cũng chẳng biết chuyện gì.

Hương Ly liền đứng lên nhường chỗ lại cho hần, rồi kéo nó ngồi cùng mình. Đang đóng vai người hiền từ nên nó không thèm chấp chi với hần. Nó nhìn sang Hương Ly, nhỏ phải xách cặp sang đây bên cạnh ngồi.

- Có lẽ tôi không nên ngồi đây? _Nó đứng lên có ý định qua bên cạnh Ly ngồi thì hần nói với giọng ra lệnh.

- Cô dám đứng lên thì tôi sẽ làm cho cô không bao giờ ngồi được trong lớp này nữa. Chọn đi.

Cả lớp nghe được câu nói của hần nói với nó thì ai nấy đều nhìn nó bằng ánh mắt viên đạn của mấy đứa con gái.

- Hoàng Anh sao vậy? Tại sao lại muốn ngồi cùng bàn với đứa xấu xí đó chứ? _ Quỳnh Nhi tức đến nỗi không kiềm chế được cảm xúc.

- Quỳnh Nhi, cậu quên rồi sao? Hoàng anh rất ghét những đứa con gái xấu, nên sẽ tìm cách đuổi cổ nó ra khỏi trường thôi. _ một đứa bạn của Nhi quay sang nói khể.

Quỳnh Nhi nghe xong thì tỏ ra mẫn nguyện, cô cứ ngồi im xem kịch hay. Sớm muộn gì thì cũng bị đuổi ra khỏi đây thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Ra chơi

Hương Ly chỉ chờ đến giây phút này để được nói chuyện với nó thì một đám con gái trong lớp đột nhiên chia làm hai nhóm, một phía vây quanh lấy Ly, phía còn lại vây quanh lấy nó.

Phía Ly:

- Ly à! Bọn tớ làm bạn với cậu được không?

- Cậu xinh quá!Da cậu lại đẹp nữa...cậu đi spa ở đâu vậy,chỉ mình với!
- Ly nè!con nhỏ đó là thế nào với cậu vậy?Người hầu hay là đứ theo đuôi của cậu?
- Tớ nghĩ cậu nên tránh xa nó đi thì tốt hơn.Qua làm bạn với bọn tớ nè!

Hương Ly tức tối vì một đám phiền phức bao vây lấy mình.Đã vậy còn nghĩ sao khuyên cô nghỉ chơi nó. Trời ơi!Năm 2017 rồi chứ có còn là năm 2000 nữa đâu mà chơi cái trò con nít này,Ly chơi với ai thì mặc kệ cô.Ồ đó nói này nói kia đi rồi ta cho ăn đấy.

Về phía nó,nó bị bọn người của Quỳnh Nhi bao vây đến nỗi không khí cũng chưa chắc có thể lọt vào.

- Các..các cậu làm gì vậy?_Đang diễn sâu là đang sợ đấy ạ.
- Nhỏ như mày thì làm sao có thể vào trường của bọn tao học vậy hả?Mau biến đi!
- Thì...thì nhà tớ có tiền nên mới cho vào đây học chứ?Ch các cậu nghĩ mình vô đây bằng cách nào?
- Cũng láo nhì?Nhà mày giàu cỡ nào?Hay là đang bị đặt đấy.

Quỳnh Nhi cùng cả bọn cười nhạo báng nó.Nó tức điên,cổ kiễng chế bằng cách gồng mình lại.Đừng để nó nói ra,một khi nó đã nói ra thì ai nấy cũng phải bật ngửa hết đấy.

Ngay lúc đó,Hương Ly cố gắng thoát ra khỏi cái đám đang bao vây mình rồi đi về phía nó.

- Thanh Thanh...đi thôi!Chúng ta xuống căn tin.

Hương Ly kéo nó đi trước mặt bao nhiêu người.Cả hai đi xuống căn tin,mua vài cái bánh hamburger rồi ngồi ăn,lúc này Thanh Duy thấy nó và Hương Ly liền nhanh chóng chạy đến chỗ của nó nhưng cậu lại chợt nhớ lại lời nó căn dặn nên không dám đến nữa.

Vừa lúc đó,hắn đang đi vào căn tin thì nhìn thấy Thanh Duy mặt mày ủ rũ đứng hình một chỗ ở giữa căn tin,liền đi đến chỗ Duy đứng rồi vỗ nhẹ vào vai cậu.

- Duy,sao lại đứng đây?Mày không ăn à?
- Không tao không muốn ăn nữa.

Lí do hắn và duy có quan hệ thân thiết nhất là vì cả hắn và Duy đều nằm trong Top các hotboy được yêu thích nhất,nên thường nói chuyện với nhau rồi kết thân với nhau,gìra họ không có khoảng cách về tuổi tác,nên chuyện xưng hô "mày mày,tao tao" là chuyện bình thường thôi.

Thấy Duy như vậy,hắn đảo mắt quanh căn tin để tìm ra lí do gì mà vừa nãy Duy than đói rồi lại đột nhiên không muốn ăn.Rồi ánh mắt của hắn tập trung nhìn về phía cái bàn cuối cùng của căn tin,mỗi lần thấy nó là hắn nở một nụ cười bí hiểm,như đang âm mưu gì đó vậy...

- mày không ăn chứ gì?Vậy tao cũng không ăn.

Hắn đi đến chỗ nó với cái khay com cầm trên tay,dừng lại chỗ nó hắn trút tất cả đồ ăn xuống đầu nó.Cả căn tin im bật từ đó,không ai dám nuốt nổi một hạt com luôn.

- Ối!Xin lỗi nha!Tôi cứ tưởng đây là thùng rác,nhìn lại thì không phải rồi.

Nghe hắn nói vậy cả đám con gái cười thầm vì sung sướng khi hắn đã bắt đầu những trò chơi của mình.Còn về phần Nó,Ly và Duy rất tức giận vì hắn dám làm vậy.Hương Ly đứng dậy tát vào mặt hắn vài tát:

- Đi chết đi!Đồ cặn bã,cậu nghĩ mình đang đụng vào ai vậy hả????Đám đụng đến bạn tôi sao?

Thanh duy cũng không đứng đó trơ mắt ra nhìn thằng bạn của mình bị đánh,nhanh chóng cũng góp một phần sức lực để giúp Ly đánh hắn ta.Đám đánh chị nó ư?Cho chết đi.

- Á...Duy,sao mày đánh tao...phản bạn à?

Đúng,Duy đang tiếp tay cho Ly để phản lại hắn đấy,có ý kiến gì không nào?Chưa đánh chết là may lắm rồi nhé!Bị đánh một trận te tua,hắn cố gắng gượng dậy nắm lấy cổ áo nó.

- Nói đi!Cô cho thằng Duy ăn cái gì mà nó lại bệnh vực cô rầm rập,phản lại Hoàng Anh này!

Nó cười nửa miệng(trong lòng thôi!),gạt tay hắn ta khỏi cổ áo mình,nó bỏ đi một mạch vào nhà vệ sinh.Hương Ly và Duy cũng nhanh chóng đuổi theo nó.Bỏ lại mình hắn tức tối đứng độc thoại một mình như tên bệnh hoạn

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Chạy vào nhà vệ sinh, Hương Ly giúp nó lấy hết thức ăn đang dính trên người. Bên ngoài, Thanh Duy nói vọng vào nhà vệ sinh.

- Bà chị...ra đây lấy đồ cho chị tôi thay đi _ Giọng cậu như đang ra lệnh cho Ly vậy á, làm cho cô cũng không mấy khó chịu.

Giật lấy bộ đồ từ tay Duy, Hương Ly đưa vào trong cho nó, vứt bỏ bộ đồng phục nó mặc vào người là bộ đồng phục thể dục của Duy. Tuy hơi rộng nhưng nó cho là ổn, đứng trước gương nó tháo chiếc mắt kính dày cộm chiếm hơn phân nửa khuôn mặt của mình, tiếp đến nó tẩy luôn lớp phấn đen trên mặt mà lúc sáng nó đã tốn công tốn sức dặm cho thật đen và bây giờ phải tẩy đi. Cuối cùng, nó tháo dây cột tóc để cho mái tóc dài uốn bồng bềnh của mình được xóa tự nhiên. Kết quả, nó đã trở lại là La Thanh Thanh.

Bước ra khỏi nhà vệ sinh thì thấy hai người đó đang đợi mình, Duy và Ly nhìn nó trố mắt, đơ người vãi giấy rồi cũng nhanh chóng định hình lại. Cả hai bắt ngờ quá mà, làm sao có thể biến hóa nhanh như vậy được chứ? Cả Duy và Ly điều nhanh nhau khó hiểu.

Thanh Duy lên tiếng hỏi:

- Đại tì muốn làm gì vậy ạ?

Nó nhìn hai người rồi nở nụ cười gian xảo hết mức có thể, quay sang Duy nó nói:

- Máy điện thoại kêu người đem bộ đồ khác đến cho tao, tao mặc một chút nhưng rồi sẽ thay ra thôi!

- Dạ...em...em làm ngay.

- Sao mày lại trở lại nguyên hình nữa rồi, không sợ bọn chúng phát hiện sao? _ Hương Ly rất cần nó nói một lời giải thích vì sao lại biến hình đi biến hình lại. Từ lúc sáng giờ, nó đã không ngừng làm cô quay như chong chóng rồi.

- Quay lại căn tin thôi!

Duy và cô không nói gì thêm mà chỉ đi theo nó đến căn tin. Vừa đến căn tin nó đã nhìn thấy vẫn còn đứng đó tự kỉ một mình, tự đâm vào tường rồi tự chửi rủa mặc dù bức tường đâu có lỗi phải gì.

- Ô!!NHÌN KÌA!!!!!!

Đúng như nó và hai người kia nghĩ, sự xuất hiện của nó sẽ gây chấn động dư luận thôi. Bọn con trai, con gái nhìn nó không chớp mắt luôn mà.

- Trời ạ! Đẹp...Đẹp quá!

- Đó không phải là La Thanh Thanh sao? Ôi, cô ta đẹp vậy sao? _ một đứa học sinh nữ khen xong thì xiu luôn.

- Cô ta...cô ta chẳng phải là con gái của ông trùm xã hội đen hay sao? Chúng ta gặp thứ dữ rồi.

Quỳnh Nhi đang xa quan sát nó, nhò ngậm ngùi vì ghen tị, nhìn đi nhìn lại cũng không đẹp bằng một góc của nó nữa. Đã vậy cô cũng nghe không ít tin đồn về nhân vật nổi tiếng này nên không dám hó hé một câu một chữ nào.

Còn Hoàng Anh, sau khi nghe cái tên "La Thanh Thanh" hần liền thay đổi 180 độ từ nóng giận sang vui vẻ ngay, hai mắt hần sáng rờ lên vì nó. Người con gái làm hần thao thức bao đêm đây rồi.

- Thanh Thanh, đúng là cô rồi? Chúng ta lại gặp nhau, cô nhớ tôi chứ?

- Đang nói gì vậy? _ Nó lạnh lùng đến nỗi cả căn tin đều hóa đá.

Hắn đơ vài giây nhưng sau đó nói tiếp:

- Tôi là người đã cứu cô, cô không nhớ sao?

Nhắc thì nó mới nhớ, hèn gì nó cảm thấy quen đến vậy. Nhưng thì đã sao? Chuyện hần cứu nó với chuyện hần dám làm nó nhục nhã trước mặt biết bao nhiêu người đều không có liên quan đến nhau, chuyện gì ra chuyện đó. Nó nợ hần ta một ân huệ thì sau này nhất định sẽ trả, nhưng hần cũng nợ nó "ngàn lời xin lỗi" vì dám làm chuyện này mà trước đây nó chưa từng bị người khác đối xử như thế.

Nó tiến gần đến chỗ hấn đứng,còn Duy và Ly cứ đứng im nhìn nó ra tay,cả hai đều phản kích khi sắp có phim hay coi rồi.

- Vừa nãy...anh đã làm gì với nhỏ Thanh Vy hả?

Hấn bắt ngờ khi hấn biết đến cái con nhỏ xấu xí đó,hấn liền trả lời:

- Cô đã nhìn thấy rồi sao,là tôi muốn đuổi con nhỏ đó ra khỏi trường,ở đây không chứa những đứa xấu xí dơ bẩn như nó.

Thiệt là...hấn nói ra mà không cảm thấy ngượng miệng hay sao?Con trai gì mà đôi co,cổ chấp quá vậy.

Nó cười nửa miệng:

- Được.Gan anh cũng to lắm

Không nói gì thêm,nó cứ xông lên đánh hấn tới tấp,nó không để cho hấn có một cơ hội nào để đánh trả lại mình.Sức nó con gái mà đánh nhau như con trai vậy á.Đến cả một đứa con trai như hấn cũng không đánh trả được một đòn nào. Thậm chí còn không né được nổi.

Chưa đến 10 phút,nó khiến hấn nằm la liệt trên sàn nhà. Trút giận xong,nó hả hê rồi khỏi đó

Vài phút sau hấn được đưa đến bệnh viện vì gãy hết 3 cái xương sườn và khuôn mặt đẹp trai cũng bị bầm dập không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Nó vào nhà vệ sinh thay lại bộ đồng phục rồi tiện tay vứt luôn bộ đồ thể dục của Duy vào sọt rác,rồi lại tiếp tục cải trang y như cũ.Bước ra ngoài,hai người vẫn đang đứng đợi nó,lại một lần nữa nó khiến cả hai ngỡ ngàng.

- Ôi!Sao đại..._Suýt nữa bị ăn đập,duy nhanh chóng sửa lại ngay_Sao chị lại cải trang nữa vậy?

- Đúng đó,tao tưởng đầu mày bỏ cái ý định đó chứ?_Hương Ly tiếp lời.

Nó cười trừ rồi nói:

- Tao chỉ muốn lấy thân phận của La Thanh Thanh trừng trị hấn ta thôi,lúc này là vì tao đang còn là Thanh Vy nên không thể làm gì được cả.Kế hoạch thì vẫn như vậy,tao vẫn tiếp tục đóng giả là Thanh Vy,tụi mày không giúp thì đừng có đề lộ đấy,biết chưa?

Cả hai gật đầu lia lịa đồng ý(không đồng ý đi rồi sẽ thấy ngàn vì sao tinh tú trên trời).

Bỗng nhiên,Duy nhớ lại một chuyện:

- "Chị hai"_Duy cảm thấy khó khăn khi mở miệng để nói hai từ đó ra,nhưng cũng phải cố gắng chứ biết sao_Đồng phục em đâu rồi?

- À...Tao vứt rồi!_Nói một cách thần nhiên.

- Gì CỜ???Chị...chị...chị thật quá đáng mà,có biết bộ đó em phải đặt làm ở Pháp không hả???

Bộ đồng phục của Duy đặt biệt ở chỗ,mẫu mã có thể giống với trường quy định,nhưng chất liệu vải thì vô cùng đặc biệt do nhà thiết kế nổi tiếng của Pháp đích thân nhận làm,tốn cả một đồng tiền vào bộ đồ đó,chưa mặc được 3 lần thì đã bị nó cho vào sọt rác nằm gọn gàng ở đó rồi.

Thấy Duy cứ khóc la,đòi trả bộ đồ nó nổi cáu lên quát:

- Mày có im đi không?Đi đặt cái khác,còn khóc lóc tao tổng cổ mày qua đó luôn.Tin không???

- Dạ...dạ..em tin,em không khóc không la nữa.Đừng tổng em đi.

Duy miễn cưỡng nhìn nó với vẻ mặt đáng thương.Ôi!Nói vậy thôi chứ còn tiếc bộ đồ đó lắm!

Tan học,nó cùng với Hương Ly đi chung xe về nhà.Còn Duy thì bị cấm đi theo vì không muốn mọi người bàn tán là đi chung với hotboy,nên nó đã cho

Duy cách ly cả trăm mét rồi.

Trên xe:

- Hôm nay được nghỉ buổi chiều,muốn đi đâu không? _ Ly hớn hờ nói.

Nhưng liền bị nó dập tắt ngay.

- Không được,mày nhìn lại phía sau đi.

Hương Ly quay người lại thì nhìn thấy hai chiếc xe hon màu đen cùng với một chiếc mô tô chạy kè kè theo xe của mình,cô nàng vẫn chưa hiểu chuyện gì,liền hỏi nó:

- Tao vẫn không hiểu mày ạ!

Nó cốc đầu Ly rõ đau:

- Úi..Đau quá!Sao đánh tao.

- Đánh là đáng.Mày bị thiếu năng hay sao?Nhìn mà không biết sao?Đó là người của ba tao phái đến theo dõi,đi đâu cũng sẽ được báo cáo lại.

- Này...Mày có muốn _Ly áp úng cho có phản kích tính rồi nói tiếp _Chơi đua xe không?

Nó cười trừ rồi lắc đầu:

- Hôm khác đi,tao cũng hơi mệt muốn về nghỉ ngơi.Với lại tao cũng không muốn nhập viện cùng ngày và cùng bệnh viện chung với cái tên kia!

- Ý..Ý mày nói tao lái xe kiểu gà mờ đó hả?Con nhỏ này...._Ly tức đỏ mặt muốn nhào đến bóp cổ nó chết cho xong,nhưng nhìn lại thì...Ôi thôi!Thái độ của nó như bất cần đời,dù cô có bóp chết nó thì nó cũng không oán trách đâu.Vì thực sự nó cũng đã mệt mỏi và chán ghét cuộc sống này rồi.Giờ đây nó lại nghĩ đến chuyện buông bỏ mọi thứ rồi ra đi mãi mãi,chết được ngày nào thì thiên hạ thái bình ngày đó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Bệnh Viện

Bảo Minh nghe tin đồn,bạn thân của mình bị gái đánh đến nỗi phải nhập viện nên tức tốc bắt taxi đến bệnh viện xem hấn thế nào rồi.Bảo Minh cứ nghĩ là chắc bị đánh vài đánh,đá vài cái thôi,nhưng... giây phút Bảo Minh bước vào phòng bệnh và nhìn thấy dáng vẻ te tua của Hoàng Anh thì biết ngay Hấn gặp phải thứ dữ rồi.

Đặt giỏ trái cây xuống bàn,Bảo Minh e dè hỏi:

- Chuyện khủng khiếp gì đã xảy ra với mày vậy,nghe tin đồn mày bị gái đánh đến nỗi nhập viện.Tao muốn độn thổ đi cho rồi!

- Tin đồn đầu mà tin đồn,Tao bị con nhỏ La Thanh Thanh đó đánh đó.Không ngờ Vương Hoàng Anh tao,cũng có ngày bị con gái đánh và có kết cục như ngày hôm nay _Hấn khóc lóc ỉ ôi vì quá nhục nhã mà.Quay sang Bảo Minh,hấn nói _Minh...Nhất định mày phải tìm cho ra cô ra giúp tao,tao nhất định phải đòi lại công bằng của một thằng con trai mới được.

Bảo Minh gật đầu đồng ý:

- Điều đó là đương nhiên!Nhưng mày nói con nhỏ đó tên gì chứ?

- La Thanh Thanh

Nghe đến cái tên La Thanh Thanh,Bảo Minh vô cùng ngạc nhiên,thì ra người đánh thằng bạn mình lại chính là cô ta:Thủ Lĩnh của The Hell,mà ai ai cũng biết.Bảo Minh thật không ngờ rằng hấn dám đụng đến ổ kiến chúa,chẳng khác nào tự đâm đầu vào chỗ chết.

Với lấy cái cặp,Bảo Minh định bỏ đi về thì hấn lập tức gọi lại ngay:

- Mày đi đâu vậy?Đi điều tra thông tin về cô ta sao?_hắn ngậy ngó hỏi nhưng đầu biết thằng bạn 'thân' của mình đang có định bỏ chạy.

- Tao hỏi Mày...Bộ điên hay sao mà đi kiểm chuyện với cô ta_Bảo Minh nổi cáu.

- Cô ta là ai?Nổi tiếng lắm sao?_vẫn ngậy ngó không biết gì.(Tội nghiệp!)

Bảo Minh lắc đầu bó tay,không ngờ vẫn còn một đứa không biết gì cả,Mình giải thích cho hắn một tràn,sau khi nghe xong hắn liền tỏ ra:Đơ + Á khẩu + Mất A mồm O.Bảo Minh cho hắn ăn vài cái tát cho tỉnh,chắc hắn shock lắm thì phải.

- Á...tại sao...tại sao?Tại sao cuộc đời này lại có một người nguy hiểm như cô ta.Tao phải làm sao đây hả Minh,Có khi nào tao ra đường rồi bị truy sát không?_Trí tưởng tượng của hắn khá phong phú đó nhưng chuyện đó cũng đương nhiên có thể xảy ra,người như nó thì chuyện gì làm chẳng được.

Minh cũng chịu thôi,đầu có cách nào đâu:

- Haiz_Minh thờ dài_Mày ở lại nghỉ ngơi đi,tao về tìm cách rồi thông báo với mày cùng nhau tìm hướng giải quyết.

- Ê...mày đi rồi thì ai canh chừng tao?

- Yên tâm đi,CCTV ở đây tốt lắm.Nghỉ ngơi đi,mai tao quay lại_Rồi cậu đứng dậy đi về.

Sáng Hôm Sau

Hôm nay sẽ là ngày bình yên của nó vì hắn đã không thể đến trường,được ngồi một mình nó rủ Ly qua ngồi cùng để tám chuyện,tiết học vẫn chưa bắt đầu nên cả hai vẫn ngồi nói chuyện say sưa.Đến khi Quỳnh Nhi vào lớp thì lập tức đến chỗ bàn của nó,cho nó ăn ngay cái tát rõ đau:

- Thanh Vy...Chính mày là người thuê con La Thanh Thanh đến để đánh Hoàng Anh không?_Quỳnh Nhi tức giận đến nổi mặt đỏ bừng.

- Mày đừng có ở đó ăn nói vớ vẩn,La Thanh Thanh mà lại làm chuyện đó sao?_Ly giận lên quát lại cô ta.

- Vậy thì nói đi..tại sao cô ta có mặt ở đây đúng thời điểm và thời gian Hoàng Anh đánh mày?/

Chị này chắc coi "Conan" dữ lắm nè!Nhưng sau này đừng có làm luật sư hay thám tử nhé!Bị đánh cho bòm đầu đấy.

- Tôi không biết,Cô ta muốn đánh ai thì đánh.Đầu cần nhất thiết phải có lí do_Nó trả lời gọn lỏ,làm cho nhỏ ức chế không kiềm nổi cơn giận của mình định ra tay tát nó cái nữa nhưng lần này thì một đôi bàn tay khác ngăn lại.Không ai khác đó chính là Trần Bảo Minh.

Quỳnh Nhi mặt mày tái mét nhìn hắn rồi rút tay mình lại:

- Xem.xem như mày may mắn đó.Lần sao tao không tha cho đâu_Quay về chỗ ngồi nhưng nhỏ vẫn liếc xéo nó phóng ra tia lửa điện.

Bảo Minh quay sang nhìn nó cười nhưng nó chả thèm ngó ngang đến 1s,làm hắn quê độ tìm cách khác gỡ lại:

- Cô nhớ tôi không?

Nó thắc mắc một điều,đã cái trang xấu xí nghèo nàn rồi mà vẫn có người bắt quàng làm họ với nó.Không những một mà là ai lần rồi còn đâu.

- Xin lỗi,nhưng tôi không nhớ.

căn bệnh đang tri của nó lại tái phát.Bảo Minh ngạc nhiên khi nó chẳng hề đếm xỉa gì đến mình,thậm chí từ nãy đến giờ hắn chưa từng thấy nó ngước mặt lên nói chuyện.Giống như đang khi dễ nhau vậy.

Không còn lời nào để nói,Minh về bàn trống trước mặt nó ngồi.Rồi tiết học cũng bắt đầu ngay sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Ra Chơi.

Nó lên sân thượng ngồi hóng gió rồi chợt ngủ quên trên đó hồi nào không hai biết.

2 tiếng trôi qua

Nó vẫn im lìm trong giấc ngủ đến khi nghe có ai đó đang cãi nhau. Nó từ trong góc tường nhìn ra, thì ra là Bảo Minh và một cô gái khá xinh đẹp tên là Linh Đan.

- Cậu còn muốn cố chấp đến bao giờ đây? Tôi không yêu cậu... Ngoài tình bạn ra chúng ta chỉ có như vậy thôi. Nếu cậu muốn đi xa hơn thì tình bạn cũng không còn.

Ái ngờ Bảo Minh lại lạnh lùng còn hơn cả Hoàng Anh nữa chứ? Nó nhìn cái cách đối xử của cậu ta đối với cô gái đó là biết cậu là người như thế nào rồi.

Linh Đan ôm mặt khóc thút thít, dù vậy Bảo Minh vẫn lạnh lùng không để ý đến cô.

Cảm giác ngồi sau nghe lén thật khó chịu, nó tìm cách đi xuống lớp một cách âm thầm lặng lẽ... Ôi ôi, hình như không được rồi. Nó lỡ đã trúng cái lon nước bia của thằng điên nào đó để lại. 1 2 3 nó nhanh chóng bị Bảo Minh phát hiện túm lấy cổ áo của nó lôi ra từ sau bước tường.

- Cô muốn gì mà nghe lén bọn tôi nói chuyện?

- Tôi... tôi đâu có cố ý đâu. Tôi lên đây trước rồi mà. Tại cậu lên đây mà không gõ cửa mà... Nó nhìn Minh bằng ánh mắt của một con nai vàng ngơ ngác.

- Cô bị điên sao? Sân thượng thì ai đâu mà gõ cửa

- Vậy cậu đâu thể trách tôi được. Ngoài ý muốn thôi!

Hai đứa tụi nó đứng cãi và một hồi mà quên đi cái người đang ôm mặt khóc đằng kia.

Linh Đan thấy Minh nói chuyện với người xin gái khác thì lập tức nổi đóa tiến lại gần chỗ bọn nó ngay.

- Tránh xa Bảo Minh ra! Ôi... con nhỏ xấu xí dơ bẩn như ở đâu ra vậy? _ Thì ra Linh Đan mặt mày thì đẹp đẽ mà ý thức lịch sự lại không có. Điều này càng làm mất điểm trong mắt Minh hơn.

- Linh Đan, không được nói cô ấy như vậy? Người ta xấu xí nhưng nhân phẩm của người ta biết đâu đẹp. Cậu còn như vậy nữa... đừng trách tớ không nhìn mặt cậu.

- Bảo Minh.... Đây là con nhỏ nào mà cậu bênh vực nó vậy? Tớ là bạn thân của cậu kia mà.

- Chính là xem cậu là bạn nên tớ mới khuyên cậu đấy.

- Được rồi, tớ không như vậy được chưa? Nhưng cậu có mối quan hệ với nhỏ xấu xí này như thế nào vậy hả?

Vừa mới hứa với Minh xong thì cô lại tiếp tục phạm lỗi.

- Đây ư? Đó là... là bạn gái của tớ.

Nghe câu nói của hấn xong thì cả nó và Linh Đan la ầm lên.

- Cái gì? Cậu có bị điên không? con nhỏ này... không thể nào!

Linh Đan không tin vào những gì mình được nghe. (tất nhiên! Phi lí quá mà)

- Tên kia! Cậu nói cái gì vậy hả? Ai là bạn gái cậu.

- Thanh Vy, chúng ta là người yêu của nhau cậu quên rồi sao? Cậu như vậy.... tớ đau lòng lắm.

Để dụ được Linh Đan tin rằng mình có người yêu thì phải diễn thật giống vì Đan rất tình ý, sẽ biết đó là nói dối nhất định cô sẽ không tha cho hấn đâu.

Quay sang nó, Bảo Minh ghé sát vào tai nó nói nhỏ:

- Cô hợp tác chút đi cũng có mất mát gì đâu. Tôi sẽ đền bù cho cô sao?

- Cậu... cậu dám...

(Thanh Thanh ơi!? này đang đóng vai người hiền tài của đất nước đó nên không thể đụng tay đụng chân được.)

Rồi nó cũng để yên cho hấn ta nói gì thì nói, đợi sau này 'xử' hấn sau.

Linh Đan nghe Bảo Minh nói vậy, cô nàng khóc nức nở ôm mặt chạy xuống lớp.

Bây giờ chỉ còn lại hai người,nó quay sang hấn tức giận nói:

- Đây!Tôi xấu nhưng không có dễ dãi đâu nha!Ai cho cậu đem tôi ra làm trò đùa vậy?

Bảo Minh nhìn nó nghiêm túc nói:

- Tôi không có đùa,từ nay cô hãy làm bạn gái của tôi đi.

Hắn ta rốt cuộc đang nghĩ gì đây?Định đem nó ra làm trò đùa cho cả thiên hạ nhìn vào mặt nó cười nhạo bán hay sao?Một người thì là nam thần vạn người mê,còn một người thì quê mùa,xấu xí vạn người chê.Nghĩ đi nghĩ lại không có chỗ nào hợp lí cả.Nếu hắn muốn dùng ai đó để cho Linh Đan không bám theo mình nữa thì chọn một cô gái xinh đẹp thì có vẻ nghe còn được...Nhưng đằng này thì...nói sao cũng không thể hiểu nổi.

- Đây!Muốn lợi dụng tôi để làm cho cô gái lúc này từ bỏ cậu thì tốt nhất cậu nên chọn một người có nhan sắc chút đi.Nghe còn có vẻ hợp logic đấy.

Đúng vậy,hắn có thể chọn bất cứ cô gái khác nhưng không hiểu sao hắn lại có ấn tượng mạnh với cô gái xấu xí này.Bảo Minh có cách nhìn con gái rất tốt,một khi hắn đã chọn thì chắc chắn người đó có gì đó đặc biệt.

- Tôi đã chọn cô là bạn gái rồi,tan học chờ tôi.

Hắn nói rồi bỏ xuống lớp.Còn nó thì đứng đó tức tối không thể làm gì được hắn ta trong thân phận này cả,đánh trút giận lên mấy bức tường để xả stress.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Lát sau,nó quay trở về lớp thì đã tan học mất tiêu rồi.Trong lớp chỉ còn Ly đang ngồi giữ cặp chờ nó xuống.

- Mày đi đâu nguyên buổi trưa vậy?Trốn ở đâu đó rồi ngủ phải không?

Đúng là bạn thân có khác,không cần nói cũng hiểu nó nghĩ gì trong đầu.Mỗi tội,chỉ có cái này là thông minh thôi.

- Biết rồi còn hỏi.Về thôi!

Nó với lấy cái cặp của mình từ tay Ly rồi quay người ra về.Cả hai đang trên đường ra cổng trường thì nhìn thấy Bảo Minh đang đứng đợi nó.

Nhìn thấy nó đi ra,hắn tiến lại gần:

- Sao ra trễ vậy?Chúng ta đi thôi!

Hương Ly nhìn nó rồi nhìn Bảo Minh tự hỏi chuyện gì xảy ra vậy nè.

- Tôi đã nói rồi cậu không nghe hiểu hay sao?

Mặc kệ nó có đồng ý hay không,Minh kéo nó lên xe của mình,tất nhiên là không thể thiếu Ly cô nàng cũng bị hắn ta đẩy vào xe.Rồi lái xe chở cả hai đi đâu đó.

Trên xe

- Cậu đưa bọn tôi đi đâu vậy hả?Có dùng xe lại không thì bảo_Ly tức giận quát ầm lên

- Im lặng chút đi!_Đáp lại Ly là câu nói lạnh lùng của hắn

Ly quay sang hỏi nhỏ nó:

- " Thanh Thanh,chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy?Tại sao hắn lại như vậy?"

- " Để về rồi nói"

Hắn dừng xe trước cổng bệnh viện rồi đi vào trong đó,còn hai đứa nó thì lèo đèo đi theo phía sau.Cả hai nhìn nhau không biết mô-tê gì nhưng vẫn đi

theo hắn ta.

Đến phòng 222, Minh mở cửa bước vào phòng bệnh, trước mặt hai đứa nó là Hoàng Anh, chàng trai xấu số bị nó đánh te tua ngày hôm qua.

Nó và Ly nhìn hắn mà khẽ cười thâm trong bụng vì quá hả hê.

- Thằng kia....Mày đem hai đứa này đến đây làm gì? Định chọc cho tao tức chết à?

- Tao định giới thiệu cho mày biết....Đây chính là bạn gái mới của tao.

Hoàng Anh và Ly nhìn nó và Minh đơ người, á khẩu luôn. Vài giây sau thì định hình lại và trở về trạng thái bình thường.

- Mày điên sao? _Hắn tức giận mắng Minh.

- Không thể nào! _Ly dường như vẫn chưa thể tin nổi chuyện gì đang xảy ra. Ly nhìn nó chỉ mong có một lời giải đáp

- Này Bảo Minh....tôi có nói đồng ý làm bạn gái cậu khi nào? Đừng ở đó tự nhận rồi tự công khai.

Nghe nó nói vậy, hai người ngu ngơ kia đã hiểu ra 1 phần của vấn đề.

- Minh...là mày bắt con nhỏ này trở thành bạn gái của mày chứ không phải uy hiếp mày, đúng không?

Sao hắn có thể nghĩ ra những chuyện mà người bình thường không thể suy diễn nổi. Đúng là chỉ giỏi tưởng tượng.

- Là tao muốn cô ta là bạn gái tao _Minh bình thản trả lời.

Hoàng Anh đơ người ra vì không ngờ thằng bạn có mắt nhìn kém đến vậy. Nhưng...nhất quyết hắn không thể để Minh quen cô gái xấu xí này. Người như Minh thì còn có biết bao nhiêu thiên kim tiểu thư để mắt đến. Không thể để bạn thân mình bị mù quáng được, Hắn quyết không để cho hai người bọn họ đến với nhau.

- Chuyện này không thể được. Mày nghĩ lại kĩ lại đi, có nhìn góc nào cũng không xứng đôi được. Nhanh chóng từ bỏ đi

Hai người kia đứng nhìn tỏ vẻ đồng tình với Hoàng Anh.

Nhưng Bảo Minh lại nhìn hắn cười. Ôi! Nụ cười thiên thần đó là sao? Chắc chót quá. Giờ này còn cười như vậy thì định quyến rũ ai đây.

- Cô ta có xấu xí nhưng Tao vẫn thích cô ta.

- THÍCH SAO?

Ai nấy phản ứng kịch liệt, Liệu Cả 3 người có nghe lắm không đây.

- Đúng vậy! Tao đang nghe nói mày muốn đuổi bạn gái tao ra khỏi trường thì phải? Có tin tao khỏi cho mày ra viện không?

Lời hăm dọa của Minh có lẽ có giá trị với hắn, Hoàng Anh rùng mình rồi quay sang nó nói:

- Cô đã cho bạn tôi ăn bùa mê gì đúng không? Mau trả bạn lại cho tôi _Hắn giống như đứa trẻ con bị cướp đồ chơi rồi rưng rưng nước mắt muốn đòi lại.

- Cậu bị đánh rồi thành ra bị điên à? Vánh hai lỗ tai lên nghe cho kĩ đi, là bạn cậu muốn quen bạn tôi đấy. Hay là không hiểu tiến người.

Bị Hương Ly sỉ vả vào mặt, khiến hắn đỏ mặt vì quê. Mặc kệ có bị Ly troll hay không, hắn vẫn không đồng ý cho hai người đó đến được với nhau cho dù có phải làm kẻ thứ 3 phá tan thì hắn cũng cam chịu làm người xấu.

- Không được...không được...Tao không đồng ý.

Nãy giờ nó đứng nhìn cả hai tên đó, nhin cũng đủ rồi, nó sắp nổi cơn thịnh nộ rồi sao?

Biết mình sắp kiểm chế không nổi nó nhanh chóng rời khỏi bệnh viện mà chẳng nói lời nào. Ly cũng nhanh chóng đuổi theo con bạn.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Buổi tối hôm ấy,nó đang cùng cả gia đình ăn tối.Không khí trầm lắng không ai nói với ai câu nào,làm cho xung quanh thật u ám.Ngay lúc không khí cả nhà đang căng thẳng thì chuông điện thoại của Duy reo lên,Duy đứng lên ra ngoài nghe điện thoại:

Ngoài Vườn

- Hoàng Anh?Sao lại gọi tôi vào giờ này?

Không lo ở trong bệnh viện dưỡng thương,rảnh rỗi không biết làm gì,định phá bữa cơm của người khác hay sao.Bên kia đầu dây,chưa gì hắn đã quát lên âm ỉ:

- Thanh Duy...mày có quan hệ như thế nào với con nhỏ La Thanh Thanh đó.Mau đưa cô ta đến gặp tao.

Duy không ngờ hắn lại dám sai người điều tra về thân phận của chị mình.Hắn không còn muốn sống nữa hay sao?

- La Thanh Thanh là chị của tôi.Chị tôi đâu phải là người mày muốn gặp là gặp.Tốt nhất đừng có liên quan đến La Thanh Thanh.Tôi cúp máy đây.

Duy cúp máy ngang làm hắn tức tối quăng ngay cái điện thoại xuống đất.

- Được rồi.Vương Hoàng Anh này sẽ tự tìm đến cô ta.Để xem các người bao che cho nhau được bao lâu.

NGÀY HÔM SAU

Hôm nay,hắn được xuất viện vì vậy tâm trạng của cậu rất vui vẻ vì thoát được căn phòng ngột ngạt của bệnh viện.Tài xế lái xe đưa hắn về nhà,vừa bước chân vào cổng hắn nhìn thấy cô hầu hốt hã chạy ra:

- Cậu chủ...Cô Vân Nhi đã về rồi ạ!

Vừa nghe cô hầu nói xong hắn chỉ muốn quay lại bệnh viện nằm cho rồi.Cô gái có tên Vân Nhi đó chính là thanh mai trúc mã của hắn khi còn nhỏ.Ba mẹ hắn và gia đình bên cô cũng đã quyết định cho hai đứa đính hôn sau khi tốt nghiệp.5 năm qua,Vân Nhi bỏ đi Mỹ làm cho hắn vui mừng khôn xiết vì sau khi Vân Nhi đi thì hắn được tự do và tha hồ tán gái mà không sợ cô ta ở bên cạnh cản nhắc.Nay cô trở về đã khiến hắn hụt hẫng biết bao nhiêu mà nói.

Hắn nhanh chóng quay lại chiếc xe,đẩy ông tài xế xuống rồi ngồi vào chỗ lái.Khởi động xe,chuẩn bị phóng đi thì Vân Nhi từ trong nhà chạy ra,thấy hắn có ý định bỏ trốn Vân Nhi nhanh chóng đuổi theo:

- Hoàng Anh...Hoàng Anh...cậu đi đâu nữa vậy hả???Quay lại đây cho tớ.VƯƠNG HOÀNG ANH

Vân Nhi tức giận đến nổi bốc khói,người hầu và quản gia liền khuyên bảo cô bình tĩnh rồi hứa sẽ tìm hắn về cho cô.Nhưng...hứa thì hứa vậy thôi chứ có biết hắn chạy đến đâu mà tìm.

Hắn lái xe suốt 1 tiếng đồng hồ rồi,mà vẫn chưa biết mình muốn đi đâu.Cho xe chạy loang quanh một hồi,nhìn qua bên kia đường hắn nhìn thấy ai đó.Thì ra là Bảo Minh và nó đang đi với nhau,hắn nở nụ cười nham hiểm rồi lái xe đến đó:

- Chào hai người,tình tứ quá nhỉ?Có cần cho đi chung không?

- Đừng hiểu lầm,chúng tôi không phải đang hẹn hò.

Nó nhanh chóng phản ứng lại vì nó biết cái bộ não trái nho của hắn đang nghĩ gì.Nó tự hỏi tại sao hắn không ở trong bệnh viện thêm mấy ngày nữa đi để cho thế giới của nó được bình yên.

- Tao và Thanh Vy đang đi ăn,mày có muốn đi chung không?

- Tao á?Ăn cùng với nhỏ này sao nuốt nổi.

Một câu hắn nói ra thì luôn có ý châm chọc nó.Khiến nó không lúc nào hạ hỏa được,một tên mồm mép như hắn,thì làm sao có thể là thần tượng của bọn con gái được chứ?Bọn con gái đúng là không có mắt nhìn người mà.

- Tôi cũng chẳng muốn cùng ngồi ăn chung với cậu.

- Tôi cũng chẳng thèm ăn chung với cô.

Bảo Minh đứng nhìn cả hai gây nhau cả buổi,không chịu nổi nữa Minh liền lên tiếng:

- Có thôi đi không?Đây là ngoài đường mà hai người cãi nhau chí chóe như vậy đó hả?Tôi quyết định rồi cả 3 đi cùng nhau đi.

Hắn lái xe theo sự hướng dẫn của Bảo Minh và đưa cả hai đến nhà hàng Korean.

Bước vào nhà hàng, Hoàng Anh và Bảo Minh trở thành trung tâm của sự chú ý vì quá ư là đẹp trai. Các cô gái đang ăn thì nhanh chóng đứng dậy rồi vây xung quanh cả hai chàng trai. May mắn là nó nhanh chân chạy ra kịp nếu không cũng trở thành cái tằm thắm để bọn họ đạp lên rồi.

Nó chọn một cái bàn gần cửa sổ để có thể nhìn thấy cảnh vật bên ngoài. Bấy giờ ngoài trời bắt đầu xuất hiện mây đen, nó có linh cảm hôm nay là một ngày không tốt. Cứ mỗi lần có gặp mưa là có chuyện gì đó chẳng lành xảy ra. Nó nhớ lại cái đêm mà nó bị bọn Sky đánh trọng thương cũng là ngày mà trời đổ mưa to nhất.

Ôi! May quá... Hai tên kia cũng đã giải tán đám đông để thoát thân rồi, ngồi trước mặt nó là hai con cún đội lớp người đang thờ như hi hục như con cún vậy. Vì bị vây quanh nên khí oxy không thể nào lọt vào được, khiến cả hai điều ngộp thở, suýt nữa là mất mạng vì lí do không đâu rồi.

- Nào! Gọi món đi... _Bảo minh búng tay ra hiệu, lập tức phục vụ liền chạy đến ngay.

- Quý khách gọi món gì ạ?

- Ở đây có beefsteak không? Loại I ấy! _Hắn nhìn anh phục vụ một cách ngây ngô. Một kẻ chưa bao giờ ăn ở nhà hàng châu á. Hắn luôn có mặt

Anh phục vụ đứng hình vài giây vì câu hỏi hết sức vô duyên. Đây là nhà hàng K-O-R-E-A chứ không phải là nhà hàng P-A-R-I-S hay nhà hàng châu âu mà gọi beefsteak loại I. Anh phục vụ chỉ ước có thể xông đến đánh hắn một phát cho tỉnh.

- Bỏ tay _ bảo minh và nó đồng thanh.

Anh phục vụ cố gắng tươi cười đáp lời hắn:

- Thành thật Xin lỗi quý khách! Nhà hàng chúng tôi chỉ có: Thịt nướng, Lẩu Kim Chi rau-hải sản, Mỹ cay 7 cấp độ, gà cay nướng phô mai, tokbokki... Không có beefsteak ở đây ạ!

Nhận ra mình bị què một cú rõ đau liền sượng mặt nhìn anh phục vụ. Hắn nhìn sang nó và Minh thì hai đứa đang cười khúc khích cố tình chọc cho hắn què thêm.

Thấy thằng bạn tội nghiệp của mình bị bề mặt quá, Minh cố tình giải vây:

- Anh cho chúng em 3 phần thịt nướng trước và vài chai rượu soju, một lát em sẽ gọi thêm

- Xin quý khách đợi một chút.

Vừa lúc đó một cuộc điện thoại gọi đến cho Bảo Minh, là một số lạ:

- Bảo Minh đây, ai vậy?

- " Cậu Bảo Minh, cậu mau đến đây đi ạ, cô... cô Linh Đan có ý định tự tử..."

Bảo Minh cúp máy, về mặt tối sầm đi, rồi quay sang nói với nó và hắn:

- Hai người ăn đi, Tôi đến chỗ này một chút.

Nói xong thì bảo minh nhanh chóng chạy ra khỏi nhà hàng rồi bắt taxi đến nhà của Linh Đan xem sao.

Nó và hắn nhìn nhau chẳng hiểu chuyện gì cả. Bỏ lại nó và hắn ở lại đây như vậy có khi nào cả hai cãi nhau rồi gây gổ đánh nhau không? Nói không chừng, lúc Minh quay lại thì cái nhà hàng này chắc cũng còn nguyên vẹn đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Trời bắt đầu đổ mưa, những cơn mưa nặng bắt đầu trút xuống. Hắn nhìn về phía cửa sổ nhìn nhữn hạt mưa lấm tẩm trên khung cửa sổ. Quay sang nhìn nó, chợt hắn nhớ lại về những chuyện đã xảy ra với Thanh Thanh vào đêm mưa bão dữ dội ngày ấy.

- " Minh nghĩ gì vậy nè! Cô ta và Thanh Thanh giống nhau chỗ nào chứ? Minh bị điên rồi"

Hắn tự suy diễn rồi tự đánh vào đầu mình để tỉnh lại. Nó đang ăn thì nhìn hắn làm hành động khó hiểu nhưng nghĩ rằng chắc chắn bị điên rồi.

Hai đứa nó ăn luôn cả 3 phần thịt nướng thì nó muốn bẻ bụng. Ngồi phì phà xoa xoa cái bụng như có chữa.

Tỉnh tiền ra về, nó và hắn khựng lại ở trước cửa nhà hàng. Vì trời mưa quá lớn, xe thì để đằng xa lại càng không có dù che nên hai đứa nó đứng chờ tạnh mưa một chút rồi mới lấy xe về.

Không khí giờ đây lặng thinh chỉ còn nghe tiếng mưa đang rơi từng hạt lộp bộp xuống đường.

Hắn lại khẽ liếc qua nó, một lần nữa hình ảnh của Thanh Thanh lại hiện trong đầu mình làm cho hắn có một cảm giác khó hiểu.

Không khí đang trầm lặng thì chuông điện thoại nó reo lên, lấy điện thoại ra nhìn thì ta là Duy gọi nó:

- Đại ti... về mau đi, ba đang nổi giận kìa!

- Đang mưa nên chưa về được

- Đại ti đang ở đâu em đến đón

- Nhưng..._Nó nhìn sang hắn thì thấy hắn đang chăm chú nghe nó nói chuyện_ Không cần đâu, khi nào tạnh mưa thì về ngay.

Nói xong, nó cúp máy rồi cất điện thoại vào túi.

Hắn nhìn nó về nghỉ ngơi (kiểu ghen tuông đó ạ)

- Bạn trai cô gọi à? _Ý hắn là đang ám chỉ Bảo Minh.

- Bạn trai gì? Là em trai tôi.

- Xi! Bạn trai thì nói bạn trai đi. Bày đặt em trai.

Nhìn thái độ hắn rõ biết hắn ta đang ghen, nhưng lại không hiểu tại sao lại để tâm đến con nhỏ xấu xí này.

Nó không thèm đôi co với hắn nữa nên tiếp tục giữ im lặng.

Nhưng rồi hắn lại quay sang hỏi nó:

- Cô... đang quen với thằng Minh thật ư?

Nó cười khẩy rồi trả lời:

- Cứ cho là vậy. Dù sao quen cậu ta tôi cũng không có hại gì.

Nghe lời nó nói, hắn liền tức giận quát nó:

- Cô lợi dụng bạn tôi sao? Không ngờ nhìn cô như vậy mà bên trong thì gian manh thật.

Dù hắn có chửi mình, nhưng nó vẫn không có chút gì là giận dữ vì lời hắn nói cũng không phải là không đúng.

- Còn nhiều điều cậu chưa thể biết về tôi đâu. Đừng thấy mới đó đã ngạc nhiên rồi.

Lời nó nói làm hắn vô cùng khó hiểu. Rốt cuộc thì nó là ai mà có vẻ thần bí đến như vậy. Khiến hắn không khỏi tò mò.

- Tôi về trước đây.

- Cái gì? Trời mưa như vậy về bằng cách nào?

- Cậu tiếp tục đợi đi. Tôi không có đủ kiên nhẫn đứng ngắm mưa chờ nó tạnh.

Nói rồi nó lấy cái túi xách đưa lên đầu để che mưa rồi phóng ra đường thật nhanh.

- Này... Quay lại đây! Cô có biết nguy hiểm không hả? Con nhỏ này...

Nó đội mưa chạy thẳng về nhà, khắp người nó ướt sũng như con chuột lột. Đứng trước mặt ông Dân, cả hai tái xanh mặt vì giờ nó chẳng khác nào là ma nữ cả. Tóc tai thì ướt lại còn rối bù xù như tổ quạ, đặc biệt là lớp make up trên mặt nó đã bị trôi đi hết do nước mưa tạt vào mặt.

Nó thở dốc rồi nhìn ông Dân hỏi:

- Ba gọi con về có chuyện gì vậy?

- Không...không có gì...con....con lên phòng thay đồ đi_Nhìn nó sợ quá nên quên luôn chuyện muốn nói rồi.

Vừa lúc ấy Thanh Duy đi xuống nhà thì gặp nó đang chuẩn bị lên lầu:

- Á.....Đại tí...sao chị lại mang cái bộ dạng này đi dõng dõng quanh nhà vậy,có biết dọa chết người không?_Duy mém té lầu.

- Tránh ra đi_giọng nó mệt mỏi,đột nhiên nó cảm thấy chóng mặt,sây sẩm mặt mày rồi bất ngờ ngất xỉu.

Thanh Duy đứng như chết lặng,nhìn nó ngã xuống trước mặt mình,người cậu rung rung vì sợ.Nhưng Duy nhanh chóng lấy lại tinh thần chạy xuống chỗ nó:

- Đại tí...đại tí...chị làm sao vậy?Ba...chị bị gì rồi...

Ông Dân liền quăng cái laptop qua một bên rồi chạy đến.Ông bồng nó lên rồi đưa nó vào xe.Duy ngồi sau đỡ nó mà tay cậu rung rung,khuôn mặt cậu hiện rõ sự lo lắng.Duy nắm lấy tay chị mình,lấp bắp nói những lời trấn an:

- Thanh Thanh...chị phải cố gắng lên.Chị nhất định không được có chuyện gì đó.Thanh Thanh....La Thanh Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Biệt thự nhà Linh Đan.

- Sao cậu lại ngốc nghếch như vậy hả?Đừng ở đó mà làm chuyện vô ích nữa.

Sau khi Bảo Minh đến nhà để ngăn Linh Đan kịp lúc.Thì bây giờ cả hai đang ngồi lại nói chuyện cùng nhau,chi vừa mới khởi đầu,Minh đã mắng Đan một trận.

Nhỏ cúi gằm mặt khóc thút thít,Đan chỉ muốn dọa Minh tới để được gặp cậu rồi ở bên cạnh cậu.Nhưng ai dè...đã bị chửi như thế này rồi.

- Tớ...tớ...xin lỗi....huhu...cậu đừng mắng tớ nữa.Huhu.

Minh thấy nhỏ khóc,lòng hần không thể kìm lòng được .Hần bước đến rồi ôm chặt lấy Đan vào lòng,Linh Đan liền ngừng khóc ngay rồi cũng quàng tay ôm lấy Minh vào lòng.Khoảng khắc này...Đan chỉ muốn được ngưng đọng lại để người cô yêu mãi mãi ở bên cạnh mình.

Sáng Hôm Sau.

Bệnh viện.

Suốt đêm hôm qua đến giờ,Thanh Duy luôn túc trực 24/24 bên giường bệnh để chăm sóc nó.

Đến sáng hôm nay thì nó mới tỉnh dậy sau giấc ngủ dài,có lẽ đây là lần đầu tiên nó được ngủ ngon và thoải mái đến nha vậy.

- Duy..._Thấy thằng nhỏ nằm ngủ thấy tội,nó lay lay Duy dậy để cho cậu sang ghế sofa mà ngủ.

- Đại...Đại tí...đừng đánh...đừng đánh em...đau...đau lắm..._Vẫn còn mớ ngủ,ngay cả trong giấc mơ cậu cũng mơ thấy nó đánh mình.

- THANH DUY_Nó gằm lên như một con sư tử,Duy giật mình đến nỗi té ghế nằm hờn đất mẹ luôn.Tiếng gầm sư tử của nó làm cho Duy tỉnh táo hẳn luôn.

- Đại tí....chị tỉnh lại rồi.Hic...chị làm em hết hồn...tưởng chị đi die luôn rồi chứ?_Duy khóc lóc.

- Tao còn sống sờ sờ ra đây nè!Mà tao bị gì?Bác sĩ nói sao?

- ĐẠI TỈ...._tự nhiên Duy quát to.

- Thăng này! làm tao hết hồn. Cái gì mà hét toán lên vậy?

- Cũng không có gì nghiêm trọng, chỉ là do chị bị kiệt vì dầm mưa và làm việc quá nhiều. Ba đã quyết định cho chị nghỉ ngơi một thời gian để lại bang The Hill cho em tiếp quản một thời gian.

- Ba nói vậy sao? Vậy được.

Ông Dân đã quyết định thì chỉ có nước chấp hành. Từ lúc nhỏ đến giờ, nó đã theo ông Dân đi hành tẩu giang hồ để học hỏi sau này về tiếp quản giúp ông. Nên bất cứ những gì ông nói nó đều thực hiện và không dám có ý kiến một câu nào.

- Tao khỏe rồi, mình về thôi!

- Đại tí đợi em đi làm thủ tục xuất viện đã.

Duy chạy đi một lúc rồi quay lại ngay sao đó. Đúng là đẹp trai nên làm gì cũng được ưu tiên hết. Duy đỡ nó ra đứng trước cổng bệnh viện rồi gọi taxi đến. Cả hai leo lên xe taxi.

Ngồi trên xe thì Duy chợt nhớ ra một chuyện, liền quay sang nói với nó.

- Đại tí... Ba nói hôm nay sẽ tổ chức tiệc tại nhà đó. Nghe nói là buổi họp mặt của các vị cổ đông lớn, muốn chúng ta cùng tham gia đó. Chị sẽ ở nhà dự chứ?

- Tất nhiên!

Đó là ý muốn của ba nó mà, không muốn cũng đâu có được.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Biệt thự nhà họ Vương.

Ông quản gia cùng mấy tên vệ sĩ đều đứng ngồi không yên từ tối hôm qua đến giờ. Sau khi hấn lái xe đi thì vẫn chưa quay trở về nhà, vệ sĩ cũng đã tìm kiếm khắp nơi rồi mà vẫn chưa nghe tin tức gì.

Vân Nhi, từ tối hôm qua đến giờ vẫn ngồi ở phòng khách đợi hấn về, nhỏ vẫn chưa chợp mắt được một chút nào vì quá lo lắng cho hấn. Nhưng nào có ai biết hấn đã ngủ tại khách sạn nhằm mục đích trốn cô.

Ông quản gia thấy vậy cũng không khỏi lo lắng cho sức khỏe của cô.

- Tiểu thư Vân Nhi, cô nên đi ngủ một chút đi ạ, từ lúc đáp máy bay đến giờ cô vẫn chưa được nghỉ ngơi mà.

Đáp lại tấm lòng của ông quản gia là một khuôn mặt buồn bã của cô.

- Bác yên tâm đi! Cháu không sao đâu ạ... cháu muốn đợi Hoàng Anh về thì mới yên tâm chợp mắt được.

Ông quản gia lắc nhẹ đầu vì không còn gì để khuyên Vân Nhi cả, tính khí cô thế nào thì ông cũng đâu còn xa lạ gì, ông cũng đã chăm sóc Vân Nhi lúc nhỏ, nên tính tình cô ra sao ông đều biết rất rõ.

Vừa lúc ấy, vị cứu tinh của mọi người xuất hiện làm cho cả thế giới như sáng bừng lên, đó không ai khác chính là ba hấn, người đàn ông có thể làm rung chuyển được tên tướng lĩnh như hấn.

- Bác Long... cháu chào chú! _ Vân Nhi lễ phép cúi người chào.

Ông Long cũng bất ngờ khi Vân Nhi lại đến nhà mình sớm hơn mong đợi, ông chỉ vừa mới nghe tin từ ba của Vân Nhi về nước, vậy mà không ngờ ông vừa về đến nhà thì đã nhìn thấy cô có mặt tại nhà mình rồi.

- Vân Nhi, cháu càng lớn càng xinh đẹp. Cháu gặp thằng Hoàng Anh chưa?

Gương mặt Vân Nhi thoáng chốc trở nên buồn bã:

- Hoàng Anh vừa biết cháu về thì vội vã lái xe đi. Đến giờ vẫn chưa chịu về nữa ạ.

- Cái gì???Thằng con trời đánh này,vợ sắp cưới về mà không chăm sóc lại chạy đi chơi bời ở đâu vậy hả?Đề bác gọi nó về...đâu thể để con dâu trưng lai của ta chờ được.

Nói rồi ông lấy điện thoại ra gọi cho hấn.

Bấy giờ,hấn vẫn còn đang ngủ ngon lành trong căn phòng khách sạn,nghe tiếng chuông điện thoại hấn với tay mò mò chiếc điện thoại trên bàn:

- Ai nhớ?(alo đây ạ!)

Nghe giọng hấn vẫn còn say ngủ,ông tức tối quát lớn qua điện thoại:

- thằng con hắc dịch,mày đang ở đâu?Mau về nhà ngay cho tao,có biết Vân Nhi chờ mày từ tối hôm qua đến giờ không hả?

Nghe giọng ông cứ quát ầm lên,hấn cũng đã tỉnh ngủ:

- Con sẽ không về nếu cô ta còn ở đó.

- " Cái thằng này...mày có mau về không,tao sẽ cắt tên mày ra khỏi hộ khẩu nếu như mày nói thêm bất cứ lời nào"

Lời hăm dọa của ông có giá trị đấy,vừa nghe việc phải bị cắt tên ra hộ khẩu hấn liền cuống gỏi về ngay.

Vừa về đến nhà đã nhìn thấy sắc mặt của ông đằng đằng sát khí nhìn hấn rồi.

- Mày đã đi đâu?Vân Nhi nó lo lắng cho mày nên chưa ngủ được đó.Mày lo mà chăm sóc cho con bé.Có chuyện gì thì mặt mũi đâu tao gặp mặt gia đình thông gia.

- Con xin lỗi!_ thái độ không cam chịu khi bị bắt về.

Nhìn thấy hấn bị mắng, Vân Nhi không kìm lòng được,lên tiếng nói đỡ cho hấn:

- Bác Long,xin bác đừng trách Hoàng Anh.

Ông Long nghe con dâu lên tiếng xin tha cho thằng con trai ngỗ nghịch,liền bỏ qua cho hấn ngay:

- Được rồi,lần sau đừng như vậy nữa!Ta có chuyện muốn nói đây..Tối nay cùng ta đến dự buổi dạ tiệc...hai đứa chuẩn bị cho chu đáo rồi cùng ta đến đó.Hoàng Anh,đưa Vân Nhi lên phòng đi.

- Con biết rồi_hấn quay sang nhìn Vân Nhi rồi nói _Đi theo tôi_hấn lạnh lùng nói.

Hấn đưa cô đến một căn phòng dành cho khách để cô ở đó,rồi căn dặn:

- Cô nghỉ ngơi đi!Tôi về phòng đây.

- Khoan đã_Vân Nhi bắt ngờ chạy đến ôm hấn từ phía sau.

Hành động này của cô khiến cho hấn không khỏi khó chịu:

- Cô làm gì vậy hả?Mau buông ra.

- Hoàng Anh,xin cậu đừng lạnh lùng với tớ nữa có được không?Tớ thật sự rất nhớ cậu...bao năm qua tớ chỉ mong có ngày chúng ta lại được gặp nhau.Vậy mà cậu lại đối xử với tớ như vậy sao?Cậu thật tàn nhẫn.

Vân Nhi khóc òa lên khiến hấn cũng thấy có lỗi một phần nào đó,hấn đưa tay mình gạt tay cô ra rồi quay người lại nhìn Vân Nhi:

- Tớ xin lỗi!Đã làm cậu buồn như vậy.Cậu không giận tớ chứ?_hấn đưa tay mình lên khuôn mặt của cô rồi nhẹ nhàng lau đi dòng nước mắt đang lăn dài trên mặt Nhi.

Được hấn dỗ dành,Vân Nhi liền nín khóc ngay:

- Không đâu..tớ không bao giờ giận cậu,chỉ cần cậu để mắt đến tớ..dù một chút ít tớ cũng cảm thấy vui rồi.

Thấy vân nhi vì mình mà hi sinh nhiều như vậy,hấn cũng không thể nào tiếp tục gạt cô sang một bên được.Hấn nhìn Nhi nở nụ cười ấm áp rồi nói:

- Được,tớ hứa sẽ chăm sóc cho cậu,bây giờ thì cậu yên tâm đi ngủ đi nhé!

Cô gạt đầu như một đứa trẻ con,về mặt cô hiện lên hai chữ"hạnh phúc" vì được hấn nói những lời ấm áp,nghe lời hấn Vân Nhi ngoan ngoãn lên giường ngủ,hấn đắp chăn cho cô rồi ngồi cạnh Nhi khi cô ngủ để cô được an tâm.

Sau khi Vân Nhi đã yên giấc ngủ say thì hấn mới bước từng bước nhẹ nhàng ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Tối hôm ấy, người người ra vô tấp nập để chuẩn bị cho buổi tiệc tại nhà nó. Vì là những vị khách lớn nên phải chuẩn bị nhiều và không được phép sai sót.

Những vị khách hầu hết của ông Dân hầu hết là những người làm ăn lớn và tất nhiên cũng không thể thiếu những người bạn giang hồ của ông.

Phòng Nó:

- Đại tí...xong chưa?Ba gọi chúng ta xuống kia!_Thanh Duy bên ngoài không ngừng gõ cửa để thúc hối.

Nó mở cửa bước ra khiến Duy ngạc nhiên,thoáng chốc Duy đỏ mặt vì nhìn chị gái mình quá xinh đẹp và quyến rũ.

Nó mặc một chiếc đầm sương dài giống như chiếc đầm dạ hội,chiếc váy được thiết kế đơn giản,điểm nhấn và phần dây của áo,chiếc váy hai dây để lộ vùng lưng phía sau và vòng một hấp dẫn.Hôm nay nó lại trang điểm khác hẳn hằng ngày,với bộ váy như thế này nó trang điểm theo kiểu sexy.Khiến người nhìn không thể không bị hạ gục trước sắc đẹp của nó.

Duy vẫn cứng đờ nhìn chị gái mình,đến khi bị nó đánh một phát ngay đầu thì mới tỉnh lại:

- Làm cái gì mà đứng đờ ra vậy?Mau xuống nhà thôi!

- O...Dạ

Nó và Duy cùng nhau đi xuống đại sảnh,nơi tổ chức buổi tiệc.Sự xuất hiện của cả hai làm cho các con trai con gái của các vị khách của ông Dân phải đứng hình.

Vài cô tiểu thư xúm lại với nhau bàn tán:

+ Thanh Duy đẹp trai quá!Không hổ danh là hotboy trường Glendowie.

+ Nhìn cậu ấy kìa!Giống Hoàng Tử quá đi!

Mấy anh chàng thiếu gia kia cũng không ngoại lệ:

+ Không hổ danh là La Thanh Thanh,đúng là tuyệt sắc giai nhân,chim sa cá lặn!Làm cho con người ta thấy vô cùng xao xuyến.

+ Không chỉ đẹp cô ta còn rất có tài.

+ Nghe nói cô ta còn là học sinh trung học thì phải?

Vừa lúc đó,Ông Long,hấn và Vân nhi cùng bước vào đại sảnh thì đã thấy mọi người bàn tán về ai đó.Đến lúc nhìn thấy nó,hấn đã không khỏi bất ngờ.Thì ra đây là buổi tiệc của nhà nó.Khi nhìn thấy nó với dáng vẻ như một nữ diva sang trọng,hấn đã không kìm lòng mình được và có suy nghĩ rằng sẽ có được La Thanh Thanh bằng mọi cách.

Vân Nhi nhìn thấy được vẻ mặt khi hấn nhìn cô gái xinh đẹp kia thì không khỏi tức giận,nhưng cô không thể hiện ra bên ngoài,chỉ nhìn nó với ánh mắt hình viên đạn một cách âm thầm.

Nhưng làm sao qua mắt được nó,nó nhận ra có ai đó đang nhìn mình,mắt nó đảo xung quanh để tìm ra người đó thì nhìn thấy Vân Nhi tay choàng tay cùng với Vương Hoàng Anh,nó cười nửa miệng nhìn cả hai.Không ngờ rằng hấn cũng là một trong những vị khách của ba mình,đã là khách của ông Dân thì làm sao nó có thể đắc tội được chứ.

Cùng lúc đó,một vị khách không ngờ lại xuất hiện đó chính là Trần Bảo Minh và cô gái Linh Đan,lí do Bảo Minh ở đây là do ba của cậu đột nhiên chuyển bệnh nên cậu phải đi thay cho ba mình,Linh Đan biết được cũng nằng nặt đòi theo.

Thật không ngờ!những vị khách này của ông Dân khiến nó và Duy cũng bất ngờ đấy.

- Thanh Thanh_Hương Ly từ đằng xa chạy đến,hón hờ gọi tên nó.

Ba của Hương Ly cũng là một cổ đông lớn của công ty ba nó,nên chuyện nhỏ đến đây là chuyện bình thường rồi.

- Đến trễ vậy?Tao đứng cả tiếng chờ mày_Nó nhú mày tỏ ra giận hờn.

- Sorry babe,tại kẹt xe quá đó mà!_Ly cười tinh nghịch

- Ê!Mày nhìn đằng kia kìa!

Nó vừa nói vừa chỉ tay về phía hấn và Bảo Minh đang đứng.Ly vừa nhìn đã nhận ra,rồi cười nhếch mép nhìn hai tên đó:

- Ô là kìa,thì ra hai người đó cũng đến đây sao?

- Nhìn bên cạnh họ đi,bên cạnh đi!Người đi cùng với Vương Hoàng Anh chính là Vân Nhi,con gái của chủ tịch hãng hàng không quốc tế.Còn người đi cùng với Bảo Minh là Linh Đan,con gái của công ty thời trang Bell_Duy nhìn sơ rồi nói.

Hương Ly đưa mắt nhìn về phía Hoàng Anh,nhưng không phải nhìn hấn mà là cô gái bên cạnh hấn,Vân Nhi.Ly cười nửa miệng rồi nói:

- Quả thật trái đất này...nó trònnnn thật mà!Không ngờ gặp cô ta ở đây.

- Mày quen cô ta sao?_nó quay sang hỏi Ly

- Hừ.Biết chứ...cô ta học cùng trường tao khi còn ở Nhật,không ngờ lại gặp ở đây,chắc là...rồi xa tao không được_Ly tinh nghịch trả lời nhưng cũng có ý châm chọc_Này Thanh,mày có trò gì mới không,nhân tiện có bọn chúng ở đây chúng ta đem ra thí nghiệm một lượt đi.

Nó nhìn Ly cười gian manh rồi trả lời:

- Trò thì tao có nhiều lắm chứ?Nhưng đây là khách của Boss tao nên đừng làm quá nếu không mạng tao khó giữ.

- Okay,mày chơi kiểu nào tao cũng theo sát rách.

- Duy_Nó quay sang nhìn cậu em trai của mình_Di chuẩn bị vài thứ cho những vị khách đặc biệt của chúng ta đi.Tối hôm nay phải làm điều gì đó vui vui mới được chứ?_nó nháy mắt,Duy hiểu ngay nó đang có ý định gì liền nhanh chóng chạy đi chuẩn bị theo lời nó nói.

Tối hôm nay chắc sẽ là một đêm dài đây,nó và Ly đã hợp tác ra tay thì ới thôi luôn!Hãy sẵn sàng đón nhận đi nào!

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Sau đó

Nó,Hương Ly cùng ông Dân đi chào từng vị khách quý của ba nó.

Đầu tiên là người bạn giang hồ,đã hợp tác với ba nó khi còn trẻ.

- Chào ông Dương,lâu rồi không gặp ông vẫn khỏe chứ?_Ông Dân tươi cười nói

- Tôi vẫn khỏe,cảm ơn ông!Ôh...đây là con gái ông sao?_Ông Dương đưa mắt qua nhìn nó.

- Đúng vậy,đây là Thanh Thanh,con gái lớn của tôi_Ông tự hào khi giới thiệu

- Tôi đã nghe qua về con gái ông rất nhiều,quả đúng là tuyệt sắc giai nhân lại còn là người rất có tài.

Nghe ông Dương khen con gái mình như vậy,ông Dân nở lỗ mũi vì quá hãnh diện.

Tiếp đến,ông Dân đi qua chỗ Ông Long,chủ tịch tập đoàn Vương Thị...một trong những cổ đông của ông.

Nhìn thấy nó đi lại phía mình,hấn nở nụ cười tươi roi rói,điều này làm cho Vân Nhi không được vui vì hấn dám nhìn cô gái khác khi vị hôn thê của mình đứng sờ sờ ở đây.

Hai ông bạn già đang đứng hỏi thăm nhau thì Thanh Duy đang xa chạy đến,rồi ghé vào tai nó nói nhỏ:

- Đại tí....xong hết rồi ạ!

Nó gật đầu rồi quay sang ông Dân,cũng chỉ nói đủ lớn cho hai người nghe thôi:

- "Ba cho chúng con tổ chức một trò chơi nhỏ,để các vị khách trẻ tuổi này tham gia được không ạ!"

Ông Dân do dự một chút rồi cũng đồng ý:

- "Đừng làm ta mất mặt là được rồi!"

Được sự đồng ý của ông Dân,cả 3 đứa nó chạy lên sân khấu,Hương Ly đảm nhiệm vai trò MC để thông báo trò chơi.

- Xin chào những vị khách quý có mặt ngày hôm nay.Nhân lúc buổi tiệc đang vui vẻ,chúng tôi có một bất ngờ nhỏ cho các vị khách ở đây.

Mọi người nghe có bất ngờ liền xôn xao bàn tán:

+ Có gì vậy?

+ Bất mí luôn được không?

Vân Nhi nhìn thấy Hương Ly trên sân khấu thì thoáng ngạc nhiên,điều làm cô thật sự bất ngờ là Hương Ly lại là bạn của nó.

Không để các vị khách chờ lâu thêm nữa,Hương Ly tiếp tục thông báo.

- Chúng tôi có tổ chức một trò chơi nho nhỏ để dành cho các bạn trẻ đến đây,phần thưởng dành cho nữ sẽ là 1 phiếu mua sắm miễn phí không giới hạn tại J P fashion và phần thưởng dành cho nam sẽ là 1 chiếc xe audi có giá trị lớn nhất hiện nay.

Mọi người nghe xong ai nấy cũng phấn khích vì được phần thưởng hấp dẫn,bất ngờ có một vị khách đưa tay phả biểu ý kiến,chính là hấn đấy ạ.

- Tôi không cần xe _Hấn không cần cũng đúng thôi vì đã có sẵn một bộ siêu tập xe đua và xe hơi đắt tiền ở nhà rồi _Tôi muốn được hẹn hò 1 ngày với La Thanh Thanh.

Mọi người im bật,không khí lúc này thật đáng sợ.Bỗng,tiếng cười của nó làm mọi sự im lặng tan biến hết.

- Hahaha. Được thôi,nhưng nếu cậu thắng thì tôi sẽ đáp ứng yêu cầu đó của cậu.

- Là cô nói đấy nhé _Hấn có vẻ chắc chắn mình sẽ là người thắng cuộc.

- Hoàng Anh à...cậu... _ Vân Nhi về mặt khó chịu nhìn hấn.

Hấn nhìn Vân Nhi cười cười rồi nói:

- Cậu yên tâm đi.Chi là một trò chơi thôi mà.Biết đâu tớ không thắng được thì sao?Người đứng ra tổ chức là La Thanh Thanh nên chắc chắn không hề đơn giản.

- Cậu cẩn thận đấy _Mặc dù không cam tâm để hấn tham gia nhưng cũng không thể cản được hấn.Cho nên Vân Nhi cũng tham gia cùng.

Số lượng người tham gia có hơn 20 người,có nam lẫn nữ và đích đến sẽ là sân thượng nhà nó.

Nó và Hương Ly cả hai đều ở trên Sân thượng để đón chào vị khách thắng cuộc,còn Duy thì chuẩn bị những thử thách cho người chơi.

Điểm bắt đầu là từ khu vườn nhà nó.

Thử thách đầu tiên,mọi người phải cùng nhau vượt chướng ngại vật.Nhưng đâu phải vượt chướng ngại vật bình thường,cả bọn phải vượt qua những con thú cưng của nó chứ.Chúng là voi,sư tử,cọp và báo,ngoài ra dưới hồ còn có cá xấu đã được nó và Duy nuôi dưỡng từ nhỏ nên tất cả điều đã được thuần hóa và chỉ nghe lệnh từ cả hai người đó mà thôi.

Nghe lệnh của Duy,bầy thú lao đến tấn công bọn họ một cách quyết liệt nhưng không hề để bọn họ bị thương dù chỉ một vết trầy xước nhỏ.

Vài người hoảng sợ nên đã quay đầu lại vạch xuất phát và từ bỏ cuộc chơi.Trong đó có Linh Đan và Bảo Minh(Minh không hề sợ chẳng qua tham gia cùng với Linh Đan,nhưng Linh Đan sợ quá nên hoảng sợ chạy ra,hấn cũng chạy ra cùng với Đan)

Kết thúc vòng 1 chỉ còn lại 10 người tham gia.Vòng tiếp theo,mọi người phải bị truy đuổi bởi những tên vệ sĩ của nó.Nếu ai bị bắt chắc chắn sẽ bị loại bỏ cuộc chơi.Vì những tên vệ sĩ có huấn luyện đặc biệt nên đã tóm được hầu hết mọi người chỉ còn lại 3 người vẫn còn đang cố gắng chạy về đích.

- Hoàng Anh...Tớ...tớ không chạy nổi nữa.Tớ....tớ mệt quá!

Vân Nhi thở hồng hộc,hấn quay đầu lại thì đã thấy Vân Nhi ngồi bệt xuống sàn rồi.Chạy lại đỡ Vân Nhi:

- Cậu không sao chứ? _ Về mặt lo lắng

- Tớ....tớ không chạy được nữa....chúng ta dừng lại ở đây nhé!Được không?

Đây là Vân Nhi cố tình để cho hấn không tiếp tục trò chơi nữa,nếu hấn tiếp tục thì chắc chắn hấn sẽ trở thành người hấn cuộc và đi hẹn hò cùng với nó mất.

Hấn dẫn đo một hồi lâu:

- Được rồi,tớ không tham gia nữa....Tớ đưa cậu đến nơi nào đó nghỉ ngơi.

- Cảm ơn cậu,Hoàng Anh!

Vậy là cả hai nhường lại phần thắng cho con trai của ông Dương,thật ngoài dự tính của nó và Ly.Tưởng rằng người chiến thắng là Hấn thì mới có trò vui để xem chứ.

Nó lập tức đưa chìa khóa xe cho người thắng cuộc rồi trở lại đại sảnh.

Hấn nhìn nó có vẻ tiếc nuối vì chỉ còn một chút nữa thôi là được rồi.Nhưng hấn không thể nào bỏ mặc Vân Nhi vì trò chơi này được.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Hoàng Anh đỡ Vân Nhi đến ghế ngồi nghỉ ngơi rồi đem cho cô một ly nước cam:

- Cậu ngồi đây đi,tớ đi vệ sinh một chút sẽ quay lại ngay.

Hấn bỏ đi để lại một mình Vân Nhi ngồi một mình giữa một đám đông như thế này làm cô có cảm giác cô đơn.lúc này,Huong Ly cầm ly rượu đi đến chỗ Vân Nhi đang ngồi:

- Chào!Chắc cô không quên tôi chứ?

Vân Nhi nhìn thấy Ly liền đổi thái độ ngay lập tức.Cô không còn ra vẻ cô nàng tiểu thư yếu ớt mà ngược lại ánh mắt của cô toát lên sự nham hiểm,đầy mưu mô.

- Tao không ngờ lại gặp mày ở đây nhỉ?Xem ra trái đất cũng nhỏ thật.Sao nào?Nhớ tao sao?

Ly nghe Vân Nhi mà cười sặc sụa:

- Trời ạ!Đến giờ này mà mày còn tự tin được sao?Chẳng lẽ ở Nhật bị mất mặt chưa đủ đúng không,định về đây tạo thêm một scandal cướp bỏ người khác nữa à?

Vân Nhi tức điên lên vì Ly đem chuyện cũ ra nói,đối với cô thì đây đúng là một sự nhục nhã lớn.

- Mày...mày dám...

- Muốn đánh nhau sao?Để lần khác chúng ta sẽ giải quyết với nhau sao?Mày nên nhớ rõ...Đây là buổi tiệc của nhà họ La đấy.

Vân Nhi nhanh chóng hạ con giận của mình xuống rồi lập tức bỏ đi tìm hấn.

Chỗ hấn:

- Đây là WC nhỉ?

Nhà của nó phòng nào cũng giống như phòng nào nên việc tìm nhà vệ sinh cũng là một quá trình.Hấn cứ mở cửa hết căn phòng này đến căn phòng khác,cho đến khi hấn nhìn thấy nó trong căn phòng cuối cùng.

Nó đang đứng bên ban công phòng ngắm những vì sao đang tỏa sáng trên bầu trời đen,thấy nó vẫn say sưa ngắm nhìn mà không có ý định rời mắt khỏi chúng.Hấn từ từ đi đến,định hù dọa cho nó hết hồn,nhưng nào ngờ kết quả ngược lại,nó cảm thấy có ai đó sau lưng mình liền kịp lúc né sang một bên.

Lúc này hắn đang lao đến với tốc độ ánh sáng,bất ngờ vì hành động né sang một bên của nó,nên không thể kiểm soát được tốc độ của mình và rồi:

- Áaaaaaaa_Nhào xuống ban công và tiếp theo đó là "Tòm"_ Một phát xuống hồ bơi.

- Hắn ta làm trò mèo trò khi gì thế này?_ Nó nhanh chóng chạy xuống hồ bơi,không quên lấy theo cái khăn.

Nó vừa xuống thì hắn cũng vừa mới lên bờ xong:

-Ặc...chắc chết mất...may là mình cũng biết bơi chó nên còn giữ được mạng..

- Anh có bị điện không?_ Vừa chạy đến nó đã mắng hắn rồi_Đột nhập vào phòng tôi rồi còn tính làm gì tôi nữa vậy?Anh muốn chết lắm đúng không?

- Tôi chỉ định hù cô một chút thôi mà.Ai ngờ mọi chuyện thành ra thế này rồi.

- Nhanh đi theo tôi,để người khác nhìn thấy thì phiền phức lắm_Nó ném cho hắn cái khăn.

Hắn ngoan ngoãn đi theo sau nó giống như một đứa trẻ đi theo mẹ của mình vậy.

Phòng Nó:

Nó chạy sang phòng Duy lấy cho hắn bộ đồ khác để thay,cũng may là hắn và duy cùng có một size nếu không thì chắc chỉ có thể lấy khăn tắm quần người rồi đợi bộ đồ đi giặt khô thôi.

Hắn cầm lấy bộ đồ của Duy rồi vào phòng tắm của nó thay đồ,lần đầu tiên vào phòng con gái nên hắn có cảm giác sao sao ấy,vừa ngại vừa mắc cỡ giống như con gái mới lớn vậy.

Vài phút sau,hắn bước ra với bộ đồ vừa vận trên người.Hắn đứng trước mặt nó,làm cho nó thoáng chốc đỏ mặt vì quá đẹp trai,thân hình rắn chắc không thể chê vào đâu được.

- Đây!Lau nước miêng đi kia,sắp chảy thành sông rồi.

Nó đỏ bừng mặt vì xấu hổ:

- Ai...ai...chảy nước miếng?Anh bị điên à?

Đột nhiên hắn từng bước từng bước đi về phía nó,nhìn nó với ánh mắt háo sắc giống như một tên biến thái:

- Đúng rồi..tôi còn một món nợ cần giải quyết với cô đây.Tôi đã đi tìm cô lâu lắm rồi đó,La Thanh Thanh!

- Nợ gì?_chị này vẫn nhanh quên như ngày nào.

- Cô còn ngây ngô hỏi tôi sao?Lần trước cô đến trường đánh tôi không có lí do gì cả.Đánh tôi đến nỗi nhập viện luôn thì cô bỏ chạy.

Trời ạ!Chuyện xấu hổ như thế này thì nhắc lại làm gì không biết.

- À...tôi nhớ ra rồi.Tôi đâu có đánh anh vô cớ.

- Vậy sao???

Giờ phút này,hắn càng tỏ ra thái độ nguy hiểm hơn nữa,tiến sát lại gần nó,rồi bất ngờ đẩy nó nằm xuống giường.Bên trên,hai tay hắn giữ chặt đôi tay nó lại.Nó vùng vẫy để thoát ra khỏi tình cảnh này thì tự dưng lúc này cả người nó dường như không còn chút sức lực nào cả.Cố gắng đến đâu cũng không thể thoát khỏi:

- Vương Hoàng Anh...đây là nhà tôi,anh đừng hòng làm loạn.

- Nói đi...Lí do gì hôm đó cô lại đánh tôi.Tôi chỉ cần biết như vậy thôi.

- Tôi không muốn nói.Đánh thì cũng đã đánh rồi,anh thì cũng nhập viện rồi,còn muốn biết làm gì?

- Trên đời này không ngờ lại có người ngang ngược như cô đấy.Thôi được,bây giờ tôi muốn hẹn hò với cô.

- CÁI GÌ???Anh có bị gì không?Anh tưởng mình là ai mà dám yêu cầu tôi hẹn hò với anh.

Hắn nhìn nó cười trù:

- Cô đúng là nảo cá vàng,chẳng phải lúc trước cô hứa sẽ đền đáp tôi vì đã cứu mạng tôi sao?

Nó suy ngẫm một hồi lâu thì mới nhớ ra được.

- Tôi nhớ rồi...nhưng chuyện này tôi không đồng ý được. Tại sao lại phải hẹn hò với một người như anh chứ????

- Vì tôi cứu cô. Bây giờ hãy trả ơn chủ nhân đi.

Nó đắn đo suy nghĩ một lúc. Hẹn hò với hắn một ngày cũng không phải vấn đề to tát gì. Nó gật đầu đồng ý đại để cho qua.

- Được rồi...tôi đồng ý! Nhưng...ANH CÓ THỂ RỜI KHỎI TƯ THẾ NÀY KHÔNG????

Ồ! Thì ra bọn nó vẫn giữ thế kẻ trên người dưới từ nãy đến giờ, bây giờ chỉ cần có ai đó xông vào phòng nó là sẽ hiểu lắm ngay.

Nhưng đúng thế thật, Vân Nhi bất ngờ mở cánh cửa ra và nhìn thấy cảnh tượng này, cô không thể kìm được sự tức giận được:

- Hoàng Anh...cậu...cậu..._ Vân Nhi ôm mặt khóc lóc bỏ chạy.

Hắn nhanh chóng rời khỏi cái tư thế ấy rồi đuổi theo Vân Nhi:

- Vân Nhi...chờ đã! Nghe tớ nói... Vân Nhi...

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Vân Nhi vì quá thất vọng, cô rời khỏi buổi tiệc rồi bắt taxi về nhà mình. Hắn nhìn thấy cô lên xe nhưng không đuổi theo kịp. Hắn lấy điện thoại ra rồi gọi cho Vân Nhi.

Vân Nhi ngồi trên xe khóc nức nở, thấy hắn đang gọi điện thoại đến cho mình, một hồi lâu cô mới bắt máy:

- "Vân Nhi...Cậu đi đâu vậy? Mau quay lại đi..."

- Cậu cứ ở đó vui vẻ với cô gái đó đi. Tớ không cần cậu quan tâm.

Nói rồi cô nhanh chóng tắt máy.

- Vân Nhi... Vân Nhi..._hắn vẫn cố gọi tên cô mặc dù cô đã tắt máy rồi.

Trên sân thượng, nó, Hương Ly và Thanh Duy đứng nhìn cảnh tượng đó, cả 3 nhìn nhau cười đắc chí rồi quay lại buổi tiệc.

SÁNG HÔM SAU

Từ lúc sáng sớm Linh Đan đã đến lớp nó:

- Thanh Vy... Tôi muốn nói chuyện với cô một chút

Linh Đan hôm nay có vẻ khác với mọi ngày, nhìn cô vui vẻ và yêu đời hơn, khi nói chuyện với nó nhỏ nhẹ rất dịu dàng.

- Được _ trả lời ngắn gọn

_____ Sân Thượng _____

Linh đang đứng tựa bên cạnh lan can, nhìn nó với ánh mắt thoáng buồn rồi nói:

- Tôi xin cô đó, Thanh Vy...cô có thể buông tha cho Bảo Minh được không? Tôi cần cậu ấy hơn tất cả mọi thứ. Tôi yêu cậu ấy nhiều lắm... Tôi xin cô đó.

Bất ngờ, Linh Đan quỳ xuống cầu xin nó, khiến nó cũng bất ngờ dữ lắm, nó đưa tay mình đỡ lấy Linh Đan rồi nói:

- Cô đứng lên đi! Tôi và cậu ta không hề có chút quan hệ gì cả nên cô đừng lo! Thật ra cậu ấy chỉ dùng tôi giả làm bạn gái của cậu ta để cho cô và những cô gái bên cạnh của Bảo Minh không còn quần lấy cậu ta nữa thôi! Hãy mạnh dạn nắm bắt lấy cơ hội và thời cơ để có được tình yêu của cậu ta đi.

Nghe nó nói xong, Linh Đan liền ngưng khóc chuyển sang thái độ tươi roi rói:

- Cô nói thật sao? Nhưng... Bảo Minh đã cố tình dùng cô để lánh xa tôi thì... làm sao có thể.

Trời ơi! Nó dở lắm mấy cái trò ông tơ bà nguyệt này lắm! Nhưng vì để tên đó không theo nó làm phiền nữa thì đây chính là cơ hội tốt cho nó. Nên sẽ cố gắng thành công dưới sự giúp sức của nó và Hương Ly.

- Tôi sẽ giúp cô. Nhưng với điều kiện.

- Được, cô cứ nói.

- Nếu chuyện này thành công cô và đám bạn của mình không đến quấy rầy tôi nữa có được không?

- Cô giúp tôi như vậy thì làm sao tôi có thể bắt nạt cô như những lần trước chứ?

- Vậy được. Tan học hẹn cô ở cổng sau của trường.

- Được, trông cậy vào cô.

Nói chuyện xong thì cả hai ai về lớp nấy.

Bấy giờ, nó mới vào lớp thì đã thấy tình hình căng thẳng rồi. Hương Ly đang nhìn cô gái lạ mặt kia nổi đóa. Mà khoan đã... đó không phải là Vân Nhi sao? Cô ta cũng chuyển vào lớp nó luôn rồi à? Hèn gì sát khí trong lớp dày đặc ám khí. (Ồ! Đây là lớp học chứ không phải là kho bom hạt nhân nổ chậm. Không biết lúc nào sẽ nổ nữa đây)

Thấy nó vào lớp, Hương Ly chạy đến ngay.

- Thanh Thanh... nói lộn lập tức sửa lại ngay Thanh Vy, cậu đến rồi. Tại mình được ngồi chung với nhau rồi đó

Nó vẫn chưa hiểu ý của Ly cho lắm, liền nhìn sang chỗ ngồi của mình đã được Vân Nhi độc chiếm mất rồi.

- Chỗ của cậu đã được một đứa dành mất rồi. Qua ngồi với tớ đi nha! _ Ly vui vẻ nói

- Khoan đã... tôi đã nói rồi mà, nếu cô dám rời khỏi chỗ ngồi này thì mãi mãi cô cũng không thể ngồi chỗ khác được nữa. Đừng xem thường lời tôi nói, hần nhìn nó một cách rất lạnh lùng, tuy ăn nói rất hung hãn nhưng đôi mắt lạnh lẽo đó dường như không có cảm xúc nào.

Nghe hần nói vậy, Vân Nhi tức giận ngay khi hần bênh vực một con nhỏ xấu xí:

- Hoàng Anh... Tớ mới là người ngồi chỗ này chứ? Sao cậu có thể đuổi tớ đi để cho một con nhỏ xấu xí như vậy hả? Cậu không xem tớ ra gì sao?

- Cậu là người mới đầu được dành chỗ của người khác như vậy? Tuy chúng ta có thân với nhau đi chăng nữa thì cậu vẫn không đúng. Quay sang nó _ Cô còn đứng đó làm gì? Mau lại đây mau lên.

Vân Nhi không còn lời để nói vì quá tức, nó lại phải trở về bên cạnh hần ngồi nữa rồi. Điều đáng ngờ ở đây là Hương Ly và Vân Nhi bây giờ lại ngồi chung một bàn vì lí do hết chỗ trống rồi.

Cả hai không ngừng liếc xéo qua nhau. Chỉ cần hai người này sáp lại gặp là chiến.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Giờ Ra Chơi

Nó gọi Ly và Duy lên sân thượng để bàn kết hoạch làm "ông tơ bà nguyệt". Ý tưởng này của nó bị Duy và Ly từ chối quyết liệt ngay lập tức:

- Không được. Chuyện này làm sao có thể chứ? Bảo Minh và Linh Đan ngay từ nhỏ chỉ là bạn thân của nhau thôi mà _ Duy nói

- Với lại tao cảm thấy tên đó cũng đâu có thích gì con Linh Đan đó. Khoan đã... trước giờ mày rất ghét những chuyện như thế này kia mà! Sao lần này lại...

Biết ngay là Ly cũng hỏi câu này mà, nó nhìn Ly cười khê rồi nói:

- Thật ra tao làm chuyện này là có mục đích...chẳng qua là tận dụng cơ hội này để tổng khứ tên đó khỏi làm phiền tao mà thôi.
- Thì ra là vậy...Được bọn tao đồng ý giúp mày_hương Ly nói

TAN HỌC

Hương Ly nghe tiếng chuông reo liền phóng nhanh ra khỏi lớp,bỏ lại nó một mình,nói một mình chứ không có một mình đâu nha.

- Thanh Vy,chúng ta cùng nhau về chung nhé!_bảo mình nói
- Ờ...được!

Hôm nay tự nhiên nó dễ dãi đồng ý nhanh thật,bình thường không có đâu,phải năn nỉ biết bao nhiêu lần mới đồng ý đó chứ.

Nó và Minh cùng nhau đi ra cổng,thì đột nhiên nó nói:

- Chúng ta đi cổng sau đi!Tớ muốn mua vài món đồ ấy mà,đi cổng sau cho nhanh nhé!

Nó đã lên tiếng thì Minh đâu thể từ chối,cậu cũng ngoan ngoãn đi theo nó mà không nói bất cứ điều gì?

Gần đi đến cổng sau thì nó quay sang nói với Minh:

- Cậu ra cổng đợi tớ cái nha!Hình như tớ bỏ quên điện thoại ở bàn rồi!
- Tớ đi cùng cậu.
- Không cần đâu...tớ đi một mình được rồi,cậu cứ ở đây đợi tớ là được rồi.Tớ sẽ quay lại nhanh thôi!

Nói rồi nó bỏ chạy đi thật nhanh.

Lúc này chỉ còn có Minh đứng yên ở đó để chờ nó quay lại thì hán nghe như có tiếng của ai đó:

- Aaaaaa...các người là ai?Có thả tôi ra hay không thì bảo?

Đó chính là giọng của Linh Đan,cô đang chờ nó thì đột nhiên có một đám người đi đến chọc ghẹo.Linh Đan sợ hãi hét toáng lên.

- Im lặng!nếu không tao xù mày luôn bây giờ!
- Tôi có thù oán gì với các người đâu chứ?Mau tránh đường đi...Tôi nói cho các người biết,Bạn tôi sắp đến rồi đó!_Linh Đan vẫn hy vọng là nó có thể đến kịp lúc cứu mình.

Trên chiếc xe hơi,một người con gái xoa tóc,đeo kính đen ló đầu ra nói với những tên đó:

- Nó ồn ào quá!mau đưa nó lên xe nhanh đi,lỡ có ai thấy thì khổ.

Lúc này,Bảo Minh chạy đến,hán hốt hoảng khi nhìn thấy Linh Đan bị bắt lên xe.

- Linh Đan...Linh Đan...các người làm gì vậy hả???

Đã quá muộn để Minh chạy đến cứu cô,Linh Đan bị bắt lên chiếc xe màu đen rồi nhanh chóng chạy đi.Minh liền bắt taxi rồi đuổi theo phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Chiếc xe màu đen chạy đến cuối con hẻm rồi dừng lại tại một căn nhà kho nhỏ,cũ kỹ và mục nát.Mấy tên đó lôi Linh Đan xuống xe một cách mạnh bạo.

- Tôi xin các người đó...các người muốn bao nhiêu tôi sẽ đưa cho mấy người,xin hãy thả tôi ra đi mà!

Từ lúc lên xe đến giờ Linh Đan không ngừng khóc lóc xin tha,nhưng những người đó điều không quan tâm đến cô.

- Trói nó cho chặt đi, coi chừng nó trốn thoát bây giờ_ Cô gái đeo kính râm ra lệnh

Vừa lúc đó, có một chiếc xe hơi khác vừa chạy đến, một người con gái cao khoảng 1m60 bước xuống xe với mái tóc xỏa dài và bộ đồ da màu đen ôm sát người. Bên cạnh cô gái đó là một chàng trai, cũng cao ráo, hấn ta mặc một chiếc áo thun đen form rộng và quần kaki đen và đội thêm một cái mũ lưỡi trai. Cả hai điều bịt kính mặt rồi đi vào bên trong nhà kho, thì nhìn thấy Linh Đan đã bị trói trên chiếc ghế gỗ.

Linh Đan nhìn thấy đồng bọn của bọn chúng bước vào thì càng hoảng sợ hơn nữa!

- Xin các người tha cho tôi đi... làm ơn! Tôi có rất nhiều tiền, các người muốn bao nhiêu tôi cũng đồng ý đưa

Cô gái mặc bộ đồ da khẽ cười, cô ta tiến lại gần Linh Đan rồi nói:

- Cô quên là... Tôi hứa sẽ giúp cô sao???

Linh Đan bất ngờ khi nghe giọng nói quen quen, cô nàng vẫn đang mơ hồ không chắc chắn. Đến khi nhìn thấy cô gái đó tháo chiếc khẩu trang ra thì Linh Đan không khỏi bất ngờ:

- Thanh Vy... nhưng không phải, cô là Là Thanh Thanh sao? Không thể nào.

- Cô không tin thì cũng phải tin vì đó chính là sự thật.

Thanh Duy cũng tháo khẩu trang trên mặt ra, làm cho Linh Đan bất ngờ lần 2:

- Thanh Duy??...

Chưa hết đâu, còn cô gái đeo kính râm kia nữa mà:

- Hương Ly???? Rốt cuộc thì 3 người đang tính làm trò gì đây???

Linh Đan nổi giận vì không biết chuyện gì đang xảy ra, mình thì đang bị trói nên cô cảm thấy vô cùng khó chịu.

- Thanh Thanh vì muốn giúp cô đã lập nên kế hoạch này... nếu muốn có được tình cảm của Bảo Minh thì một chút nữa khi hấn ta tìm đến, cô cứ giả vờ như không biết chuyện này. Còn lại để chúng tôi lo liệu_ Ly giải thích

- Chuyện này... Linh Đan có chút do dự vì sợ.

Lúc này, cái tên kia không biết bám theo xe kiểu gì mà giờ mất dấu luôn rồi. Bảo Minh ngồi trên taxi mở hệ thống định vị ra xem linh Đan đang ở đâu nhưng không có tín hiệu, hấn bắt đầu cảm thấy vô cùng lo lắng:

- Linh Đan... Cậu không được xảy ra chuyện gì đấy.. tớ sẽ đến cứu cậu ngay!

Vừa lúc đó, một số điện thoại lạ gọi đến cho hấn, Bảo Minh nhanh chóng bắt máy ngay:

- "Mày mau đến nhà kho tại con hẻm số 03 tại đường XXX, mày có 10 để đến đây nếu không con bò của mày sẽ mất mạng" _ Một giọng nam nói.

- Thằng khốn... mày mà làm gì Linh Đan, tao sẽ liều mạng với mày!

Kết thúc cuộc gọi, hấn liền kêu taxi đến địa chỉ đó.

Biết rằng hấn ta sắp đến đây, nó và mọi người vào vị trí. Nó cho người bịt miệng Linh Đan lại để tránh làm cản trở kế hoạch. Nó, Ly và Duy thì ngồi một góc để xem kịch hay.

Đúng 10 phút sau, chiếc taxi có mặt tại căn nhà kho cũ kỹ, Bảo Minh nhanh chóng chạy vào trong với vẻ mặt hốt hoảng, nhìn thấy Linh Đan bị trói và xung quanh là một đám con trai có hơn 20 người.

- Tao đến rồi... tụi bây mau thả Linh Đan ra đi!

- Tao sẽ thả nếu mày đánh thắng được bọn tao_ Duy nói với giọng đầy thách thức_ Nếu mày không đánh bại hết tụi nó thì cả mày và con nhò đó đều phải chết ở đây.

Bảo Minh không còn đường lui, chỉ còn cách xông lên rồi liều mạng với bọn đàn em của nó. Nên biết, đã là đàn em của Là Thanh Thanh thì không có đứa nào là hạng gà mờ đâu nhé! Đừng có tưởng bở a!

Linh Đan chứng kiến bảo mình bị đánh đập, người mà cô thương yêu biết bao nhiêu. Đang vì mình mà chịu những trận đòn từ thần. Linh Đan không ngừng khóc lóc kêu gào lên vì đau khổ, Linh Đan xoay qua nhìn nó với khuôn mặt hết sức đáng thương:

- Ôi.. au.. inh.. ô.. un.. ai.. i.. a(tôi cầu xin cô dừng lại đi mà)

Nhìn thấy Linh Nhi như vậy nó và hai người kia cũng không thể không kim lòng,nó ra lệnh cho cả bọn dừng tay rồi coi trời cho Linh Nhi,thả hai người đó về

Linh Đan nhanh chóng chạy đến đỡ Minh ngay lập tức.Hắn cũng đã ngất xỉu vì bị đánh quá nghiêm trọng.Khấp người hắn đầy máu và những vết thương.Linh Đan quay sang nhìn nó với ánh mắt tức giận:

- Tại sao cô lại làm đến mức này kia chứ?
- Bình tĩnh đi!Đánh có một chút không chết được đâu.Mau đưa hắn đến bệnh viện nếu không thì có chuyện thật đấy.

Nghe theo lời nó,Đan nhanh chóng đưa hắn đến bệnh viện ngay lập tức,nhưng trước khi đó,nó có căn dặn cô một việc quan trọng.

- Hôm nay cô đã biết được thân phận của tôi nên tuyệt đối cô phải giữ bí mật.Nếu như cô nói ra thì cẩn thận cái mạng của mình đấy.Cô biết tôi là ai đúng không?

Linh nuốt nước bọt một cách khó khăn vì sợ:

- Tôi..tôi biết rồi...tôi nhất định sẽ không nói ra bí mật của cô đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Bệnh Viện

Linh Đan đưa Bảo Minh đến bệnh viện,hắn nhanh chóng được chuyển đến phòng cấp cứu.Cô đứng bên ngoài chờ đợi mà con tim như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực vì quá lo lắng cho hắn.

Chỉ một lúc sau,bác sĩ bước ra với khuôn mặt nhẹ nhõm nói với Linh Đan:

- Cậu ta không sao nữa rồi.Cô đừng quá lo lắng,bây giờ cô có thể đi thăm cậu ấy được rồi nhưng tránh đừng để cậu ấy bị kích động nhé.
- Tôi biết rồi,cảm ơn bác sĩ

Linh Đan nhanh chóng chạy đến phòng bệnh của Bảo Minh,nhìn thấy hắn nằm trên giường với những vết thương trên người,Linh Đan đau xót nắm lấy tay hắn rồi khóc òa lên.

- Linh Đan...Linh Đan_Hắn gọi tên cô khi đang trong cơn hôn mê,bất chợt hắn tỉnh lại rồi nhìn xung quanh
- Đây là bệnh viện sao?
- Bảo Minh...cậu tỉnh lại rồi...tớ mừng quá..._ Cô vui mừng ôm lấy hắn mà quên mất Bảo Minh còn đang bị thương.
- Chuyện này là sao?Đúng rồi...Linh Đan cậu có bị thương ở đâu không?

Hắn bật dậy xem cô có bị làm sao không,về mặt lo lắng của hắn làm cho Linh Đan hạnh phúc.Cô chỉ nhìn hắn bằng ánh mắt rung rung nước mắt rồi bắt ngờ hôn lên môi Bảo Minh.Cả hai ngượng ngùng nhìn nhau và rồi đến khi hắn phản công lại bằng một nụ hôn quyết liệt hơn nữa làm cho Linh Đan không khỏi bất ngờ.

- Tớ sẽ bên cạnh bảo vệ cậu_Hắn nhìn Đan bằng ánh mắt kiên quyết.Sau ngày hôm qua,Bảo Minh đã biết được tình cảm thật sự mà bấy lâu nay cậu vẫn chờ đợi,người con gái này đã vì hắn chịu nhiều đau khổ,hắn cảm thấy rất có lỗi vì thời gian qua đã lạnh lùng và đối xử tệ bạc với cô.Hắn rất ân hận về những chuyện mà mình đã gây ra.
- Linh Đan...hãy ở bên tớ.Tớ sẽ không làm cậu buồn nữa_Hắn ôm chặt lấy cô
- Bảo Minh...tớ rất thích cậu

Linh Đan chỉ chờ đến ngày này thôi đó.Được ở bên cạnh người mình yêu thì hạnh phúc còn gì bằng.

Vừa lúc ấy,Nó và Ly gõ cửa bước vào bên trong.

- Cậu sao rồi? Nghe nói cậu bị thương nên tôi ghé qua thăm_ Nó ỏi thăm bệnh nhân mà tỏ vẻ thờ ơ quá chừng.

- Cậu đã khỏe chưa? _Ly còn ra vẻ quan tâm tí xiu. Hai người này đóng kịch siêu giỏi luôn, chẳng phải vì hai má bày ra kế hoạch, rồi đánh con người ta đến nỗi nhập viện luôn hay sao.

- Cảm ơn hai cậu...À...xin lỗi Thanh Vy, lúc trưa tớ bỏ đi đột ngột chưa kịp nói cậu một tiếng...Xin lỗi cậu.

- Không có gì đâu_ nó tươi cười trả lời

Hắn nhìn sang Linh Đan có vẻ thoáng buồn

- Các cậu ở đây nói chuyện với Bảo Minh nha! Tớ đi mua chút gì đó cho cậu ấy ăn_ Nói rồi Linh Đan rời đi với khuôn mặt buồn rười.

Sau khi Đan đi thì hắn quay sang nhìn Nó và Ly:

- Hương Ly...tôi muốn nói chuyện riêng với Thanh Vy một chút, cậu có thể ra ngoài một chút được không?

Ly nhìn nó rồi quay sang nhìn Minh, rồi gật đầu đồng ý đi ra.

- Cậu có chuyện gì quan trọng cần nói chuyện riêng với tôi vậy? _ Nó biết chắc chắn hắn định nói chuyện gì với nó nhưng giả vờ hỏi lại vậy thôi.

- Thanh Vy... Tôi nhận ra người tôi thích chính là Linh Đan.. Tôi xin lỗi.

Hắn nhìn nó rồi nghĩ rằng chắc chắn nó sẽ buồn vì bị lừa dối, sau đó thì bị tổn thương. Nhưng không...Hắn làm to rồi, nó còn nhìn hắn cười mà.

Nó bước đến ghế sofa ngồi đối diện với giường bệnh của hắn rồi bắt đầu nói:

- Cậu cảm thấy áy náy sao? Tôi không trách cậu... Ngay từ đầu chúng ta đã không có tình cảm gì với nhau rồi kia mà, tôi chỉ xem cậu như là mỗi người bạn và cậu cũng thế, tôi biết cậu có tình cảm đặc biệt với Linh Đan từ khi cậu bỏ đi ở nhà hàng rồi. Thái độ của cậu không giống như là đang lo lắng cho một người bạn. Tôi nói có đúng không?

Hắn nhìn nó ra vẻ vô cùng ngạc nhiên vì không một câu một chữ nào là nó nói sai cả

- Cậu...Cậu biết hết rồi sao?

Nhìn thấy cảm xúc và suy nghĩ của người khác là sở trường ẩn dấu của nó mà. Nhưng để tự nhìn thấy bản thân mình thì nó chưa làm được. Nó có nhiều lối suy nghĩ khác thường với người khác, hoàn cảnh nó cũng khác với người ta nên có nhiều thứ nó bị chi phối và tự đưa bản thân đến ngõ cụt không lối thoát nên ít có ai hiểu được hoàn toàn về con người

của nó cả.

- Tôi chỉ có thể nói chút mừng hai người ,cậu và cô ta bên nhau mà không hạnh phúc thì công sức của tôi xem ra đổ sông đổ biển rồi.

- Cô nói vậy nghĩa là sao?

Hắn nhận ra, dường như nó có gì đó giấu diếm mà hắn chưa được biết. Nó cũng đáng trí thật...sao có thể nói chuyện đó được chứ?

- À...ý tôi là đừng để lời chúc phúc của tôi trở nên vô nghĩa áy mà _May mắn nó "được" thông minh đấy.

Vừa lúc ấy, Hoàng Anh xông vào mà không thèm gõ cửa lấy một cái. Vì nghe thằng bạn bị người ta đánh trọng thương, Hoàng Anh liền tức tốc chạy đến bệnh viện ngay.

- Minh...mày không sao chứ? Có để lại di chứng chấn thương nào không? _Lo lắng thái hóa.

- Tao may mắn chưa chết.

- Ồ...Hoàng Anh cũng đến rồi à? _Linh Đan vừa mang đồ ăn vào thì nhìn thấy Hoàng Anh.

- Hai người...về chung một nhà rồi à?

Hoàng Anh cũng tin ý dữ, nhìn một phát là biết ngay.

- Được rồi...không làm phiền hai người nữa. Chúng ta đi thôi...để hai người họ có không gian riêng.

Nói rồi hắn kéo nó ra khỏi phòng bệnh của Bảo Minh. Khi nó đi ra thì không nhìn thấy Hương Ly đâu nữa ,liền gọi điện thoại cho Ly:

Sau hai hồi chuông thì Ly bắt máy

- "Ừa Thanh? Tao nghe đây"

- Mày đi đâu vậy? _ Giọng khó chịu

- "Hả? Chứ không phải tên Bảo Minh kêu tao tránh mặt để cho hai tụi mày nói chuyện sao?" _ Ly ngây ngô nói, nãy cá vàng có thật các bạn ạ!

- Kêu mày ra ngoài chứ ai kêu mày ra về... Thôi được rồi, tao về một mình cũng được _ Nói rồi nó cúp máy.

Hắn quay sang nó hỏi:

- Bạn cô về trước rồi sao? Để tôi đưa cô về _ Hắn hôm nay sao vậy nhỉ? bình thường rất gắt gỏng với một đứa xấu xí như nó mà, hay uống lộn thuốc.

- Cảm ơn... Tôi tự đi bus về được _ Nói là đi xe bus vậy thôi chứ làm gì biết đi.

- Đừng ngoan cố, tôi đưa cô về _ Hắn kéo tay nó lên xe rồi kêu tài xế cho xe chạy đi

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Ngồi trên xe nó cảm thấy lo lắng, Hoàng Anh đòi đưa nó về nhà nhưng nếu lỡ để hắn biết được sự thật thì phải làm sao? Vậy là bao nhiêu công sức của nó đổ sông đổ bể hết rồi còn gì.

Gần đến nhà mình nó nhanh chóng nghĩ ra cách:

- À... cậu cho tôi dừng ở đây được rồi.

- Để tôi đưa cô đến nhà luôn...

- Cứ dừng ở đây được rồi... chủ tài xế cho cháu xuống ở đây đi ạ!

Chủ tài xế lập tức cho xe vào lề (Ồ! Không nghe lời chủ)

Nó nhanh chóng leo xuống xe rồi quay lại nói với hắn:

- Cảm ơn đã đưa tôi về, cậu cũng về nhanh đi _ Nói rồi nó chạy đi.

Vẫn cảm thấy có điều gì đó mà nó muốn che giấu là lạ. Hắn đi sau âm thầm theo dõi nó. Đến khi nhìn thấy nó bước vào nhà của La Thanh Thanh thì hắn rất ngạc nhiên:

- Cô ta... và La Thanh Thanh.... Chuyện này là sao đây?

SÁNG HÔM SAU

Nó, Duy và Ly vẫn đến trường cùng nhau như mọi ngày, khi đang đi bộ đến lớp thì hắn bắt gặp chạy đến:

- Thanh Vy... cô và La Thanh Thanh có mối quan hệ như thế nào vậy? _ hắn muốn nó cho mình một cái trả lời để giải đáp hàng ngàn câu hỏi của hắn từ đêm qua đến giờ

- Cậu đang nói gì vậy? La Thanh Thanh... cô ta là ai? _ nó đang lo lắng vì sợ hắn biết được điều gì về mình rồi chẳng? nó cố giữ bình tĩnh rồi giả vờ như mình không biết gì.

Hắn nhìn thấy được sự giả dối trong ánh mắt nó, liền có thái độ tức giận với nó:

- Đừng nói dối tôi... cô nghĩ mình có thể qua mặt tôi sao? Tôi qua tôi đã nhìn thấy cô bước vào nhà của La Thanh Thanh... Nói đi, tôi cần cô cho tôi một câu trả lời.

- Tôi...

Lúc này, nó chẳng biết phải trả lời như thế nào thì ngay lúc đó Duy lên tiếng:

- Cô ta là người giúp việc của nhà tôi.Có vấn đề gì với cậu sao?

May mắn là Duy nghĩ ra cách đối phó.

- Người giúp việc? Là thật sao?

- Cậu quên tôi là em trai của La Thanh Thanh rồi sao? Cô ta là ai thì tôi là người biết rõ nhất.Đừng ở đó đoán già đoán non nữa _Duy ra vẻ khó chịu.

Ban đầu,khi nhìn thấy nó vào ngôi nhà đó thì trong đầu hắn lại nghĩ ngay đến

hình ảnh của La Thanh Thanh.Hắn cứ suy nghĩ mãi" Liệu cô ta và Thanh Thanh là một không?" Nhưng sau khi nghe Duy nói thì hắn lại có một linh cảm gì đó không đúng cho lắm.

- Chuông reo rồi,mình vô lớp thôi! _Ly cất ngang bầu không khí đáng sợ này,rồi kéo nó và Duy lên lớp học

Suốt tiết học,hắn không bao giờ rời mắt đi khỏi nó,hành động này của hắn nó chỉ muốn đắm cho hắn vài đắm vào mắt để khỏi nhìn nữa.

- Cậu...thích tôi hay sao?

Câu nói của nó khiến hắn suýt nữa té luôn cả ghế.

- Cô...cô có bị tâm thần hay là dây thần kinh bị rối vậy?Này...nhìn kĩ lại mình đi rồi hắn nói...người như cô thì làm sao lọt vào mắt xanh của tôi.Mơ đi

Nó biết chứ...với ngoại hình của nó như thế này thì có cho cũng cần phải suy nghĩ lại. Với một tên đào hoa như hắn thì chỉ có con gái đẹp mới xứng với Vương Hoàng Anh thôi.

- Vậy thì đừng nhìn tôi nữa...nếu không tôi sẽ đồn cho mọi người biết Vương Hoàng Anh thầm thương trộm nhớ Thanh Vy đấy.Để coi lúc đó ai mất mặt.

Hắn hơi bất ngờ vì hôm nay cách ăn nói của nó mạnh mẽ hơn hằng ngày:

- Cô là người giúp việc của nhà đó nên cách ăn nói cũng bị nhiễm luôn rồi sao?Đúng là...Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén.

Nó cứ cho lời hắn nói như một lời khen rồi nhin nhục cho qua.Nói là cho qua vậy thôi chứ gặp hắn ngoài đường đi rồi sau đó hắn tính tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Giờ Giải Lao

Khi mọi người ai nấy cũng đến căn tin hết rồi thì chỉ còn một mình nó ở lại trong lại trong lớp nghe nhạc mà thôi.

Bên cửa sổ,nó đưa mắt nhìn cảnh vật thiên nhiên bên ngoài một cách thật vô tư,nó bỏ qua những muộn phiền của hằng ngày đi để hòa mình vào cảnh sắc thiên nhiên tươi đẹp.

Nhưng sự bình yên đến với nó thật ngắn ngủi,mọi thứ bỗng chốc tan biến khi Vân Nhi xuất hiện cùng đám đàn em vừa mới thu nhận được.Đứng trước mặt nó,Vân Nhi kiêu hãnh khoanh tay trước ngực ra dáng "ta đây" dữ lắm.

Với thái độ của Vân Nhi,nó biết chắc rằng cô ta muốn kiểm chuyện với nó rồi:

- Cô muốn gì ở tôi?

Vân Nhi ra dáng vẻ đông đánh nói:

- Khôn hồn thì tránh xa Hoàng Anh ra.Mày có biết Hoàng Anh chính là chồng sắp cưới của tao không mà dám lên phén với cậu ấy.

- Tôi cần phải biết sao?

Nó đứng dậy nhìn Vân Nhi một cách nhìn không cảm xúc,bất cần, khiến cho cô ta quê độ,tức đến đỏ mặt.

- Mày...Đúng là không biết thân biết phận của mình mà.Thân phận hèn mọn mà còn dám trèo cao sao?Đúng là con nhỏ không biết điều mà.

Nghe những lời nói của cô ta,nó chỉ muốn tát cho ả vài bực tay thôi thì ai ngờ ả ta tự tát vào mặt mình rồi bất ngờ ngã xuống. Vừa đúng thời điểm đó Hấn xuất hiện và nhìn thấy cảnh tượng này rồi hiểu lầm là nó đã đánh Vân Nhi.

(Ồi!Bà Vân Nhi chơi trò cũ rích rồi)

- Thanh Vy...Sao cô dám đánh Vân Nhi hả? _Hấn tức giận quát vào mặt nó rồi hấn đi đến đỡ Vân Nhi đứng dậy.

- Tôi không có làm _Nó uất ức khi bị cô ta lợi dụng mình để có được tình cảm của hấn.

Vân Nhi vừa lấy tay xoa xoa vết đỏ trên má,vừa giả vờ khóc lóc trong vòng tay của hấn.

- Hu hu hu...Tớ đau quá Hoàng Anh...Tớ...thấy cô ta không có bạn nên muốn đến làm quen với cô ta.Nhưng...đâu ngờ...hic...cô ta đánh tớ...hu hu

Nghe những lời Vân Nhi nói nó chỉ muốn lao vào đánh thật cho rồi,khỏi cần phải ở diễn tuồng nhìn chường cả mắt.Còn hấn thì vô cùng tức giận

- Tôi cảnh cáo cô...từ nay tránh xa Vân Nhi ra.Nếu không tôi sẽ không tha cho cô đâu...Cô cũng không còn tư cách ngồi cạnh tôi nữa _Hấn với lấy chiếc ba lô của nó quăng thẳng dưới đất.

Lúc này,Hương Ly trở về lớp sau khi đã ăn uống no nê cùng với Thanh Duy,vừa vào lớp đã thấy hấn quăng cặp của bạn mình dưới đất,Ly không ngần ngại tiến đến rồi cho hấn ăn ngay một tát rõ đau,tiếp đến Ly nắm lấy cổ áo hấn rồi nói:

- Tao không cần biết ở đây đã xảy ra chuyện gì nhưng mày...đang đụng đến bạn của tao thì nên coi chừng đó.Một ngày nào đó chính tay tao sẽ lấy mạng của hai đứa mày.Tao cảnh cáo rồi đó_(chị này dữ quá!)

Nó biết tính Hương Ly,một khi đã nổi nóng thì sẽ không làm chủ được bản thân:Nóng tính,hấp tấp và bi quan là điểm yếu của Ly.

Hấn bị một đứa con gái chửi thẳng vào mặt thì vô cùng tức giận.

- Cô dám mắng tôi?

Ly cười nửa miệng trả lời:

- Hạng người như mày thì chỉ có đánh cho tàn phế thì tao mới hả giận thôi.Nhưng cũng may cho mày ở đây là lớp học nếu không tao cho cả hai ôm nhau đoàn tụ với ông bà tổ tiên rồi_Nói rồi Ly quay sang nó _Thanh Vy....chúng ta đi!Ồ đây...ô nhiễm quá!

Ly bước đến chỗ nó rồi kéo tay con bạn lên sân thượng nói chuyện.

Hấn và Vân Nhi vô cùng tức tối khi nhìn thấy bọn nó láo xược không xem ai ra gì

Vân Nhi nhìn bọn nó một cách căm hận.Cô quyết tâm phải cho hai đứa nó một bài học nhớ đời để chữa cái thói vênh váo.

Còn Hấn cũng vậy,cũng không bao giờ bỏ qua chuyện này một cách dễ dàng vậy đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

SÂN THƯỢNG

- Thanh Thanh rốt cuộc thì mày muốn gì ở cái thân phận này...Tại sao không cho bọn chúng một bài học như mày đã từng làm trước kia.

Thật sự mà nói Hương Ly đã rất thất vọng về nó khi đứng nhìn bọn họ xúc phạm mình mà không làm gì để đòi lại công bằng cho mình cả.Ly cảm thấy dường như con người của Thanh Vy đã tác động quá nhiều đến con người thật của nó rồi.

- Bình tĩnh lại đi,mày quên tao là ai rồi sao?Tao có cách của tao...Tao sẽ làm bọn họ phải quỳ xuống xin tao tha mạng trong hình dạng này.Để bọn chúng thấy được đẳng sau của sự xấu xí là một tính cách mạnh mẽ.Mày có hiểu không?

Như lời nó nói,con người không ai là hoàn hảo cả.Họ cũng sẽ được cái này rồi lại mất cái kia.Họ có sắc đẹp nhưng lại không có nhân phẩm về đạo đức thì đó cũng chỉ là vẻ đẹp hào nhoáng,nhân tạo thôi.

Ngay cả nó, chính bản thân nó cũng có nhiều khuyết điểm nhưng nó muốn được hoàn thiện mình hơn để ngày một được trưởng thành. Vì sau này nó còn gánh vác một trọng trách rất lớn của gia đình. Nó biết, Ly muốn tốt cho nó, nó cũng biết ơn con bạn nhiều lắm. Nhưng đây là quyết định của nó, khi nào cảm thấy nguy hiểm nó sẽ dừng lại đúng lúc.

- Được rồi. Tao sẽ bên cạnh giúp đỡ cho này. Nhưng hãy hứa với tao, nhanh chóng trở lại là La Thanh Thanh của trước kia đó.

Ly vẫn muốn để nó trở lại là La Thanh Thanh, tuy sẽ có rắc rối và phiền phức xảy đến, tuy vậy Ly không muốn để nó cứ bị ăn hiếp như vậy suốt. Ly không đành lòng.

- Được rồi. Đi xuống lớp học thôi.

- Ừ

Quay trở lại lớp nó vẫn nhìn thấy chiếc ba lô của mình nằm ngay ngắn trên sàn, nó khom người nhặt cái cặp lên rồi đi lại chỗ của Ly ngồi kế bên nhỏ.

Hắn có khe liếc qua bên chỗ nó thì bị nó bắt gặp, nó đáp lại ánh mắt của hắn chính là một nụ cười thách thức.

Ra Về

Đội mọi người về hết, Vân Nhi lấy điện thoại gọi cho ai đó.

- "Tôi là Vân Nhi đây...tôi muốn gặp bang chủ của anh có việc cần giúp"

- "Vân Nhi, có chuyện gì vậy?" _ một giọng nam bên kia trả lời.

- Chẳng qua tớ muốn gặp bang chủ để chào hỏi, tớ cũng đã gia nhập băng nhóm rất lâu rồi mà vẫn chưa được diện kiến bang chủ. Tớ chỉ muốn biết người đó tài giỏi đến đâu thôi.

Khi còn ở nhật, Vân Nhi có một người bạn là một trong những thành viên khá được nó chú ý, đó là Kỳ Nam. Sau khi Vân Nhi nghe cậu nói về bang The Hell liền năn nỉ xin tham gia và được đồng ý một cách dễ dàng.

- "7h cậu đến The Night đi, tớ sẽ đưa cậu đi gặp bang chủ"

- Được, Cảm ơn cậu. Tạm biệt

Không biết cô ta gọi cho ai mà có vẻ căng thẳng. Hay định âm mưu trò gì mới nữa đây. Vân Nhi đâu thể ngờ rằng trong lúc cô ta nói chuyện thì có người đã vô tình nghe lén được cuộc nói chuyện của cô.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Lúc này, Nó và Duy đang ngồi trên xe cùng nhau để đi ăn thì một cuộc điện thoại gọi đến Duy, không ai khác chính là Kỳ Nam. Duy nghe điện thoại thì "À...Ừ" rồi cúp máy. Quay sang nó Duy làm nét mặt có chút căng thẳng.

- Đại tí...Có người muốn gặp chị

Nó khẽ nhún mày, không biết ai to gan đến vậy, nó liền hỏi lại:

- Là ai?

- Hoàng Vân Nhi

Nghe tên cô ta nó vô cùng bất ngờ.

- Nói rõ xem

- Thăng Kỳ Nam nói, cô ta đã gia nhập bang của chúng ta từ lâu rồi và muốn gặp chị để diện kiến _ Duy giải thích một cách ngắn gọn nhất có thể.

Nó có chút hoang mang vì chưa được sự đồng ý của nó mà Kỳ Nam đã dám cho cô ta gia nhập hội. Đúng là to gan mà.

- Tôi nay đến đó đi, để xem cô ta giờ trò gì? Còn nữa... đi xử tội thằng đó vì dám tự ý quyết định.

- Em biết rồi!

The Night Club

Nó và Duy đã đến sớm hơn giờ hẹn chỉ vì muốn dạy dỗ cho tên đó một bài học xong rồi mới tiếp khách quý chứ.

Lúc này, Vân Nhi bước vào trong Bar thì lập tức có một anh phục vụ chạy nhanh đến đón:

- Cô là Vân Nhi? _ hỏi một cách lịch sự

- Đúng vậy.

- Đi theo tôi

Vân Nhi cũng nghĩ chắc là người của The Hell cử đến rồi đi theo một cách ngoan ngoãn. Anh phục vụ dẫn cô đến một phòng VIP rất cao cấp, hơn hẳn những phòng Vip khác. Vân Nhi nghĩ chắc vị Bang Chủ này là người vô cùng giàu có mới dám chịu chi tiền vào những thứ như thế này.

Cô bước vào trong thì hình ảnh đập vào mắt cô ta đầu tiên đó là Kỳ Nam bị thương một cách dã man, cô nhìn xung quanh thì nhìn thấy một đám người đang tập trung lại một góc phía bên trái. Vân Nhi liền chạy đến đỡ Kỳ Nam ngồi dậy rồi quay sang quát mắng:

- Các người là ai mà tại sao lại đánh bạn tôi đến như vậy?

- Vân Nhi... cô im đi! _ Đó là giọng của Kỳ Nam, cậu ta đã tức giận quát lại cô rồi nói tiếp _ Cô có biết đó là ai không mà dám lên tiếng nạt nộ ở đây?

- Chẳng lẽ... một trong số họ là bang chủ? _ Vân Nhi nhìn về phía bọn nó, ai cũng nhìn cô với ánh mắt rất giận dữ, dường như muốn ăn tươi nuốt sống cô luôn vậy.

Lúc này, Nó đứng dậy đi về phía của Vân Nhi, nó đưa tay lên cầm của cô ta một cách nhẹ nhàng rồi bất ngờ bóp chặt lấy khuôn mặt nhỏ bé của Vân Nhi.

- Cô có biết mình đã đụng đến ai rồi không hả?

- Cô là... La Thanh Thanh, ở buổi tiệc lần trước chính cô là người đã quyến rũ Hoàng Anh đó sao?

Vân Nhi dút lời thì ăn ngay một cái tát, trên khuôn mặt cô hiện rõ 5 dấu tay của nó.

- Tôi sẽ cắt đi cái lưỡi của cô nếu cô còn nói thêm bất cứ lời nào về tên đó.

- Tôi... tôi biết rồi _ Nhìn nó, Vân Nhi không thể nào kiềm được nỗi sợ hãi trong lòng mình cả, suýt nữa thì cô ta khóc vì sợ rồi.

Nó quay lại ngồi trên chiếc ghế sofa rồi cầm ly whiskey nhâm nhi, trong lúc nó đang thư giãn như vậy thì Duy bước đến chỗ cô hỏi:

- Tôi nghe nói... Cô muốn gia nhập vào bang nhóm của chúng tôi đúng vậy không? _ Ra vẻ như có ý đồ gì đó

- Đúng vậy. Xin hãy cho tôi tham gia

Duy nhìn Nhi cười nhếch môi rồi nói tiếp:

- Lý do gì cô lại muốn vào bang nhóm chúng tôi.... Có phải cô muốn trừ khử ai đó không.

Bắn trúng tim đen của cô ta, Vân Nhi khẽ giật mình:

- Đúng... tôi muốn trừ khử một người, tôi muốn nhờ đến sự giúp sức của các người vì tôi biết bang The Hell bấy lâu đã giết người không góm tay. Nếu được các người giúp thì sẽ không để lộ ra manh mối hay bị pháp luật truy cứu cả.

Nghe cô ta nói, nó dừng việc đang uống whiskey lại, nó đặt nhẹ cái ly xuống bàn rồi dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn cô ta

- Người cô muốn giết là Hứa Thanh Vy học ở trường của cô đúng không?

- Sao... Sao cô biết ???

Nó bà Duy nhìn nhau cười nửa miệng, nó nhìn Duy khẽ gật đầu rồi sau đó bỏ đi.

Chỉ là nó không muốn bị vấy máu trên người thôi, một mình Duy cũng dư sức khiến cô ta không dám lộ mặt ra đường rồi. Những chuyện sau này... chắc

còn vui dữ lắm đây.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Trên con đường gần quán bar The Night đang có một chiếc xe hơi thể thao màu đỏ đậu gần đó, chiếc xe đó chính là của hắn. Từ lúc Vân Nhi rời khỏi nhà thì hắn đã đi theo Vân Nhi từ đó và ngồi chờ Nhi ở bên ngoài nhưng cũng đã 2 tiếng rồi mà hắn vẫn chưa thấy Vân Nhi ra nên cũng có một chút lo lắng

Hắn liền lấy điện thoại gọi cho Vân Nhi nhưng cô không bắt máy, đến cuộc gọi lần thứ 9 thì hắn bất ngờ khi nhìn thấy La Thanh Thanh đang bước ra từ trong đó ra, sau đó hắn nhìn thấy nó leo lên một chiếc xe hơi màu đen, hắn thấy nó lên xe đã lâu rồi nhưng chiếc xe không hề có ý định di chuyển, không tránh được tính tò mò hắn lập tức xuống xe và tiến lại chỗ chiếc xe của nó thì hắn lại nhìn thấy một điều khủng khiếp khác. Một nhóm người khoảng 3 4 tên to con lực lưỡng đang khiêng một cô gái và một chàng trai đi ra ngoài, không ai khác đó chính là Vân Nhi và Kỳ Nam cả hai đã bị đánh đến nổi ngất xỉu và cả hai đều mang thương tích rất nghiêm trọng. Vân Nhi và Kỳ nam được mấy tên đó đưa vào xe rồi đóng cửa lại, điều bất ngờ đối với hắn đó chính là Thanh Duy, hắn trông thấy Duy đi phía sau và cậu cũng lên xe ngồi cạnh nó. Khi tất cả mọi người đã lên xe đầy đủ thì tên đàn em của nó đảm nhiệm lái xe đưa cả bọn về căn cứ.

- Vân Nhi đang gặp nguy hiểm

Hắn nhanh chóng trở lại chiếc xe thể thao của mình rồi bám theo chiếc xe của nó

Nó và Thanh Duy cũng không ngờ đến nỗi không biết có người đang dõi mình, Thanh Duy nhìn sang tên đàn em nói giọng ra lệnh

- Cắt đuôi đi

- Vâng ạ

Tên đàn em nhanh chóng làm mọi cách để cắt đuôi được hắn bằng cách cho hắn tham quan một vòng thành phố rồi đi thêm vài khu phố có đường lối phức tạp nhằm để che đi tầm nhìn của hắn. Chẳng mất quá nhiều thời gian, rốt cuộc thì hắn đã không còn đuổi kịp theo xe của nó nữa

- Làm tốt lắm

Tên đàn em được nghe nó khen mà muốn nhảy cẫng lên vì sung sướng nhưng nhớ lại thì mình đang lái xe nên phải kiềm chế lại

Chiếc xe của nó dừng lại một căn nhà khá to, nhìn xung quanh thì ở đây luôn luôn được bao trùm bởi bóng tối, thỉnh thoảng chỉ có một vài tia nắng lấp ló qua những tán cây thôi.

Vân Nhi và Kỳ Nam đều bị trói trên một chiếc ghế tựa, Thanh Duy cho người đem đến một chậu nước muối tạt vào người họ, nước muối dần dần thấm vào vết thương đang rỉ máu của Nhi và Nam, cả hai hét lên thất thanh rồi đảo mắt nhìn khắp nơi, thì lại nhìn thấy hình ảnh của một bọn ác quỷ đang đứng trước mặt mình, Vân Nhi sợ hãi đến nỗi tái xanh mặt giọng lắp bắp hỏi nó

- La Thanh Thanh rốt cuộc cô muốn làm gì tôi? _ cô nàng này vẫn còn ngây thơ đến vậy sao, tất nhiên là khiến cho cô ta sống không bằng chết rồi.

- Cô cũng sắp chết đến nơi rồi vậy để tôi nói cho cô một sự thật này nhé. Tôi chính là Hứa Thanh Vy đấy _ sau câu nói của nó, Vân Nhi liền xanh mặt nhìn nó với ánh mắt nghi ngờ nhưng rồi Vân Nhi vẫn tin lời nó nói là thật vì theo tính cách của bang chủ The Hell mà Vân Nhi được biết thì La Thanh Thanh chưa từng biết đùa là gì

- Tại sao cô lại cài trang như vậy? Mục đích của cô là tiếp cận Hoàng Anh đúng không? _ nhỏ Vân Nhi đúng là không biết sợ, đã vào hang cọp rồi mà còn không biết đều nữa chứ.

- Tiếp cận tên đó sao? _ nó nhìn Nhi nở nụ cười nửa miệng rồi nói tiếp _ Chẳng bao lâu nữa thì tên đó cũng có kết quả giống như cô thôi, yên tâm đi rồi hai người sẽ được đoàn tụ nơi suối vàng

- Cô...con người của cô thật độc ác

- Im miệng. Ai cho phép cô có quyền mắng đại ti tôi như vậy _ Thanh Duy bước đến tát vào mặt Vân Nhi một cái rồi đầu khiến Nhi ọc cả máu miệng ra ngoài

Kỳ Nam nhìn thấy Vân Nhi như vậy thì lo lắng cho mạng sống của mình liền lên tiếng cầu khẩn

- Bang chủ, tôi xin cô tha cho chúng tôi một con đường sống, tôi nguyện trung thành với cô không làm sai một câu một chữ nào chỉ mong cô tha cho chúng tôi

Nhìn về mặt Kỳ Nam van xin thành thật,Duy nhìn cậu bạn như vậy cũng không nở xuống tay,dù gì thì Kỳ Nam cũng là người có nhiều thành tích nhất trong hội,giết cậu ta chẳng khác gì mất đi một miếng mồi ngon.

Duy nhìn nó rồi nói

- Đại tỉ...em thấy mình nên cho Kỳ Nam một cơ hội lấy công chuộc tội đi ạ,dù sao thì thằng này cũng cũng có ích cho chúng ta mà.

Lời nói của Duy không sai,quả thật đây là một người rất có ích cho nó,chắc nó sẽ suy nghĩ lại mà tha cho Kỳ Nam một con đường sống nhưng cũng phải xem biểu hiện của tên này như thế nào đã.

- Được,tao sẽ tha mạng cho mày.Mày về nhà đi rồi tao sẽ giao 1 nhiệm vụ cho mày làm nếu như mày hoàn thành tốt thì tao sẽ bỏ qua chuyện này.Đi đi

Tên đàn em của nó liền cời trói cho Kỳ Nam,sau khi đã được thả tự do Nam cúi chào nó một cách lễ phép rồi ra về.Giờ đây chỉ còn lại bóng hình của một cô gái nhỏ nhắn và nước mắt nước mũi chảy tèm nhem trên khuôn mặt Vân Nhi

- Cô đừng lo...từ trước đến giờ tôi không thích giết người.Tôi sẽ thả cô

- Đại tỉ_ Duy cảm thấy tức giận khi nó lại tha mạng cho một đứa như Vân Nhi

- Bình tĩnh đi_biết Duy đang suy nghĩ điều gì nên nó vội trấn an thằng em mình rồi quay sang nói với Vân Nhi

- Tôi cho cô một con đường sống nhưng với điều kiện chuyện hôm nay cô tuyệt đối không được nói với ai,đặc biệt không được tiết lộ thân phận của tôi nếu không cái mạng của cô khó giữ đấy.Cởi trói cho cô ta

Vừa được cởi trói xong,Vân Nhi có vẻ không phục nhưng cô nàng đâu có quyền được chọn lựa,nó đã giữ cho cô một con đường sống là may mắn với cô lắm rồi,gống như Kỳ Nam thì Nhi cũng cúi chào nó một cách lễ phép rồi ra về. Nhưng Vân Nhi chắc chắn rằng chuyện hôm nay cô sẽ không bao giờ quên được.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Vân Nhi đi ra đường lớn rồi bắt taxi về nhà hần ngay,ngồi trên xe mà Vân Nhi vẫn còn ám ảnh cảnh tượng kinh hoàng mà mình vừa mới xảy ra với mình

- " La Thanh Thanh tôi nhất định báo thù,cô hãy đợi đến ngày chết của mình đi"_ Vân Nhi nghiêng răng ken két làm cho bác tài xế thoáng rùng mình

Về đến nhà,Vân Nhi đã gặp ngay hần ở cửa cô liền chạy đến ôm chầm lấy hần khóc òa lên

- Vân Nhi...cậu không sao đấy chứ?Cô ta đã làm gì cậu rồi_ hần vừa xem những vết thương trên người Vân Nhi còn miệng thì không ngừng hỏi thăm cô.

- Tổ đâu có bị làm sao,tổ ổn mà

- Đừng nói dối tớ,nói cho tớ nghe La Thanh Thanh đã làm gì cậu...cô ta đánh cậu ra nông nỗi này đúng không?

Vân Nhi ậm ự suy nghĩ rồi nhìn hần nói

- Cô ta không làm gì tớ cả,chẳng qua là...tổ bị người ta đánh may mắn gặp được cô ta ở đó nên đã cứu tớ,sau đó còn đưa tớ đến bệnh viện chữa vết thương nữa,cậu đừng lo.

Nói gì thì nói nhưng hần vẫn không tin cho lắm vì nếu như vậy thì nó đã không có tình cắt đuôi khi hần chạy phía sau rồi,nhưng chắc có lẽ nó tưởng là kẻ thù nên mới cố tình làm như vậy...đây cũng chỉ là suy nghĩ của hần thôi.

Nhìn thấy Vân Nhi thương tích như vậy hần mau chóng dìu cô lên phòng nghỉ ngơi để lấy lại sức

---

Sáng hôm sau

Vẫn như thường ngày nó cùng Duy và Ly đến trường với phong thái vô cùng vui vẻ,hôm nay ở sân trường có thêm hiện tượng lạ làm cho mấy đứa con gái háo hào cả lên.Theo bạn đoán đó là ai?Đó chính là Bảo Minh và Linh Đan,hai người họ cùng nhau đến trường trông rất thân mật và ngọt ngào cứ

như vợ chồng mới cưới vậy

- Bảo Minh_ nó gọi_ Cậu xuất viện rồi sao?_ quan tâm một tí cho có tình người chút.

- Chào cậu Thanh Vy,tớ vừa xuất viện hôm qua_ trông Bảo Minh có chút gì đó là lạ,Minh không còn ra vẻ cứng nhắc lạnh lùng như lúc trước nữa,bây giờ Bảo Minh giống như một con người hoàn toàn khác,Minh vui vẻ và hòa đồng hơn trước rất nhiều.

- Thanh Vy,cảm ơn cậu_ Linh Đan nhìn nó với ánh mắt vô cùng cảm kích vì đã giúp Đan đến được với Bảo Minh nên bây giờ Linh Đan mới có được hạnh phúc như thế này.

Lúc này,cặp đôi Vân Nhi và hấn cũng vừa mới đến trường,khi mọi người trông thấy Vân Nhi và hấn thì cả đám im bất nhìn nhau.

- Thăng Hoàng Anh đang cặp với Vân Nhi sao?Mấy ngày tới nằm viện đã có chuyện gì rồi đúng không?

Đúng là tất cả mọi người đã bỏ lỡ câu chuyện tình yêu của Vân Nhi tối hôm qua,với lòng thương hại của hấn từ đêm hôm qua hấn đã quyết định bên cạnh chăm sóc cho Vân Nhi cũng như là bạn trai của cô.Dù biết nắm đến với Vân Nhi chỉ là thương hại nhưng cô cũng miễn nguyện về điều đó,ít nhất thì cô cũng có thể ở gần bên người mình yêu là được

Tiết học bắt đầu rồi lại trôi qua một cách nhanh chóng,Hương Ly kéo nó xuống căn tin ăn trưa vì sáng nay Ly chưa có gì vào bụng cả.

- Mày ăn gì tao đi mua_ Ly hỏi nó

- Hamburger vs coca cola được rồi

Ly tức tốc chen vào dòng người đông đúc để mua đồ ăn.Vừa lúc đó,hấn và Vân Nhi cùng nhau xuống căn tin thì bàn trống đã không còn,hấn thấy nó ngồi một mình liền kéo Vân Nhi ngồi xuống bàn nó còn hấn thì ngồi kế bên.Nhìn thấy cả hai vô cùng tự nhiên,nó liền tức giận nhưng suy nghĩ lại thì bây giờ nó đang là Thanh Vy

- Các người đến chỗ khác ngồi đi,chỗ này đã có người ngồi rồi

- Cô nhìn xung quanh đi,không còn chỗ nào cả.Ngồi cùng đi

Lúc này Ly quay lại với đồng đồ ăn trên tay,nhìn thấy hấn và Vân Nhi ngồi cùng bàn mình thì Lu tỏ thái độ khó chịu

- Không thấy bọn tôi ngồi ở đây trước rồi sao,tránh ra chỗ khác ngồi

- Kệ bọn họ đi,cứ để bai người đó ngồi chung đi_ nó nói

Ly không nói gì thêm rồi ngồi vào bàn ăn,nhìn thấy hai người đó thân mật đút cho nhau ăn từng chút làm nó và Ly vô cùng ngứa mắt

- Hai người đừng làm trò này mặt chúng tôi có được không_ nó cho hai người ngồi chung không có nghĩa là họ làm trò lố lăng trước mặt nó như vậy

- Bọn tôi yêu nhau thì bọn tôi thể hiện tình cảm,cô ghen sao mà lên tiếng

Vân Nhi nghe được những lời hấn nói thì vô cùng sung sướng,nhưng khi nhìn thái độ của nó thì Vân Nhi lại sợ sệt,cô quay sang nói với hấn

- Minh đi chỗ khác đi Hoàng Anh,tớ cũng ăn xong rồi

- Tớ chưa ăn xong,cậu cứ ngồi ở đây đi chờ đến khi tớ ăn xong

Cả 3 người con gái nhìn lại mẫu bánh mì sandwich trên tay hấn chỉ còn lại một mẫu bánh nhỏ,hấn đang cố tình kéo dài thời gian để chọc tức nó đây mà.

- Hương Ly,chúng ta đi

Nó đứng phắt dậy thì Ly cũng đứng lên đi theo nó ngay,hấn thấy vậy cũng nhanh chóng đứng theo rồi kéo Vân Nhi đi,cả 4 người cứ đi song song như vậy.Nó và Ly đi trước thì hấn cũng kéo Vân Nhi đi lên trước không chịu đi phía sau và cứ mấy lần như vậy không ai chịu nhường nhịn ai

- Cậu đang làm trò gì vậy?_ nó tức giận hỏi

- Về lớp_ trả lời ngắn gọn

Nó tức đến nổi đỏ mặt vậy mà không thể làm gì được tên hắc dịch này,nó thì có thể không đánh hấn được nhưng vẫn còn Ly mà.Cả hai người chửi lộn tay đôi còn nó thì đứng xem thôi

Trong lúc họ cãi nhau thì một đám học sinh cá biệt kéo một lũ đi hiên ngang trên hành lang,đến khi bọn chúng đến gần chỗ bọn nó đứng thì tên cầm đầu của nhóm đó xô mạnh nó xuống sàn

- Con nhỏ dơ bẩn này có tránh đường không?

- Á_ nó bị ngã mạnh xuống sàn

- Đồ xấu xí_ không lẽ xấu xí cũng có tội hay sao

Ly và hấn dừng ngay việc cãi nhau lại, Ly nhanh chóng bước đến dìu nó đứng dậy nó vuốt xoa vết bầm tím trên tay mình. Còn hấn thì bước đến nắm lấy cổ áo của tên cầm đầu nhóm rồi nói

- Xin lỗi cô ấy mau_ nhìn ánh mắt hấn kia kia, toát lên sự giận dữ khiến người đối diện phải trừng mình nhưng tên đó vẫn cứng đầu không chịu thua cuộc mà cãi bướng lại

- Cô ta là người cản đường, tại sao tôi phải xin lỗi. Với lại, theo tôi biết thì cậu rất ghét bọn con gái xấu xí kia mà, tại sao lại bênh vực con nhỏ này

Câu nói của tên đó khiến hấn đang tức lại càng tức thêm nữa, hấn đưa tay cao vút rồi bất ngờ giáng xuống một cú đấm ngay mặt một cái "bốp" tên đó liền té lăn ra sàn lại còn bị ọc ra cả máu miệng, đánh như vậy cho cừa

- Ngậm miệng của mày lại nếu không muốn chết_ hấn lên tiếng cảnh cáo

Vân Nhi nhìn thấy hấn tức giận vì một đứa con gái khác mà không phải là Vân Nhi, cô cảm thấy buồn tim của cô nhói lên từng hồi một. Không thể chịu nổi cảnh tượng như thế này được nữa nên Vân Nhi lẳng lặng bỏ đi.

Còn cái tên bị hấn đánh thì cầm đầu cầm cổ bỏ chạy để không thôi bị ăn đập nữa thì khổ.

Sau khi giải quyết xong thì hấn quay sang chỗ nó và Ly đang đứng

- Cô không bị thương nặng đấy chứ?

Sự quan tâm của hấn làm cho nó cảm thấy ngượng ngịu không quen, bình thường lúc nào hấn cũng cau gắt còn hay chọc tức nó nữa vậy mà hôm nay lại tốt đột xuất, không biết... có ý đồ gì không đây.

- Tôi không sao. Chỉ là vết thương ngoài da thôi

- Chân cô bị trầy rồi kia_ hấn cũng thật tinh mắt, ngay cả nó cũng không biết mình có một vết trầy đang rỉ máu ở chân

- Đi theo tôi

Ly bị hấn gạt tay mình ra khỏi nó rồi kéo nó đi trước mặt biết bao nhiêu con người ở đây.

- Cậu làm trò gì vậy? Mau buông tay tôi ra, cậu có biết có nhiều người đang nhìn lắm không hả?

- Bọn họ muốn nhìn thì cứ để họ nhìn đi, tôi không quan tâm_ khuôn mặt hấn nhăn nhó khó chịu xen lẫn sự tức giận không hề nhẹ, hấn không thể hiểu nổi mình đang làm cái gì nữa, tại sao hấn lại hành động như vậy đối với một người mà hấn đã từng rất ghét, nhưng hôm nay khi nhìn thấy nó bị như thế này thì hấn chỉ muốn xông vào giết chết bọn chúng cho rồi.

- Buông tay tôi ra đi... tôi tự đi được

- Im lặng đi_ vẫn không chịu buông

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Phòng y tế

Hấn giao nó lại cho cô y tá để sát trùng vết thương

- Được rồi đó, chỉ là vết thương nhỏ nên không cần lo chỉ cần bôi thuốc thường xuyên sẽ không để lại sẹo_ cô y tá dặn dò

- Cảm ơn cô

- Cô thấy bạn trai em có vẻ lo lắng cho em lắm để cô nói cậu ta một tiếng cho an tâm

Nó có nghe bà cô y tá nói nhầm hay không vậy. Bạn trai? Một người là sắc đẹp vạn người mê còn một người thì được vạn người chê thì lấy đâu ra mà bỏ bịch với nhau, bà cô bị cận thị chứ đâu có loạn thị đâu mà không nhìn thấy hai người bọn nó trái ngược nhau hoàn toàn, nếu nó còn trong thâm phận là La Thanh Thanh thì còn may rủi đến với nhau được đây.

- Không cần đâu cô, cậu ta không phải bạn trai em

- Vậy à, nhìn hai đứa xứng đôi lắm đây_ bà cô có bị rối loạn thần kinh không mà nói câu nào là ngược ngao với câu đó vậy

- Không có đâu ạ, em về lớp đây. Cảm ơn cô

- Tạm biệt em

Nó bước ra khỏi phòng y tế thì hần sốt sáng chạy lại hỏi thăm ngay

- Sao rồi? Có để lại sẹo không?

- Không có _ trả lời một cách lạnh lùng

- Vậy may mắn rồi

- Cậu mà cũng biết lo lắng cho tôi sao? Không gây sự với tôi nữa à

- Hôm nay cô bị thương nên tha cho cô đấy, chúng ta về lớp thôi_ hần dịu nó về lớp nhưng nó lại cảm thấy hần có thái độ thoái hóa, chỉ là một vết thương còn con vậy mà làm quá lên như vậy. Trong khi trước kia nó đã bị thương nặng gấp 6 gấp 7 lần kia kia

Về đến lớp

Hần và nó nhìn thấy Hương Ly và cả Vân Nhi đều buồn rười rượi, nó bước đến chỗ ngồi rồi vỗ vai Ly hỏi

- Mà làm sao vậy?

Ly nhìn nó mà ứa cả nước mắt, Ly ôm chặt lấy nó rồi nói

- Tao là bạn thân mà lại để thằng Hoàng Anh đưa mày đi như vậy, tao không cam tâm_ Ly nhõng nhẽo nó cũng lắc đầu bó tay

- Tên đó không có ác ý gì đâu, hần đưa tao đến phòng y tế để sát trùng vết thương thôi mà, này mày nhìn đi

Nó đưa vết trầy đã được dán băng keo cá nhân cho Ly xem

- Vậy sao? Tao cứ tưởng hần ta lại ăn hiếp mày nữa chứ

- Không sao rồi mà

Bên chỗ của hần và Vân Nhi

- Nhìn cậu không khỏe, cậu có chuyện gì sao Vân Nhi?

- Không... Thanh Vy sao rồi? _ nói vậy thôi nhưng trong lòng cô đang rất buồn và rất ghen tị với hành động hần làm vì nó

- Cô ta không sao chỉ bị trầy xước thôi

Vân Nhi gạt đầu nhẹ rồi lại quay trở lại về mặt buồn bã như ban đầu

Tiết học kết thúc nhanh chóng, chuông vừa reo là Ly tranh thủ dọn sách vở vào cặp hối hả đi về

- Mà làm gì mà gấp gáp vậy hả? _ nó quay sang hỏi Ly

- Mà về một mình được không? Tao... có hẹn với 1 người nên không về chung với mày được, có gì mai gặp nha

- Ồ... Hương Ly... Ly...

Chưa để nó trả lời là Ly đã chạy mất dép, mới đó đã ra đến cổng trường rồi

Chỉ còn nó một mình đi về, nó định đi qua lớp của Duy thì nghe tụi bạn nói là Duy đã về rồi, nó lấy làm nghi ngờ cả hai đứa này gấp gáp như vậy chắc chắn là đi cùng nhau làm chuyện mờ ám gì sau lưng nó rồi

Cuối cùng thì nó cũng phải đi về nhà một mình trên chiếc xe bus (nhớ ngày nào vẫn còn bị lạc đường khi đi xe bus mà giờ đây nó đã quen với việc này rồi), nó đi bộ ra trạm xe vừa đi nó vừa đeo tai phone để nghe nhạc. Đến trạm, nó ngồi xuống chiếc ghế ngồi chờ xe bus thì một ai đó ngồi cạnh bên nó rồi

tự tiên lấy một bên của tai phone xuống và đeo lên tai mình,nó quay sang nhìn người đó thì vô cùng ngạc nhiên

- Sao cậu ở đây?

Thì ra là hấn,tự nhiên xuất hiện làm nó giật cả mình

- Xe tôi hư rồi nên đi xe bus

- Xe bus?Còn Vân Nhi sao cô ta không đưa cậu về mà phải đi xe bus...công tử như cậu mà cũng đi xe bus sao?_ vừa nói vừa lấy lại chiếc tai phone trên tai của hấn

Hấn nhìn nó cười rồi nói:

- Tôi không thích

- Cậu làm bạn trai kiểu gì vậy?Nói như vậy mà nghe được hay sao?

Nó tức giận khi hấn lại xem thường tình cảm của người khác dành cho hấn như vậy

- Bạn trai?Ai nói với cô Vân Nhi là bạn gái của tôi,tôi chỉ xem cô ấy là một người bạn thôi.Đừng ở đó mà tự tiện ghép tôi với người khác

- Được rồi,cậu và cô ta có như thế nào thì tôi cũng không muốn quan tâm.Đúng là con người có trước quên sau,nhớ hôm nào còn theo đuổi La Thanh Thanh vậy mà hôm nay đã như vậy rồi sao

Đúng như nó nói,hấn đã có một thời gian theo đuổi La Thanh Thanh nhưng mà...từ lúc nào hấn đã bỏ cuộc và lãng quên điều đó rồi.

- Tôi không còn thích cô ta nữa,tôi đã thích người khác rồi

- La Thanh Thanh cũng không phải,Vân Nhi cũng không vậy thì là ai?

- Rồi cô sẽ biết thôi,xe đến rồi cô lên xe đi,tôi đi chuyển sau

Hấn đứng nhìn nó lên xe xong rồi thì mới quay đầu bước đi,thật ra hấn chỉ tìm cơ đi xe bus để được nói chuyện với nó,sự thật là tài xế của hấn đang chờ hấn cách trạm xe bus 5m rồi,hấn bước lên xe và kêu tài xế đưa về.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Sau khi nó về đến nhà thì chẳng thấy Thanh Duy đâu,rõ ràng Duy về trước nó nhưng mà lại không có ở nhà.

7h tối,nó ngồi dưới phòng khách đọc tạp chí và ăn điểm tâm thì Thanh Duy báy giờ mới lết xác mò về

- Chào đại ti _Duy tươi cười nói,tâm trạng có vẻ đang rất vui

- Đứng lại đó

Duy lập tức đứng im không cử động

- Chuyện gì vậy đại ti?

Nó ném quyển tạp chí sang một bên rồi đứng dậy đi đến chỗ Duy,hai tay khoanh trước ngực ra dáng đang hỏi tội phạm nhân

- Mày đã đi đâu suốt 5 tiếng,gọi điện cũng không liên lạc được...mày muốn chết đúng không?_nó đưa cánh tay lên chuẩn bị đánh Duy thì cậu lại liên tục xin tha nên nó đành thôi

- Xin lỗi đại ti...em có chuyện gấp cần phải giải quyết với lại điện thoại của em hết pin nên..._Duy giải thích một tràn

Nó nhìn Duy đầy vẻ tức giận,khi không liên lạc được với Duy nó cũng cảm thấy lo lắng lắm vì bên ngoài toàn là kẻ thù của nó và ba nó,nếu như Duy có chuyện gì thì nó làm sao ăn nói với ba.Nhưng bây giờ có thể nhìn thấy Duy trở về nên nó không muốn tra cứu thêm nữa

- Lên phòng tắm rửa rồi xuống đây ăn cơm

- Tuân lệnh!

Duy tức tốc chạy về phòng tắm rồi xuống ăn cơm như lời nó nói,cậu em trai này chỉ có nó mới từng trị được thôi

Sáng hôm sau

Tại sân bay quốc tế

- Bảo Minh,Linh Đan hai người đi thật sao?Tại sao lại đột ngột như vậy? _Hương Ly nói

- Bọn tôi đã quyết định rồi chỉ mong mọi người ủng hộ thôi _Bảo Minh nói

Mấy hôm trước,ba mẹ của Linh Đan gọi điện thoại từ Nhật về kêu Linh Đan quay về Nhật học tập để tiện chăm sóc và ngó chừng,Bảo Minh không nỡ xa Linh Đan vì tình yêu của cả hai chỉ vừa mới bắt đầu,Bảo Minh cũng không chấp nhận yêu xa được nên đã quyết định cùng đi với Linh Đan về Nhật

- Hai người đi nhớ giữ gìn sức khỏe _nó tươi cười vẫy tay chào tạm biệt hai người họ nó chỉ mong rằng hai người họ có thể bên nhau sống những tháng ngày hạnh phúc mà không phải vướng bận điều gì,nếu như nó có thể lựa chọn nó cũng mong rằng một ngày nào đó nó cũng sẽ có một tình yêu đẹp như trong truyện tranh và sống hạnh phúc bên người mình yêu nhưng chuyện đó với nó thật sự là không có khả thi

- Thanh Vy...tôi mong cô có thể tìm được hạnh phúc thật sự của mình

Bảo Minh ôm lấy nó rồi nói nhỏ bên tai nó,hành động này của Bảo Minh khiến cho hắn có một cảm giác khó chịu và vô cùng ghen tức

- Được rồi...Hai người đi mạnh giỏi,nhớ điện thoại về thường xuyên đây

Sau một hồi ôm nhau chia tay tiễn biệt thì cả nhóm 4 người vẫy tay nhìn theo bóng dáng Minh và Đan bước vào bên trong.Khi hình bóng hai người đã dần khuất lối,cả nhóm cũng nhanh chóng lái xe về nhà

- Mọi người đừng chờ một chút,tôi đi lấy xe _khi cả nhóm đến sân bay tất cả mọi người đều đi bằng xe của Duy nhưng người lái lại là nó

Nó đưa mọi người về từng nhà,chỉ có nhà hắn là xa nhất nên nó phải đưa hắn về sau cùng,từ lúc không khí trên xe chỉ còn lại 2 người thì cả hai không ai mở miệng nói với nhau câu nào cả.

Nhưng rồi hắn cũng bất chợt lên tiếng

- Thanh Vy...tôi hỏi cô một chuyện cô giúp tôi giải đáp có được không?

Tự nhiên hôm nay hắn ăn nói lịch sự quá làm cho nó có cảm giác không quen cho lắm

- Cậu cứ nói đi

Hắn à ừm một lúc rồi mới chịu đi vào vấn đề chính

- Tôi...khi tôi nhìn thấy một người con gái mà mình cực kì ghét thân mật với người khác...tôi lại cảm thấy vô cùng khó chịu và chỉ muốn lao vào đánh tên đó thôi.Vậy cô nghĩ tôi có thích người con gái đó không?

- Cậu hỏi nhầm gì vậy?_chưa gì đã bị nó chửi rồi_Chuyện này là do bản thân cậu chứ,tại sao lại hỏi tôi

- Nhưng...cô có thể nào cho tôi biết suy nghĩ của cô không?

Nó cũng phải đắn đo suy nghĩ rồi mới trả lời câu hỏi của hắn

- Nếu tôi là cậu thì tôi đã biết rồi,cậu đang thích cô gái đó nhưng lại không dám nói ra chắc hẳn cậu còn chưa xác định chính xác là cậu có thật lòng thích cô gái đó không cho đến khi cậu nhìn thấy thân mật với người khác thì cậu lại tỏ thái độ khó chịu,không ghen thì là gì nữa _nó trở thành chuyên gia tư vấn tình cảm được đấy

Nghe nó nói xong thì trong lòng hắn cảm thấy có điều gì đó là lạ,hắn ghen sao?không thể nào không có chuyện hắn lại thích Hứa Thanh Vy được,điều đó hoàn toàn là không có khả thi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Đến nhà hấn,nó cho xe dừng ngay trước cổng

- Tới nhà cậu rồi,mau xuống xe đi_chưa gì nó đã đuổi thẳng thừng như vậy rồi

Dù hấn có nghe thấy những gì nó nói nhưng hấn vẫn chưa muốn xuống xe vì còn một điều chưa nói ra được.Hấn cố gắng hít thở một hơi dài rồi quay sang nhìn nó

- Hứa Thanh Vy...tôi thích cô

Sáng hôm sau

Nó và Thanh Duy đi học mà dáng vẻ của nó như án trộm vậy,cứ canh chừng phòng vệ rồi lại trốn chui trốn nhủi sau lưng Duy làm cậu vô cùng khó chịu vì không biết đại tì yêu dấu của mình đang làm trò gì nữa

- Đại tì...chị đang làm gì vậy?

- Mày không cần biết đâu,lên lớp nhanh thôi_nó vẫn úp úp mở mở không cho Duy biết

Đến lớp,nó đã thấy mọi người có mặt đầy đủ cả rồi nhưng nó vẫn chùng chừ chưa muốn vào vì thấy hấn cứ liên tục hỏi Hương Ly về nó.Cho đến khi thầy giáo đến lớp thấy nó đang đứng lấp ló ngoài cửa không chịu vào thì tức giận hỏi

- Chuông vào lớp lâu rồi em còn chưa chịu vào lớp sao?

- Dạ...dạ em vào ngay đây ạ

Cuối cùng nó cũng phải vào lớp và đối mặt với sự việc diễn ra hôm qua,nó muốn tránh cũng không tránh được. Vừa ngồi vào bàn thì lập tức bên phía bàn của hấn ném qua bên nó một tờ giấy nhỏ

- " Tôi muốn nói chuyện với em "

Nó xem xong thì lập tức ném tờ giấy đó đi ngay,thấy vậy nhưng hấn vẫn kiên nhẫn viết tiếp cho nó cho đến khi nào nó đồng ý thì thôi

Cho đến lá thư lần thứ 39 nó không chịu đựng được nữa liền đứng dậy quát thẳng vào mặt hấn

- Đủ rồi nha!

Cả lớp như đứng hình vì hành động của nó,ông thầy giáo đang giảng bài thì nghe nó nói câu đó liền tức giận dừng dừng

- Hứa Thanh Vy em ra ngoài ngay cho tôi

- Ồ...em ra ngay

Cũng tại hấn nên bây giờ nó mới bị đứng ngoài hành lang như vậy nè vừa lòng hấn chưa

Nhưng đường đường là La Thanh Thanh nó đâu có chịu ngoan ngoãn đứng yên một chỗ,thời tiết thì nóng như thế này thì tội vạ gì mà không xuống căn tin làm vài cây kem mát lạnh để chờ cho hết tiết của ông này

Nhưng nó xuống căn tin chẳng bao lâu thì Hương Ly kiểm có đi vệ sinh để đi tìm nó thì thấy nó đang ở căn tin thư thả ăn kem

- Mày còn có tâm trạng ăn uống được sao?Bái phục bái phục_Ly ngồi xuống cái ghế đối diện nó

- Bình thường thôi,mày cũng bị đuổi giống tao sao?

- Tao đi tìm mấy đấy,lúc này ông thầy đi ra hành lang kiểm tra mà không thấy mày đứng phạt ông tức giận dữ lắm đó_nhưng Ly cũng chịu thôi,từ trước đến giờ nó đã luôn như vậy rồi

Nhưng có một chuyện Ly rất muốn biết,khi này trong giờ học Ly có nhìn thấy hấn gửi thư cho nó nhưng thái độ nó rất bức bối còn có chút ngượng ngùng trên khuôn mặt trắng phốc của nó,rốt cuộc thì hai người đó đã xảy ra chuyện gì vào tối qua?

- Thanh Thanh tao với mày là bạn thân,có chuyện gì mày đều tâm sự với tao nhưng lần này mày lại giấu trong lòng,mày không xem tao là bạn phải không?

Nghe Ly nói vậy,thì nó biết chắc Ly đã nhận ra vấn đề của nó rồi

- Ồ...thì...thì..._nó vẫn ấp úng vì ngại phải nói ra

- Mày và tên Hoàng Anh đó đã xảy ra chuyện gì rồi

Ly đã nói đến nước này thì nó cần gì phải che giấu nữa, với lại nó cũng cần người tâm sự để giải quyết vấn đề nó không muốn phải trốn tránh như vậy mãi được

- Chuyện là vậy, tối hôm qua...

Tóm tắt chuyện xảy ra tối qua qua

Sau khi hấn lấy hết can đảm để nói là hấn thích nó, nhưng sau khi hấn nói xong thì nó lại không có phản ứng gì mãi cho đến một hồi lâu nó mới biểu cảm thái độ là cười nhếch môi nhìn hấn. Hấn biết có lẽ nó không tin vì trước giờ hấn luôn làm những trò khiến nó ghét mình nhưng hiện tại hấn thực sự có tình cảm với nó, để chứng minh cho điều đó hấn đã bất ngờ hôn lên môi nó vì qua bất ngờ nên nó chưa kịp phản ứng gì cho đến lúc hấn đã hoàn toàn điều khiển được đôi môi nó và đang đến lúc cao trào thì nó đẩy hấn ra và rồi đá hấn xuống xe. Sau đó nó liền lái xe quay về nhà, cả đêm hôm qua nó đã không ngủ được vì tâm trạng cứ sao sao ấy, trái tim nó không ngừng loạn nhịp khi nghĩ về hấn... chẳng lẽ nó cũng thích hấn rồi sao?

Sau khi nó kể lại thì Hương Ly ngay lập tức mặt tròn tròn vì ngạc nhiên, Ly không ngờ rằng sẽ có một ngày nó thành ra thế này

- Nhưng Hoàng Anh có biết thân phận thật sự của mày không?

Nó suy nghĩ vài giây rồi trả lời

- Tao nghĩ là không

- Vậy tại sao hấn lại thích mày chứ? Chẳng phải hấn ghét mày lắm sao?

- Tao...

- Hứa Thanh Vy chưa gì hấn đã chạy đi tìm nó rồi, vừa kết thúc tiết học là hấn phóng thật nhận ra khỏi lớp và để mặt cho Vân Nhi một mình

- Hoàng Anh

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Nhìn thấy hấn, nó liền tỏ thái độ ngạc nhiên chính nó cũng không ngờ rằng hấn lại chạy đi tìm nó như vậy

- Thanh Vy... chúng ta nói chuyện một chút_ hấn chạy đến thì liền bị nó ngăn lại

- Khoan đã... cậu đứng im tại chỗ đi, không được di chuyển_ hình như lời nói của nó rất có hiệu lực, hấn đứng im như lời nó nói, nhân lúc này nó nhanh chóng chuồn lẹ

- Thanh Vy... Thanh Vy đợi đã...

Hấn nhanh chóng đuổi theo nó thì bị Hương Ly ngăn cản lại ngay

- Vương Hoàng Anh, cậu đợi đã... nói chuyện với tôi một chút_ Ly ra vẻ nghiêm trọng nhìn hấn

- Xin lỗi, tôi không có thời gian... tôi phải đi tìm Thanh Vy nói chuyện

Hấn đẩy Ly ra rồi tiếp tục chạy đi tìm nó nhưng Hương Ly cũng không chịu bỏ cuộc và cố gắng đuổi theo hấn

- Hoàng Anh... đứng lại, đã nói tôi muốn nói chuyện với cậu rồi kia mà

Hương Ly đuổi theo níu lấy tay hấn lại và rồi một lần nữa hấn lại hét mạnh ra

- Hương Ly, cô cố tình giữ tôi lại đúng không? Được rồi... cô muốn nói gì thì nói nhanh đi_ hấn tỏ thái độ vô cùng khó chịu nhìn Ly

- Tôi không cho phép cậu trêu đùa Thanh Vy như thế,cậu nên chấm dứt trò đùa vớ vẩn của cậu lại đi trước khi tôi nổi giận_về mặt của Hương Ly lúc này phải nói là vô cùng tức giận

Hắn vẫn chưa hiểu được Hương Ly đang nói gì nữa,hắn đối với nó là thật lòng kia mà chứ không phải món đồ chơi

- Hình như cô có hiểu lắm gì thì phải,tôi thật lòng thích Thanh Vy và tôi muốn theo đuổi cô ấy

Hương Ly nhìn hắn cười khinh bỉ

- Ai ai cũng biết cậu rất ghét Thanh Vy vậy mà đột nhiên lại có tình cảm với nó,cậu đang muốn diễn cho ai xem đây,hay lại là trò chơi mới của cậu và cô bạn gái Vân Nhi của cậu đây

- Vân Nhi không phải bạn gái tôi,tôi đối với cô ấy chỉ có tình anh em chứ không hề có ý gì khác,cô đừng ở đó mà vu khống tôi như vậy

Hắn cố gắng thanh minh cho Ly hiểu nhưng làm sao Ly có thể tin khi hắn khi cả trường điều đồn đại hắn chính là bạn trai của Vân Nhi,rồi bây giờ hắn lại muốn theo đuổi nó chẳng khác nào hắn đang chơi xỏ nó,biến nó thành cái gai trong mắt mọi người và nó sẽ bị người khác nói nó chính là kẻ thứ 3 cướp đi hạnh phúc của người khác,Ly tuyệt đối không thể để chuyện này xảy ra

- Nếu cậu không làm rõ chuyện này tôi nhất định ngăn cản cậu theo đuổi Thanh Vy đến cùng,cậu cứ chờ đó đi_Ly nói xong liền tức giận bỏ đi

Sau khi nghe những lời Hương Ly nói xong thì hắn lập tức gọi cho Vân Nhi

- Cậu lên sân thượng nói chuyện với tớ một chút

- "Tớ lên ngay"

Sân thượng

Vân Nhi vừa lên đến sân thượng thì nhìn thấy đang đứng cạnh lan can,hai tay đưa vào túi trông có vẻ rất lẳng tử

- Hoàng Anh,cậu tìm tớ gấp như vậy bộ có chuyện gì quan trọng sao?

Lúc này hắn quay người lại để mặt đối mặt nói chuyện với Vân Nhi

- Vân Nhi...tớ biết cậu thích tớ,dành tình cảm đặc biệt và sẵn sàng hy sinh vì tớ.Tớ rất cảm ơn cậu nhưng xin lỗi Vân Nhi,tớ thích người khác mất rồi..

- Cậu đừng nói nữa,đủ rồi_Vân Nhi hét toát lên,cô bắt đầu rơi từng giọt nước mắt đau khổ rồi nhìn hắn với vẻ không phục_Người cậu thích chính là Thanh Vy đúng không?

- Tại sao...cậu lại biết?

Chỉ có người không có não mới không biết thôi,Vân Nhi ngồi kế bên hắn mà chưa một giây một phút nào hắn ngó ngang gì đến cô,lúc nào ánh mắt của hắn luôn hướng về nó cả.

- Tớ có cái gì không bằng cô ta chứ?Tại sao cậu lại chọn cô ta mà không chọn tớ,từ lúc nhỏ đến giờ tớ luôn thích cậu vì cậu...tớ không màng đến tính mạng của mình vậy mà cậu lại..

Vân Nhi đau khổ nhìn hắn vừa khóc vừa nói,hắn đến gần Vân Nhi ôm cô vào lòng rồi nói

- Tớ xin lỗi cậu Vân Nhi,đã có lúc tớ nghĩ mình nên thích cậu và sẽ cố gắng làm cho cậu cảm thấy thật hạnh phúc nhưng...tớ không thể cứ dối lòng mình như thế được...người tớ thật sự thích là Thanh Vy.Tớ xin lỗi

Vân Nhi ngừng khóc,cô đẩy hắn ra rồi nhìn hắn bằng ánh mắt vô cùng đau khổ

- Được rồi,tớ tôn trọng ý kiến của cậu,cậu đi đi...tìm Thanh Vy rồi nói cho cô ta biết tình cảm của cậu,tớ sẽ rút lui

Hắn cảm thấy vô cùng vui mừng khi nghe Vân Nhi nói vậy,hắn liền ôm Vân Nhi một cái để cảm ơn cô rồi nhanh chóng chạy đi tìm nó để nói hết tình cảm của mình dành cho nó là thật sự.

Nhưng còn Vân Nhi,liệu rằng cô ta có thực sự từ bỏ Hoàng Anh một cách dễ dàng như vậy không?

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Sau trường

Nó chạy ra sau trường để trốn hấn nhưng vẫn bị hấn tìm được

- Thanh Vy,tại sao em lại trốn tránh tôi?Tôi đã làm gì sao?

Cứ trốn tránh mãi cũng không phải là cách,thôi thì cứ đối diện với sự thật cho rồi

- Vương Hoàng Anh,chúng ta căn bản không thể nào đến với nhau được,cậu nên bỏ cuộc đi_cho dù hấn thật sự có tình cảm với nó nhưng còn nó thì không

- Không được,tôi chỉ vừa mới nói ra được tình cảm của tôi đối với em,tôi không bỏ cuộc...tôi chính thức theo đuổi em đến cùng_hấn nhìn nó với ánh mắt vô cùng quyết tâm

- Cậu thích tôi?Vậy cậu có biết gì về tôi không?

Đây chỉ là thân phận tạm thời của nó,nó cũng sẽ nhanh chóng tháo bỏ thân phận này nhanh thôi,liệu cậu ta có đồng ý yêu một cô gái như nó không?

- Cậu chính là Hứa Thanh Vy,chẳng lẽ...cậu không phải là Hứa Thanh Vy sao?_nghĩ đi nghĩ lại hấn vẫn cảm thấy có điều gì đó mờ ám đang diễn ra

Nếu như hấn cũng đã đoán ra thì nó cũng cho hấn biết sự thật vậy.Giấu giếm mãi cũng không được gì cả chỉ làm cho mọi việc trở nên rắc rối thêm thôi

- Vương Hoàng Anh,cậu nghe cho rõ đây...Tôi chính là La Thanh Thanh không phải là Hứa Thanh Vy

- Cái...cái gì?_sau khi nghe nó nói xong thì hấn vô cùng bất ngờ_Cô...cô nói dối đúng không?Chính Thanh Duy đã nói cô chỉ là người giúp việc cho nhà cô ta thôi kia mà,sao...sao có thể...tôi không tin

Thời gian qua,đối với hấn thì La Thanh Thanh là một cô gái vô cùng độc đoán và nham hiểm,nên từ lâu đã có ấn tượng không tốt về hình ảnh La Thanh Thanh rồi,nhưng ngày hôm nay chính miệng nó nói rằng nó chính là La Thanh Thanh,thì hấn cảm thấy vô cùng thất vọng thế giới xung quanh hấn như muốn hoàn toàn sụp đổ.Hấn chỉ vừa mới nhận ra tình cảm của mình với nó vậy mà lại...

Khi hấn có tình cảm với La Thanh Thanh thì hấn lại cảm thấy Hứa Thanh Vy là cái gai trong mắt của mình,đến khi...hấn từ bỏ La Thanh Thanh thì hấn nhận ra tình cảm của mình với Thanh Vy...nhưng rồi cuộc cả hai là một,hấn hoàn toàn bị nó điều khiển giữa hai thân phận...rất cuộc thì người hấn thích là ai?La Thanh Thanh hay là Hứa Thanh Vy đây?Sao cuộc đời thật trở trêu,có phải ông trời đang cố ý trêu đùa hấn không?

- Cậu không tin cũng không sao nhưng đó là sự thật,để xem cậu còn muốn thích tôi nữa không?

Hấn bắt đầu nhìn nó bằng hai con mắt khinh thường

- Thì ra...bấy lâu nay cô lừa dối tôi sao?Giả vờ làm người khác cô cảm thấy vui lắm đúng không,thật dễ tiện

"Bốp" hấn nhận ngay một cú đấm vào mặt nhưng tác giả không phải là nó mà chính là Thanh Duy,từ nãy đến giờ Duy và Ly đứng sau bóng cây để nghe hai người đó nói chuyện.Nhưng cả hai không ngờ là nó lại nói thân phận thật của mình cho hấn biết để rồi sau đó bị hấn sỉ nhục đến như vậy mà nó cũng không có phản ứng gì cả.

- Cậu làm gì vậy?_hấn đưa tay lên miệng thì cảm thấy đau rát,hình như bị rách miệng rồi

- Tôi không cho phép anh la mắng chị của tôi_Duy giận dữ quát vào mặt hấn

Hấn nhìn Duy rồi nhìn sang nó cười khinh thường

- La mắng ư?Cô ta xứng để tôi mắng sao?Hạng con gái như cô ta chỉ đáng để tôi xem thường thôi

Kế tiếp,hấn lại tiếp tục nhận lấy cái tát từ Hương Ly

- Câm ngay!Cậu có biết hậu quả sẽ ra sao nếu cậu dám tiếp tục nói không hả?_cả Ly cũng vô cùng tức giận không kém gì Thanh Duy

- Sẽ sao nào?À...tôi quên một điều,cô ta là con gái của ông trùm mà.Các người làm tôi sợ rồi đó_vẫn là ánh mắt và thái độ xem thường đó

Nó im lặng nãy giờ thì cùn đã đến lúc lên tiếng

- Tôi không quan tâm cậu nói về tôi như thế nào. Duy, Ly chúng ta đi...

Khi cả ba tụ họp quay đầu đi thì hân hào hét lên nói một câu:

- La Thanh Thanh...tôi nhất định sẽ khiến cô sống không bằng chết vì dám trêu đùa Vương Hoàng Anh này.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Tối hôm đó

Tất cả sự thật được phơi bày, hân dường như bị rơi vào cuộc sống bế tắc của tình yêu. Sau đó, một thân một mình đến bar 1:AM uống rượu ở đó

11h tối, nó đang say sưa trong giấc ngủ bình yên thì chuông điện thoại reng lên làm cho nó tỉnh giấc, nó ngồi dậy với lấy chiếc điện thoại thì nhìn thấy trên màn hình hiển thị lên số điện thoại của hân

- Cậu lại muốn sao nữa đây?

Bên đầu dây bên kia không có tín hiệu trả lời, phải mất một lúc sau thì mới có giọng nói đáp lại nhưng không phải giọng của hân

- "Xin chào, chủ nhân của chiếc điện thoại này đã say lắm rồi à, phiền người nhà đưa anh ta về để quán còn đóng cửa" _ là anh phục vụ nghe máy

- Tôi không phải người nhà của cậu ta, anh hãy gọi cho người nhà hân ta đến đón đi _ nó và có hân có quan hệ gì đâu chứ mà kêu nó đến đón về, uống rượu say rồi đi làm phiền người khác sao

- "Cô mau đến đón cậu ấy về đi nếu không chúng tôi quăng cậu ta ra đường đấy" _ nó nghe giọng hình như anh phục vụ đang rất tức giận

Không còn cách nào khác, nó liền thay đồ rồi đến chỗ đó đón hân thôi.

Thanh Duy đang ngủ thì nghe có tiếng động liền đi ra ngoài xem thử thì nhìn thấy nó đang chuẩn bị lái xe ra ngoài

- Khuya thế này rồi đại tì còn lái xe đi đâu nữa vậy?

Bar 1:AM

Vừa mới bước chân vào nó đã nghe thấy giọng hân rồi, thì ra là đang cãi nhau với mấy anh phục vụ vì không chịu mang rượu ra cho hân uống tiếp.

- Tôi là bạn cậu ấy...xin lỗi đã phiền các anh rồi _ nó nhanh chóng chạy đến đỡ hân rồi còn phải nói xin lỗi thay hân nữa chứ

- Được rồi, cô mau đưa cậu ta về đi, nói với cậu ta là đừng có quay lại quán bar của chúng tôi nữa _ anh phục vụ tức giận quát nó, nó có phải là người làm sai đâu chứ

- Xin lỗi anh...thật tình xin lỗi

Giờ phút này nó chỉ muốn quăng đại hân ra đường nằm cho rồi, nhưng nó lại nhớ đến lúc hân đã cứu mình một mạng nên niệm tình cứu hân một lần

Nó phải một mình đưa hân ra xe một cách khó khăn rồi lái xe đưa hân về nhà hân, chẳng lâu sao Vân Nhi chạy ra mở cửa thì thấy cảnh hân sai xin như thế này mà còn đi với nó nữa chứ.

- Hoàng Anh bị làm sao thế này? _ Vân Nhi tức giận hỏi nó

Vân Nhi cứ làm như là hân đi uống rượu với nó rồi cố tình khiến hân trông thâm trầm như thế này vậy

- Cô đi mà hỏi hân ta...uống rượu say mềm rồi còn làm phiền người khác đến đón. Cô lo mà quản lý bạn trai mình đừng hoang đi đừng để hân làm phiền tôi nữa

Nó giao hân lại cho Vân Nhi rồi Vân Nhi giao lại cho người giúp việc đưa hân lên phòng để cô có thể nói chuyện với nó

- Hoàng Anh đã nói với cô chưa?

- Nói gì...à,chuyện đó đó hả.Hắn nói rồi

- Cô trả lời như thế nào?

Dường như Vân Nhi đang chờ đợi nó trả lời thế nào

- Tôi từ chối trả lời gọn ló

Vân Nhi liền tức giận mắng nó

- Hoàng Anh thích cô như vậy mà cô lại từ chối sao?Sao cô dám...

- Không phải cô đang rất vui hay sao,tôi từ chối là có lí do của tôi còn nữa tôi không thích hắn tình yêu phải bắt nguồn từ hai người chứ nhưng nếu như nó có tình cảm với hắn thì chuyện ở bên nào là chuyện không thể nào

- Tôi về đây,tạm biệt.Chăm sóc cậu ta cho tốt vào đừng để hắn chạy lung tung nữa đấy

Nó nói rồi lên xe về nhà

- La Thanh Thanh,tôi sẽ khiến Hoàng Anh nhìn ra bộ mặt thật của cô_Vân Nhi nghiêng răng ken két nhìn theo chiếc xe đang khuất dần trong màn đêm

Nó về đến nhà thì bỗng dung một bóng đen xuất hiện trước mặt nó

- Đại ti...chị đã đi đâu?_thì ra là Duy chơi trò giả ma giả quỷ hù dọa nó

- Thằng điên này...mày làm gì vậy?Muốn hù chết chị mày sao?_nó dấm cho Duy vài phát

- Ối...đau quá!Em chỉ giỡn thôi mà,chị đừng đánh nữa...

- Nửa đêm nửa hôm mày còn không ngủ đứng đây hù dọa tao làm gì?_vừa nói nó vừa đi về phòng,Duy cũng lèo đèo đi theo

- Em nhìn thấy chị ra ngoài,rất cuộc thì chị đã đi đâu vậy?

Nó đâu thể nói rằng nó đến bar để đưa hắn về được,nếu nói như vậy thì Thanh Duy chắc chắn sẽ làm âm i lên rồi lại phàn nàn như mọi lần nữa thì mệt lắm

- The hell có chuyện nên tao đi giải quyết thôi mà...thôi đi ngủ nhanh đi

Nó vào phòng rồi đóng cửa cái rầm như muốn rút giận hết mọi thứ lên cánh cửa

- Đại ti...chị đừng đóng cửa kiểu đó nữa,ba đã sai người thay mấy lần rồi đó_Duy lại lèm bèm khiến nó nổi điên lên

- Mày có chịu đi ngủ hay không?_nó hét âm lên

- Em...em biết rồi,đại ti ngủ ngon

Duy mà đứng thêm một giây nào nữa là chắc chắn sẽ bị nó biến thành thịt băm mất.Tốt nhất là đi ngủ cho rồi

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

Sáng hôm sau

Sau những chuyện của ngày hôm qua,Hương Ly và Thanh Duy đã bắt ép nó không được cãi trang đi học nên hôm nay nó phải lấy thân phận thật sự để đến trường.Và lại nó cũng chán trò này rồi phải giả làm người khác còn mệt hơn nó nghĩ

- Rốt cuộc thì chị cũng chịu nghe lời em rồi...đây mới đúng là đại ti của em chứ?

Mới sáng sớm đã nghe Duy lèm bèm rồi.Nó nghe mà phát mệt

- Mày có chịu im miệng lại không? Nói hoài không biết mệt hay sao? _nó ăn sáng cũng không yên với thằng em trai mình nữa

- Em im...em im...

Hôm nay nó ngồi chung xe với Duy đến trường vì vậy cả hai chỉ vừa mới bước xuống từ xa đã làm chấn động cả trường học

Hàng trăm học sinh ồ ạt chạy ra sân trường chỉ để ngắm nhìn nhân vật nổi tiếng mà bấy lâu nghe danh chưa được gặp. Ai ai cũng đứng vây quanh cổng trường làm cho nó không có lối đi

Sự xuất hiện của nó làm người xúm lại bàn tán

- Cô ta chính là La Thanh Thanh sao? Đẹp....đẹp quá đi mất

- Tao là con gái mà cũng muốn yêu ngay thì hưởng gì bọn con trai kia

- Nghe nói cô ta là chị gái của Thanh Duy đó, còn nữa nha...hai người họ còn là con của ông trùm đấy

- Cái gì? Thật vậy sao?

Những lời bàn tán như thế này nó đã quá quen thuộc rồi nên họ muốn nói gì thì nói nó cũng không cần quan tâm nữa vì miệng thiên hạ mà họ muốn nói gì thì nói nó cũng đâu có thể bắt hết bọn họ rồi khiến cho bọn chúng không còn khả năng nói nữa...như vậy thì ác quá.

- Thanh Thanh! _Ly cố gắng chen ra khỏi đám đông _Lại ùn tạt giao thông nữa rồi sao?

Nó lườm Hương Ly một cái rồi nói giọng trách móc

- Chẳng phải hai người muốn như vậy sao? Còn dám nói...

Biết nó sắp nổi giận lời đình thì liền tìm cách hạ hỏa

- Bớt giận bớt giận...xem như tao chưa nói gì đi, thôi mình vào lớp thôi

Xem như Hương Ly nhanh trí nếu không thì cả Duy và Ly đều bị đánh toi bời

Nó và Ly về lớp thì nhìn thấy cả lớp vẫn đang bàn tán về nó, chắc mấy ngày này nó không được sống yên ổn rồi...thôi thì cứ mặc kệ, bọn họ cũng không thể cứ bàn tán về nó hoài như vậy được

Nó vừa đặt mong xuống ghế thì hần và Vân Nhi vừa vào tới lớp, nhưng chưa gì Nhi đã lên tiếng mỉa mai nó

- Hình như có người thích làm nổi thì phải? Vừa mới bước chân vào trường thì đã nghe mọi người bàn tán rầm rộ cả lên...xem ra cô nổi tiếng rồi

- Vân Nhi, cô lập tức im miệng cho tôi _Ly đứng dậy chỉ tay vào mặt Vân Nhi cảnh cáo

- Ly...kệ cô ta đi đừng nói nhiều tốn clo lắm _bây giờ nó đã trở lại là La Thanh Thanh nên không cần phải ăn nói e dè nữa

- Vân Nhi...không cần nói chuyện với những con người giả tạo _hần tỏ ra thái độ lạnh lùng rồi ngồi vào bàn

- Cậu nói lại lần nữa _nhìn hần lại càng khiến cho hần ta thêm đắc ý

- Tôi nói cô giả tạo đấy! Lừa gạt tình cảm của người khác xem người khác như món đồ chơi cô vui lắm sao? Vậy sao không tiếp tục diễn đi...để xem cô diễn hay đến đâu

Nghe tiếng cãi nhau, cả lớp lại có thêm đề tài để bàn tán. Hương Ly là người đứng ngoài lề câu chuyện này nên chỉ biết khuyên ngăn nó đừng hành xử lỗ mãng để rồi gây ra những hậu quả khó lường

- Thanh Thanh, chuyện này giải quyết sao đi...vào học rồi mau về chỗ ngồi thôi

Ly kéo nó ngồi lại xuống ghế nhưng nó vẫn tức vụ vừa rồi nên cũng không thể tập trung học được chút gì đâu.

Giờ ra chơi

Nó và Ly đi tìm Duy để xuống căn tin nhưng không thấy Duy đâu cả. Đến khi, nó và Ly nghe giọng của cậu trên loa phát thanh của trường

- " chào mọi người! Tôi là La Thanh Duy, tôi muốn thông báo với mọi người một việc hết sức quan trọng"

- Thằng em mày định làm gì nữa đây? _Ly quay sang nó hỏi

- Lên đó xem sao,tao chắc chắn nó không được bình thường đâu

Trong lúc nó và Ly chạy lên thì Duy vẫn tiếp tục thông báo đều mình muốn nói

- " Vào cuối tuần này chính là sinh nhật của tôi và buổi tiệc sẽ được tổ chức trên du thuyền 5 sao rất mong mọi người có mặt đầy đủ"

Vừa đúng lúc Duy nói xong thì nó và Ly đến chỗ phòng phát thanh,Ly nhanh chóng tắt công tắc micro ngay

- Máy điên rồi sao?Tại sao lại làm vậy? _nó tức giận đùng đùng

- Đại ti...chuyện này bình thường thôi mà,có gì đâu mà to tát

- Nhưng đâu có cần khoa trương như vậy,cậu đứng là bị bệnh mà

Duy bị cả hai người chị la mắng liên tục nhưng rồi cũng thôi hết giận vì dù sao cũng là sinh nhật của Duy nên cứ để cho cậu thoải mái,nhưng việc Duy mời cả trường thì nó cảm thấy không thoải mái cho lắm,lỡ như...hắn đến dự thì phải làm sao đây?

Sau khi thông báo xong thì cả 3 đang đi trên trường trở về lớp thì gặp hắn ngay hành lang,khi cả 3 đi lướt qua hắn thì ai cũng nhìn thấy nụ cười mỉa mai của hắn

- Này Vương Hoàng Anh,thái độ của cậu là sao vậy hả? _nó chạy đến trước mặt hắn nói với vẻ mặt đầy tức giận

- Tôi đang khinh thường các người đó thì sao nào?_từ lúc hắn biết được sự thật thì chưa lần nào hắn chịu nói chuyện đàng hoàng và tỏ ra thái độ lịch sự với nó cả,từng câu từng chữ hắn nói ra đều có hàm ý sỉ nhục và khinh thường nó

- Cậu đang nói đến em trai tôi thông báo mừng sinh nhật đó à?Cậu có thể không đến nhưng đừng có nói chuyện như vậy với tôi.Duy,Ly chúng ta đi

Sau khi mắng hắn một trận thì nó nổi giận lôi đình rồi quay đầu bỏ đi.Hương Ly cảm thấy nó đã thay đổi quá nhiều từ khi hắn xuất hiện trong cuộc sống của nó,nếu như là trước kia nó đã cho hắn một bài học nhớ đời rồi nhưng bây giờ...nó chỉ mắng vài câu rồi lại bỏ đi,Hương Ly dần dần không thể hiểu nổi tính khí thất thường của nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

Tối hôm đó,khi nó đang trên đường đi siêu thị về nhà thì bỗng dưng nó gặp lại bọn Sky đang cố tình đứng chặn đường nó,thì ra bao lâu nay bọn chúng mất tích không có tăm hơi là vì phải nằm viện trị thương.Sau 2 tháng điều trị thì bây giờ bọn chúng đã hồi phục và đến đây tìm nó trả thù

- La Thanh Thanh,lâu rồi không gặp lại cô nhỉ? _một tên mặt sẹo đứng cầm cây côn quơ qua quơ lại ý muốn đang khiêu khích nó

- Thì ra sau lần đó do tao nhẹ tay quá nên lần này lại muốn vác xác đến cống hiến cho tao sao? _vừa nói nó vừa rút con dao găm trong túi ra

- Món nợ lần trước hôm nay bọn tao nhất định phải đòi lại được để lấy lại danh dự của bọn tao không giang hồ

Nó nhìn cả đám rồi cười khẩy

- Sắp chết đến nơi mà còn muốn đòi lại danh tiếng ư?Thật lố bịch

Cả băng nhóm Sky đều cảm thấy mình đang bị một đứa con gái sỉ nhục,tên nào tên nấy đều nổi cơn thịnh nộ liền cầm gậy cầm côn trên tay xông vào đánh nó một lượt.

Chỉ với sức lực của bọn chúng mà cũng tự tin đòi giết bang chủ The Hell sao,e rằng còn phải xem bọn chúng có đủ bản lĩnh không đã

Chẳng mấy chốc nó đã hạ được một vài tên rồi,nhìn bọn chúng nằm la liệt trên đường mà thấy thương cho số phận phải quay lại bệnh viện thêm một lần nữa rồi

Trong lúc nó đang đánh nhau dữ dội thì vừa lúc đó hắn đang lái xe qua con đường đó thì nhìn thấy nó đang đánh nhau với một bọn côn đồ thứ thiệt

- Cô ta lại gây sự nữa rồi?Sao con người này không chịu ngồi yên một chỗ cho xã hội bình yên nhỉ?

Ban đầu khi nhìn thấy nó phải một mình chống chọi với bọn côn đồ hắn đã định sẽ xuống giúp một tay nhưng nghĩ lại thì hắn không muốn nhúng tay vào những gì có liên quan đến nó nên đã lái xe chạy ngang qua vô tình như một con gió.

Nhưng rồi...hắn nhìn vào kính chiếu hậu thì nhìn thấy tình cảnh thay đổi đột ngột,nó không còn một mình xông pha đánh trận nữa mà đang bị một đám côn đồ vây quanh đánh toi bời,hắn liền cho xe thắng gấp rồi chạy đến chỗ nó nhưng làm thế nào để cứu nó thoát khỏi bọn côn đồ kia đây,hắn làm gì biết võ mà đánh bại bọn chúng,đành phải dùng mưu thôi

- Cảnh sát...bên này có đánh nhau kìa...mau đến xem đi

Bọn Sky nghe thấy hai từ " cảnh sát " thì liền cong cẳng bỏ chạy

Sau khi bọn chúng đã kéo nhau bỏ chạy hết,hắn nhanh chóng chạy đến đỡ lấy nó

Toàn thân nó không chỗ nào là không bị thương cả,hắn nhìn thấy nó như vậy trong lòng hắn bỗng dưng cảm thấy đau nhói đến cùng cực

- Thanh Thanh...La Thanh Thanh...em mau tỉnh lại đi...đừng làm tôi sợ

...La Thanh Thanh...

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Sáng hôm sau

Ánh nắng chói chang soi rọi qua từng ô cửa sổ,lại là mùi hương oải hương ấy...thật quen thuộc nhưng cũng lạ lắm,nơi đây là nơi nào?Chuyện gì đã xảy ra với nó vào đêm hôm qua?Ai đã cứu nó.Trong giấc mơ,hàng loạt những suy nghĩ hiện lên và rồi nó bừng tỉnh dậy

- Cô tỉnh rồi sao?

Trước mặt nó là hình ảnh của một người con trai quen thuộc,nó đưa tay lên đầu thì cảm thấy có chữ gì đó đang hiện diện trên đầu mình,không gì khác đó chính là băng quấn,đó chính là chứng tích của đêm hôm qua

- Sao tôi lại ở nhà cậu?Cậu cứu tôi?

- Đúng vậy,cô cảm thấy thế nào rồi?Để tôi gọi bác sĩ đến kiểm tra

Nó nhìn hắn với đôi mắt thoáng buồn,có thể thấy...hắn đã thức suốt đêm để chăm sóc nó,khuôn mặt nhợt nhạt và ánh mắt lơ đãng cộng thêm quần thâm dưới mắt hắn cũng đã nói lên tất cả.Nó nắm nhẹ tay hắn khiến hắn bất ngờ rút luôn chiếc điện thoại đang cầm trên tay

- Cảm ơn cậu Hoàng Anh!

- Thanh...Thanh...

Không biết điều gì lại làm cho con tim hắn lại thổn thức đến nỗi muốn nhảy ra khỏi lồng ngực...phải chăng bởi vì lời nói và ánh mắt dịu dàng kia đã khiến hắn rung động.Sau sự thật ấy đã khiến hắn tưởng chừng như sẽ không bao giờ tha thứ cho nó nhưng sự thật vẫn mãi là sự thật,lí trí không thể nào thắng nổi con tim cả,đừng nên che giấu tình cảm của mình...nếu có cơ hội phải dùng cảm nói ra những điều mà mình muốn nói...nếu không sao này sẽ không có còn cơ hội nữa

- Hoàng Anh...tôi...tôi...

Nó cứ úp úp mở mở không chịu nói ra làm hắn nóng lòng đến sôi ruột, rốt cuộc thì nó muốn nói gì mà căng thẳng như vậy

- Tôi...

"Rầm" cánh cửa phòng đột nhiên mở tung ra và rồi một đám người tự nhiên xông vào,ai nấy đều mặc vest đen,khuôn mặt hung tợn chia súng vào người hắn,hắn bất giác đưa hai tay lên trên đầu mà không biết chuyện gì xảy ra cả

- Các người là ai?Tự tiện xông vào nhà người khác có biết là vi phạm pháp luật không hả? _dù bị chia súng nhưng hắn vẫn mạnh miệng

- Rốt cuộc các người là ai? _ngay lập tức nó bước xuống giường và rồi đứng trước mặt hắn làm bia đỡ đạn,hắn đã cứu nó một mạng thì xem như lần này đến lượt nó trả ơn cho hắn vậy,cho dù có chết nó cũng không mắc nợ hắn

- Thanh Thanh...cô làm gì vậy?Mau tránh ra_khuôn mặt hắn tối sầm lại vì hành động này của nó,đáng lí ra người bảo vệ nó phải là hắn.

Từ bên ngoài,ns và hấn nghe thấy có tiếng bước chân lộp bộp đang từng bước từng bước tiến vào căn phòng này và rồi một người đàn ông trung niên xuất hiện trước mặt nó

- Ba???

Ngay cả nó cũng không thể ngờ rằng La Hoàng Dân lại có mặt ngay tại đây, không phải ông ấy đang đi công tác ở nước ngoài sao? Tại sao lại... chuyện này là sao đây?

- Con còn muốn đứng đó đến khi nào? Qua đây!

Từng câu từng chữ ông nói ra đều toát lên vẻ uy nghiêm đến đáng sợ, nó liền bước đến đứng phía sau lưng ông rồi nói

- Ba... nghe con giải thích đã _ giọng nó cứ rung rung vì thật sự nó đang rất sợ, ông Hoàng Dân một khi nổi giận thì có thể làm bất cứ chuyện gì

Ông Dân không quan tâm đến nói của nó, ông quay sang tên đàn em rồi giựt lấy cây súng của tên đó và rồi... đầu của cây súng thật thật gọn gàng trên trán hấn, chỉ cần một lần bóp cò của ông Dân sẽ tiễn hấn qua thế giới bên kia ngay lập tức

- BA! _ nó tức giận khi ông Dân lại hành động như vậy, ông chưa nghe nó giải thích thì đã hành xử lỗ mãng như vậy rồi

- Con đứng im đó, người đâu... giữ nó lại

Bọn đàn em nghe theo lệnh ông Dân liền ngăn nó không cho nó đến gần

Ông Dân vẫn giữ nguyên trên đầu hấn rồi nhìn hấn với ánh mắt sát lạnh và rồi lên tiếng hỏi hấn

- Cậu và con gái tôi có mối quan hệ gì?

Đứng trước một ông trùm khét tiếng là hung ác nhưng hấn không hề rung sợ trước ông ta, đã vậy còn rất mạnh miệng trả lời

- Cháu yêu Thanh Thanh

- Vương Hoàng Anh, cậu điên hay sao? Mau rút lại lời nói đó

Hấn điên hay sao mà lại dám nói ra lời đó trước mặt ông ấy kia chứ, hấn không muốn sống hay sao?

- Ba... đừng nghe hấn nói bậy, con và hấn ta không có mối quan hệ nào cả

Đây chính là lí do khiến cho nó không thể đồng ý hay có tình cảm gì với hấn, bởi vì từ lâu ông Dân đã tìm

ra một người môn đăng hộ đối có thể sánh duyên với nó cho đến răng long đầu bạc và người đó phải thật là người tài ba để sau này có thể giúp con gái ông quản lí cơ ngơi đồ sộ của gia đình ông... cho nên nó thà rằng để hấn hận mình còn hơn nhìn thấy hấn phải chết

- Ba... tha cho hấn đi, con xin ba

- Con dám lên tiếng cầu xin tên oác con này sao? _ Ông quay sang nó rồi bắt ngờ tát vào mặt nó

Nhưng nó không khóc cũng không trách móc ông mà nó chỉ nhìn ông bằng đôi mắt cầu khẩn và rồi ông nhìn thấy hai dòng nước mắt khẩn cầu đang lăn dài trên đôi má của nó, ông nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt đó

- Đưa con bé lên xe

Trước mặt hấn là cảnh tượng người con gái mình yêu thương bị dẫn đi, hấn bắt lực tự trách mình và rồi không ngừng trách vấn bản thân rằng quá vô dụng... hấn chỉ biết đứng nhìn nó bị đưa đi... nhìn ánh mắt nó nhue chứa đựng điều gì đó chưa thể nói ra... hấn muốn bảo vệ nó nhưng lại không có đủ dũng cảm đối đầu với ông Dân, không biết cuộc chia tay này biết bao giờ mới gặp lại... e rằng sau này hai người khó thể gặp mặt nhau

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Biệt thự nhà họ La

- Nhốt nó vào phòng,các người nhớ canh giữ nó cho cẩn thận,không có lệnh của tôi tuyệt đối không được để nó ra khỏi phòng nửa bước

Nghe lệnh của ông Dân,tất cả vệ sĩ cùng đồng loạt gập đầu làm theo rồi đẩy nó vào phòng và khóa cửa lại.Nó không thể chịu đựng cách mà ông Dân đang làm,rõ ràng nó không làm trái lời ông,cũng không gây ra lỗi lầm gì thì tại sao nó phải gánh chịu những điều này

- Ba...thả con ra...con không làm gì sai cả...

Nó không ngừng đập cửa và lên tiếng cầu xin ông,mặc dù ông đang đứng bên ngoài nhưng lại giả vờ vô tâm không nghe thấy rồi bỏ đi

Sau khi ông Dân rời khỏi nhà thì Thanh Duy từ trong phòng mình bước ra,đứng trước 4 tên vệ sĩ tướng người to con lực lưỡng đang đứng canh gác trước cửa phòng nó,Duy liền ra lệnh cho bọn chúng

- Mở cửa cho tôi!

Cả 4 tên đều nghe thấy nhưng ai nấy cũng đều đứng im như pho tượng không có một chút gì gọi là "nhút nhích" cả,Duy tức tối quát ầm lên

- Còn không mau mở cửa,các người bị điếc hết rồi hay sao?Các người muốn tôi đích thân ra tay thì mới chịu mở cửa chứ gì

Nghe Duy nói vậy thì một tên trong số đó lên tiếng trả lời

- Xin lỗi cậu chủ,ông chủ có lệnh không có sự đồng ý của ông ấy thì không ai được phép đưa cô chủ đi

- Các người có bị gì không?Tôi kêu mở cửa cho tôi vào bên trong nói chuyện với chị tôi chứ ai bảo các anh mở cửa cho chị tôi ra ngoài...Mau lên,mau mở cửa cho tôi

Thanh Duy thật sự không thể hiểu nổi tại sao ba mình lại có thể thuê những tên này làm vệ sĩ được nữa,toàn những tên có đầu óc không bình thường

- Còn đứng trơ ra đó làm gì nữa_Duy nói đến vậy rồi mà hình như cả 4 người vẫn chưa hiểu thì phải,đã vậy Duy chỉ còn cách đập cửa xông vào bên trong thôi

Khi cánh cửa bật tung ra,nó nhanh chóng lao ra như một con hổ có khao khát được xổng chuồng nhưng may mắn thay Duy nhanh chóng giữ nó lại rồi ra lệnh cho những tên vệ sĩ đứng bên ngoài đóng cửa lại

- Duy,mày đang làm gì vậy?Mau buông tao ra_nó tưởng rằng Duy theo phe ông Dân đối đầu với nó nên nó liền cho Duy ăn thêm vài cú đấm vào bụng

- Đại ti...đầu...đừng đánh nữa...em theo phe chị mà.Sở dĩ em không để chị ra ngoài là vì không muốn mọi chuyện rồi ren thêm nữa.Ba đã biết hết chuyện của chị ở đây lúc ba đi công tác ở nước ngoài rồi...em khuyên chị đừng nên làm ba giận nữa.

Nó tức giận đập đổ cái bàn ngay trước mặt để giải tỏa cơn giận trong người

- Ba thật vô lý,tại sao lại điều tra về chị được chứ hả?

Duy cố gắng giúp nó bình tĩnh rồi mới nói chuyện tiếp được,nếu không nó lại tức giận nữa thì không biết món đồ gì tiếp theo bị nó đập đổ nữa đây

- Chị bình tĩnh lại thì mới có thể giải quyết được vấn đề chứ,ngày mai là sinh nhật em,em sẽ tìm cách xin phép ba cho chị tham gia buổi tiệc đó,rồi sắp xếp cho chị gặp mặt Hoàng Anh để chị nói chuyện có được không?

Nghe tiếng tên hán nó liền phản ứng kịch liệt

- Không được,nếu như ba biết thì nhất định sẽ giết cậu ta mất

Khuôn mặt nó hiện rõ sự lo lắng,điều này không thể nào qua mắt được Duy chứ,chỉ cần nhìn vào ánh mắt đó Duy biết rằng mối quan hệ của nó và Hoàng Anh không hề đơn giản như những gì mọi người đã nhìn thấy.Từ nhỏ,Duy đã ở sát bên cạnh nó vì vậy nó đang suy nghĩ chuyện gì thì Duy là người hiểu rõ hơn ai hết.Chuyện tình cảm con người rất khó nói,điều gì cũng có thể xảy đến bất ngờ nên khi có cơ hội phải biết nắm bắt đừng để vụt mất

- Chị đừng giấu em làm gì,chị đang suy nghĩ chuyện gì em còn lạ gì nữa.Ngày mai nhất định chị phải nói cho Hoàng Anh biết về tình cảm của chị...đứa em trai này đã ra tay giúp sức rồi đây,chị đừng phụ lòng em chứ

Nó khóc òa rồi ôm chặt lấy Duy

- Cảm ơn em,đứa em trai yêu quý của chị

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Tối hôm đó

Duy cứ đi qua đi lại phòng khách để chờ ông Dân quay về,nhưng cũng đã nửa đêm rồi mà vẫn chưa thấy ông ấy về.Đang sốt ruột như vậy mà ai còn gọi cho Duy nữa đây.Duy nhìn trên màn hình điện thoại thì ra là Hoàng Anh

- " Gặp nhau được không?"_ giọng hần lạnh tanh

- Được,đến chỗ cũ đi

Sau đó cả hai đều đến quán coffee gần trường để gặp nhau

Cả hai đã ngồi nhìn nhau suốt 10 phút rồi nhưng chưa ai nói với ai câu nào,Duy không chịu được nữa đành phải lên tiếng trước

- Này,cậu gọi tôi ra đây chỉ để ngắm tôi thôi à?Nếu không có chuyện gì quan trọng thì tôi về đây_Duy liền đứng dậy thì hần gọi lại

- Xin cậu giúp tôi...tôi muốn gặp Thanh Thanh

Duy ngồi xuống nhìn hần cười khẩy

- Chỉ tôi vì anh nên đang bị ba tôi cấm túc ở trong phòng,đến chuyện ra khỏi phòng nữa bước còn không có khả năng thì anh đừng nghĩ đến chuyện gặp được chị tôi

- Cái gì?Cô ấy bị cấm túc rồi...có được ăn uống đầy đủ gì không?_hần nghe tin nó bị nhốt liền tỏ ra thái độ vô cùng lo lắng

- Anh yên tâm đi,cho dù ba tôi có tức giận đến đâu thì cũng không thể bỏ đói chị ấy được chứ.Nhưng nói gì thì nói tôi cũng cần anh giúp tôi thực hiện kế hoạch này...buổi tiệc ngày mai tôi cần anh đến dự,sau khi anh đến tôi nhất định tìm cách để hai người gặp nhau nói chuyện

Nghe Duy nói như vậy,hần liền vui mừng khôn xiết ôm chầm lấy Duy

- Cảm ơn cậu nhiều lắm!

Duy liền đẩy hần ra ngay

- Ấy..ấy đừng hiểu lầm,tôi làm điều này chỉ vì đại ti tôi thôi

- Tôi biết rồi,nhưng dù gì cũng cảm ơn cậu rất nhiều

- Đừng khách sáo...tuy tôi còn chưa dám chắc kế hoạch này có thành công hay không nhưng tôi nhất định sẽ cố gắng hết sức mình để giúp đại ti tôi

Về đến nhà,Duy nhìn thấy xe hơi của ông Dân đậu trong sân thì nhanh chóng chạy vào nhà.Vừa bước vào nhà,Duy đã nhìn thấy ông Dân đang ngồi ở phòng khách làm việc gì đó,Duy liền tranh thủ bắt lấy cơ hội ngồi bên cạnh nũng nịu ông Dân như một đứa trẻ 3 tuổi

- Ba...ngày mai là sinh nhật của con,con sẽ tổ chức trên du thuyền,ba nhất định phải đến đó

- Không được,ta còn nhiều việc còn phải làm.Con cũng còn nhỏ gì mà đòi ta phải đến dự sinh nhật của con nữa chứ.Vui vẻ với bạn bè được rồi

Giống như những gì Duy đã nghĩ,kì này ông Dân trúng phải kế điệu hổ ly sơn của đứa con trai mình rồi

- Ba không đến vậy thì cho chị đến dự đi ạ...sinh nhật con mà cả ba và chị đều không đến,chẳng phải đáng thương lắm sao?_Duy xuất chiêu cuối cùng ra dụ dỗ ông Dân:giả vờ bị thương tội nghiệp

- Không được,ta đang cấm túc chị hai con...không được không được_xem ra ông Dân cũng không phải là người dễ dụ

- Ba không đi,chị cũng không đi...vậy thì tổ chức sinh nhật làm gì nữa chứ

Ông Dân đành bó tay đưa con trai bướng bỉnh này nên phải chiều theo ý của Duy thôi

- Được rồi,ba sẽ cho chị con đến dự sinh nhật của con nhưng sẽ có sự giám sát của vệ sĩ,con cũng không được để chị con chạy trốn đâu đấy_cuối cùng thì cũng dụ dỗ được ông ba khó tính

- Ba yên tâm đi!Buổi tiệc được tổ chức trên du thuyền thì làm sao trốn được.Đại ti của con cái gì cũng biết chỉ có bơi là không thể,đại ti cũng không phải ngu ngốc đến nỗi mà nhảy xuống biển đâu ba _nó mà nghe được những lời này của Duy,bảo đảm Duy sẽ bị ăn đòn như từ nhưng Duy đang trong sứ mệnh giúp đỡ hai người đó nên không sợ gì cả.

- Được rồi,ta giao Thanh Thanh lại cho con,nếu con để Thanh Thanh chạy mất hay lén lút gặp tên đó thì con sẽ là người bị xử tội đầu tiên đấy

- Con biết rồi à...con đi ngủ đây,ba mau chóng làm xong việc đi rồi đi ngủ nha,bye bye!

Nhiệm vụ hoàn thành!Yeah

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

Buổi tối hôm đó,buổi tiệc sinh nhật được trang trí một cách xa hoa và lộng lẫy,tất cả khách mời của buổi tối hôm nay ai nấy đều toát lên một vẻ đẹp riêng biệt.Hầu hết các chàng trai đều khoác lên người bộ vest lịch lãm còn những cô nàng thì khoác lên người những bộ cánh lộng lẫy làm tôn lên vẻ đẹp kiêu sa và quyến rũ của các cô nàng.Đặc biệt,Duy đã cố tình biến buổi tiệc sinh nhật ngày hôm nay của mình trở thành một bữa tiệc hóa trang,mọi người khi bước vào đại sảnh sẽ được tặng một chiếc mặt nạ tùy thích làm cho buổi tiệc hôm nay trở nên hấp dẫn hơn.

Cũng đã đến giờ nhân vật chính của buổi tiệc xuất hiện,khi chiếc kim dài của đồng hồ điểm đúng 8h mọi người đều hướng về phía cánh cửa chính để đón chào chủ nhân của buổi tiệc.

Cánh cửa lớn từ từ mở ra,hình ảnh của một nam thần xuất hiện làm tan chảy trái tim biết bao nhiêu cô gái,nhưng như vậy còn chưa đủ đâu...đến khi một người con gái xuất hiện với chiếc váy đuôi cá màu bạc được đính từ những viên đá quý nhất do Designer của Pháp thiết kế dành riêng cho nó,bộ váy được thiết kế cổ trần để lộ bờ vai nõn nà và vòng 1 cực quyến rũ.Ai nấy đều có thể nhận ra đây là một cô gái rất đẹp nếu như nó tháo chiếc mặt nạ đó ra,ai cũng mong chờ được nhìn thấy dung mạo thật sự của nó đằng sau chiếc mặt nạ kia

Duy nắm lấy tay nó rồi hôn nhẹ lên bàn tay của chị gái mình rồi nói khẽ bên tai của nó căn dặn

- Trước hết chị đừng mạnh động,em sẽ tìm thời cơ thích hợp để chị gặp anh ta

- Được

Mọi người nhìn thấy cách của Duy thể hiện trước tất cả mọi người,ai nấy đều nghĩ rằng cô gái đang bên cạnh Duy chính là bạn gái của Duy

Thanh Duy bước ra đứng giữa đại sảnh rồi trình trọng cất giọng nói:

- Tôi cảm thấy rất vui mừng khi mọi người đã dành thời gian quý báu của mình để đến dự buổi tiệc nhỏ của tôi ngày hôm nay.Thanh Duy tôi muốn mời tất cả mọi người cùng cạn ly để màn dạo đầu thêm phần náo nhiệt

Duy và tất cả mọi người đều uống cạn ly rượu trên tay,sau đó nhân viên của khách sạn đem ra một chiếc bánh kem thật lớn đến trước mặt cậu và dàn nhạc giao hưởng bắt đầu cất lên tiếng nhạc mừng sinh nhật và tất cả mọi người đều cất lên tiếng hát chúc mừng sinh nhật để dành tặng cho Duy.Kết thúc bài hát,Duy cầu nguyện rồi sau đó thổi nến nhưng lạ một điều,Duy không đặt bánh kem cũng không kêu phục vụ làm những chuyện này vậy thì ai đã làm?

- Chúc mừng sinh nhật cậu,Thanh Duy!

Thì ra người đó là Hương Ly...Duy cảm thấy vô cùng bất ngờ cậu không nghĩ rằng người đó lại là Ly.Cầm hộp quà nhỏ trên tay,Ly dần dần bước đến chỗ Duy đứng rồi ngượng ngùng đưa cho Duy

- Quà sinh nhật của cậu

- Cảm ơn chị_Duy vui vẻ nhận món quà đó_Tôi có thể mở ra xem được không?

- Được,cậu cứ mở_Ly e dè dặt nói

Duy hồi hộp mở hộp quà ra,cảm xúc trong lòng Duy cứ ngày một dâng trào vì xúc động,mở hộp quà ra Duy nhìn thấy bên trong là một chiếc đồng hồ bằng bạch kim rất đắt tiền

- Cậu thích nó chứ?

- Tất nhiên rồi,cảm ơn chị

Duy và Ly cứ mãi mê nói chuyện vui vẻ với nhau mà không ai hề hay biết nó đã không còn trong đại sảnh nữa rồi.

Thì ra...nó một mình đi ra boong tàu ngắm cảnh biển về đêm,cũng đã lâu lắm rồi,kể từ khi mẹ nó mất nó dường như trở thành một người hoàn toàn khác dưới sự dạy dỗ của ông Dân,kể từ ngày đó nó chưa bao giờ được ngắm nhìn bầu trời yên bình như thế này,suốt 9 năm qua cuộc sống xung quanh nó chỉ toàn màu đen của bóng tối,hận thù và màu đỏ của máu.Bàn tay này của nó đã không còn sạch sẽ nữa rồi,chính bàn tay này đã giết chết không biết bao

nhieu sinh mạng của con người nhưng vì...nó đã chấp nhận một cuộc sống như thế thì có phải trải qua điều gì đi nữa nó cũng phải chấp nhận

Khi không gian đang yên tĩnh được bao vây bởi màn đêm hiu quạnh,nó nghe thấy từng bước chân của ai đó đang nhè nhẹ tiến lại gần.Theo bản năng của nó chắc chắn sẽ phòng thủ chỉ cần người đó đến gần nó sẽ thừa cơ hội đó ra tay

Tiếng bước chân càng lúc nghe rõ hơn,nó đã sẵn sàng để chiến đấu nhưng mọi chuyện lại ngoài dự tính của nó

- Thanh Thanh!

Giọng của người con trai quen thuộc cất lên khiến cho nó đau đốn đến tận đáy lòng,nó biết đó chính là hấn nhưng nó không đủ dũng cảm để thành thật với chính mình

Nó nén hết cảm xúc vào lòng rồi bình tĩnh nói chuyện với hấn với đôi mắt buồn rười rượi

- Cậu đến đúng lúc lắm,tôi cũng đang có chuyện muốn nói với cậu đây

- Được,em nói trước đi

Nó thở dài rồi bây giờ mới lấy hết can đảm để nói với hấn

- Từ nay về sau...tôi không muốn chúng ta gặp nhau nữa _ nó nhìn hấn với ánh mắt buồn sâu thẳm

Từng câu từng chữ nó nói ra làm hấn đau nhói cả con tim.Lúc đầu,nó định sẽ cùng hấn chạy trốn thật xa để được ở bên nhau sống những tháng ngày hạnh phúc nhưng rồi...liệu rằng sẽ trốn được bao lâu khi khắp nơi đều có đàn em của ba nó.Nên nó đã quyết định:thay vì đưa người mình tề đứng trên bờ vực của cái chết thì nó sẽ chọn cách để hấn sống một cuộc sống mới,nó chỉ cần làm cho hấn hận nó ghét nó thì nhất định hấn sẽ từ bỏ cô gái dễ tiện này thôi

Hấn nhìn nó với ánh mắt đau khổ:

- Thanh Thanh...tại sao vậy?Anh cứ ngỡ rằng...em cũng yêu anh nhưng tại sao bây giờ em...

Nó biết những lời nó chuẩn bị nói với hấn sẽ khiến hấn sẽ đau lòng và rất thất vọng nhưng vì sự an toàn và tính mạng của hấn nó đành phải làm cho hấn hận mình rồi

- Anh đừng ở đó mà đa tình nữa...làm thế nào mà tôi có thể yêu anh được,anh nghĩ...anh là ai vậy?Vốn dĩ anh chỉ là một món đồ chơi của tôi thôi..bây giờ tôi cũng đã chơi chán rồi đây,anh có thể đi

- Em nói dối...tôi không tin em

Nhìn thấy hấn đau đốn như vậy nó thật lòng không thể kìm nổi nước mắt,nó không thể để cho hấn nhìn thấy mình yếu đuối như vậy được nó liền quay sang chỗ khác rồi lau đi những giọt nước mắt

- Anh đi đi...nếu không sẽ có người nhìn thấy chúng ta bây giờ,tôi không muốn rước thêm phiền phức nào nữa

- Anh sẽ không đi nếu như em không nói sự thật _hấn bất ngờ nắm lấy tay nó thật chặt,nó cố vùng vẫy nhưng càng làm vậy hấn càng giữ chặt nó hơn nữa.Lúc này,hấn nhìn nó với ánh mắt buồn và xen lẫn sự căm hờn đến cùng cực,nhìn vào đôi mắt ấy lại khiến cho trái tim nó đau đốn nhiều hơn.

Nó đưa hai bàn tay mình lên gương mặt của hấn rồi ánh mắt của nó nhẹ nhàng khép lại rồi tiến đến đôi môi của hấn.Nụ hôn này nó dành tặng cho hấn xem như là nụ hôn tạm biệt.

Nhưng không ngờ bị kịch lại xảy đến thêm một lần nữa khiến cuộc chia tay này được trọn vẹn

- HAI NGƯỜI...MAU TÁCH RA NGAY

- BA!

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42

Ông Dân bất ngờ xuất hiện trên du thuyền khiến mọi người ai nấy đều hoang mang lo sợ

- Ông ta chính là trùm băng nhóm xã hội đen đó!

- Ông ta đến đây để dự tiệc sinh nhật của con trai mình sao?

Thanh Duy và Hương Ly đang ở trong đại sảnh nghe mọi người rao tin đồn liền chạy ra ngoài xem thử nhưng ai ngờ đó là sự thật. Ông Dân dắt theo một đám đàn em lên du thuyền, đã vậy ông đã nhìn thấy được cảnh nó và hân sắp sửa hôn nhau, ông Dân tức giận đến sôi máu liền kêu người tách nó và hân ra

Nó bị hai tên đàn em của ông Dân không chế nhưng nó vẫn cố ngo quậy để thoát khỏi:

- Ba...tại sao cứ ngăn cản con đến với cậu ấy! Rốt cuộc thì cậu ấy có gì không xứng đáng chứ?

- Tên này...tuyệt đối không được_ ông Dân quả quyết nói rồi nhìn hân bằng ánh mắt đầy hận thù

Hân nhìn thấy ông Dân nhìn mình bằng đôi mắt ấy, hân liền lên tiếng

- Cháu không biết mình đã làm sai chuyện gì có lỗi với bác nhưng tình yêu của cháu dành cho Thanh Thanh là thật lòng. Xin bác niệm tình tha thứ cho cháu để có thể bên cạnh Thanh Thanh, thay bác chăm sóc cho cô ấy

Ông Dân nghe hân nói vậy, không những không đồng ý mà còn nổi giận lôi đình lên

- Cậu im đi! Cậu không có tư cách bên cạnh con gái tôi

- BA!!!!_ nó cảm thấy ba mình thật quá đáng nên không thể đứng im mà nhìn nữa, nó quay sang đánh mấy tên đàn em của ông Dân te tua rồi chạy đến chỗ ba mình nắm lấy cánh tay của ông_ Bà! Hoàng Anh không làm gì sai cả, hãy để cho tụi con ở bên nhau đi ba

Thanh Duy đứng nhìn chị mình đau khổ vì tình yêu như vậy lòng cậu cảm thấy đau nhói, Duy cũng không thể cứ đứng nhìn mà không làm gì cả, cậu cũng ra sức năn nỉ ông Dân

- Xin ba cho chị và Hoàng Anh được ở bên nhau đi ạ!_ Duy dập đầu quỳ gối trước mặt ông Dân

- Cháu xin bác_ Hương Ly cũng quỳ gối xuống xin cho nó và hân

- Không được!_ mọi người đã ra sức cầu xin cho cặp đôi này nhưng ông vẫn giữ nguyên quyết định của mình_ Thanh Thanh, Thanh Duy ta sẽ nói cho hai con biết tại sao ta không đồng ý, đó là vì chính là gia đình cậu ta đã giết chết mẹ của tụi con

("Àm Àm" tiếng sét trên trời)

- Ba..ba nói cái gì?_ Nó và Duy nhìn nhau mà không thể tin được, những lời của ông Dân nói phải chăng đó chỉ là cái cớ bịa ra hay đó chính là sự thật?

- Khi xưa mẹ con bị tai nạn mà chết và người gây ra tai nạn chính là ba mẹ của tên này_ ông nhìn hân bằng ánh mắt đầy hận thù_ Tất cả là do ba mẹ cậu đã hại chết người vợ của ta như họ lại không chịu nhận tội và đổ lỗi cho người tài xế. Ba mẹ cậu thật không có lương tâm mà...vợ ta..._ ông Dân ngồi xuống sàn rồi khóc thật to, khi đó trời lại đổ cơn mưa thật to, giống như ông trời đang khóc thương cho người đàn ông yêu vợ này, phải chăng... ông trời cũng đang đồng cảm

10 năm trước

Khi nó vẫn còn là một cô bé quần quít lấy mẹ, vào một hôm trời cũng đổ mưa to, mẹ nó đang trên đường lái xe về nhà, lúc đó trên đường không có chiếc xe nào qua lại nhưng rồi sau đó bà nhìn thấy một chiếc xe hơi đang chạy trước mặt, nhưng bà có cảm giác gì đó là lạ hình như là...chiếc xe đang lạc tay lái.

Người đang cầm tay lái đó chính là ba của hân, ông lái xe trong tình trạng đang say rượu với đầu óc không minh mẫn ông đã vô tình đập mạnh ga và cho xe chạy với vận tốc tối đa, ông mặc kệ mẹ hân và hân khóc lóc vì sợ hãi, ông vẫn giữ tốc độ đó cho đến khi ông đụng phải chiếc xe của mẹ nó.

Ngay sau đó hai chiếc xe đụng nhau gây nên một tai nạn thảm khốc, mẹ nó thì bị chấn thương nặng do chị va đập mạnh vì quên thắt dây an toàn còn gia đình hân thì vẫn an toàn đến tính mạng nhưng vẫn bị thương nhẹ. Gia đình hân tưởng rằng mình đã đụng chết người nên nhanh chóng bỏ chạy, nhưng chẳng lâu sau đó thì cảnh sát điều tra ra được, ba hân đã một mực khẳng định mình không lái xe vào đêm hôm đó và đổ lỗi cho tài xế xe của nhà hân, trước đó ba hân đã mua chuộc ông tài xế thay mình chịu tội và hứa sẽ lo cho gia đình ông đến nơi đến chốn. Nhưng...ba nó đã điều tra ra được không phải do ông tài xế làm mà là gia đình hân, ông đã liên tiếp đến nhà để ba hân phải đầu thú nhận tội nhưng ba hân lại không đi vì không có bằng chứng chứng minh gì cả. Và vụ tai nạn đó đã được ông tài xế gánh thay cho ba hân và chịu tội 20 năm tù.

Kể từ đó ông Dân luôn ôm hận trong lòng và luôn tìm cách để trả thù ông bằng cách hùng vốn làm ăn và trở thành cổ đông lớn nhất để sau này tận dụng thời cơ khiến cả gia đình hân phải chịu đau khổ.

Mọi chuyện xảy ra cũng đã lâu, không ai còn nhắc đến chuyện này nhưng ông Dân không bao giờ quên được.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43

10 năm qua kể từ ngày mẹ nó mất, ông Dân đã ra lệnh không được nhắc đến mẹ trong căn nhà này nữa vì ông sợ mình lại nhớ đến vụ tai nạn đó và người vợ tội nghiệp của mình.

- Bây giờ cậu biết lí do rồi chứ. Sau khi thuyền cập bến, cậu hãy mau rời khỏi đây trước khi tôi giết chết cậu, nghe rõ chưa? _đôi mắt của ông càng lúc trở nên đáng sợ hơn nữa khiến mọi người xung quanh đều phải khiếp sợ.

Hắn không hề nhớ đến chuyện này hay nghe ba mẹ mình nhắc đến nhưng nhìn vào ánh mắt của ông Dân hắn có thể cảm nhận được nỗi đau mất đi người thân của mình. Nếu đã là ba mẹ hắn là người đã gây ra, ngày hôm nay hắn quỳ trước mặt ông và nói

- Xin bác hãy để cháu gánh vác lỗi lầm của ba mẹ cháu, xin bác hãy để cháu được ở bên cạnh Thanh Thanh

Nó bước đến chỗ ông Dân với tâm trạng thất thần rồi nắm lấy cánh tay của ông

- Ba...nghe con nói đã...xin hãy..

- Đừng mở miệng xin ta nữa! _ ông Dân tức giận hất mạnh tay của nó ra, nhưng nào ngờ nó bị mất thăng bằng mà chiếc thuyền cũng đang chao đảo giữa con bão và rồi nó đã ngã xuống biển

- THANH THANH _ mọi người hết hoảng la lên rồi nhanh chóng gọi cho cứu hộ đến, nhưng vì trời đang bão nên không thể đến ngay được.

Hắn bất chấp tính mạng lao xuống biển để tìm nó, Thanh Duy và Hương Ly cũng nhanh chóng nhảy xuống cùng. Còn ông Dân không biết bơi nên không thể nhảy xuống tìm được, đứng trên thuyền nhìn mọi người đang cố gắng tìm nó, còn ông thì cảm thấy mình thật vô dụng khi không thể giúp được gì mà còn vô tình đẩy nó té xuống biển. Bây giờ ông chỉ muốn chết đi thì mới có thể chuộc lại lỗi lầm này.

Dưới biển mọi người tìm kiếm ráo riết nhưng vẫn chưa tìm thấy mà con bão thì càng lúc càng lớn thêm.

- Không được rồi..bão lớn quá chúng ta không thể lặn sâu hơn nữa, phải chờ cứu hộ đến thôi _Duy vừa tìm vừa nói

- Không được, tôi nhất định sẽ tìm ra Thanh Thanh

Hắn vẫn cứ tiếp tục lặn lên rồi lặn xuống, nhưng đáy biển rất sâu cũng có nguy cơ nó đã chìm sâu dưới đáy biển mất rồi, để tìm được phải cần đến bình dưỡng khí. Hắn cứ lặn xuống như vậy khoảng mấy phút rồi lại ngoi lên mặt biển và rồi cho đến khi hắn bị chuột rút không thể bơi được nữa. Đúng lúc đó, cứu hộ lại đến, ngay lập tức hắn được đưa lên thuyền cứu hộ và công cuộc tìm kiếm đã được cứu hộ làm nên mọi người chỉ còn biết đứng nhìn mà không thể làm được gì khác.

Mưa càng lúc càng lớn dần hơn, chuyện tìm kiếm tung tích của nó khó khăn hơn rất nhiều, có thể nó đã bị con bão cuốn đi hoặc là bị chìm sâu dưới đáy biển. Nhưng mọi chuyện chỉ là giả thuyết thôi nên chưa biết chắc chắn được điều gì cả

---

1 tuần sau

- Các người làm cảnh sát kiểu gì vậy? Đã 1 tuần rồi mà vẫn chưa có tung tích gì của con gái tôi là sao? các người muốn nghỉ việc đúng không? _ ông Dân không ngừng mắng chửi qua điện thoại

- " Xin ngài cứ yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ tìm ra con gái của ngài"

Ông Dân cúp máy rồi đập đổ cái bàn thủy tinh rồi ngồi trên ghế sofa bứt tóc vò đầu vì quá tuyệt vọng

- Thanh Thanh...ba có lỗi với con...

Ở trường

Thật tình thì hắn, Thanh Duy và Hương Ly đều không còn tâm trạng nào để đến trường được nữa. Cả 3 cứ mang tâm trạng thất thần như vậy. Còn hắn, cứ tan học là hắn chạy xe ra biển để chờ đợi tin tức của nó từ mấy người cứu hộ nhưng họ điều chỉ biết lắc đầu và rồi xin lỗi

- Thanh Thanh...anh nhất định sẽ tìm được em. Cho dù em có chết nhất định anh cũng phải tìm thấy xác.

Chương 44

8 năm sau

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã được 8 năm, mọi người vẫn không thể tin được nó lại có thể ra đi như vậy. Sau 8 năm tìm kiếm, bạn bè và người thân đã bỏ cuộc và chấp nhận sự thật rằng nó đã chết trong cơn mưa bão năm đó. Nhưng riêng hân, vẫn ôm ấp một niềm tin rằng nó vẫn còn sống vì trong lòng hân, nó là một cô gái mạnh mẽ không dễ dàng ra đi như vậy được.

Ngày hôm nay cũng đã tròn 8 năm rồi nhỉ? Khoảng thời gian ấy đã khiến cho biết bao nhiêu con người phải đau khổ, một người thì mất đi đứa con gái yêu thương nhất, một người thì mất đi một người chị yêu thương nhất, một người thì mất đi một người bạn đáng quý nhất và một người thì mất đi một người mà mình yêu nhất.

Một người ra đi đã để lại cho biết bao nhiêu con người sự đau khổ, dằn vặt suốt 8 năm qua... và rồi cái tên La Thanh Thanh đã không còn được mọi người nhớ đến mỗi ngày nữa rồi.

Sau 8 năm, ông Hoàng Long đã giao lại toàn bộ tài sản cũng như công ty lại cho hân tiếp tục quản lý với cương vị chủ tịch tập đoàn Thiên Long.

Tại phòng chủ tịch của tập đoàn Thiên Long

- Tôi nghe đây

Bên đầu dây bên kia đáp lại với thái độ giận dữ

- "Hoàng Anh, rốt cuộc thì anh có chịu đến nhà đây dự đám giỗ của chị tôi không?"

Hân đưa tay tháo chiếc kính xuống đặt trên bàn rồi cho tay vào túi quần đứng bên cạnh ban công, hân nhìn trời thờ dài rồi nói

- Thời gian trôi qua nhanh thật, thoáng chốc đã 8 năm trôi qua rồi. Tôi vẫn không thể tin Thanh Thanh lại ra đi như vậy.

Bên kia đầu dây Thanh Duy cũng thờ dài rồi nói

- "Anh cũng đã nói câu này 8 năm rồi đấy, có những sự thật chúng ta buộc phải chấp nhận thôi. Anh cũng đừng bỏ công ra tìm kiếm nữa."

Khoảng thời gian đầu, Thanh Duy đã bị shock tâm lý đến nỗi phải ra đến nước ngoài để chữa trị cho cậu. Sau khi trở về nước, Duy đã dần bình tâm trở lại.

Đối với hân, hình ảnh của nó trong tim hân vẫn không một chút thay đổi, hân vẫn luôn thuê người điều tra và vẫn chờ đợi tung tích của nó trong vô vọng suốt 8 năm dài đằng đẵng.

- Tôi biết rồi, sau khi tan làm tôi sẽ đến đó.

- "Được, chúng tôi chờ anh đến"_ Duy cúp máy rồi tiếp tục làm việc.

Duy đã tốt nghiệp và đang làm việc tại công ty của ông Dân, còn Hương Ly bạn thân của nó thì quay lại Nhật để giúp gia đình quản lý sự nghiệp và từ ngày Ly đi thì Duy trở nên trắng hoa đến lạ lùng, ngay cả Duy cũng không thể hiểu bản thân mình đang muốn làm gì nữa.

Sau khi tan làm, hân lái xe đến tiệm hoa mua một bó hoa hồng 99 cành, sau đó hân lái xe ra bờ biển nơi mà nó đã ra đi.

- Thanh Thanh... 8 năm rồi nhỉ? Có lẽ anh nên bỏ cuộc để em có thể yên lòng mà an nghỉ, hôm nay là tròn 8 năm ngày giỗ của em nên anh đã hóa hoa hồng tặng em... em thích nó chứ?

Hân để đóa hoa hồng trên cát để những con sóng có thể đưa những bông hoa này ra giữa biển. Không chỉ có hôm nay hân mới để hoa trôi ra giữa biển mà phải nói là ngày nào hân cũng ra đây thả một cành hoa hồng xuống biển cả để khi nó cảm thấy cô đơn cũng còn những cành hoa hồng an ủi nó nơi tuổi vàng.

- Thanh Thanh... anh về đây!

Khi hân quay đầu rời khỏi bãi biển thì có một cô gái xinh đẹp đến nhặt lấy đóa hoa đang trôi bồng bềnh trên biển.

- Lại là hoa hồng sao? _ cô gái cầm đóa hoa hồng lên và tự hỏi

- Thiên Di...Thiên Di... Một chàng trai chạy đến gọi tên cô gái đó, trên tay còn cầm theo một chiếc áo khoác_ Em ra đây làm gì vậy? Trời lạnh lắm chúng ta mau trở về đi_ vừa nói chàng trai vừa khoác áo lên vai cô gái tên Thiên Di đó

- Tổng giám đốc...cậu ra đây với tôi lỡ như bà chủ tịch mà thấy được là không xong đâu_ Thiên Di lo lắng nhìn anh chàng đó nói

- Tôi đã nói rồi, em chỉ có thể gọi tôi là Gia Huy, ngoài ra không được gọi tôi là tổng giám đốc này tổng giám đốc nọ

- Không được đâu ạ...bà chủ tịch mà biết thì tôi..._ Thiên Di ấp úng nói

- Đừng nói "không" với tôi nữa, nhưng mà...em đang cầm hoa của ai thế? Ai mà dám tặng hoa cho em ngoài tôi được kia chứ?

Chưa biết rõ nguyên nhân mà Gia Huy đã lên tiếng nạt nộ Thiên Di rồi, người ta gọi đây là ghen đấy

- Anh hiểu lầm rồi, hoa này là ở trên biển tôi nhặt lên thôi.

- Là thật? Nhưng nói gì thì nói em cũng không được cầm lấy hoa của người khác, nếu em thích anh có thể mua loại đắt nhất để tặng cho em... mau xuống đi!

Gia Huy giật lấy bó hoa trên tay Thiên Di rồi ném ngay xuống cát

- Đi thôi, sức khỏe em không tốt thì đừng nên ra biển nhiều quá, em chỉ vừa mới trở về Việt Nam đừng đi lại những chỗ này nhiều quá, nếu gặp nguy hiểm thì sao? Về nhà thôi!

Gia Huy dìu nó vào nhà, nói là nhà vậy thôi chứ đó là một khu biệt thự rất đẹp, bên cạnh căn biệt thự còn là khu resort nổi tiếng nổi tiếng của gia đình Gia Huy, do mẹ anh là chủ

Vào nhà, Thiên Di và Gia Huy gặp ngay mẹ của anh ngay tại phòng khách.

- Cháu chào chủ tịch_ Thiên Di cuối đầu chào lễ phép

Bà nhìn Thiên Di một cách lạnh lùng rồi nói

- Thiên Di...cháu có thể lên phòng để ta nói chuyện riêng với Gia Huy có được không?

- Vâng thưa chủ tịch_ Thiên Di chạy lên phòng rồi đóng cửa lại

- Con vào phòng đọc sách nói chuyện với mẹ

Vào phòng đọc sách riêng của bà Mai, Gia Huy đứng trước mặt bà và rồi cất tiếng hỏi

- Chuyện gì vậy mẹ? Nếu lại là chuyện của Thiên Di thì mẹ đừng nói nữa, con đã quyết định cầu hôn cô ấy rồi

Bà Mai tức giận đập tay xuống bàn

- Gia Huy...mẹ không thể nào để con lấy một đứa không rõ thân phận như vậy được. Còn biết bao nhiêu người con gái khác ngoài kia xinh đẹp giỏi giang hơn con bé đó tại sao con lại nhất quyết cưới con bé đó chứ hả?

- Mẹ nói như vậy...chẳng khác nào 5 năm qua Thiên Di bên cạnh giúp đỡ mẹ sự nghiệp ở nước ngoài đều vô ích sao? Thiên Di là người con gái con cứu về trên biển nên con sẽ chịu toàn bộ cuộc đời sau này của cô ấy_ Huy nhìn bà bằng ánh mắt kiên định

8 năm trước, khi Gia Huy đang cùng bạn bè tổ chức tiệc tùng trên chiếc du thuyền nhỏ, lúc đó Gia Huy cũng gặp bão vào đêm hôm đó. Và rồi, vô tình con bão đã để nó trôi dạt theo con sóng để đến chỗ của Gia Huy và được cậu cứu giúp. Sau đó nó được đưa đến bệnh viện để chữa trị, chẳng lâu sau thì nó tỉnh lại trong con hôn mê dài nhưng có một điều không ngờ đến đó là...nó không nhớ bất kì điều gì đã xảy ra và thậm chí không biết bản thân mình là ai? Nhưng mọi chuyện chưa dừng lại ở đó...nó đã bị chấn thương tâm lý và chỉ có bác sĩ chuyên nghiệp mới có thể giúp nó hết bệnh. Không còn cách nào khác, Gia Huy và bà Mai đưa nó sang Đức để điều trị bệnh tình, sau khi tâm lý bình thường trở lại nó vẫn không thể nhớ mình là ai cả. Bác sĩ người Đức nói nó bị mất chứng mất trí nhớ, có thể trước khi xảy ra tai nạn nó đã phải trải qua kích động mạnh cộng thêm nó bị chấn thương mạnh ở vùng đầu nên mới gây ra chứng mất trí...Chính bác sĩ chuyên khoa cũng không chắc chắn được khi nào nó sẽ nhớ lại.

Gia Huy không thể bỏ mặc một cô gái tội nghiệp một mình như thế được nên đã xin phép bà Mai cho nó được ở lại đây vì thương con nên bà đã dễ dàng đồng ý nhưng sau đó bà Mai bất ngờ với trí thông minh của nó nên bà Mai đã cho nó một cơ hội cùng Gia Huy sang Mỹ làm việc, giúp bà quản lí công ty bên đó. Và thời gian thấm thoát trôi qua 8 năm, Gia Huy và nó theo lệnh của bà Mai nhanh chóng trở lại Việt Nam giúp bà quản lí khu du lịch này. Còn bà thì sẽ qua Mỹ kiểm tra mọi thứ bên đó để xem mấy năm qua nó và Gia Huy đã làm được những gì rồi.

Bà Mai thở dài rồi ngồi phịch xuống ghế nhìn đứa con trai của mình

- Con làm mẹ tức chết mà...được rồi! Hạnh phúc của con mẹ không xen vào nhưng sau này có chuyện gì thì đừng trách mẹ tại sao không nói trước đây

Gia Huy mừng rỡ nhảy cẫng lên

- Cảm ơn mẹ...con nhất định không khiến mẹ thất vọng đâu ạ
- Được rồi,mẹ đi nghỉ đây ngày mai còn bay qua bên đó sớm nữa
- Vâng,chúc mẹ ngủ ngon!

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45

Sau khi đến nhà Thanh Duy dự đám giỗ xong thì hắn lập tức lái xe về nhà nghỉ ngơi sau một ngày dài.

Trước khi đi ngủ,hắn đột nhiên nhớ đến một thứ liên bất dây đi làm chuyện đó ngay,hắn bước vào một căn phòng mà bên trong đó có chứa đầy những bức ảnh trước kia của nó khi còn sống.Đứng nhìn lại một loạt ảnh của nó trái tim của hắn lại đau nhói lên và rồi hắn lấy điện thoại gọi cho một người

- Chào anh,tôi muốn dừng chuyện tìm kiếm La Thanh Thanh,hãy tháo tất cả bản tin,hình ảnh và tất cả những gì có liên quan.Tôi không muốn tìm kiếm trong vô vọng nữa

- "Chủ tịch Vương,anh đã mất 8 năm để tìm kiếm tung tích cô gái này vậy tại sao lại phải bỏ cuộc?"_người ở đầu dây bên kia bất ngờ hỏi

- Anh cứ làm theo những gì tôi nói đi

Hắn cúp máy ngang rồi nhìn những tấm hình đó lần cuối,ngay sau đó hắn tự tay mình tháo những tấm hình của nó đem lên sân thượng và đốt cháy tất cả mọi thứ.

- Tạm biệt em,Thanh Thanh!

Sáng hôm sau

Buổi sáng tại biệt thự nhà Gia Huy

- Thiên Di...buổi trưa này sẽ cuộc họp quan trọng sẽ đến để kí hợp đồng kinh doanh với chúng ta.Cháu hãy thay ta tham dự cuộc họp và kí hợp đồng đi,lần này ta về Mỹ còn nhiều việc phải làm nên không biết khi nào sẽ về.Mọi chuyện ở đây đã có Gia Huy lo liệu,cháu hãy ở bên cạnh giúp đỡ cho nó_Bà Mai cầm lấy tách cà phê nóng uống từng ngụm một

- Mẹ cứ yên tâm,con và Thiên Di nhất định sẽ quản lí resort thật tốt mà cứ yên tâm về Mỹ lo công việc đi

- Chủ tịch cứ yên tâm,cháu sẽ giúp tổng giám đốc ạ

Cả hai đều nói như đinh đóng cột như vậy khiến bà cũng một phần yên tâm mà đi công tác.Sau khi tiễn bà Mai đến sân bay,Gia Huy nhanh chóng trở về công ty để được làm việc cùng với nó

Green Resort

Gia Huy vừa mới bước chân vào resort thì tất cả nhân viên trong resort chạy ra nghênh đón đứng xếp hàng

- Chào tổng giám đốc!_(cúi chào)

- Làm việc đi,Trưởng phòng Kim_Gia Huy gọi một người trong số những người đang đứng ở kia

- Vâng thưa sếp!_người tên là trưởng phòng Kim nhanh chân chạy đến

- Thư Kí riêng của tôi đang ở đâu vậy?_Gia Huy nhìn ông với ánh mắt lạnh lùng,đối với người khác thì Gia Huy luôn như vậy

- Ý sếp là thư kí mới đến tên là Hạ Thiên Di sao ạ?

- Đúng vậy,cô ấy đâu rồi?Mau kêu cô ấy đến phòng gặp tôi ngay

Gia Huy ra lệnh cho trưởng phòng Kim rời nhanh chóng về phòng làm việc của mình. Chẳng lâu sau, nó bước vào với khuôn mặt mệt mỏi, ướt đầm mồ hôi

- Tổng...tổng giám đốc gọi tôi có chuyện gì sao? _ nó thở hồng hộc nói

Gia Huy nhanh chóng đi đến chỗ nó rồi lấy chiếc khăn tay trong túi ra lau mồ hôi cho nó, nó nhanh chóng bước lùi lại có ý từ chối sự quan tâm của Gia Huy

- Đây là nơi làm việc xin anh đừng hành xử như vậy, nếu như người ngoài nhìn vào sẽ bàn tán sẽ không hay đến hình tượng của anh đâu _ nó nhìn Gia Huy rụt rè nói

- Được...được, em muốn sao anh cũng chiều theo em cả _ Gia Huy cất chiếc khăn tay vào túi lại rồi đi xuống ghế

- Tổng giám đốc, anh nói có chuyện muốn nói với tôi mà

- Anh muốn mời em đi ăn trưa với anh, sau khi kết thúc cuộc họp thì chúng ta sẽ đến nhà hàng ăn trưa nha! Em thấy có được không?

Nó nhúm mày khó chịu nhìn Gia Huy, chỉ có như vậy thôi mà cũng gọi nó đến đây làm trên đường đến đây nó phải chạy thực mạng đến. Cậu cũng có thể gọi điện thoại hay nhắn tin cũng được kia mà

- Nhưng để xem tôi có bận công việc không rồi mới trả lời anh được. Vậy đi, tôi còn đi làm việc nữa

Nó bước một mạch ra khỏi phòng Gia Huy, mặc kệ cho cậu cứ ú ớ gọi nó lại nhưng nó cũng chẳng thèm quan tâm, chắc cũng bởi vì từ lâu nó đã là con người như vậy nên khi mất trí nhớ vẫn còn giữ có chút gì đó.

Tại công ty Thiên Long

- " Chủ tịch, hôm nay anh có một cuộc họp với công ty đối tác, anh không quên chứ ạ?" cô thư kí gọi điện thoại nhắc nhở hần, điều bất ngờ là trong 8 năm qua hần chỉ giữ đúng một người thư kí thôi và cô thư kí đó lại chính là Vân Nhi, suốt 8 năm cô vẫn hy vọng rằng một ngày nào đó cô sẽ có được tình yêu của hần nên Vân Nhi cứ mãi chờ đợi đến tận bây giờ

- Tôi biết rồi, cô kêu người chuẩn bị xe cho tôi rồi cùng tôi đến đó

Vân Nhi đối xử với hần ấm áp đến đâu thì hần lại đối xử lạnh lùng đến đó. Căn bản là vì hần muốn giữ vững lập trường sẽ chỉ yêu La Thanh Thanh đến cuối đời này vì vậy bất cứ cô gái nào cũng không bao giờ lọt vào mắt xanh của hần

9h AM, hần cùng với Vân Nhi đến tham dự cuộc họp với đối tác kinh doanh

Hần và Vân Nhi vừa đi vào đại sảnh thì đã được chào đón nồng nhiệt và chu đáo. Từ bên ngoài cửa đến tận bên trong phòng họp đều được trang trí bằng hoa hồng và còn được trải thảm đỏ nữa chứ. Hần gật đầu tỏ ý hài lòng.

Bước vào bên trong phòng họp, tổng giám đốc resort đi đến chào mừng hần đến với Green Resort

- Chào chủ tịch Vương, rất hân hạnh được hợp tác cùng với ngài

- Anh không cần quá khách khí như vậy, chúng ta bắt đầu cuộc họp được rồi chứ? Tôi còn nhiều việc phải làm nên không có nhiều thời gian

- Tất nhiên rồi, để tôi kêu thư kí đến rồi chúng ta bắt đầu cuộc họp

Hần, Vân Nhi ngồi vào bàn để chuẩn bị cuộc họp sắp bắt đầu, còn Gia Huy thì đứng ngồi không yên để chờ nó đến, vừa nãy nó còn ở bên cạnh Gia Huy mà phút chốc đã không thấy đâu, không biết nó đi đâu rồi nữa.

Gia Huy cảm thấy áy náy vì sự chậm trễ này chỉ biết nhìn đối tác của mình cười trừ

- Tổng giám đốc, tôi xin lỗi tôi đến hơi muộn _ nó cầm một đồng hồ sơ chạy vào

Ngay khi nó xuất hiện trước mặt hần và Vân Nhi, cả hai đều bất ngờ đứng phất dậy

- La Thanh Thanh? _ cả hai ngạc nhiên cùng nhau đồng thanh nói

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46

Gia Huy nhìn thấy thái độ của hấn và Vân Nhi liền quay sang nói với nó:

- Thiên Di...em ra ngoài trước đi,ở đây cứ để anh lo được rồi

- Nhưng...

Không để nó nói thêm bất cứ lời nào hay một chút cơ hội nào để hấn tiếp cận được với nó,Gia Huy nhanh chóng đẩy nó ra phòng họp ngay lập tức

Hấn và Vân Nhi vẫn không thể tin những gì mình đang thấy trước mắt,mắt khoảng vài giây thì hấn mới định hình lại được mọi chuyện đang diễn ra.Không phải chần chừ thêm một giây một phút nào nữa hấn nhanh chóng đuổi theo cô gái có gương mặt giống như La Thanh Thanh ngay nhưng lại bị Gia Huy ngăn cản

- Tránh ra_hấn nhìn Gia Huy như muốn nuốt sống

- Anh không thể bỏ đi như vậy được chủ tịch Vương,cuộc họp đã bắt đầu rồi

- Tôi nói anh tránh ra

Hấn càng lúc mặt bình tĩnh hơn nữa,Vân Nhi thấy vậy liền nắm lấy tay hấn kéo xuống ghế rồi nói

- Hoàng Anh,em biết anh đang nghĩ gì nhưng công việc là công việc chúng ta không thể bỏ đi như vậy được

Hấn nghe lời Vân Nhi nhanh chóng thảo luận vấn đề để cuộc họp có thể kết thúc sớm nhất

Trong lúc ngồi họp Gia Huy liên tục nhìn sang hấn,cậu cảm thấy có điều gì đó bất an và vô cùng lo sợ

- " Không lẽ...hai người này biết thân phận thật sự của Thiên Di sao?Không thể được...mình nhất định không để bọn họ gặp được Thiên Di"

Gia Huy liền móc điện thoại nhắn tin cho nó " Em đến nhà hàng trước đợi anh,sau khi anh họp xong anh sẽ đến sau"-> Đã gửi

Kết thúc cuộc họp Gia Huy liền chạy đến nhà hàng ngay để ăn trưa với nó.Còn hấn,thì chạy khắp nơi trong resort để tìm nó.Nhưng người tội nghiệp lại chính là Vân Nhi,cô phải mang đôi giày cao 5 phân chạy theo hấn khắp nơi đến nỗi chân của Vân Nhi sưng đỏ lên

Hấn đã tìm nó khắp nơi trong khu resort bao la như thế này,lúc này Vân Nhi tay cầm đôi giày cao gót đi cà nhấc đứng trước mặt hấn

- Vân Nhi,cậu sao vậy nè?_Hấn hốt hoảng hốt liền ngồi xuống xem vết thương ở chân của Vân Nhi

- Tổ không sao...chỉ bị sưng nhẹ thôi_Vân Nhi cố gắng che giấu nỗi đau

Hấn dìu Vân Nhi ngồi xuống ghế trong đại sảnh rồi nhanh chóng đi tìm đá lạnh chườm vết thương cho Vân Nhi,hấn chạy vào nhà hàng thì xin được một ít đá từ anh phục vụ nhà hàng nhưng khi đi ngang qua chỗ nhân viên đang ngồi ăn trưa thì hấn vô tình nghe được câu chuyện của bọn họ

- Cô đã gặp tổng giám đốc chưa?Anh ấy đẹp trai vô đôi luôn

- Nghe nói chủ tịch bạn đi công tác nên mới kêu con trai về quản lí resort đấy,không những vậy còn dẫn theo bạn gái từ nước ngoài về Việt Nam làm việc luôn đấy

- Có phải là cô thư kí bên cạnh tổng giám đốc không?Cô ta thật xinh đẹp

Nghe câu chuyện của bọn họ mà hấn như người thất thần đứng im không động đậy vì hấn đang suy nghĩ những gì mà những người nhân viên đó vừa nói.Hấn tự hỏi phải chăng đó chính là La Thanh Thanh người con gái hấn tìm suốt 8 năm qua hoặc đó chỉ là một cô gái có gương mặt giống như La Thanh Thanh thôi.Nữa thật nửa hư hấn không biết phải làm sao thì những viên đá bắt đầu tan chảy làm ướt bộ vest trên người hấn,lúc này Vân Nhi bước đến,cô lấy chiếc khăn tay trong túi xách ra rồi lau giúp hấn,bảy giờ hấn mới giật mình tỉnh lại trong đồng suy nghĩ mông lung

- Vân..Vân Nhi?

- Cậu làm sao vậy,làm ướt hết áo rồi_Vân Nhi vừa lau vừa nói

Hấn nắm chặt lấy bàn tay đang giúp hấn lau áo

- Cậu không cần lau nữa,chúng ta về thôi!

- Nhưng...không phải cậu đang tìm La Thanh Thanh sao?

- Không, đó chỉ là người giống người thôi. Chúng ta về công ty, để tớ đỡ cậu ra xe

Và rồi hần diu Vân Nhi lên xe rồi lái xe về công ty nhưng nào ngờ khi hần dừng đèn đỏ ở ngã 4 thì hần nhìn thấy cô gái có gương mặt giống như La Thanh Thanh đang ăn trưa cùng với tổng giám đốc resort trông rất vui vẻ, nhìn hai người họ giống như một cặp tình nhân lâu năm vậy.

Khi nhìn thấy hình ảnh này, trong lòng hần lại đau nhói lên đến nỗi nghẹn lòng không thở được. Đèn giao thông cũng đã chuyển sang đèn xanh nhưng hần vẫn đưa mắt nhìn nó, Vân Nhi thấy hần thất thần cô liền nắm lấy tay hần nói

- Đèn xanh rồi chúng ta đi thôi!

- Ờ... được

Hần nhanh chóng định hình lại sau mớ suy nghĩ vừa rồi. Hần tiếp tục tập trung lái xe quay về công đi

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Tối hôm đó, Gia Huy tự nhốt mình trong phòng chỉ để suy nghĩ về chuyện của nó. Anh hối hận vì đã đưa nó trở về Việt Nam để ngày hôm nay anh phải lo sợ một ngày nào đó anh sẽ mất nó và nó sẽ không còn ở bên cạnh anh nữa. Thật sự Gia Huy rất sợ, giờ phút này Gia Huy chỉ biết gục đầu xuống đi suy nghĩ mà thôi

"Cộc cộc" Có ai đó đứng bên ngoài gõ cửa phòng Gia Huy

- Ai vậy?

- Thiên Di đây, em vào được không?

Nghe giọng của nó, Gia Huy nhanh chóng chạy đến mở cửa ngay

- Thiên Di, em tìm anh sao? _ Gia Huy vui mừng nói

- Lúc nãy em thấy anh ăn không nhiều nên làm chút đồ ăn nhẹ cho anh, anh ăn đi rồi hần ngủ _ nó vừa nói vừa đặt khay đồ ăn xuống bàn làm việc của Gia Huy

- Thiên Di _ Gia Huy xúc động nắm lấy tay nó rồi nói tiếp _ Anh nhất định sẽ bảo vệ cho em

Nó ngượng ngùng rút tay mình lại rồi nói với Gia Huy:

- Gia Huy, anh đừng như vậy...thôi anh ăn đi, em về phòng ngủ trước đây

Nói xong nó liền chạy về phòng của mình, nằm cuộn tròn trong chiếc chăn bông nó suy nghĩ về những chuyện sáng nay, nó tự hỏi người con trai đó là ai? Khi nhìn thấy người đó nó lại có cảm giác tim mình đau thắt lại và có chút gì đó rất quen thuộc nhưng nó không thể nhớ nổi. Đầu nó lại tiếp tục đau khi mỗi lần cố nhớ về một chuyện gì đó, nó đưa tay mò lấy lọ thuốc trong ngăn kéo đầu giường nhưng cứ mò mãi nó vẫn không tìm ra được. Cuối cùng nó làm ngã chiếc đồng hồ báo thức xuống sàn rồi tiếp theo nó lại làm bể chiếc bình hoa, nó đau đớn đến nỗi phải nằm quàng quại dưới đất.

Gia Huy ở phòng bên cạnh nghe thấy tiếng động lạ liền chạy qua phòng nó ngay, vừa mở cửa bước vào Gia Huy đã thấy nó nằm ngất trên sàn nhà, cậu nhanh chóng bế nó lên giường rồi gọi bác sĩ riêng đến nhà

Vài chục phút sau

- Cậu có biết trước khi cô ấy phát bệnh đã có chuyện gì xảy ra không? _ bác sĩ khám cho nó xong thì quay sang hỏi Gia Huy

Gia Huy chỉ nhìn nó bằng đôi mắt lo lắng rồi nói với vị bác sĩ đó

- Mọi chuyện vẫn bình thường kia mà, tại sao cô ấy lại bị như vậy kia chứ?

- Tôi nghĩ... là do cô ấy đang cố nhớ ra chuyện gì đó, mỗi khi cô ấy muốn nhớ ra điều gì nhưng không thể nhớ được thì những dây thần kinh trong não sẽ tự động căn ra khiến cô ấy bị như thế này. Cậu đừng để cô ấy suy nghĩ nhiều đến những vấn đề trong quá khứ nữa nếu không hậu quả sẽ khó lường, rất

may hôm nay tôi đến kịp lúc nên không nguy hiểm đến tính mạng đấy.Lần sau cậu phải chú ý hơn

Gia Huy đứng gật gù nghe theo sự chỉ dẫn của bác sĩ rồi tiễn ông ra về.

Quay trở về phòng,Gia huy nhìn nó rồi nắm lấy đôi bàn tay lạnh ngắt kia và nói:

- Thiên Di...anh nhất định sẽ bảo vệ em,ở bên cạnh em và chăm sóc cho em.Xin em đừng nhớ về chuyện quad khứ nữa hãy để anh yêu em có được không,Thiên Di?

Gia Huy cảm thấy bất lực,liệu rằng cậu có thể giữ nó cho riêng mình không?Nghĩ đến đây,Gia Huy khẽ rơi hai dòng nước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Sáng hôm sau

Buổi sáng hôm đó nó tỉnh dậy trong tâm trạng mệt mỏi,khi nó cố chòm người dậy thì nó có cảm giác như ai đó đang nắm lấy tay mình,nó nhìn sang thì thấy Gia Huy đang nằm ngủ bên cạnh giường còn bàn tay cậu thì nắm chặt lấy tay nó suốt cả đêm hôm qua.

Nó nhìn Gia Huy rồi nở nụ cười dịu dàng,nó đưa tay mình xoa nhẹ mái tóc màu nâu của Huy rồi thì thảo nói

- Cảm ơn anh,Gia Huy

Nó nhớ lại khoảng thời gian trước đây,mỗi khi nó phát bệnh thì người đầu tiên ở bên cạnh nó lúc nào cũng là Gia Huy không rời nó nửa bước.Nó cũng sớm nhận ra tình cảm của Huy dành cho mình nhưng từ sâu trong tim nó vẫn chưa biết câu trả lời hay là đã từ lâu trong tim nó đã có người nào đó ngự trị trong đó rồi chăng?

Nó nhẹ nhàng bước xuống giường để tránh làm Huy thức giấc,sau đó nó xuống nhà và làm bữa sáng cho cả hai để còn đến công ty.Lúc Huy thức dậy cậu không nhìn thấy nó trên giường liền chạy toán loạn đi tìm nó

- Thiên Di...Thiên Di...em đang ở đâu?

Gia Huy chạy xuống bếp thì nhìn thấy nó đang đứng trong bếp,cậu liền chạy đến ôm nó từ phía sau làm cho nó thoáng giật mình

- Gia Huy anh bị sao vậy?

Gia Huy cứ ôm chặt nó mà không nói điều gì vì cậu đang trong tâm trí sợ hãi,cậu sợ...mất nó cậu sợ...mỗi ngày không được nhìn thấy nó nữa.Từ lúc Vương Hoàng Anh xuất hiện nỗi lo lắng của Gia Huy ngày càng tăng thêm,chỉ còn một cách duy nhất để giữ nó bên mình Gia Huy phải làm cho nó thuộc về mình,nhỉ mãi là của riêng cậu mà thôi

Gia Huy cứ ôm nó khư khư như vậy không muốn rời thì lúc này nó mới chủ động xoay người lại rồi đẩy cậu ngồi xuống ghế

- Anh ăn sáng đi rồi đến công ty không thời là muộn đấy_nó để một đĩa trứng ốp la và vài miếng bánh mì trước mặt Huy

- Anh biết rồi,em cũng ngồi xuống ăn sáng đi Thiên Di

- Vâng

Tập đoàn Thiên Long

- "Chủ tịch,có giám đốc La đến tìm ngài ạ"_quầy tiếp tân thông báo

- Cho cậu ta vào

Khi nhìn thấy Duy mở cửa bước vào phòng,hắn liền lên tiền châm chọc

- Hôm nay rờng đến nhà tôm có chuyện gì đây?

Duy với lấy quyển sách trên bàn ném thẳng vào mặt hắn rồi ngồi xuống chiếc ghế sofa đối diện bàn làm việc của hắn

- Hôm nay định đến thăm anh xem anh sống chết thế nào rồi nhưng nhìn anh như vậy có lẽ đang sống rất tốt nhỉ?

- Tất nhiên rồi, chỉ cần nơi nào không có cậu thì cuộc sống của tôi vô cùng bình yên

d

Duy nhìn hấn cười trừ rồi sau đó làm vẻ mặt nghiêm túc nhìn hấn

- Anh định sống như thế nào đến bao giờ?

Hấn cũng thôi ngay vẻ mặt trêu chọc Duy và chuyển sang thái độ nghiêm nghị nói chuyện với Duy

- Cậu muốn nói đến chuyện gì?

- Ý tôi muốn nói...anh đừng vì chị gái tôi mà sống như vậy nữa, tôi muốn anh đi tìm hạnh phúc khác cho bản thân mình đi

Hấn nhìn Duy tức giận

- Chuyện này không liên quan đến cậu, nếu Thanh Thanh đã không còn thì bất kì người phụ nữ nào khác cũng không thể thay thế vị trí của cô ấy trong lòng tôi

- Anh si tình đến vậy sao? _Duy cũng không nghĩ là hấn nghiêm túc với chị mình như vậy

- Tôi nghĩ cậu đã hiểu rồi chứ? Nếu không có chuyện gì quan trọng thì cậu về đi

Duy đứng dậy quay người ra cửa thì hấn bất ngờ kêu lại

- Thanh Duy, hôm qua...tôi nhìn thấy một cô gái giống hệt chị của cậu

Duy nghe hấn nói như vậy liền quay lưng lại với vẻ mặt không tin vào những gì mình vừa nghe

- Anh nói cái gì...nói lại xem

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Hấn đứng bậc dẩy đưa hai tay vào túi rồi đứng đối mặt với Duy

- Tôi đã gặp một người rất giống chị cậu

Không hiểu vì lý do tại sao Duy lại đứng đờ đẫn rồi lao vào nắm lấy cổ áo nhìn hấn với vẻ mặt hung hãn

- Anh đang trêu đùa tôi đó hả? Ai cũng biết chị tôi đã mất trong vụ tai nạn 8 năm trước, chẳng lẽ anh quên rồi sao?

Hấn cứ để yên mặc cho Duy nắm lấy cổ áo của mình như vậy, hấn vẫn giữ phong thái nghiêm túc và nói

- Tôi không trêu đùa cậu, thật sự tôi và Vân Nhi đã nhìn thấy cô gái có gương mặt giống hệt Thanh Thanh

- Chị tôi đã mất rồi anh đừng đem chị tôi ra đùa giỡn nữa _Duy vẫn không thể chấp nhận được những gì mà hấn đang nói, nhiều năm qua chính Duy cũng đã như vậy chỉ vì quá thương nhớ chị mình nên đi đâu và gặp ai Duy cũng cho rằng đó là Thanh Thanh, chính vì vậy ông Dân đã đưa Duy ra nước ngoài trị bệnh.

- Được rồi, nếu cậu không tin chúng ta đi kiểm chứng

Ngay sau đó, hấn lái xe đưa Duy đến Green Resort

Đến nơi hấn và Duy bước vào trong và đến chỗ quầy lễ tân để hỏi

- Chào cô, tôi muốn gặp tổng giám đốc Trần được không? _hấn hỏi

- Xin lỗi anh nhưng tổng giám đốc đang gấp đi khách hàng không thể tiếp khách được ạ_Cô lễ tân dịu dàng trả lời
- Vậy...thư kí của anh ta có ở đây không?Tôi là chủ tịch của công ty Thiên Long đến đây để bàn công việc kinh doanh
- Vâng,xin anh đợi một chút tôi sẽ liên lạc với thư kí của tổng giám đốc ngay

Phòng tổng giám đốc

Gia Huy vì muốn nhìn thấy nó ngay cả khi làm việc nên đã sắp chỗ làm việc của nó ngay trong phòng của mình

Tiếng điện thoại bàn vừa reo lên nó đã nhanh chóng bắt máy

- Tôi nghe đây_(nó mới vào làm thôi mà đã ăn nói như sếp rồi)
- "Chị ơi,chủ tịch Vương đang đứng ở đại sảnh nói là đến để bàn chuyện kinh doanh ạ!"_Cô lễ tân lễ phép nói

Nó liền thối mái ngay,chẳng phải hôm qua đã bàn bạc công việc xong rồi sao,nhưng nói gì thì nói cũng phải xuống đó xem sao

- Được rồi,cô nói với họ đợi tôi một chút tôi sẽ xuống ngay

Nó cúp điện thoại rồi nhanh chóng chạy xuống đại sảnh

Duy và hấn nhìn đằng xa đã cảm nhận được sự quen thuộc,đến khi nó đứng ngay trước mặt hai người và nở nụ cười tươi rồi nhìn Duy và hấn thì cả hai như muốn chết lặng đứng ngẩn người nhìn nó

- Anh là chủ tịch Vương đúng không ạ?_nó nhìn hấn hỏi

Hấn vẫn chưa kịp định hình lại thì nghe câu hỏi của nó,hấn chỉ gật gật đầu rồi đơ tiếp

- Chủ tịch Vương...chủ tịch Vương...anh thấy không khỏe sao ạ?Anh gì ơi...Hai người không sao chứ?

Nó nhìn hấn hỏi rồi quơ tay trước mặt hấn và Duy

- À...à chúng tôi không sao...mọi thứ bình thường_Duy sớm định hình lại và nói
- Cô...tên gì?_hấn đáp ứng hỏi

Hấn và Duy không còn nghi ngờ gì nữa,cô gái đứng trước mặt hai người có khuôn mặt giống hệt với La Thanh Thanh nhưng hai người có thể nhận thấy tính tình và cách ăn nói của nó hoàn toàn khác với 8 năm trước,liệu đây có phải là người mà hai người đã tìm kiếm suốt 8 năm qua không?

- Tôi là Hạ Thiên Di,thư kí của tổng giám đốc Trần,hai vị đến đây có chuyện gì sao ạ?

Cả 3 cùng nhau ngồi xuống nói chuyện với nhau

- Tôi đến đây không phải bàn công chuyện kinh doanh,tôi...tôi chỉ muốn đến đây để nghỉ ngơi vài ngày vậy...có có đồng ý giúp tôi chuẩn bị mọi thứ mà tôi yêu cầu được không?
- "Anh đang nói gì vậy,chúng ta đến đây đâu phải nghỉ dưỡng"_Duy nhìn mặt quay sang nói nhỏ bên tai hấn
- "Cậu im lặng đi "

Nó không chút chùng chừ liền nhanh chóng nhận lời ngay,vì đây là khách quý của công ty nó nên chuyện tiếp đãi chu đáo là chuyện nên làm

- Chúng tôi nhất định sẽ làm theo yêu cầu của hai vị,tôi sẽ nói với nhân viên sẽ phục vụ hai vị thật chu đáo.Xin cứ yên tâm đi ạ

Cả hai người nhìn nó cười trừ rồi quay sang nhìn nhau với bộ mặt khó coi nhất trong lịch sử.Hấn và Duy nghĩ thế nào cũng không thể tin được với tính dịu dàng và ăn nói lễ phép như thế này thì làm sao có thể là La Thanh Thanh kia chứ,nhưng...khuôn mặt đó lại y hệt như vậy mà.Hấn và Duy muốn rồi nào với chuyện này,hai người chỉ mong sao tìm được lời giải đáp thật sự

Ngay lúc này,Gia Huy cùng với các trưởng phòng khác vừa họp xong,Gia Huy liền gọi điện thoại cho nó

Điện thoại của nó reo lên

- Xin lỗi,tôi ra ngoài nghe điện thoại một chút_nó đi ra chỗ khác nói chuyện điện thoại
- Em nghe đây,Tổng giám đốc họp xong rồi sao?
- "Anh vừa họp xong,em đang làm gì vậy?Đi ăn trưa với anh thôi"_Gia Huy vui vẻ nói

- Anh xuống căn tin trước đi, em đang bận tiếp khách hàng

- "Khách hàng nào?"

- Là chủ tịch Vương...

Vừa nghe nó nói đến cái tên đó, Gia Huy đứng hình làm rơi chiếc điện thoại xuống đất, Gia Huy liền nhanh chóng chạy đến chỗ nó ngay cậu không thể để nó nhớ lại bất cứ chuyện gì ở quá khứ được, nếu như vậy... Gia Huy sẽ mất đi người con gái mà cậu yêu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Nó đang nói chuyện với Gia Huy thì bỗng dưng không nghe thấy giọng của cậu nữa, nó cảm thấy lo lắng liền chạy đi tìm cậu.

Nó chạy đến thang máy đợi để lên lầu 7 thì nó nhìn thấy Gia Huy đi ra từ trong thang máy với dáng vẻ mệt mỏi, quần áo ướt đầm mồ hôi. Nó nhìn Huy với dáng vẻ đầy bất ngờ

- Gia Huy, anh... anh làm sao vậy?

Gia Huy nhìn nó thờ dốt rồi lao đến ôm chặt lấy nó

- Thiên Di... Thiên Di... _ Gia Huy ngoài việc gọi tên nó ra thì chẳng nói thêm lời nào khác, điều này càng làm cho nó cảm thấy lo lắng hơn

- Gia Huy, anh sao vậy? _ nó cũng ôm lấy Gia Huy

Lúc này, hần và Duy chạy đến thì bất gặp cảnh tượng này. Không hiểu sao trong tim của hần nhói lên đến đau lòng. Hần tức giận bỏ đi và không nói lời nào, Duy cũng nhanh chóng đuổi theo hần

- Anh bị sao vậy? Chúng ta đã chắc chắn đó chính là chị tôi kia mà. Sao không nói cho chị ấy biết _ Duy tức giận đuổi theo phía sau

- Nếu cô ta là Thanh Thanh vậy tại sao không nhận ra chúng ta, cậu nói thử nghe xem _ hần cũng nổi giận lại với Duy

Cả hai đứng ở bãi đậu xe cãi nhau suốt 15 phút, cuối cùng cả hai đi đến một kết luận "Nhờ thám tử điều tra"

Quay lại với nó và Gia Huy

Sau khi Gia Huy bình tĩnh trở lại, nó đưa cậu đến căn tin mua cho Huy một tách capuchino nóng. Huy cầm tách capuchino lên miệng nhắm nháp một ngụm rồi để xuống bàn

- Anh đã bình tĩnh lại chưa? Bây giờ có thể nói cho em biết chuyện gì đang xảy ra không? _ nó lo lắng nhìn Huy

Cậu nhìn vào đôi mắt của nó đang lo lắng vì mình, Huy cảm thấy hạnh phúc lắm nhưng cậu không muốn nhìn thấy nó như thế này chút nào, nếu để khuôn mặt xinh đẹp ấy buồn bã thì cậu thà chết còn hơn

Huy đưa tay lên đầu xoa nhẹ mái tóc màu vàng óng ả của nó rồi nói

- Anh không sao, em đừng lo lắng quá

Nó nhún mày nhìn Huy

- Em không lo lắng sao được, mà thật sự anh không sao đó chứ? _ nó vẫn cảm thấy không yên tâm

- Anh nói thật mà, anh không sao nữa rồi _ Huy nhìn nó bằng ánh mắt dịu dàng

- Vậy... em yên tâm rồi

- Thiên Di, em có thể hứa với anh một chuyện được không?

Bỗng dưng Huy trở nên nghiêm nghị làm nó có chút căng thẳng nên trả lời Huy một cách rụt rè

- Anh...nói đi

- Từ nay về sau nếu không có anh bên cạnh em nhất định không được gặp ai khác,có được không?

Huy biết yêu cầu của mình không đúng vì cậu không thể nào giữ chặt nó được,như vậy sẽ khiến cho nó có cảm giác gò bó hơn mà thôi.Nhưng...liệu còn cách nào khác để nó và hân không thể gặp được nhau đây

Nó không cần suy nghĩ mà trả lời Huy ngay lập tức

- Em sẽ làm theo ý của anh

Không lạ lắm gì khi nó đồng ý nhanh như vậy.

Thứ nhất,Huy chính là người đã cứu nó vào tai nạn 8 năm trước nên nó đã nguyện rằng sẽ một lòng một dạ bên cạnh Huy giúp đỡ sự nghiệp sau này cậu ngày càng phát triển.

Thứ hai,nó mắc nợ gia đình Huy quá nhiều nên cũng đã đến lúc nó làm điều gì đó để trả ơn cậu,nếu như nó không đồng ý lời đề nghị này của cậu thì những chuyện sau này làm sau nó có thể bên cạnh giúp đỡ cho Huy nữa kia chứ

Huy thì cảm thấy vô cùng bất ngờ khi nó lại dễ dàng đồng ý nhanh như vậy,nhưng Huy nào biết nó chỉ muốn làm điều gì đó cho cậu để trả ơn mà thôi

- Anh cảm ơn em,Thiên Di

- Anh đừng nói như vậy,người cảm ơn phải là em mới đúng chứ.Anh đã luôn bên cạnh em còn gì_nó nợ Duy rất nhiều đến nỗi không biết bao giờ mới đền đáp hết cho cậu

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Tối hôm đó,sau khi tan ca Huy chở nó về nhà rồi sau đó cậu lại lái xe đi tiếp suốt mấy tiếng đồng hồ.Ở nhà,nó cứ đi qua đi lại trước phòng khách trông Huy về,nhưng cũng đã 9h tối rồi chưa lần nào Huy đi đâu về trễ mà không có nó đi theo cả,nó liền gọi điện thoại cho Huy

"Thuê bao quý khách vừa gọi..."

Không liên lạc được Huy nó càng cảm thấy lo lắng hơn,nó nhớ lại những hành động của Huy ngày hôm nay có cái gì đó là lạ không biết là Huy có làm điều gì dại dột hay không nữa.Nó chạy vào phòng mình với lấy chiếc áo khoác chạy ra khỏi nhà tìm Huy khắp nơi

Nó đến công ti vẫn không thấy Huy,nó cũng tìm đến những nơi Huy ưu thích nhưng tất cả mọi người đều lắc đầu không biết.Vừa chạy đi tìm Huy nó vừa gọi cho cậu,phải mất một lúc sau cuối cùng điện thoại liên lạc được,tiếng chuông điện thoại cứ reo lên từng hồi và rốt cuộc thì Huy cũng đã chịu nghe máy

- Gia Huy...anh...anh đang ở đâu?_nó vừa nói vừa thở hồng hộc

- Em đến bãi biển đi_nói rồi Huy cúp máy ngang

- Anh nói cái gì?Alo...alo...bãi biển?Chẳng lẽ nào....

Trong đầu nó chỉ liên tưởng đến một chuyện là Huy định nhảy xuống biển tự tử,nó liền 3 chân 4 cẳng chạy đến đó ngay

Đến bãi biển,nó tìm Huy khắp nơi và rồi nó chợt đứng khựng lại khi nhìn thấy trên bãi cát toàn là 2 hàng nến được trải dài đang lung linh giữa bầu trời đêm,chính giữa hai hàng nến là những cánh hoa hồng màu đỏ cũng được trải dài.Nó bước vào con đường hoa hồng đỏ đỏ mà không biết con đường này sẽ dẫn đến đâu thì ngay trước mặt nó là một bàn tiệc giữa bãi biển,trên bàn tiệc có một bữa ăn thịnh soạn,1 chậu hoa hồng đỏ tươi thắm và chiếc đèn cầy đang ở giữa bàn,còn có cả rượu vang đỏ nữa.Ồi!Không khí thật lãng mạn giống như nó đang đắm chìm vào một thế giới khác,thế giới của sự lãng mạn

Nhưng...bữa tiệc này là dành cho ai,tại sao không có lấy một bóng người.Ngay trong lúc nó đang suy nghĩ như vậy thì một người đàn ông trung niên mặt bộ com lê trên tay người đàn ông đó có cầm một chiếc đàn violon rất đẹp.Sau đó,người đàn ông bắt đầu tấu lên một bản nhạc du dương và rồi...hình dáng của một người con trai quen thuộc bước ra với bộ vest lịch lãm trên tay còn cầm một đóa hoa hồng 999 cánh,tượng trưng cho tình yêu vĩnh cửu

- Gia...Gia Huy?Là anh làm tất cả những thứ này sao?_nó đã không khỏi ngạc nhiên

Khoan hãy trả lời câu hỏi của nó,Huy kéo nó ngồi xuống bàn tiệc mà Huy đã chuẩn bị sẵn rồi sao đó cậu cũng ngồi chiếc ghế đối diện nó

- Hôm nay anh muốn chúng ta ăn tối với nhau như thế này.Em có thích không?_Huy nhìn nó dịu dàng giống như kiểu soái ca ngôn tình vậy

- Anh làm em bất ngờ quá...nhưng hôm nay đâu phải sinh nhật anh hay là sinh nhật em,sao anh lại tổ chức tiệc như thế này_nó nhìn khung cảnh này đâu giống bữa tiệc dành cho bạn bè bình thường

Huy bỗng đứng đứng dậy rồi đưa tay vào túi áo vest của mình lấy ra một chiếc hộp nhỏ màu xanh đen và rồi Huy quỳ xuống trước mặt nó và mở chiếc hộp nhỏ đó ra đưa trước mặt nó

- Thiên Di...em có đồng ý cùng anh đi hết quãng đường còn lại không?

Nó không khỏi bất ngờ trước hành động này của Huy,thật sự là quá bất ngờ với nó.Huy đang cầu hôn với nó,nó phải làm sao đây?

- Gia Huy....em...

Nếu như nó từ chối chắc chắn Huy sẽ không chịu được cú shock này,nhưng nếu nói nó không có tình cảm với Huy cũng không đúng. Vì trong khoảng thời gian 8 năm,Huy đã luôn là người tận tụy chăm sóc nó nên chuyện nảy sinh tình cảm là lẽ đương nhiên.Nói về Huy,nó biết Huy là một người vô cùng tốt bụng,thẳng thẳng và nó cũng biết tình cảm của cậu dành cho nó.Kết luận,cả hai đều có tình cảm với nhưng kẻ ít kẻ nhiều thôi. Vậy tội gì mà không đồng ý

- Thiên Di...làm vợ anh nhé!

Nó thoáng đỏ mặt nhưng rồi cũng gật đầu đồng ý với lời tỏ tình của Huy

- Em đồng ý

Gia Huy mừng rỡ nhảy cẫng lên vì sung sướng rồi cậu nhanh chóng đeo chiếc nhẫn kim cương lên ngón tay áp út của nó

- Thiên Di...anh cảm ơn em...cảm ơn em nhiều lắm_Huy ôm lấy nó trong niềm hạnh phúc vô bờ bến

Có thể...Huy đã phần nào yên tâm hơn vì nó đã chấp nhận lời cầu hôn của mình,cậu cần phải cố gắng hơn nữa để nó và những người thân trước kia của nó không thể gặp được nhau,nếu không...Huy sợ mình sẽ thật sự mất nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Ngày hôm sau

Khi mặt trời chỉ vừa ló dạng thì hấn đã chạy đến nhà Thanh Duy bấm chuông inh ỏi khiến tất cả mọi người trong nhà đều thức dậy,chẳng lâu sau đó một cô giúp việc với bộ dạng ngái ngủ chạy ra,xem thử coi là ai to gan dám bấm chuông vào giờ này kia chứ. Vừa mở cửa ra cô giúp việc liền tròn tròn hai con mắt nhìn hấn với vẻ mặt ngạc nhiên xen lẫn sự hốt hoảng

- Cậu...cậu Hoàng Anh...sao cậu đến sớm thế ạ?

- Thanh Duy có nhà không?_ hấn lạnh lùng hỏi cô

- Cậu...chủ đang ngủ trên phòng đấy ạ_cô giúp việc vẫn không thể kìm nổi cơn sợ hãi khi đối diện với một tên như hấn

Hoàng Anh không nói gì thêm liền nhanh chóng xông vào nhà rồi chạy tuốt lên phòng của Thanh Duy,hấn đập phăng cánh cửa vì không tài nào mở được,sau khi cánh cửa bật tung thì hình ảnh đầu tiên mà hấn thấy chính là:

- La Thanh Duy...cái tên bệnh hoạn kia,tại sao không mặc đồ thể hả?

Hấn vừa mắng vừa lấy chiếc gối phang vào ngã 3 của Thanh Duy,ngay sau cú ném gối đó Thanh Duy liền bật dậy vì quá ư là đau,nơi đó là nơi nào thì hấn cũng biết rõ là nó nhạy cảm thế nào,vậy mà hấn lại nỡ lòng nào ném một cú mạnh như thế vào "chỗ ấy" vậy chứ.

- Vương Hoàng Anh...tên khốn kiếp này.Anh làm cái quái gì vậy hả?_ Thanh Duy tức giận đùng đùng

- Cậu đó...mau mặc đồ rồi xuống dưới nói chuyện với tôi_hấn nói rồi bỏ ra khỏi phòng nhưng không quên đóng cửa lại vì nếu không bị ai khác nhìn thấy thì tội cho người nhìn tổn tiền đi khám mắt nữa.

Hắn ngồi ở ngoài vườn nhâm nhi tách trà nóng,cũng đã 15 phút rồi mà Thanh Duy vẫn chưa thấy xuống làm cho lòng kiên nhẫn của hắn không còn nữa.Nhưng may mắn thay cậu ta đã xuống rồi.

Thanh Duy cầm tách trà uống một ngụm rồi mới quay sang hỏi hắn

- Mới sáng sớm anh đã muốn phá nhà người khác rồi sao?
- Tôi qua đây là có chuyện muốn nhờ cậu giúp đỡ_ hắn bỏ tách trà đang cầm trên tay xuống rồi nhìn Thanh Duy nói với dáng vẻ nghiêm túc.
- Chuyện gì?Không phải lại là chuyện của cô gái giống chị tôi nữa chứ?
- Đúng vậy.Trên đời này làm gì có người giống người đến như vậy,tôi tin rằng đó chính là Thanh Thanh
- Hoàng anh ơi là Hoàng Anh...anh có bị điên hay không vậy?Hôm qua chẳng phải anh đã nói rằng nếu đó chính là chị tôi thì tại sao lại không nhận ra chúng ta kia chứ.
- Tôi đang băng khuâng nghĩ là liệu rằng cô ấy bị mất trí nhớ.Sau tai nạn đó chắc hẳn đã có chuyện gì đó xảy ra...tôi tin chắc là như vậy_ hắn quả quyết nói

Thanh Duy cũng gật gật đầu tỏ vẻ đồng tình với suy nghĩ của hắn nhưng lại chần chừ vì không có điều gì có thể chứng minh cho điều hắn vừa nói.

- Đây chỉ mới là phán đoán của anh thôi.Chúng ta làm gì có chứng cứ xác thực đâu chứ?
- Bằng mọi cách tôi phải khiến cho Thanh Thanh nhớ lại mọi chuyện thì khi đó chúng ta mới có thể có câu trả lời chính xác được.Nhưng để làm được điều đó...tôi cần cậu giúp đỡ
- Tất nhiên tôi sẽ đồng ý rồi.Tôi cũng muốn chị tôi quay về kia mà.
- Được rồi.Cảm ơn cậu
- Đừng nói lời dư thừa đó,chúng ta đâu phải người ngoài.

Nhận được sự giúp đỡ của Thanh Duy hắn vô cùng vui mừng,tiếp theo đó hắn sẽ phải tìm ra một kế hoạch hoàn hảo để có thể giúp Thiên Di lấy lại kí ức trước kia.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Buổi trưa hôm đó,hắn cùng với Thanh Duy lái xe đến resort của Gia Huy để tìm nó.

Đến quầy tiếp tân,Thanh Duy dịu dàng hỏi:

- Cô Hạ Thiên Di hôm nay có đi làm không?

Cô tiếp tân xinh đẹp cũng dịu dàng trả lời một cách lịch sự

- Thưa ngài,cô ấy đã đi cùng với tổng giám đốc ra ngoài rồi ạ.
- Ra ngoài?Bây giờ vẫn chưa đến giờ nghỉ trưa mà,hai người đó có thể đi đâu được kia chứ?_ hắn bực tức nói

Thanh Duy quay sang khuyên hắn vài câu để hạ hỏa,nếu chỉ vì con nóng giận nhất thời của hắn mà khiến cho kế hoạch đổ vỡ thì xem như công cốc.

- Được rồi,tôi và bạn tôi sẽ ngồi chờ hai người họ về

Thanh Duy nói với cô tiếp tân xong thì quay sang kéo hắn đến phòng chờ ngồi đợi.Đã hai tiếng trôi qua giờ nghỉ trưa cũng đã qua lâu rồi thế nhưng hai con người kia vẫn chưa về khiến hắn và Thanh Duy vô cùng bực tức vì sự kiên nhẫn của họ có giới hạn,nếu không vì La Thanh Thanh thì cả hai người sẽ không bao giờ ngồi đợi như thế này.

Bên ngoài,trời bắt đầu đổ những cơn mưa nặng hạt làm cho hắn có một cảm giác bất an,hắn liền nhanh chóng chạy đi tìm nó.Hắn cứ chạy như thế trong cơn mưa,không có dù cũng chẳng có áo mưa và thế rồi cả người hắn ướt sũng.

Hắn cứ chạy về phía trước mà đi tìm nó và thế rồi...hắn bất chợt đứng khựng lại khi nhìn thấy phía trước là một vụ tai nạn giao thông kinh hoàng,hắn cố gắng chen vào dòng người đông đúc kia để nhìn thử xem chuyện gì đã xảy ra và liệu vụ tai nạn đó có liên quan đến nó hay không?

Giây phút đó hắn chỉ mong tất cả những bất an của mình là sai nhưng nào ngờ điều đó đã xảy ra và ngay trước mắt hắn.Người con gái đó đang được nhưng người cứu hộ đưa vào xe cấp cứu,hắn đứng chết lặng và rất nhanh sau đó định hình lại mọi thứ,hắn lao thật nhanh đến chiếc xe cấp cứu đó vừa khóc hắn cầm lấy đôi bàn tay của nó.

- Thanh Thanh...Thanh Thanh...em đừng làm anh sợ.Anh đã mất em một lần rồi...anh không muốn mất em lần nữa đâu...Thanh Thanh...

- NÀY...VƯƠNG HOÀNG ANH_ đó là giọng của Thanh Duy_ Cái tên này...đang nằm mơ thấy cái gì mà la hét dữ dội vậy trời

Ngồi đợi một lúc mà hắn đã không còn chút kiên nhẫn nào nữa và đã ngủ thiếp đi lúc nào không hay.Sau khi Thanh Duy cho hắn ăn vài cái tát vào mặt để làm hắn thức dậy thì rốt cuộc hắn cũng đã tỉnh mộng sau giấc mơ ấy.

- Đây là resort ư?Không phải bệnh viện sao?_ hắn quay sang hỏi Duy

- Anh còn mơ ngủ hay sao?Chúng ta đang đợi Thanh Thanh về mà

- Há?Vậy sao...vậy giấc mơ đó...

Ngay lúc đó,nó cùng với Gia Huy trở về sau chuyến đi gặp khách hàng.

- Anh lên phòng trước đi,em muốn đi uống chút nước_ nó quay sang nói với Gia Huy

- Được rồi.Em cứ từ từ nghỉ ngơi đi đừng để công việc ảnh hưởng đến sức khỏe_ Gia Huy đứng là mẫu người của các cô gái,được bạn trai quan tâm thế này thì còn gì bằng.

- Em biết rồi,anh đừng lo quá.

Gia Huy nghe câu trả lời của nó rồi mới yên tâm về phòng làm việc của mình.

Sau khi Gia Huy đi thì hắn và Thanh Duy mới xuất hiện vì tránh để Gia Huy biết được rồi ảnh hưởng đến kế hoạch tìm lại kí ức cho nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Lúc này hắn và Thanh Duy đi tới

- Thanh Thanh...à không. Cô Hạ,chúng tôi có thể nói chuyện với cô không?_ Hắn nhìn nó với ánh mắt vô cùng u sầu

Nó quay người lại thì nhìn thấy hai người họ liền niềm nở tiếp chuyện

- Xin chào hai vị,xin ngồi đợi một chút tôi sẽ đi gọi tổng giám đốc xuống ngay

- Khoan...Khoan đã_ Thanh Duy kịp ngăn lại trước khi nó đi gọi cái tên mà Duy cho là phá đám_ Chúng tôi không tìm tổng giám đốc mà tìm cô,chúng ta tìm một nơi nói chuyện đi

- Tìm tôi sao?

Không cần nói gì thêm nữa,Thanh Duy lôi nó lên xe rồi cùng hắn đi đến quán cà phê cách xa resort một chút để nói chuyện thuận tiện hơn.

Cả ba người cùng gọi tách cappuccino nóng rồi im lặng mãi một hồi lâu,cho đến khi nó lên tiếng hỏi:

- Rốt cuộc hai người tìm tôi có chuyện gì?Nếu như hai người không nói thì tôi xin phép trở về resort đây_ nó cầm túi xách đứng lên

- Đợi đã!Tôi nói đây..._ hắn nhanh chóng níu tay nó lại_ Tôi muốn hỏi cô...có phải cô đang bị mất trí nhớ phải không?

Nó liền ngạc nhiên nhìn hai người bọn họ,việc nó bị mất trí nhớ chỉ có chủ tịch(mẹ của Gia Huy) và Gia Huy biết thôi,ngoài ra sự việc này chưa bao giờ bị tiết lộ bên ngoài,nó thực sự rất muốn biết là kẻ nào đứng đằng sau

- Tại sao hai người lại biết chuyện này?

Nhìn vẻ mặt căng thẳng của nó, hấn và Duy đều choáng vì họ thực sự không thể đoán ra được khủng khiếp gì đã xảy ra với nó mà đến nỗi nó lại bị mất trí nhớ như vậy.

- Chị không phải là Hạ Thiên Di mà chính là La Thanh Thanh, chị chính là chị ruột của em còn em chính là La Thanh Duy em trai của chị...chị không nhớ gì hết hay sao?

- Chủ tịch La, mau dừng lại đi _ nó hoảng hốt

Đột nhiên Thanh Duy kích động lao đến nắm chặt vai nó khiến nó vô cùng hoảng hốt, ngay lập tức hấn kéo Duy ra ngay

- Thanh Duy, cậu đang làm gì vậy hả? Thanh Thanh bị cậu dọa sắp khóc rồi kia _ hấn nổi giận

Lúc này Thanh Duy nhìn nó thì mới biết mình vừa phạm phải sai lầm liền hối lỗi ngay

- Thanh Thanh, em xin lỗi!

- Tôi thực sự không hiểu hai người đang nói gì hết và chuyện của trước kia tôi không nhớ gì cả _ nó tỏ ra thái độ vô cùng thờ ơ như thể nó không muốn nhớ lại chuyện của quá khứ _ Cũng đã trễ rồi, chắc Gia Huy đang tìm tôi. Xin thất lễ

Nó đứng lên rồi ra khỏi quán cafe và bắt taxi về resort, còn hai người bọn họ cứ thế mà để cho nó đi như vậy mà không một chút níu kéo vì hấn và Duy biết rằng nếu hai người họ có nói gì thêm nữa cũng bằng thừa, tốt nhất là hãy để nó bình tâm lại trước rồi sau này mới đi nói tất cả sự thật cho nó biết sau cũng không muộn

Biệt thự nhà Gia Huy

Nó vừa về đến nhà thì đã trông thấy Gia Huy đang nằm ngủ gục trên ghế sofa, chắc anh đang đợi nó về đây mà. Nó ngồi bên cạnh Gia Huy nhưng không muốn đánh thức anh dậy vì nhìn anh lúc này thật đáng yêu làm sao, một chàng trai tốt như Gia Huy nó không thể làm tổn thương hay làm bất cứ điều gì có lỗi với anh được và cũng một phần vì nó đã yêu Gia Huy nên càng không thể để anh thất vọng về nó

- Gia Huy, em nhất định không bao giờ rời xa anh!

Sáng hôm sau

Khi nó thức dậy thì đã nhìn thấy mình đang nằm ngủ trong phòng của Gia Huy và sau đó là:

- Aaaaaaah!

Tiếng hét vang trời của nó đã đánh thức Gia Huy và biết bao nhiêu con người khác trong nhà

Gia Huy đang nằm ngủ bên cạnh nó thì cũng bị nó làm thức giấc

- Thiên Di, em sao vậy?

- Gia...Gia Huy, sao em lại ngủ trên giường anh?

Tối hôm qua, khi nó ngồi cạnh Gia Huy lúc anh đang ngủ thì một lát sau nó cũng ngủ thiếp đi. Sau đó, Gia Huy tỉnh dậy thì nhìn thấy nó như vậy liền đưa nó lên phòng ngủ nhưng lại không đưa nó về phòng của nó mà đưa về phòng Gia Huy nên sáng nay mới có vụ long trời lở đất thế này đây

- Chúng ta đã đính hôn rồi sao em còn ngại gì?

- Đính hôn thì đính hôn nhưng chúng ta chưa kết hôn kia mà, đợi đến lúc chúng ta thành vợ chồng đi rồi tính tiếp _ nó nổi giận lôi đình

Gia Huy cũng đầu gối là nó lại phản ứng dữ dội như thế, chẳng qua anh cũng chỉ ôm nó ngủ thôi mà chứ có làm gì khác đâu chứ.

- Anh...anh xin lỗi, anh thề là đêm qua chưa có gì cả _ nói đến đây Gia Huy tiến lại gần, anh ôm sát nó vào lòng rồi nói tiếp _ Thiên Di, anh xin lỗi! Đừng giận anh, anh hứa sẽ không bao giờ có chuyện như vậy trước khi chúng ta kết hôn đâu.

Nó choàng tay ôm lấy Gia Huy vì cảm thấy mình có chút quá đáng vì đã mắng anh

- Gia Huy, không sao đâu! Em không giận anh

- Cảm ơn em, Thiên Di

Gia Huy ôm chặt nó hơn nữa vì càng ngày anh càng có cảm giác như là nó sắp phải rời xa anh. Kể từ khi Vương Hoàng Anh xuất hiện không đêm nào Gia Huy được ngủ ngon vì anh cứ luôn lo sợ rằng một ngày nào đó gia đình của nó sẽ đưa nó đi và rời khỏi anh. Bất luận như thế nào thì anh cũng không thể để chuyện đó xảy ra cho dù bị xem là ích kỉ cũng không là gì cũng không thể để mất đi người con gái mình yêu.

- Thiên Di,mãi mãi bên anh có được không?

Gia Huy nhìn nó với ánh mắt vô cùng thiết tha,nó có thể cảm nhận được Gia Huy đang nghĩ gì và hiểu được tình yêu của anh đối với nó to lớn đến bao nhiêu.Nó đều hiểu,đều có thể cảm nhận được hết tất cả.

- Em hứa sẽ mãi mãi bên cạnh anh,Gia Huy!

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55

9h AM tại sân bay

- Tiểu thư,mừng cô trở về!

- Mau đến công ty Thiên Long,chắc chắn La Thanh Duy cũng đang ở cùng với Vương Hoàng Anh_ một vị tiểu thư xinh đẹp ra lệnh cho tên tài xế

- Vâng thưa tiểu thư!

Tập Đoàn Thiên Long

Phòng chủ tịch

- Vương Hoàng Anh!Chúng ta phải làm gì tiếp theo đây.Nếu chị tôi đã mất trí nhớ thì phải tìm cách nào để đại tì lấy lại trí nhớ chứ?_ Thanh Duy vì quá nóng lòng muốn nói hết mọi chuyện cho nó biết nhưng lại bị hấn ngăn cản vì hấn đang lo sợ.Bây giờ,La Thanh Thanh không còn giống như lúc trước nữa rồi mà bây giờ nó đã thay đổi thành một con người khác hoàn toàn nó bây giờ là một cô gái dịu dàng nữ tính và vô cùng ngây thơ.Nếu nói ra toàn bộ sự thật thì liệu rằng nó có bị shock và sau đó thì bị rối loạn thần kinh hay không? Hậu quả sau khi nói ra sự thật là gì?

- Thanh Duy,không nên nóng vội.Nếu cậu cứ ép Thanh Thanh nhớ lại thì cô ấy không thể chịu đựng cú shock này đâu.Cứ để mọi chuyện từ từ rồi cũng sẽ có cách giải quyết thôi_ hấn ra vẻ bình thản trước mặt Thanh Duy nhưng bên trong hấn còn lo lắng gấp 100 lần nữa kìa

- Tôi biết rồi

Sau đó,hấn và Thanh Duy bàn tiếp công việc kinh doanh thì bỗng dưng cánh cửa phòng chủ tịch bật tung ra khiến hấn và Duy hoảng hồn,cả hai nhìn ra phía cửa thì nhìn thấy bóng dáng của một người con gái có chút xa lạ nhưng cũng cảm thấy quen thuộc lắm sao. Cho đến khi người con gái đó bước vào thì cả hai đều tròn mắt ra nhìn

- Hương...Hương Ly???_ cả hai đồng thanh_ Cô về nước lúc nào vậy hả?

Sau 8 năm Hương Ly trở về Nhật sinh sống thì ngày hôm nay khi cô quay về thật khiến cho người khác ngạc nhiên mà. 8 năm trôi qua,Hương Ly ngày càng trở nên xinh đẹp và quyến rũ hơn,liệu rằng...Hương Ly và Thanh Duy sẽ như trước hay xem như chẳng có chuyện gì xảy ra.

- Tôi vừa về là đến đây ngay. Hai người tìm được Thanh Thanh là thật sao?_ Hương Ly ngồi xuống chiếc ghế sofa

Mới tối hôm qua hấn nhắn tin cho Hương Ly biết về chuyện của nó thì ngay sáng hôm nay Hương Ly đã trở về nước,cho thấy...La Thanh Thanh vô cùng quan trọng với cô.

Hấn và Duy cùng nhau ngồi xuống ghế sofa rồi thay nhau tường thuật lại mọi chuyện

Sau khi Hương Ly nghe những lời của hai người họ kể lại thì khóe mắt của cô nước mắt cứ không ngừng,cô ôm mặt khóc nức nở vừa khóc Ly vừa nói

- Không thể nào như thế được...tại sao...tại sao lại có chuyện kinh khủng như vậy xảy ra với bạn tôi kia chứ...huhuhuhu_ Ly đau đớn

Khi nhìn thấy Ly khóc thì Thanh Duy cảm thấy như mình bị thứ gì đó đâm vào tim vậy đó.Sau khi cô rời Việt Nam về lại Nhật thì Duy đã trở thành con người trắng hoa,bên cạnh Duy lúc nào cũng có nữ nhân bên cạnh nhưng trong tim cậu không hề có bọn họ mà chỉ có một mình Hương Ly luôn ở vững trong tim cậu mà thôi.

Duy bước đến chỗ Ly ngồi rồi nhẹ nhàng đưa chiếc khăn tay trước mặt Ly và nói:

- Đừng khóc nữa, lau nước mắt đi

Ly ngược mặt lên nhìn Duy thì bất gặp được sự ôn nhu mà Duy dành cho mình, cô cầm lấy chiếc khăn tay

- Cảm ơn cậu

Duy đỡ Hương Ly đứng dậy rồi quay sang nhìn hấn

- Tôi đưa cô ấy về nhà còn chuyện công việc để ngày mai rồi bàn bạc sau

- Được rồi, đưa Ly về nhà cẩn thận

Bao năm qua khi ở bên cạnh Duy, hấn cũng hiểu được tình cảm của Duy đối với Ly rất sâu nặng nhưng khổ nỗi Duy lại không biết cách chủ động nên đã để Ly đi mà không nói bất kì câu nào hay tìm cách giữ chân Ly ở lại mà cứ để cho Ly đi. Hấn cũng chỉ mong sao cho hai người họ hòa hợp chứ đừng như chuyện tình bây giờ của hấn.

Suốt quãng đường Thanh Duy lái xe đưa cô về nhà thì chẳng có người nào nói chuyện với người nào, cả hai cứ lặng thinh giống như chẳng ai quen biết ai.

Đến nhà Ly, Duy dừng xe lại rồi nhanh chóng chạy ra mở cửa xe cho Ly. Khi Ly quay đầu bước vào nhà thì Duy mới chịu chủ động lên tiếng gọi cô

- Hương... Hương Ly, chuyện của đại tì tôi nhất định tìm cách giải quyết cho nên... cô đừng khóc nữa.

Ly nhìn Duy mỉm cười, có lẽ đây là câu nói ngọt ngào nhất mà cô từng được nghe trong suốt 8 năm qua

- Cậu... có muốn vào nhà uống trà rồi đi không?

Duy hết sức lấy làm ngạc nhiên khi được Ly mời trà, trong lòng Duy tự nhiên có thứ gì đó lâng lâng khó tả. Cậu gật đầu đồng ý rồi vào nhà cùng với cô

Vào nhà, Duy ngồi yên tại vị trí phòng khách để nhìn Hương Ly từ xa, đáng vẻ cô đang pha trà cho cậu thật khiến Duy cảm thấy vô cùng xao xuyến, cũng đã lâu rồi Duy mới có cảm giác như thế nào đối với con gái chắc có lẽ là... chỉ có Ly mới khiến cậu như vậy thôi.

- Trà con nóng lắm nên từ từ rồi hãy uống_ Ly đem hai tách trà lên

- Không sao đâu_ Duy vẫn ngoan cố như ngày nào, mặc kệ lời cảnh báo của Ly cậu vẫn cầm lên rồi uống cho đến khi bị phỏng vì quá nóng

- Thanh Duy, cậu có sao không? Cái tên ngốc này đã nói là nóng rồi kia mà

Đột nhiên Ly lại khóc khiến cho cậu lại càng bối rối và tự hỏi rằng tại sao Ly lại khóc. Không một chút đắn đo suy nghĩ, Duy choàng tay ôm lấy Ly rồi quyết định cưỡng hôn cô nhưng cô lại không nổi giận mà còn tận hưởng nụ hôn đó.

Ngày hôm nay, Gia Huy quyết định nghỉ việc để đưa nó đi ra ngoài dạo chơi. Cả hai đều ra phố để khiến cho ai nấy đều phải ghen tị vì độ đẹp đôi của hai người họ. Gia Huy và nó đều ăn mặc giản dị hết sức có thể nhưng vẫn không thể che giấu đi sự thanh lịch và quý phái của họ.

Gia Huy đưa nó đi khắp nơi, chỉ cần nơi nào nó muốn thì anh sẽ đưa nó đi. Nó muốn thứ gì anh đều mua cho nó, cuộc hẹn hò hôm nay của Gia Huy trải qua suông sẽ cho đến khi...

- Ông chủ, đó không phải là... là cô chủ hay sao?

- Không lý nào là vậy được, đó chính là Thanh Thanh... mau bắt lấy con bé

Rốt cuộc thì ông La Dân cũng đã phát hiện sự có mặt của nó vẫn còn trên thế giới này, ông không cần biết đó có phải người giống người hay chẳng qua là trùng hợp thì đợi đến khi ông bắt nó về thì mọi chuyện sẽ rõ.

Gia Huy và nó đang vui vẻ bên nhau thì đột nhiên một đám người mặc vest đen lao đến bắt nó đi rồi kéo nó lên xe

- Các người là ai? Mau thả cô ấy ra mau lên

- Gia Huy... cứu em... Gia Huy...

Gia Huy bị mấy tên đó giữ lại nên không có cách nào cứu nó, anh chỉ còn cách vùng vẫy chống cự và kết quả là bị bọn chúng đánh

- Các người không được đánh anh ấy... dừng tay lại đi tôi cầu xin các người đó... mau dừng lại đi... _ nó đau đớn khi nhìn thấy anh bị đánh mà mình thì chỉ có thể nhìn anh bị như vậy.

Ngay sau đó, ông Dân xuất hiện và ra lệnh cho bọn chúng đánh tiếp mà không phải là dừng tay

- Ông...ông là ai? _ nó phát hiện ra đây chính là kẻ cầm đầu.

Khi ông Dân nhìn nó thì ông dám khẳng định đây chính là con gái của mình nhưng đến khi nó nhìn ông bằng ánh mắt giận dữ và không biết ông là ai thì ông vô cùng bất ngờ. Ông cũng có thể đoán được rằng sau vụ tai nạn đó chắc hẳn đã có chuyện gì đó xảy ra rồi.

- Tôi xin ông...nói bọn họ dừng tay lại đi..._ nó tha thiết cầu xin ông

- Chỉ cần con ngoan ngoãn theo ta thì ta sẽ tha cho tên đó

- Thiên Di...không được đi theo ông ta...Aaaa..._ Gia Huy dù bị đánh chết cũng không thể để nó đi theo người đàn ông này được

- Nếu con không đồng ý thì tên này sẽ bị đánh cho đến chết

Nhìn thấy Gia Huy bị đánh như vậy nó không thể cứ nhìn anh bị đánh như vậy được

- Tôi đồng ý đi theo ông. Làm ơn đừng đánh anh ấy nữa

Sau khi nó đã đồng ý đi theo ông Dân thì Gia Huy cũng không bị bọn chúng đánh nữa. Gia Huy thương tích đầy mình, anh chỉ còn sức nhìn nó bị bọn chúng đưa đi. Giờ phút này anh cảm thấy mình thật vô dụng khi không bảo vệ được người mình yêu. Nhưng không vì thế mà anh bỏ cuộc, anh nhanh chóng lái xe đến đồn cảnh sát khai báo và nhờ họ giúp đỡ.

- Thiên Di, anh nhất định sẽ cứu em

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Tại biệt thự nhà La Dân

Sau khi áp giải nó về nhà thì ông Dân để cho nó ngồi thoải mái trên ghế sofa mà không hề có chút lo lắng rằng nó sẽ chạy mất.

Còn nó, cứ nhìn ông bằng ánh mắt vô cùng giận dữ mà không biết đó chính là ba của mình

- Sao ông lại bắt tôi?

Ông Dân uống ngụm trà rồi đặt tách trà xuống bàn rồi ung dung nói:

- Con bị mất trí nhớ có đúng không?

Nghe ông hỏi như vậy nó lại ngạc nhiên thêm lần nữa

- Tại sao ông biết?

Ông Dân nhìn nó cười hiền, suốt 8 năm qua ông đã tốn hết bao nhiêu công sức và tiền bạc để đi tìm đứa con gái mà ông yêu thương này nhưng lại không tìm được, rốt cuộc thì đến giờ phút cuối cùng ông định sẽ bỏ cuộc nhưng rồi lại gặp được nó. Quả là kì diệu

- Con bị mất trí nhớ rồi nên ta sẽ nói cho con biết thật ra con là ai?

8 năm qua, nó không thể nhớ được gì và cũng muốn biết mình là ai? Nhưng... Gia Huy lại cắt đứt mọi thiết bị hay thông tin để nó không thể tìm được gì. Nó cũng không phải là người thích đọc báo hay tin tức nên cũng không để ý đến những tờ báo đang tìm kiếm mình. Dần dần sau đó, nó cũng không muốn tìm lại những kí ức của quá khứ vì nó cho rằng nếu thực sự ông trời đã muốn nó quên đi để không phải nhớ lại những kí ức trước kia thì nó phải biết trân trọng những gì ông trời đã ban cho. Nhưng... đến khi hẳn, Thanh Duy và ông Dân xuất hiện, cả ba người đều muốn giúp nó nhớ lại kí ức.... nó có nên cho mình cơ hội nhớ về chuyện lúc xưa?

- Vậy ông nói đi, thật ra tôi là ai?

- Con tên là La Thanh Thanh, con gái lớn của ta và đứa em trai tên là La Thanh Duy và người bạn trai mà ta không muốn thành đôi với con đó chính là Vương Hoàng Anh.

- Vương Hoàng Anh là bạn trai tôi? _ (bị shock)

- Đúng vậy. Suốt 8 năm nó không ngừng tìm kiếm và chờ đợi con quay về, một lòng một dạ yêu con nên ta đã quyết định để nó làm con rể mặc dù không

có con ở đây_ chính vì tình cảm mà hấn đối với nó quá sâu nặng và chân thành nên đã được ông cảm hóa

- Ta sẽ giúp con nhanh chóng nhớ lại để còn thay ta tiếp quản sự nghiệp,ngoài việc đó con còn phải trở lại là thủ lĩnh của băng nhóm

- Băng nhóm?Đó là cái gì?

- Đó là...trùm mafia. 8 năm trước con đã làm rất tốt việc này nên ta tin rằng sau sự trở lại của con nó sẽ rất tốt

- Không...tôi không làm được...tôi không phải là La Thanh Thanh

- Con đừng ích kỉ như vậy nữa. Sau khi con biến mất đã có rất nhiều người đau khổ vì con rồi. Em trai con,bạn trai con và ba của con,con không muốn nhớ lại sao Thanh Thanh_ ông Dân tức giận đứng dậy nhìn nó bằng ánh mắt vô cùng đau xót

- Không thể nào...nếu các người là người thân của tôi thì tại sao tôi lại chẳng có ấn tượng gì đối với mấy người chứ_ vẫn còn bị shock

- Việc này...ta sẽ kêu bác sĩ đến chẩn đoán lại cho con rồi sau đó sẽ tiến hành điều trị giúp con lấy lại trí nhớ

- Không...tôi không muốn...tôi không muốn...

Đó là lí do tại sao hấn lại không muốn nói cho nó nghe về chuyện quá khứ sớm như vậy.

Nó không thể chấp nhận được thân thể của mình về 8 năm trước,thật sự...điều này quá sức tưởng tượng đối với nó.Nó cứ luôn nghĩ rằng nó chỉ là một cô gái bình thường và có cuộc sống cũng bình thường như bao người khác nhưng không ngờ nó lại là con gái của mafia và còn là bạn gái của Vương Hoàng Anh.Quá shock...nó nhanh chóng rời khỏi căn nhà này thật nhanh

- Mau đuổi theo...không thể để nó thoát

Một đám người vệ sĩ nhanh chóng đuổi theo nó,nó cứ chạy như thế.

Đúng lúc đó hấn đang trên đường đến nhà của nó để tìm Thanh Duy thì vô tình đụng trúng ai đó và người đó chính là La Thanh Thanh. Nhanh như chớp hấn lao xuống xe xem xét tình hình thì mới biết người mà hấn đụng trúng lại chính là người mà hấn yêu nhất

Ngay sau đó mấy tên vệ sĩ nhà nó đuổi đến

- Cậu Hoàng Anh...chuyện gì vậy?_ tên vệ sĩ hét hoảng chạy đến

- Mau gọi xe cấp cứu nhanh lên!_ một tên vệ sĩ khác ra lệnh

- Không! Không thể nào!_ hấn la hét trong sự tuyệt vọng vì lỡ đụng trúng người mình yêu nhất,nếu nó có mệnh hệ gì thì làm sao hấn có thể sống nổi.

Ngay sau đó nó được đưa vào bệnh viện gần nhất để đưa vào phòng cấp cứu vì hiện giờ tình trạng của nó đang rất nguy kịch nếu như chậm trễ một chút thì cả mạng cũng không còn

Cuộc giải phẫu kéo dài đến 2 tiếng ,sau 2 tiếng đó bác sĩ bước ra

- Bác sĩ...cô ấy sao rồi?Có cứu được cô ấy không?_ hấn điên cuồng đến nỗi mất hết lí trí

- Cậu đừng quá kích động,chúng tôi đã giữ được tính mạng của cô ấy nhưng vẫn còn phải kiểm tra thì mới có thể chắc chắn được vì cô ấy bị va đập vùng đầu khá mạnh.Có vấn đề gì tôi sẽ báo với cậu.Xin lỗi tôi còn có việc phải đi

Sau khi bác sĩ rời đi thì ông Dân,Thanh Duy và Hương Ly điều chạy đến vì được hấn báo tin trước đó

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

Nhìn thấy người nhà của nó đến hấn nhìn mọi người với đôi mắt buồn rĩ rụi

- Hoàng Anh,con gái bác sao rồi?_ Ông Dân hét hoảng chạy đến hỏi

- Thanh Thanh đã qua cơn nguy kịch nhưng vẫn chưa có kết quả chính xác,cô ấy vẫn còn đang hôn mê và đã được chuyển đến phòng chăm sóc đặc biệt rồi ạ

Ông Dân nghe xong liền ngã quỵ xuống đất vì ông nghĩ rằng mình chính là người đã gây ra tai nạn cho nó, nếu như... ông không cho người đuổi theo nó thì chắc chắn sẽ không có chuyện kinh khủng xảy ra như thế này

- Thanh Thanh... xin lỗi con... chính ta là người đã hại con ra nông nỗi này... Ta xin lỗi_ người như ông Dân cũng phải rơi những giọt nước mắt đau thương như thế này thì những người khác làm sao có thể kìm lòng được kia chứ

Thanh Duy nhìn thấy ông Dân cứ tự trách mình lòng cậu còn cảm thấy đau đớn hơn nữa, Thanh Duy đi đến đỡ lấy ba mình đứng dậy rồi khuyên bảo ông

- Ba đừng lo quá! Nhất định chị sẽ không sao đâu... Ba đừng tự trách bản thân như vậy nữa

- Mau đưa ta đến phòng bệnh của chị hai con đi

- Được, chúng ta đi

Đến phòng đặc biệt cả 4 người chỉ biết nhìn nó qua tấm kính dày của phòng đặc biệt vì vẫn chưa được cho người nhà vào thăm bệnh

Từ ở phía xa của phòng đặc biệt, có một ai đó đang đứng lấp ló ở phía sau tấm tường và người đó không ai khác đó chính là Gia Huy. Huy đã cho người điều tra về tung tích của nó và khi Huy biết được nó đã bị tai nạn phải nhập viện thì Gia Huy tức tốc chạy đến bệnh viện ngay nhưng khi Huy đến thì lại nhìn thấy gia đình của nó đứng ở phòng bệnh nên Huy không thể ra mặt được vì sợ ông Dân lại tìm cách ngăn cản Huy gặp nó nên đành phải chờ đến lúc thích hợp

Mãi một hồi lâu thì cả 4 người mới cùng nhau ra về, Gia Huy nhanh chóng chạy đến nhìn nó qua ô cửa kính rồi khóc một cách vô cùng đau đớn

- Thiên Di... anh xin lỗi! Anh đã hứa sẽ bảo vệ em nhưng bây giờ em lại bị như thế này...

Giờ đây Huy chỉ ước được nắm lấy tay nó để tiếp thêm sức mạnh để nó có động lực sống và quay về với Huy rồi sống một cuộc sống vui vẻ như trước đây.

- Thiên Di... em mau tỉnh lại đi

- Cô ấy không phải là Thiên Di mà là La Thanh Thanh_ ai đó đứng phía sau của Gia Huy nói

Gia Huy hoảng hốt quay người lại ngay, không ai xa lạ đó chính là Vương Hoàng Anh

- Vương Hoàng Anh? Sao cậu còn ở đây?_ Gia Huy cứ tưởng là mọi người về hết rồi kia chứ nhưng không ngờ hẳn lại quay lại đây

- Ngay từ đầu tôi đã biết sự xuất hiện của cậu nhưng tại sao lại không ra mặt_ hẳn nhìn Gia Huy một cách vô cùng nghiêm túc

- Chính vì các người đã không để cho tôi và cô ấy gặp nhau chính các người đã hại cô ấy ra nông nỗi như thế này_ Gia Huy tức giận la àm lên

- Anh đừng nói bừa, đây mới chính là gia đình thật sự của Thanh Thanh. Anh không có quyền thay đổi cuộc đời của cô ấy

- Tôi không quan tâm điều đó, chúng tôi đang rất hạnh phúc với nhau thì lại bị các người phá hoại_ sự giận dữ của Huy càng lúc càng mãnh liệt hơn

- Nói mà không biết xấu hổ, anh đã cố tình che giấu mọi thứ để Thanh Thanh không thể nào tìm lại với gia đình... anh đúng là con người ích kỉ_ hẳn tức giận nắm lấy cổ áo của Huy

Huy liền hất tay hẳn ra rồi túm lấy cổ áo hẳn

- Cậu không xứng đáng ở bên cạnh cô ấy, hãy tránh xa cô ấy đi

- Anh nói cái gì..._ hẳn lao vào đánh Huy tới tấp nhưng Huy cũng không vừa gì... anh cũng thẳng tay đánh trả

Cuộc chiến giữa hai người đàn ông trở nên quyết liệt hơn chỉ vì muốn giành lại người mình yêu.

Một người là Vương Hoàng Anh, hẳn đã dành 8 năm chỉ để tìm và chờ đợi nó quay trở về. Còn một người thì luôn bên cạnh nó chăm sóc cho nó trong suốt 8 năm qua, Gia Huy nắm giữ những gì mà mẹ của mình nói và chỉ muốn dành trọn trái tim này cho người mà anh yêu thương nhất. Liệu rằng... trong hai người thì ai sẽ là người quan trọng với La Thanh Thanh?

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

Một tuần sau

Sau một khoảng thời gian dài hôn mê rất cuộc thì nó cũng đã tỉnh lại nhưng khi nó tỉnh lại thì:

- Á...đầu tôi...đầu tôi đau quá!_ hai tay nó ôm lấy đầu mình rồi quẩn quại như một bệnh nhân tâm thần.Rất nhanh sau đó một đội bác sĩ nhanh chóng chạy vào và tiêm cho nó một mũi thuốc an thần

Người làm cha và em trai khi chứng kiến cảnh tượng này thì cảm thấy vô cùng đau đớn

Phải mất một lúc sau,nó mới tỉnh giấc và cảm thấy ổn hơn nhiều so với lúc nãy

- Thanh Thanh...con tỉnh lại rồi_ Ông Dân vui mừng đến phát khóc

- Chị ơi...chị cảm thấy sao rồi_ Thanh Duy lo lắng hỏi nó

Nó nhìn cả hai một lúc rồi mới cất tiếng nói

- Ba...Thanh Duy...

Ông Dân và Thanh Duy sững người nhìn nó rồi bất ngờ cả hai lao đến ôm nó với nỗi vui mừng khôn xiết

- Thanh Thanh rốt cuộc thì...con cũng đã tỉnh lại rồi sao?

- Xin lỗi đã làm cho cả nhà lo lắng_ nó ôm lấy ông Dân và Duy rồi òa khóc

Một lúc sau đó....ông Dân ra ngoài mua cho nó chút đồ ăn. Trong phòng chỉ còn lại nó và Duy đang ngồi nói chuyện cùng nhau thì Duy hớn hờ nói

- À đúng rồi,em phải báo tin này cho Hoàng Anh và Hương Ly mới được,chắc họ sẽ mừng lắm

Thanh Duy vừa nói vừa móc điện thoại ra bấm số thì nó ngăn lại

- Khoan hãy gọi cho bọn họ...

- Chị nói sao?_ Thanh Duy đứng sững người_ Tại sao lại không gọi họ đến?

- Duy...giúp chị liên lạc với Gia Huy đi_ nó nhìn Duy với đôi mắt cần khẩn

- Thanh Thanh...chị đang nói gì vậy?Chị muốn gọi cái tên tổng giám đốc Trần đó đến đây sao?Hoàng Anh mới chính là bạn trai của chị kia mà Thanh Thanh_ Thanh Duy bức xúc mắng nó

- Chị...chị...

Đúng là sau tai nạn đó nó đã hoàn toàn nhớ lại tất cả nhưng vẫn không thể nào quên những gì trong 8 năm qua.Hoàng Anh là bạn trai của nó nhưng Gia Huy mới là người bên cạnh chăm sóc cho nó trong thời gian qua...nhưng bây giờ trong tâm trí nó chỉ có mỗi bóng hình của Gia Huy mà thôi

- Em không biết giữa chị và tên tổng giám đốc kia có quan hệ như thế nào nhưng xin chị đừng làm Hoàng Anh tổn thương,anh ấy đã chờ đợi chị suốt 8 năm qua chị không thể vì tên đó mà bỏ rơi anh ấy được.Anh ấy đã chờ đợi chị để chờ đến ngày hôm nay thôi đó.Em sẽ gọi Hoàng Anh đến_ nói sao thì nói nhưng Thanh DUY vẫn một mực gọi Hoàng Anh đến cho bằng được

Sau khi nhận được tin từ Thanh Huy thì Hoàng Anh đã lập tức hủy bỏ mọi công việc của mình rồi chạy đến bệnh viện ngay. Vào phòng bệnh,Hoàng Anh nhìn thấy nó ngồi được trên giường liền chạy đến ôm nó vì quá vui mừng không thể kìm nổi cảm xúc của bản thân thêm một giây nào nữa

- Thanh Thanh...may quá em đã chịu tỉnh rồi_ Hoàng Anh vừa nói vừa khóc,đó chính là những giọt nước mắt thật lòng mà Hoàng Anh dành cho nó

- Cảm ơn anh vì đã chờ đợi em_ nó choàng tay ôm lấy Hoàng Anh

3 ngày sau nó đã được sự đồng ý của bác sĩ cho xuất viện về nhà nhưng nếu có biểu hiện gì bất thường thì nó phải quay lại bệnh viện để điều trị.

Từ lúc nó nhập viện cho đến nay thì nó vẫn chưa thấy Gia Huy đến thăm mình,nó tự hỏi " Có phải đã có chuyện gì xảy ra với Gia Huy rồi không?". Mỗi ngày nó không ngừng lo lắng cho Gia Huy nhưng lại không có cách nào liên lạc với Gia Huy được là bởi vì Thanh Duy đã giữ điện thoại của nó rồi.Thanh Duy làm vậy điều muốn tốt cho chị mình và Hoàng Anh thôi nhưng cậu lại không biết tình cảm của nó đối với Hoàng Anh đã không còn sâu đậm như xưa rồi

Tại biệt thự nhà Gia Huy

- Chủ tịch, mừng bà trở về

Hôm nay là ngày bà Mai quay trở về sau chuyến công tác ở nước ngoài, dù công việc ở bên đó vẫn còn đang rất bận và lí do mà bà quay về đột ngột như thế là vì Gia Huy. Mặc dù ở nước ngoài nhưng bà luôn cho người theo dõi hành tung của con trai mình và biết được mọi chuyện đang diễn ra ở nhà.

- Gia Huy đâu rồi? _ bà quay sang hỏi người quản gia

- Thưa chủ tịch, cậu chủ đã nhốt mình trong phòng suốt 2 ngày không ăn không uống gì cả

- 2 ngày sao? Yên tâm đi vẫn chưa chết được đâu, phải để cho nó như vậy thì nó mới chịu thức tỉnh mà quên đi con nhỏ đó _ về mặt bà Mai toát lên sự lạnh lùng đến nhần tâm, bà ta đứng là một mụ phù thủy đang đội lớp người đầy mà. Trong khi con trai của mình đang vật vờ vì tình yêu còn bà thì lại muốn đem tình yêu của cậu đi. Có nhần tâm quá không?

Một lát sau bà Mai lên phòng Gia Huy

Cốc cốc (tiếng gõ cửa)

- Gia Huy mẹ vào được không?

Bà Mai đứng đợi một hồi lâu nhưng vẫn không thấy Gia Huy trả lời, ngay lập tức bà Mai mở cửa bước vào phòng Gia Huy.

Trong phòng, thứ duy nhất mà bà có thể nhìn thấy đó chính là bóng tối, một màu đen vây kín căn phòng làm cho bà không nhìn thấy được Gia Huy đâu cả, đến khi... bà Mai bật đèn lên thì nhìn thấy Gia Huy đang ngồi ở góc tường, về mặt anh không thể nào có thể thâm thương hơn được nữa chỉ mới 2 ngày mà nhìn anh như một tên bụi đời không hơn không kém, cạnh bên Gia Huy là những chai rượu rỗng chất thành một bãi chiến trường. Giờ đây, ai đó thể nhận ra đây chính là Trần Gia Huy tổng giám đốc resort kia chứ.

- " Vì một đứa con gái không rõ lai lịch thành ra thế này sao?" _ bà Mai tức giận khi nghĩ về nó, đến bây giờ bà vẫn còn ác cảm với nó vì không biết lai lịch của nó như thế nào và bà càng ghét nó hơn chỉ vì nó mà con trai bà thành ra thế này đây.

Bà MAi không nói lời nào với Gia Huy rồi lặng lẽ đi ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

Ngày hôm sau

Vương Hoàng Anh cùng với mọi người đến thăm nó, hần còn chu đáo tự tay chuẩn bị những món ăn bổ dưỡng để nó mau chóng phục hồi sức khỏe, hần còn mua thêm một đóa hoa hồng màu đỏ mà lúc trước nó rất thích tặng cho nó.

Sau khi lấy lại được trí nhớ của mình nó dần dần nhìn ra tình cảm chân thành mà Hoàng Anh dành cho nó vô cùng sâu đậm khiến nó có cảm giác tội lỗi khi trái tim của nó bây giờ đã không phải là hần nữa rồi.

- Phải rồi bây giờ tớ phải đi rồi, tớ còn một số công việc cần phải giải quyết ngay. Tớ sẽ quay lại thăm cậu sau nhé, Thanh Thanh _ Hương Ly nói

- Được, tạm biệt cậu.

Hương Ly quay sang chào mọi người rồi đi ra khỏi cửa, lúc đó Thanh Duy cũng nhanh chóng đuổi theo.

- Hương Ly để anh đưa em đi.

- Không cần đâu. Anh cứ ở lại chăm sóc Thanh Thanh, em đi taxi được rồi _ nói xong Hương Ly liền quay đầu bước đi.

Lúc này, không biết tại sao Ly lại tỏ vẻ lạnh lùng với Duy trong khi Ly đã chấp nhận tình cảm của cậu và đêm hôm đó hai người cũng đã trải qua những khoảnh khắc tuyệt vời với nhau.

Thật sự mà nói, Duy không biết Hương Ly đang nghĩ gì.

Vừa đứng lúc Hương Ly đi khỏi thì Gia Huy vừa đến và trên tay cầm theo một đóa hồng màu đỏ. Khi cả hai chạm mặt nhau, Thanh Duy đã nhìn anh với vẻ mặt vô cùng khó chịu.

- Anh nên biết mình không nên đến đây chứ?

Gia Huy đưa mắt nhìn về phía phòng bệnh của nó rồi quay sang nói với Thanh Duy với ánh mắt cầu khẩn:

- Xin cậu hãy để tôi vào gặp Thiên Di một chút có được không?

- Tôi cũng xin anh hãy quên đi cái tên Thiên Di ấy đi. Hạ Thiên Di mà anh biết đã chết rồi, giờ đây La Thanh Thanh đã quay về rồi anh nghĩ chị ấy còn yêu anh sao? _ Thanh Duy cố tình khiến vết thương của Gia Huy trở nên đau đớn hơn khi cố gắng để sự thật đi theo hướng sai lệch.

- Tôi tin... cô ấy vẫn yêu tôi...

- Anh tin nhiều đến vậy sao? Anh nghĩ những chuyện mà anh đã làm... che giấu đi sự thật về thân phận thật sự của chị tôi thì chị ấy sẽ tha thứ cho anh sao? Tốt hơn anh nên về đi trước khi chị tôi nhìn thấy anh lại tức giận thêm nữa.

Gia Huy cứ tin những lời Thanh Duy nói là thật và mang theo một đóng tâm trạng tồi tệ đi về.

Sau khi Gia Huy đi thì Duy cũng nhanh chóng trở vào phòng bệnh.

- Em đi đâu mà lâu vậy? _ nó nhìn Thanh Duy hỏi.

- Em... em đi tiễn Hương Ly ra xe nên hơi lâu đó mà. Đại ti... chị còn muốn ăn gì nữa không em đi mua cho chị. _ Thanh Duy vui vẻ nhìn nó cười nhưng trong lòng cậu đang cảm thấy vô cùng có lỗi khi cố tình chia rẽ tình cảm của Gia Huy đối với nó, nếu như nó biết được chuyện này liệu nó có tha thứ cho đứa em trai này không?

- Chị không đói chị chỉ muốn nằm nghỉ một chút thôi. Hai người mau quay về công ty làm việc đi, không phải hôm nay hai người có cuộc họp quan trọng hay sao?

- Anh đã giao cho người khác làm rồi, anh chỉ muốn ở lại để bên cạnh chăm sóc cho em. _ Hoàng Anh nắm chặt lấy tay nó.

- Anh đừng làm vậy, đường đường là chủ tịch gánh vác cả tập đoàn sao anh có thể vì em mà bỏ công việc của mình được chứ, nếu công việc có gì đó sai sót em sẽ không ngừng tự trách bản thân vì ích kỉ để anh ở đây chăm sóc cho em như vậy. Anh mau đi đi đừng lo cho em.

- Hay là anh cứ về công ty giải quyết công việc đi, mọi chuyện ở đây cứ để tôi lo được rồi. _ Thanh Duy có cùng suy nghĩ với nó nên cũng muốn hấn mau chóng quay lại làm việc.

- Vậy cũng được, đợi sau khi anh giải quyết xong công việc anh sẽ lại đến thăm em.

- Được, em sẽ chờ anh đến. _ nó nhìn hấn cười.

Trước khi đi, Hoàng Anh nhẹ nhàng hôn lên trán nó và trao cho nó một ánh nhìn ấm áp chứa đầy tình cảm rồi mới chịu rời khỏi. Những cử chỉ mà hấn dành cho nó, nó đều cảm nhận được và bây giờ nó cảm giác có lỗi với Hoàng Anh hơn là hạnh phúc.

- Đại ti nằm nghỉ đi, em đi sai người chuẩn bị bữa ăn nhẹ cho chị.

- Được, cảm ơn em.

Khi nó đã chìm sâu vào giấc ngủ thì lúc này Thanh Duy mới an tâm đi khỏi. Nhưng Thanh Duy nào biết một điều rằng mình đã bị nó lừa, nó cố tình làm như vậy để mọi chuyện diễn ra đúng theo suy tính của nó. Sau khi biết chắc Thanh Duy đã đi khá xa với phòng bệnh của mình nó nhanh chóng thay đồ rồi chuồng ra khỏi bệnh viện, ra đến cổng nó lập tức bắt một chiếc taxi để đến nhà của Gia Huy vì nó đang rất nhớ anh.

Chiếc taxi dừng lại trước cổng ngôi biệt thự Trần gia, nó nhanh chóng chạy đến nhấn chuông cổng và lập tức có một người giúp việc chạy ra mở cửa. Nhìn thấy nó cô giúp việc vô cùng vui mừng và nói:

- Cô Thiên Di rất cuộc cô cũng về rồi. Chúng tôi ai cũng rất nhớ cô.

- Tôi cũng nhớ mọi người lắm. Nhưng mà... Gia Huy anh ấy có ở nhà không? _ vừa nói nó vừa nhìn về hướng phòng của anh.

- Cậu chủ ra ngoài từ sớm rồi tôi nghe nói cậu ấy đang đi đón một cô gái tên là... tên là... _ cô giúp việc đang cố gắng nhớ lại. _ À đúng rồi... chính là Lâm Minh Hy.

- Lâm Minh Hy? _ nó liền hoảng hốt la lên. Chẳng phải cô gái đó là con gái của chủ tịch tập đoàn Lâm thị, cổ đông lớn nhất của Green Resort và cũng là kẻ luôn đeo bám Gia Huy khi anh và nó làm việc bên Mỹ sao?

- Phải. Chính là Lâm Minh Hy và cô ấy sẽ là vị hôn thê của Gia Huy sao này đấy.

Nghe câu nói đó nó vô cùng ngạc nhiên nhưng còn bất ngờ hơn người vừa nói lại chính là bà chủ tịch.

- Cháu chào chủ tịch_ nó liền cúi đầu chào bà một cách lễ phép.
  - Cô còn đến đây để làm gì nữa trong khi đã biết thân phận của mình rồi? _thì ra bà ta đã sớm biết được thân phận thực sự của nó.
  - Bà biết thân phận của tôi sao?
  - Cô lại quên con người của tôi rồi sao?Tôi đâu dễ dàng để một cô gái lạ mặt đến sống nhà tôi kia chứ_ trông bà ta lúc này trông giống hệt mẹ phù thủy đội lốt người vậy.
  - Các người đã sớm biết thân phận của tôi vậy sao còn muốn giữ tôi lại_ nó không thể kiềm nổi cơn giận của mình lúc này.
  - Vì cô có giá trị đối với chúng tôi nhưng mà...không phải cô cũng được Trần gia ta đối xử rất tốt hay sao,đáng lẽ cô phải cảm kích ta hơn là cô nhìn ta với vẻ mặt như vậy_ bà ta nhìn nó khề nhếch miệng cười
  - Bà...bà đừng nói dối.Tôi không tin Gia Huy đối xử tốt với tôi chỉ vì lợi dụng...tôi không tin...
- Nó hết âm lên vì quá kích động,nó đã rơi vào tình cảnh như vậy nhưng bà ta lại cảm thấy vui sướng và tiếp tục công kích.
- Lần này Lâm Minh Hy trở về Việt Nam sẽ cùng với Gia Huy tổ chức đám cưới.Cô nên sớm từ bỏ tình cảm với con trai ta rồi nhanh chóng trở về làm đại tiểu thư của La thị đi.
  - Bà nói dối tôi sẽ không tin bà,tôi...tôi phải đi tìm Gia Huy...tôi muốn gặp anh ấy để nói rõ mọi chuyện...
- Tâm trạng của nó lúc này vô cùng tội tệ,nó mang theo một đống suy nghĩ rối bời để đi tìm Gia Huy nhưng nó vừa ra khỏi cổng nhà anh thì đã nhìn thấy anh và Lâm Minh Hy cùng bước xuống xe,Gia Huy còn nắm chặt tay cô ta khiến trái tim nó vô cùng đau đớn.
- Gia Huy vừa nhìn thấy nó thì đã muốn chạy đến ôm chặt lấy nó nhưng lại bị Lâm Minh Hy giữ chặt tay không cho phép anh buông tay mình chỉ vì nó.
- Gia Huy...anh thực sự cũng với Lâm Minh Hy...hai người sẽ kết hôn sao?_ nó vừa khóc vừa hỏi anh.
  - Thiên Di hãy nghe anh giải thích đã_ Gia Huy bối rối khi không biết phải giải thích làm sao cho nó hiểu được mọi chuyện.
  - Tại sao anh phải giải thích với cô ta? _Lâm Minh Hy hỏi anh rồi quay sang tức giận với nó_Hạ Thiên Di tôi nói cho cô biết,từ nay Gia Huy đã thuộc về tôi rồi nên từ đây về sau mong cô giữ khoảng cách với chồng sắp cưới của tôi để tránh việc bị người khác đàm tiếu dị nghị_ về mặt của Lâm Minh Hy lúc này vô cùng cao ngạo vì sau tất cả người con trai mà cô ta yêu nhất cũng đã trở thành của cô.
  - Đừng nghe cô ta nói bậy...Thiên Di xin hãy tin anh...anh..._ Gia Huy định giải thích thì bà chủ tịch liền ra tay ngăn cản.
  - Gia Huy con nhanh đưa Minh Hy vào nhà nghỉ ngơi đi,con bé ngồi máy bay đã mệt lắm rồi.
  - Nhưng mà...con...
  - Mau lên!_ bà chủ tịch quát lên khiến ai nấy đều sợ.

Lúc này Gia Huy không thể cãi lời bà nên đành ngoan ngoãn nghe theo lời của mẹ mình.

Đôi bàn tay đó vẫn giữ chặt lấy nhau không rời,anh cứ như vậy nắm tay Lâm Minh Hy vào trong nhà.Khoảnh khắc anh lướt qua nó,hai ánh mắt khề chạm nhẹ vào nhau khiến trái tim nó đau vô cùng,vào lúc đó nó chỉ muốn kéo chặt anh về phía mình nhưng nó đã không thể làm thế.

Nó quay đầu lại nhìn anh dần dần khuất xa sau cánh cổng.Bỗng nhiên nó nhận ra khoảng cách giữa nó và anh trở nên vô cùng xa cách,liệu hai người yêu nhau có lại đến được với nhau không?

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Nó lang thang một mình trên đường,tâm trạng của nó bây giờ không thể tệ hơn được nữa rồi.Nó kiệt sức ngồi im bất động trước cửa một Restaurant & Hotel.Trời bắt đầu đổ mưa khiến lòng nó đã nặng nề lại càng thêm sầu não hơn.

Lúc này Hoàng Anh vừa kết thúc buổi kí hợp đồng và đang chuẩn bị quay lại bệnh viện thăm nó thì hần vô tình nhìn thấy bóng dáng của người con gái quen thuộc đang ngồi trước nhà hàng đội mưa,không một phút giây chần chừ hần vội vàng cầm theo dù rồi chạy thẳng ra đó.

- Thanh Thanh...tại sao em lại ở đây?_ vừa nói hần vừa vội cởi chiếc áo khoác của mình choàng cho nó rồi đỡ nó đứng dậy đưa vào bên trong
- Cho tôi một phòng_hần nói với quầy lễ tân của bên phía khách sạn.

Sau khi tiếp tân đưa hần chìa khóa phòng hần liền đưa nó lên trên phòng để tắm rửa rồi thay đồ,hần cảm thấy dường như đã có chuyện gì đó xảy ra vì hần nhìn thấy được trong ánh mắt của nó vô cùng đau khổ,khi được hần đưa đi nó cũng không mở miệng nói bất cứ lời nào mà cứ im lặng làm theo những gì hần nói.

Khi nó đã tắm xong,hần đã cảm thấy tóc chờ sẵn để giúp nó làm khô tóc vì lo nó sẽ bị cảm.

- Thanh Thanh,anh hỏi em một câu được không?_nghe giọng của hần người nghe cũng sẽ nhận ra hần đang rất buồn.
- ... _ nó im lặng quay sang nhìn hần
- Em đã đi gặp tên đó đúng không?

Nó gật đầu rồi cúi mặt xuống vì cảm thấy đau lòng.

Hần nhìn bộ dạng này của nó mà lòng hần đau như cắt,đáng lẽ hần nên nhận ra rằng trái tim của nó đã không còn là của mình nữa.Giờ đây hần nhìn nó vì người con trai khác mà đau khổ đến như vậy khiến cho hần cảm thấy vô cùng hận tên đó. Hần giận lắm nhưng cố kiềm nén lại trong lòng rồi nhẹ nhàng đưa tay lên xoa đầu nó và nói:

- Anh nghĩ em cần thời gian để suy nghĩ lại mọi chuyện vừa rồi.Em cứ suy nghĩ và đưa ra quyết định của bản thân mình rồi sau đó hãy đến gặp anh nói ra câu trả lời của em,có được không?

Hoàng Anh yêu thương nó nhiều đến thế nào ai ai cũng có thể nhìn thấy được,điều này đã khiến nó rơi vào ngõ cụt và không biết chọn lựa ra sao giữa một người yêu mình và người mình yêu,nó phải đưa ra quyết định.

- Hoàng Anh...em...
  - Dù lựa chọn của em là gì thì anh cũng sẽ tôn trọng quyết định đó _Hoàng Anh nhìn nó với đôi mắt thoáng buồn
  - Em...
  - Không còn sớm nữa em mau đi nghỉ đi,sáng sớm ngày mai anh sẽ đưa em trở lại bệnh viện_hần đỡ nó nằm xuống giường đắp chăn cho nó rồi sau đó rời khỏi.
- Vừa bước chân ra khỏi phòng nó thì Thanh Duy đã gọi cho hần với giọng điệu hốt hoảng:
- Không hay rồi.Chị tôi hình như đã trốn khỏi bệnh viện,tôi đã tìm khắp nơi nhưng vẫn không thấy_sau khi Thanh Duy đi chuẩn bị đồ ăn quay trở về thì không còn nhìn thấy nó ở trong phòng nữa rồi,cậu lo lắng liền chạy đi tìm khắp nơi đến khi không thể tìm ra nó nữa cậu liền gọi cho hần.
  - Bình tĩnh đi!Thanh Thanh đang ở chỗ tôi,có một vài chuyện đã xảy nhưng bây giờ thì không sao rồi.Sáng ngày mai tôi sẽ đưa cô ấy về lại bệnh viện.
  - "Được rồi.Chăm sóc chị tôi cho tốt đấy"_Thanh Duy cảm thấy an tâm rồi tắt máy

Kết thúc cuộc gọi của Thanh Duy hần quay lại nhìn về phía căn phòng của nó một lần nữa rồi rời đi.

Sáng hôm sau hần đưa nó về bệnh viện,trên đường đi nó và hần hai người im lặng chẳng ai nói chuyện với ai,trước đây hần luôn là người chủ động cho tất cả cuộc nói chuyện nhưng giờ đây hần bỗng im lặng khiến bầu không khí trở nên nặng nề hơn nhưng sự thật là hần muốn để nó yên tĩnh suy nghĩ quyết định của mình nên bây giờ hần không muốn bắt đầu cuộc nói chuyện mà chưa có câu trả lời.

Đến bệnh viện hần bước xuống mở cửa xe cho nó.

- Anh đến công ty đây_nói xong hần liền lên xe rồi chạy đi,trên xe hần vừa lái vừa gọi cho Thanh Duy_ Tôi vừa đưa Thanh Thanh đến bệnh viện cậu mau chóng xuống đón cô ấy đi.
- "Sao anh không đưa chị tôi lên đây?"_Thanh Duy thấy lăm lẹ khi hần lại để nó một mình như vậy.
- Công ty còn bận việc tôi phải đến đó gấp.
- "Vậy sao?Tôi biết rồi"_không cần hỏi thêm thì Thanh Duy biết chắc giữa hai người đang có chuyện không tiện nói cho người khác biết.

Trưa hôm ấy Hương Ly đến thăm nó,khi Hương Ly đến thì Thanh Duy lại có chuyện gấp đến công ty nên cả hai không thể gặp mặt nhau.

Trong lúc Ly đang gọt trái cây cho nó thì bỗng Ly lên tiếng hỏi nó:

- Cậu định sẽ như thế nào với hai người họ đây?Việc lựa chọn giữa hai người họ thật sự không dễ dàng.

Nó thờ dãi rồi nhìn ra phía cửa sổ.

- Tình cảm đâu phải món hàng mà được chọn lựa.Bây giờ Gia Huy đã không còn giống như trước kia,anh ấy sắp phải kết hôn rồi.

- Kết hôn?Kết hôn với ai?Còn cậu thì phải làm sao?Anh ta đã cầu hôn cậu rồi kia mà_Hương Ly kích động khi nghe tin này.

- Thật ra...tớ là nguyên nhân khiến hôn ước từ lâu của họ bị hủy bỏ,Gia Huy vì yêu tớ nên đã từ hôn với gia đình cô gái đó khi bọn tớ còn sống ở Mỹ.Chắc đây là sự ra giá của tớ_ nó nhìn Ly cười khổ.

- Vậy cậu nghĩ thế nào về Hoàng Anh...cậu ta đã chờ cậu suốt 8 năm và luôn hy vọng cậu quay trở về mặc cho mọi người nói cậu đã chết.

- Tớ sẽ suy nghĩ và đến gặp anh ấy để đưa ra quyết định cuối cùng của mình.

Ly cảm thấy thương cho số phận đáng thương của bạn mình,tại sao nó lại bị cuốn vào vòng xoay giữa hai người con trai thế này kia chứ.

Trong lúc này,bên phía gia đình của Gia Huy đang bàn bạc tổ chức hôn lễ.Bà chủ tịch và Lâm Minh Hy cứ ngồi cười nói vui vẻ về chuẩn bị các tiết mục hấp dẫn còn anh chỉ im lặng ngồi một bên,không ý kiến cũng không hề phản đối.

Thấy vậy bà chủ tịch tức giận hỏi:

- Con đang nhớ đến con bé đó sao,Gia Huy?

- Con không có_ anh nhìn bà trả lời một cách lạnh lùng rồi bỏ ra ngoài vườn

Lâm Minh Hy thấy vậy cũng nhanh chóng đuổi theo anh.

- Gia Huy anh đứng lại!_Minh Hy ra lệnh nhưng anh không để tâm đến lời của cô nói và vẫn cứ đi,Lâm Minh Hy tiếp tục đuổi theo và chặn đường anh lại.

- Cô muốn gì?_anh vẫn dùng ánh mắt lạnh lùng đó nhìn cô như anh đã nhìn mẹ của mình vì cả hai người phụ nữ đều khiến anh cảm thấy ghê sợ.

- Em không cho phép anh nghĩ đến cô ta nữa,chúng ta sắp kết hôn rồi anh muốn người ta nói rằng anh bỏ mặc vợ đi ngoại tình hay sao?

- Cô không cần lo cho danh tiếng của tôi,cô hãy tự lo cho bản thân mình trước đi_anh dùng ánh mắt căm phẫn để thể hiện tâm trạng của mình lúc này.

- Nếu đã vậy...em sẽ khiến cô ta biến mất khỏi thế gian này,chi cần một ngày không có cô ta thì anh sẽ thuộc về em.

Anh lớn lên cùng với Lâm Minh Hy nên vô cùng hiểu rõ tính tàn ác của cô.Nghe đến việc cô ta muốn trừ khử nó anh liền tức giận nói:

- Lâm Minh Hy,tôi đã đồng ý cưới cô xem như cô đã đạt được ý nguyện của mình rồi cô còn muốn tôi làm gì thì mới để cho Thiên Di yên ổn đây?_ anh là vì sự an toàn của nó nên đã ép buộc mình phải đồng ý kết hôn với cô ta

- Em muốn...tâm trí anh và trái tim của anh tất cả đều thuộc về em

Lâm Minh Hy cũng vì yêu anh nên mới trở thành con người ích kỉ như vậy,chứ người con gái nào mà không muốn được người mình yêu toàn tâm toàn ý dành trọn tình cảm cho mình.Tuy cô đã có được thể xác của anh nhưng còn tâm trí và trái tim anh luôn ở bên La Thanh Thanh,thì anh đừng hỏi vì sao cô trở nên tàn ác vì mọi thứ cô làm cũng chỉ vì anh mà thôi.

Gia Huy vì không muốn bất cứ chuyện xấu gì xảy ra với nó thêm nữa anh đánh cắp rằng đồng ý điều kiện của cô ta,nhưng trong trái tim anh luôn cất giữ hình ảnh và tình cảm của mình dành riêng cho nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Sau khi tan làm xong Thanh Duy liền lái xe đến công ty đón hân đến bệnh viện để thăm nó.

Thanh Duy vừa bước vào công ty thì Vân Nhi đã vội đi đến chỗ của Duy và nói:

- Xin hỏi chủ tịch La,có phải anh muốn tìm chủ tịch của chúng tôi?

Từ trước đến giờ ngoài hân ra thì Duy có thể tìm ai trong cái công ty rộng lớn như vậy chứ.Đáng lẽ cô thư kí này phải nắm rõ hơn ai hết.Tạm ngừng lại những suy nghĩ bất bẽ,trở lại vấn đề chính nào.

- Phải.Vương Hoàng Anh có trên văn phòng không?

- Chủ tịch có căn dặn ,hôm nay chủ tịch không muốn gặp ngài.

- Cái gì?Anh ta dám đối xử với tôi như vậy sao?_ Duy tức tối liền lấy điện thoại ra gọi hân_ Này Vương Hoàng Anh,anh mau xuống đây cho tôi.

- " Cậu không nghe Vân Nhi nói gì sao?Hôm nay tôi không muốn gặp người nhà họ La các cậu.Mau về đi"_ không hiểu hân đang suy nghĩ điều gì mà đột nhiên lại từ chối gặp gia đình họ La của bọn nó.

Chưa để Duy nói thêm câu nào thì hân đã vội cúp máy mất rồi.

- Đồ thói tha nhà người.Rốt cuộc thì họ La nhà chúng tôi có lỗi gì với anh hả?Được rồi,anh cứ chờ xem đi.Tôi xem anh sau này làm sao anh có thể yên ổn mà làm anh rể của tôi_ Thanh Duy đang giận thì chuyển sang cười đắc ý khiến nhân viên đi qua đều tưởng cậu bị điên rồi.

Bệnh viện

- Đại tí...chị xem em mua gì cho chị nè_ Thanh Duy vừa bước vào thì đã hào hứng vì mua được biết bao nhiêu là món mà nó thích ăn nhất nhưng khi nhìn thấy nó và người đó nụ cười trên môi Duy bỗng bị vụt tắt nhanh chóng.

- Ba?Ba về lúc nào vậy?_ Thanh Duy ngạc nhiên khi ông La Dân đang bận giải quyết công việc ở nước ngoài thì đột nhiên lại quay về sớm hơn dự kiến.

- Hừ.Nếu ta không về thì công sức mấy chục năm của ta gây dựng sẽ bị đưa nghịch tử như người phá hỏng.Còn không mau quỳ xuống_ ông Dân tức giận quát lớn khiến Duy giật bắn liền nhanh chóng quỳ xuống mặc dù chưa biết chuyện gì đang xảy ra.

- Duy...có phải mày gây sự với bọn người của Trương Viễn không?_ nó hỏi Duy với vẻ mặt đầy nghiêm túc.

- Mày có biết bọn nó là ai không mà dây vào hả?Sao mày không chịu ngoan ngoãn với vai trò chủ tịch đi mà thoải mái tay chân đi kiếm chuyện với bọn chúng làm gì?_ trông ông Dân vô cùng tức giận

Thanh Duy thật sự không thể hiểu ba và nó đang cố nói đến điều gì.Đâu phải ông Dân không biết,một khi đã vào thế giới ngầm rồi thì những chuyện như vậy sẽ thường xuyên xảy ra,nhưng Duy nhớ là người khác đến kiếm chuyện với cậu thì vô số kẻ nhưng còn để cậu ra tay trước thì...hình như có một lần.

- Á...đúng rồi_ rốt cuộc thì Duy cũng đã nhớ lại.Sau cái đêm Hương Ly bỏ đi,khiến Duy rất buồn.Cậu cùng với mấy tên đàn em đến bar uống rượu rồi nào ngờ cậu lại say sấn đến mức lôi một tên ra đánh mà không cần nhìn mặt hân ta trông thế nào và cũng không cần biết hân ta là ai.

- Đúng cái gì mà đúng.Mày có biết mày đụng đến ai không?Đến cả ba mày này cũng phải nể 2 3 phần đấy.

Nhìn ông Dân lo lắng như vậy,ác hân tên đó có thân thể không phải dạng vừa.

- Ba...rốt cuộc tên đó là ai?_ Duy hỏi

- Tên đó là Trương Viễn người Trung con trai của ông trùm băng đảng ở Trung Quốc.Một khi để chuyện này lọt đến tay ba của hân ta,cả đám người chúng ta chắc chắn sẽ không thắng nổi.

- Các người...lo lắng đến vậy sao?

Bỗng có một giọng nói từ ngoài cửa vọng vào khiến ai nấy đều ngạc nhiên.Người đó từ từ xuất hiện sau cánh cửa,là một anh chàng đẹp trai,cao ráo nhưng tiếc là lại bị thương trên mặt quá nhiều.

- Cậu là ai?_ nó nhìn tên đó với vẻ mặt khó chịu

- Ooh.Thì ra ở đây lại có cô gái xinh đẹp thế này.Sao tôi không biết sớm hơn nhỉ?_ không biết mục đích của tên đó là gì mà mới vừa vào lại chú ý đến nó rồi.

- Này anh kia.Anh đi nhầm phòng rồi.Mời anh ra ngoài cho_ Duy nhanh chóng dẹp loạn không cho bất cứ tên nào đến gần nó.

Lúc này tên đó quay sang nhìn Duy với đôi mắt giận dữ.

- Cậu quên tôi nhanh như vậy sao,La Thanh Duy?Vết thương trên mặt tôi là do cậu gây ra đến bây giờ vẫn chưa khỏi,cậu tính sao đây?
- Cậu là Trương Viễn?_cả ba người đồng thanh nói vì hết sức ngạc nhiên.
- Thì ra là mọi người đã điều tra về thân thế của tôi.Vậy ắt hẳn cũng biết ba tôi là ai nhỉ?_Trương Viễn nói với vẻ mặt đắc ý.
- Cậu Trương Viễn,tôi biết cậu sẽ không bỏ qua chuyện này nên cậu cứ ra điều kiện đi.Tôi nhất định sẽ làm theo ý cậu,xin hãy tha bỏ qua cho con trai tôi_ ông Dân hạ mình xuống để cầu xin hân ta.

Trương Viễn cười cười rồi từ từ đi đến đứng trước mặt của nó.

- Nếu tôi ra điều kiện gì ông sẽ đồng ý đúng không?
- Chỉ cần cậu chịu tha cho con trai tôi tôi sẽ làm theo ý cậu.
- Vậy...tôi muốn con gái của ông.

Đề nghị của Trương Viễn khiến ai nấy đều ngạc nhiên rồi sau đó thì chuyển sang tức giận.

- Cậu bị điên sao?Mau ra điều kiện khác,điều kiện này tôi không đồng ý_ông Dân lập tức phản bác.
- Không đồng ý?Được thôi...ngày mai ông chuẩn bị nhận xác con trai mình về đi_Trương Viễn quay lưng bỏ đi thì nó liền gọi lại
- Tôi chỉ cho cậu một ngày của tôi.
- Cũng được đấy.Vậy đi_ nói rồi hân ta liền rời khỏi.

Nếu chỉ lấy một ngày của nó để đổi lấy mạng cho em trai mình thì chẳng sao cả.Hân ta dễ dàng đồng ý như vậy,không biết...liệu có giờ trò bản thù gì không đây?

- Thanh Thanh,chị không thể đồng ý điều kiện của hân ta được_ Duy nhìn nó với vẻ mặt lo lắng
- Tên này tuy không có võ nhưng không phải là người dễ đối phó,con phải cẩn thận với hân đấy_ông Dân tin tưởng nó có thể làm được.
- Ba với em cứ yên tâm,tuy sức khỏe con chưa hồi phục hoàn toàn nhưng cũng đủ để bảo vệ bản thân mình được.Nếu có chuyện gì con sẽ liên lạc với mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Dạo gần đây đã có nhiều chuyện xảy ra khiến nó choáng ngợp,có đôi lúc nó cũng muốn buông bỏ để có thể dễ thở hơn được đôi phần,nhưng rồi...những người xung quanh thì sao đây?Ba nó em trai nó bạn thân nó và những người quan trọng khác sẽ như thế nào đây. Nó đã biến mất một lần khiến những người đó vì nó mà đau lòng rất nhiều rồi,nó không thể ích kỉ chỉ biết nghĩ đến cảm xúc của bản thân,đã đến lúc nó nên nghe theo lí trí của mình quyết định mọi chuyện thật sáng suốt.

- Linda,là tôi La Thanh Thanh đây.8h tối nay tôi sẽ đến tổ chức,cô mau sắp xếp đi.
- "Đại tỉ...chị trở lại rồi sao?Em mừng quá!"_ Linda vừa nghe xong đã nhảy cẫng lên vui mừng,một số đàn em bên cạnh nghe được tin nó quay về thì ai nấy đều ngạc nhiên rồi chuyển sang vui mừng.
- Tôi...quay về rồi đây.

Sau 8 năm rời bỏ tổ chức,dường như nó cũng dần quên đi vị trí vốn có của mình. Thanh Duy đã thay ông Dân tiếp quản tập đoàn còn nó thì ngay từ đầu đã tiếp nhận tổ chức,cho dù có xảy ra chuyện gì nó cũng đã thề sẽ không quay lưng lại mà bỏ rơi anh em.

Nó vào nhà vệ sinh thay một bộ đồ khác và thu dọn đồ đạc của mình rồi tự làm thủ tục xuất viện mà không báo cho ai biết.

Sau khi ra khỏi bệnh viện nó bắt taxi về thẳng nhà,lúc này Thanh Duy chắc còn bận làm việc ở công ty còn ông Dân thì chắc là đang ở tổ chức.

Nó lên phòng mình,thay tiếp một bộ đồ khác và khoác lên người là bộ đồ da màu đen ôm sát body để lộ những đường cong quyến rũ,nó mang thêm một

đôi boot cao,xóa tóc rồi trang điểm một chút.Bây giờ La Thanh Thanh của trước kia đã quay trở lại.Và rồi nó đi xuống gara lái chiếc Lamborghini đến tổ chức.

Sự xuất hiện của nó đã làm lu mờ những nhân vật nổi tiếng khác vì đối với bọn họ nó mới chính là người hùng đáng để họ kính phục chứ không phải bọn người thuộc hạng tép riu.

- Là La Thanh Thanh đó.

- Đại ti thực sự đã quay về,Linda không nói dối chúng ta.

- Đại ti trở lại rồi bọn em mừng quá đi mất.

Nó nở nụ cười chào mọi người rồi tiến thẳng vào bên trong.

Lúc này ông Dân đang ngồi nói chuyện cùng với các bậc trưởng bối thì nghe bên ngoài vô cùng náo nhiệt,đã bao lâu rồi Dark đã không nghe thấy tiếng cười của mọi người.Ông Dân vẫn chưa biết nguyên nhân từ đâu cho đến khi nhìn thấy con gái của mình bước vào.

Ông Dân nhìn nó với vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên,ông lại tự hỏi một lần nữa " Đã bao lâu rồi ông đã không nhìn thấy hình ảnh này?"

- Thanh Thanh,con..._ông vui mừng đến nỗi không thể nói thành lời

- Lão đại con quay lại rồi đây_nó cười nhìn ông,nụ cười ấy khiến ông vui mừng rơi cả nước mắt.Lần này nó quay lại ông có thể yên tâm giao phó tổ chức lại cho nó cai quản rồi.

Không những ông Dân mừng muốn khóc mà các bậc trưởng bối cũng vui mừng không kém.

- Thanh Thanh,lần này cháu quay về nhất định bang của chúng ta sẽ không có đối thủ.

- Cháu quay về bình an là chúng ta vui rồi.

- Cháu không định đi nữa đó chứ.

Nó cười rồi nhìn tất cả mọi người và nói:

- Tôi,La Thanh Thanh nguyện cùng sống cùng chết với mọi người.Khi nào tôi còn sống nhất định sẽ không để mọi người chịu thiệt.

Mọi người nghe được lời thề này của nó còn có gì có thể tin tưởng hơn được nữa,suốt 8 năm qua không ai là không mong muốn có ngày nó quay trở về cả.Lần này mọi người thực sự rất vui.

Lúc này Thanh Duy đang làm việc ở công ty thì một đàn em gọi đến báo tin về chuyện nó quay lại tổ chức và sau khi Duy nghe xong liền vô cùng ngạc nhiên.

- Mày không đùa đó chứ?Đại ti đến đó rồi sao?

- " Vâng.Hôm nay mọi người ai nấy đều chứng kiến cả,chỉ có mình anh là không đến"

- Vậy tại sao bây giờ tui mày không báo sớm hơn mà đợi xong xuôi rồi mới báo cho tao biết hả?_Thanh Duy vì không được thông báo đến đó nên đã giận mất rồi.Việc không để Duy biết được tin này là chủ kiến của nó vì nó muốn Duy tập trung vào công ty là được rồi.

Thanh Duy cúp máy ngang rồi nhanh chóng gọi cho nó.

- Đại ti...

Vừa nghe Duy gọi như vậy nó đã đoán được cậu đã biết chuyện hôm nay,liền trả lời luôn.

- "Muốn nói gì thì đến chỗ cũ nói chuyện đi,Huong Ly cũng đang ở đây"

Thanh Duy vừa nghe nó nhắc đến Huong Ly thì bỗng nhiên khựng người lại khoảng vài giây rồi cúp máy.Ngay sau đó Duy liền lái xe đến bar Rio nơi ăn chơi trước đây của ba người bọn nó..

- Chào anh Duy,mời anh đi lối này.

Duy vừa đến cửa thì đã có một anh phục vụ đến cúi chào rồi đích thân dẫn cậu đến chỗ của nó và Huong Ly đang ngồi.

- Đến rồi sao?_nó nói

- Chào_ Duy không để tâm đến nó mà chỉ nhìn Hương Ly chào mà thôi

Hương Ly ngại ngùng gật đầu chào lại rồi tiếp tục im lặng.

Nhìn thái độ của Hương Ly đối với mình như thế Duy cảm thấy rất buồn nhưng rồi cũng cố nén nỗi buồn đó vào lòng. Duy quay sang tiếp tục hỏi chuyện nó:

- Đại tì,sức khỏe của chị chưa bình phục hẳn mà đã quyết định trở lại tổ chức rồi sao?

- Mà đừng nói nữa.Ba cũng đã đồng ý rồi_ nó lạnh lùng nói rồi đưa tay cầm lấy ly rượu uống cạn.

- Nhưng mà...

Duy định nói thêm nhưng lại bị ánh mắt lạnh lùng của nó khiến cậu phải cầm nín không dám nói thêm lời nào.Và cứ thế là cả ba không còn ai nhắc đến chuyện của ngày hôm nay nữa mà tập trung uống rượu.

Lúc này,một đám con trai khoảng 3 4 người vào bar,bọn họ chọn một chỗ ngồi khá thuận lợi để tiện quan sát xung quanh.Bỗng,một tên trong số đó trông thấy nó và Thanh Duy liền quay sang nói với tên đại ca của mình.

- Anh Viễn,đó chẳng phải là thằng nhóc đánh anh hôm trước và con nhò ngồi bên cạnh là La Thanh Thanh hay sao?

- Trái đất đúng là quá nhỏ_Trương Viễn cười mỉa mai rồi đứng dậy đi về chỗ bọn nó đang ngồi.

- Xin chào,chúng ta lại gặp nhau rồi_Trương Viễn khoác tay lên vai nó.

Bị Trương Viễn đụng vào người khi chưa cho phép nó tức giận tới xầm mặt,nó hất tay hắn ta ra rồi đứng phắt dậy cho hắn ta ăn một cú đá karate vào mặt.

Trương Viễn nhận lấy cú đá của nó liền té bật ngửa ra sàn làm cho những người trong bar được một phen lác mắt.

Hắn ta nhanh chóng đứng dậy rồi hùng hổ xông đến nắm lấy cổ áo của nó.

- La Thanh Thanh cô đừng ở đây mà tự cao ngông cuồng,giữa chúng ta còn một món nợ chưa trả đấy.

Bất ngờ Thanh Duy bị ba người kia giữ chặt đến nỗi không thể chống cự được.Còn Hương Ly thì bị một tên khác trêu đùa.

- Cô em này cũng xinh đấy.Đi chơi với bọn này nhé.

- Thằng khốn!Mày đụng vào ai thế hả?_Thanh Duy tức giận khi nhìn thấy tên đó giờ trò với Hương Ly.

- Bỏ tay ra_lúc này Hương Ly đã say khướt nên cũng không còn đủ sức chống cự lại.

Nó nhìn thấy cảnh tượng này thì vô cùng tức giận,nó quay sang nhìn Trương Viễn với đôi mắt tóe lửa.

- Không muốn chết thì mau kêu người của anh tránh xa bạn tôi ra.

- Nếu cô đi theo tôi tôi sẽ thả bọn họ_Trương Viễn nhìn nó cười tỏ vẻ như mình đang nắm chắc phần thắng trong tay.

- Được_nó đồng ý mà không cần phải suy nghĩ nhiều,nó muốn xem xem một tên bất tài vô dụng như hắn ta có thể làm gì với thủ lĩnh của một tổ chức khét tiếng đây.

- Thả người.

Trương Viễn ra lệnh cho đàn em của mình,sau khi nó nhìn thấy Thanh Duy và Hương Ly đã được an toàn thì nó quay sang nhìn Ly ra ám hiệu " Tội mày về đi,tao tự lo được ".Ly tuy hiểu ý nhưng vẫn cảm thấy không yên tâm và cứ như vậy Thanh Duy và Ly chỉ biết đứng trơ mắt ra nhìn nó bị bọn người Trương Viễn đưa đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

Sau khi nó cùng bọn người đó leo lên xe đi khỏi thì Thanh Duy liền móc điện thoại gọi cho Hoàng Anh.

- Vương Hoàng Anh...anh còn không mau nghe máy_ Thanh Duy vừa lo lắng vừa sốt ruột trước tình hình như thế này nhưng rồi được sự trấn an tinh thần của Hương Ly thì cậu cũng đã lấy lại được bình tĩnh.

- "Chuyện gì?" _ giọng nói lạnh lùng của hấn cất lên.

- Vương Hoàng Anh,anh mau đến bar Rio ngay đi _giọng Thanh Duy gấp gáp nói

- " Tôi đang bận việc ở công ty không có thời gian ăn chơi với cậu" _ hấn vẫn giữ vững thái độ lạnh lùng không quan tâm đó.

- Chị tôi bị bọn khác đưa đi rồi.Anh còn ở đó làm việc được sao? _Thanh Duy giận dữ hét vào điện thoại.

Hấn nghe xong liền đứng phắt dậy nói:

- " Là bọn nào?"

Hấn không biết bọn nào mà to gan đến như vậy,dám đụng đến La Thanh Thanh coi như không biết trời cao đất dày là gì,đã vậy cò dám đụng đến người con gái của Vương Hoàng Anh này thì đúng là chán sống.

Ngay sau cuộc điện thoại đó,hấn liền lái xe hết tốc độ đến chỗ của Thanh Duy.Vừa đến nơi,hấn đã nhìn thấy Thanh Duy và Hương Ly đứng trước quán bar đợi mình với vẻ mặt sốt sắng.

- Ai bắt Thanh Thanh đi? _ hấn hỏi Thanh Duy với vẻ mặt vô cùng tức giận.

- Chính là Trương Viễn,con trai của ông trùm ở Trung Quốc.

- Tại sao lại bắt Thanh Thanh đi?Hai người không đánh lại bọn chúng sao? _hấn có ý chỉ trích Duy và Ly đã không bảo vệ tốt cho nó mà còn để bọn chúng đưa nó đi như vậy.

Ly và Duy cũng đang cảm thấy mình vô dụng và đang tự trách bản thân mình nên hấn đừng rắc thêm muối vào nỗi đau của hai người họ nữa.

Bỗng Ly bật khóc làm Duy phát hoảng liền vội ôm lấy Ly an ủi.

- Cậu đưa Hương Ly về đi,chuyện của Thanh Thanh để tôi giải quyết.

- Trông cậy vào anh _Duy tin tưởng giao lại mọi chuyện cho hấn còn cậu thì đưa Hương về nhà.

Một mình hấn bây giờ có thể làm được gì đây?Hấn không giống như bọn nó,hấn chỉ là một chủ tịch trẻ tuổi và chỉ thành công trong lĩnh vực kinh doanh mà thôi.Còn chuyện liên quan đến tổ chức bang phái phiền phức như thế này hấn chỉ biết một chút khi tiếp xúc với Thanh Duy trong 8 năm qua nhưng vẫn chưa đủ để hấn tìm ra nó bây giờ đang ở đâu.

Hấn gọi cho nó nhưng chỉ nghe tiếng chuông reo mà không có tín hiệu trả lời,điện thoại của nó cũng không bật định vị thì hỏi thử làm sao hấn tìm ra đây.Nhưng không phải vì thế mà hấn bỏ cuộc,hấn nghĩ bây giờ nó đang cảm thấy sợ hãi vì còn chưa bình phục hấn thì đã xảy ra chuyện này.Hấn nhất định phải tìm ra cách trước khi có chuyện tồi tệ xảy ra.

Lúc này nó đang ở nơi nào bản thân nó cũng không biết,khi bị Trương Viễn đưa đi nó đã bị hấn ta bịt mắt để không bị lộ điểm đến nhưng nó vẫn có thể cảm nhận được rằng bọn chúng đang đưa nó đi khá xa.

Sau một hồi lâu đi xe rớt cuộc bọn chúng cũng đã đưa nó đến điểm mà bọn chúng muốn đến.Trương Viễn đi trước để nó lại cho mấy tên đàn em đi vào bên trong.

- Để cô ta ngồi ở đó đi _Trương Viễn ra lệnh

Nó được đỡ xuống một chiếc ghế khá êm ái và dễ chịu rồi tháo khăn che mắt cho nó,xem ra nó cũng không bị đối xử quá ngược đãi.

- Anh đưa tôi đến đây làm gì? _nó nhìn Trương Viễn hỏi với thái độ vô cùng bình thản.

- Đến dự tiệc cùng chúng tôi thôi _Trương Viễn bước đến ngồi xuống chiếc ghế đối diện với nó.

- Tiệc?

- Sáng mai gia đình tôi sẽ tổ chức một buổi tiệc chào đón những người trong giang hồ,nếu tối nay cô cũng tham dự tôi nghĩ nhiều người sẽ rất bất ngờ đấy.

Tất nhiên ai trông thấy cũng sẽ rất bất ngờ rồi,đường đường là thủ lĩnh của một tổ chức có tiếng như vậy thì hỏi xem ai mà không biết đây.

- Tôi không thích.

Sau tai nạn nó đã quy ẩn giang hồ đã được 8 năm rồi,nó chỉ vừa mới quay lại thôi nên cũng chưa có nhiều người biết,nay quay trở lại sẽ khiến nó bị nhiều người gây áp lực nên tốt nhất không thể tham dự buổi tiệc này.

- Cô không có lựa chọn nào khác đâu.

- Anh muốn làm gì?_ rõ ràng nó có thể cảm thấy được Trương Viễn đang có âm mưu gì với nó nhưng còn là gì thì nó không thể nào biết được vì hắn ta chỉ cười nham hiểm.

Lúc này,hắn đã nhờ đến một người bạn của mình giỏi về công nghệ điện tử để truy lùng Trương Viễn và số điện thoại của anh ta,sau đó xâm nhập vào máy chủ kiểm tra các cuộc điện thoại của Trương Viễn và bây giờ hắn chỉ đang đợi anh ta liên lạc với ai đó để bạn hắn có thể rà soát điện thoại của Trương Viễn đang ở đâu,chỉ cần biết anh ta đang ở đâu thì tất nhiên cũng sẽ tìm ra nó.

Nhưng hắn và người bạn của hắn cả hai người ngồi chờ mòn mỏi suốt đêm mà vẫn chưa thấy Trương Viễn gọi cho ai cả.Và cả hai tiếp tục chờ đợi.

Trong lúc hắn đang vất vả tìm nó và mọi người đang lo lắng cho nó thì lúc này trong căn biệt thự rộng lớn nhà Trương Viễn nó được đám chuyên viên make up trang điểm và thử đồ từ sớm để chuẩn bị cùng anh ta dự buổi tiệc tại nhà.

Sau khi trang điểm và thay trang phục xong thì nó liền bước ra để đi xuống bên dưới,cùng lúc này Trương Viễn đang định lên xem thử nó xong chưa nhưng sau khi thấy nó với bộ váy đuôi cá màu hồng pastel đỏ cùng với cách trang điểm nhẹ nhàng nữ tính đã làm cho anh ta bị hút hồn vì nó quá xinh đẹp.

- Này.Anh nhìn đủ chưa?_ nó khó chịu nói

Nghe nó gọi Trương Viễn liền hoàn hồn trở lại và tỏ ra vẻ cool ngầu trước mặt nó.

- Hmm...chúng ta xuống đó thôi mọi người đang đợi_ Trương Viễn đưa một tay ra trước mặt nó,nó cũng không ngại gì mà đón lấy vì đây cũng là một phép lịch sự và trang trọng trong mọi buổi tiệc mà.

Thế là nó khoác tay Trương Viễn và cùng nhau đi xuống đại sảnh nơi buổi tiệc được diễn ra.

Nó và Trương Viễn vừa mới bước xuống đã làm lu mờ hết tất cả những nhân vật nổi tiếng khác.Mọi ánh mắt đổ dồn về phía nó và anh ta làm nó vô cùng không thoải mái.

- " Sau buổi tiệc này ân oán của tôi và anh sẽ chấm dứt.Anh mà dám nuốt lời tôi sẽ cho mọi người ở đây biết anh là tên tiểu nhân bỉ ổi như thế nào"_ Nó vừa đi vừa nói thì thầm bên tai Trương Viễn

- Để xem biểu hiện của cô như thế nào đã.

Lúc này ông Trương Hàn ba của Trương Viễn vừa bước vào sảnh đã nhanh chóng chú ý đến người con gái đang đi cạnh con trai mình,ông liền đi đến xem thử:

- Chào con chào cháu_ ông nhìn con trai mình nói rồi quay sang nhìn nó cười.

- Chào ba

- Chào chú_ nó cúi đầu chào một cách lễ phép

- Cháu là...con gái của La Dân tên La Thanh Thanh đúng không?_ ông nhanh chóng nhận ra nó ngay khi đứng nhìn nhau ở cự li gần.

Ngay sau ông Hàn hỏi nó thì vô tình gây sự chú ý của mọi người khi nghe ông ấy nhắc đến hai cái tên nổi tiếng trong giang hồ.

- Vâng.Đúng vậy_ nó nhìn ông cười một cách ngượng ngạo,nó chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi chỗ thị phi đầy nguy hiểm này thôi.

- Nghe danh đã lâu hôm nay cũng được gặp,ta thật vinh hạnh.

Ông Hàn đưa tay ra tỏ ý muốn bắt tay với nó,nó cũng lịch sự đưa tay ra bắt.

- Vây cháu cứ tự nhiên,ta đi gặp vài vị khách khác_ ông Hàn nói xong liền vội đi sang những vị khách vip của mình.

Sau khi ông đi thì Trương Viễn bây giờ mới có cơ hội lên tiếng vì bấy giờ anh chỉ đứng bên cạnh quan sát nhìn ba mình và nó chào hỏi nhau quá nồng nhiệt đến nỗi quên mất sự tồn tại của Trương Viễn.

- May mắn cho cô là ba tôi khá thích cô đấy.

Nó không biết đây là may hay rủi mà bây giờ nó có một linh cảm không hay sắp xảy ra rồi.

- Tôi đi gọi điện thoại một chút, lát nữa sẽ quay lại. Trong lúc đợi cô ngồi đầu đó ăn chút gì đi_ anh ta nói xong liền cầm điện thoại ra bên ngoài nói chuyện với ai đó.

Nó cũng không quan tâm đến chuyện của anh ta làm gì nhiều, chuyện nôm làm bây giờ đây ở phải để cho bao tử nó nê trước thì mới có sức chống chọi lại với cha con nhà họ Trương này chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64

Phía bên chỗ hấn và anh chàng công nghệ thông tin đã bắt được tính hiệu điện thoại của Trương Viễn, được biết anh ta đang ở ngoại thành cách thành phố khá xa, ngay cả chạy với vận tốc 120km/h cũng mất phải 1 tiếng mới đến nơi.

Ngay sau khi biết được địa điểm hấn liền nhanh chóng chạy ra xe của mình đã được đậu sẵn trước đó. Trong khi lái xe đến đó hấn không quên gọi cho Thanh Duy để báo tin.

Thanh Duy vừa nhìn thấy hấn gọi đến liền nhắc điện thoại lên nghe và hỏi với giọng điệu gấp gáp:

- " Alo. Anh tìm được chị tôi chưa?"

- Tôi đang trên đường đến chỗ của Thanh Thanh đây. Tôi sẽ gửi cho cậu địa chỉ, cậu mau báo tin này với bác Dân chuẩn bị thêm vài người cùng đến đó phòng trường hợp xấu xảy ra. Tôi đến trước xem tình hình Thanh Thanh thế nào.

- " Được. Tôi biết rồi"

Duy nghe tin đã tìm được nơi nó bị bắt cóc liền chạy lên phòng báo tin này cho Ly biết.

- Ly... dậy đi em. Đã tìm được Thanh Thanh rồi_ Duy vừa nói vừa lay Ly dậy với vẻ mặt vui mừng khôn xiết.

Nghe Duy nói xong Ly liền tỉnh ngủ, ngồi dậy rồi nhảy cẫng lên.

- Tốt quá rồi. Chúng ta mau tới đó đi, nhanh lên.

Ly vui đến mức kéo Duy đi ra xe mà quên không thay bộ đồ ngủ hello kitty màu hồng luôn mà đến đó. Duy cũng vui mừng nên cũng không để ý đến chuyện còn con này.

Tại ngôi biệt thự của Trương gia ngoài ngoại ô.

Lúc này, tất cả khách mời đều đến đông đủ và phần chủ đề chính của buổi tiệc chính thức bắt đầu. Phần đầu là màn phát biểu của ông Trương Hàn gửi lời cảm ơn đến mọi người vì đã không ngại nguy hiểm và khó khăn đi theo ông đi đến những chặn đường gian khổ. Sau khi ông Hàn phát biểu xong thì con trai Trương Viễn của ông ấy kéo nó lên trên sân khấu trước sự ngạc nhiên của nó cũng như sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người có mặt ngày hôm nay.

Nó quay sang Trương Viễn nhìn anh ta với vẻ mặt không thể nào tức giận hơn.

- Trương Viễn, anh muốn làm gì nữa đây?

Anh ta chỉ nhìn nó cười mà không nói gì, càng ngày tỏ ra nguy hiểm khiến nó bắt đầu phải dè chừng con người đáng sợ này rồi.

Trương Viễn phớt lờ câu hỏi của nó rồi quay sang cầm micro đứng giữa sân khấu tuyên bố một chuyện quan trọng.

- Chào mọi người, Trương Viễn tôi có một chuyện quan trọng muốn thông báo đến mọi người có mặt ngày hôm nay. Tôi và La Thanh Thanh sẽ kết hôn với nhau trong năm nay mong được sự ủng hộ của tất cả mọi người.

- Trương Viễn_ nó nghe xong thì vô cùng tức giận quát thẳng vào mặt anh ta.

- Viễn, con đang muốn làm gì vậy? Mau xin lỗi mọi người rồi xuống đây_ ông Hàn cũng tức giận không kém gì so với nó.

Trương Viễn nhìn vẻ mặt tức giận của ba mình lúc này thì vô cùng sợ hãi nhưng mục đích to lớn của anh ta là có được nó vì vậy cho dù ông Hàn có tức giận đến đâu thì anh ta vẫn muốn có nó bằng mọi thủ đoạn.

- Trương Viễn, anh điên rồi sao? _ nó mắng Trương Viễn rồi giật lấy cái micro trên tay anh ta để giải thích với mọi người _ Xin lỗi mọi người, đây chỉ là trò đùa của anh ấy thôi xin mọi người đừng hiểu lầm.

- Ủa? Vậy là sao? Ai mới là người nói thật.

- Chúng ta đang dự tiệc gì thế này?

- Sao mọi thứ lộn xộn lên vậy?

Mọi người bắt đầu bàn tán xôn xao đến nỗi không thể kiểm soát được tính tình lúc này thì Trương Viễn lại tiếp tục giở trò với nó. Anh ta giữ chặt eo nó rồi kéo về phía mình để thực hiện mục đích cường hôn của anh ta.

- Đề tiện. Mau bỏ tôi ra... _ nó thực sự muốn đánh anh ta chết tại đây nhưng thực sự mà nói chiếc đầm dạ hội này quá vướng víu, nó không thể nào di chuyển linh hoạt để có thể ra đòn phòng vệ lúc này được.

Vào lúc đó một chiếc giày của ai đó từ bên dưới ném trúng đầu Trương Viễn khiến anh ta vô cùng nổi giận và đưa mắt nhìn xuống bên dưới tìm ra kẻ to gan dám sỉ nhục mình.

Nhưng không cần anh ta tìm kiếm mất thời gian thì kẻ to gan đó đã lên trên khán đài và đâm một phát vào mặt anh ta trước sự ngỡ ngàng của nhiều người.

- Ai cho phép mày đụng đến Thanh Thanh?

Không ai khác người đó chính là Vương Hoàng Anh, hắn đã đến kịp lúc để ngăn chặn hành động bỉ ổi của Trương Viễn.

Khi nhìn thấy hắn bước lên sân khấu nó có cảm giác vô cùng vui mừng.

- Hoàng... Hoàng Anh... _ nó nói giọng run run gọi tên hắn.

Hắn nhanh chóng chạy đến đỡ lấy nó rồi dìu nó rời khỏi chỗ này nhưng không may là mọi chuyện không suôn sẻ đến vậy. Trương Viễn vẫn cứng đầu không buông tha cho nó và đặc biệt không thể tha thứ cho hắn vì dám sỉ nhục mình.

- Cả hai người đứng lại cho tôi.

Trương Viễn tức giận quát lớn làm cho những vị khách mời ở đây cảm thấy khó chịu khi chứng kiến cảnh tượng này. Anh ta không muốn để khách quý của ba mình bị làm phiền liên tiếp và hắn ra khỏi cổng rồi mới kéo thêm một đám đàn em tiếp tục gây sự.

- Tôi chưa để hai người đi được đâu. Mau để La Thanh Thanh ở lại rồi đi đi _ Trương Viễn nói

- Mày chắc chưa? _ hắn nhìn anh ta cười gian xảo làm cho Trương Viễn cảm thấy vô cùng khó hiểu.

Hắn quay sang nháy mắt ra hiệu cho nó, nó gật đầu cười tỏ ý đã hiểu.

"Rẻtttttt" nó xé phẳng phần đuôi váy để lộ phần chân trắng mịn màng khiến mấy tên kia phải chảy cả nước dãi ra ngoài. Ý đồ của nó và hắn rất rõ ràng, nó xé đuôi váy đi vì muốn dễ dàng động tay động chân ấy mà. Lúc này, Trương Viễn và đàn em của anh ta có chạy đằng trời cũng không thoát.

Nó xông lên như một con hổ dữ vồ lấy miếng mồi ngon trước mắt, bọn chúng càng chạy toán loạn nó càng cảm thấy thích thú hơn nữa, chưa đầy 5 phút tất cả bọn chúng đã nằm gọn một đồng.

Nó và hắn nhìn nhau cười tỏ ý thành công mỹ mãn, định lên xe quay về thì ông Trương Hàn lại kéo thêm một nhóm người ra đứng đờm tức giận với nó.

- La Thanh Thanh mau đứng lại cho tôi. Cô dám đụng đến con trai ta cô không sợ hậu quả sau này sao?

Nó định quay lại phản bác lời của ông ta thì hắn vỗ vai nó ý muốn nói là "Đề đó anh lo". Hắn quay người lại nhìn ông với vẻ mặt tức giận.

- Ông là Trương Hàn, trùm băng đảng ở Trung Quốc? _ hắn nhíu mày hỏi.

- Chính là ta _ ông Hàn trả lời một cách đầy tự cao.

- Vậy... ông có muốn những việc làm nhục nhả của con trai mình không?

- Mày nói vậy là có ý gì? _ Trương Viễn đang bị thương nặng nhưng khi hắn nói như vậy liền lên tiếng ngay, có tật thì mới giật mình chứ.

- Đây, ông xem đi.

Hắn không cần nói nhiều chỉ lấy tập hồ sơ trong xe ra đưa cho ông Hàn xem. Sau khi ông ta xem xong thì giận đỏ mặt, cảm thấy vô cùng xấu hổ liền nổi giận đùng đùng, ông thẳng tay tát vào mặt con trai mình rồi ném vào người anh ta tập tài liệu đó.

- Nghịch tử,mày xem chuyện tốt mà mình làm kìa.Thật nhục nhã.

- Ba...con có làm gì đâu?

Trương Viễn không hiểu lí do gì ông lại nổi giận điên cuồng đến thế liền cầm tập hồ sơ lên xem thử thì lúc này mặt anh ta trở nên tái mét.

Anh ta không hiểu vì sao hắn ta lại có những thông tin và hình ảnh của mình khi làm chuyện đồi bại với những cô gái trẻ,những tội danh của anh ta được ghi trong này đều rất rõ ràng và cụ thể.

- Cái này ở đâu mà người có?_Trương Viễn tức giận hỏi.

Tất nhiên không phải hắn là người tìm ra những thứ này rồi mà chính là người bạn giới IT của hắn tìm ra rồi,muốn đối phó với loại người này phải dùng đến thuyết âm mưu thì mới trị được anh ta.Hắn và nó sẽ chống mắt lên xem thử loại người đề tiện như anh ta thì sẽ tồn tại được đến bao giờ,sau lần này chắc chắn anh ta sẽ không còn dám vênh vào nữa rồi.

Vừa lúc giải quyết xong vụ việc này,Duy và Ly cũng vừa đến nơi và nhìn thấy thành quả mà nó làm nên.

Hương Ly vội chạy đến hỏi thăm nó:

- Thanh Thanh mày có sao không?_ vừa nói Ly vừa xem xem nó có bị thương ở đâu không.

- Tao không sao_ nó cười để Hương Ly và Duy cảm thấy yên tâm hơn.

Cũng vừa lúc đó ông Dân cùng với đàn em mình kéo đến bao vây cả căn biệt thự của Trương gia,cả một con kiến cũng khó lòng có thể ra ngoài bình an.

Ông Dân nhìn sang con gái mình bình an thì ông yên tâm rồi và bây giờ ông sẽ đích thân xử lí những kẻ đụng đến con gái yêu quý của mình.

- La Dân,ông đem đám người đến đây là có ý gì?

Ông Dân tiến đến gần ông ta với vẻ mặt tức giận như muốn ăn tươi nuốt sống ông và cả đứa con trai kia của ông ta nữa.

- Từ xưa đến nay tôi và ông không thù không oán nhưng vì con trai của ông dám bắt con gái của ta đi thì đừng trách tôi ra tay nhẫn tâm.

- Hừ!Ông đang đe dọa tôi sao?_ ông Hàn khá hống hách vì nghĩ mình có nhiều đồng minh mạnh gấp mấy lần ông Dân nhưng ông ta hoàn toàn sai rồi.Những người mà ông ta cho là đồng minh trung thành của mình sớm đã không còn nữa,sau khi ông Dân vạch trần những tội danh của ông ta thì chẳng còn ai trong gang hồ muốn hợp tác với ông ta nữa cả.

- Ông cũng quên tôi là ai rồi sao?_ ông Dân cười nửa miệng rồi lập tức ra lệnh cho đàn em ra tay,cả nam lẫn nữ cũng chẳng chừa một ai.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65

Kết thúc vụ việc vừa xảy ra bọn nó cùng nhau trở về nhà,chuyện còn lại đã có ba nó giải quyết.

Hắn đưa nó về nhà trước còn Thanh Duy thì đưa Hương Ly về rồi mới về sau.

Về đến nhà,hắn đưa nó lên phòng nghỉ ngơi.

- Em nằm xuống nghỉ ngơi cho khỏe anh về đây

Hắn quay lưng ra về thì bị nó nắm tay níu lại rồi nhìn hắn với vẻ mặt ngượng ngùng nói:

- Anh có thể ở lại với em một chút được không?

Hắn cũng đỏ mặt ngượng ngùng khi nghe nó nói câu này,chắc hẳn đây là lần đầu tiên nó có biểu cảm đáng yêu như thế này làm cho con tim hắn không ngừng loạn nhịp. Hắn im lặng rồi ngồi xuống bên cạnh nó.

Cả hai im lặng nhìn nhau e thẹn một hồi lâu thì nó lên tiếng:

- Anh không có chuyện gì muốn nói với em sao?

- Anh..._hắn rất muốn hỏi đấy chứ nhưng hỏi gì bây giờ khi câu trả lời mà hắn muốn nghe vẫn chưa được nó giải đáp_ Anh sẽ đợi đến khi em có câu trả lời.

- Nếu sau này em vẫn chưa có câu trả lời thì anh vẫn tiếp tục cứ như thế này với em đúng không?_ nó rất khó chịu phải chịu áp lực này,cứ mỗi lần nhìn thấy hắn là nó phải nghĩ đến chuyện phải trả lời như thế nào nhưng nếu thực sự nó không có câu trả lời thì làm sao đây.

- Anh xin lỗi!_ ngay sau khi nghe nó nói vậy hắn liền nhận ra mình đang là người có lỗi.

- Em nhất định sẽ cho anh câu trả lời sớm nhất,còn bây giờ anh về được rồi_ nó nằm xuống giường rồi quay người sang chỗ khác.

Hắn im lặng không nói gì mà cứ như vậy lẳng lặng đi ra ngoài đóng cửa phòng lại.Lúc này Thanh Duy vừa về tới thì nhìn thấy vẻ mặt buồn rầu của hắn là Thanh Duy đoán ra được ngay rằng giữa nó và hắn đã có chuyện gì đó giận đối với nhau rồi.

- Hoàng Anh,xuống nhà nói chuyện với tôi một chút_ Duy làm vẻ mặt căng thẳng làm cho hắn nghĩ rằng có chuyện gì đó nghiêm trọng.

Thanh Duy ngồi vào chiếc ghế sofa ở phòng khách rồi hắn cũng ngồi xuống chiếc ghế đối diện với Duy.Cả hai đều căng thẳng nhìn nhau hồi lâu và rồi rốt cuộc cũng đã có một người lên tiếng:

- Cậu muốn nói gì thì nói nhanh đi,nhìn tôi hoài không thấy ngượng à?

- Tại sao anh lại trở nên lạnh nhạt với chị tôi như vậy?Anh không còn yêu Thanh Thanh nữa sao?_ Đây là điều mà Duy đang nghi ngờ suốt mấy ngày qua,hắn không ngừng khiến cho Duy có những suy nghĩ như vậy,có lúc thì Duy nhìn thấy hắn đối xử với chị mình rất lạnh nhạt nhưng có lúc lại âm ỉ áp lực thường,cũng có thể vì nó mà hi sinh mọi thứ.Đó là điều mà Duy đang không hiểu.

- Cậu nghĩ quá nhiều rồi,gìuà tôi và Thanh Thanh có xảy ra chút chuyện,chúng tôi cần thời gian để giải quyết.

- Ý của anh có phải là chuyện của tên giám đốc Trần đó không?_ Duy nhanh chóng nhìn ra vấn đề của cả hai người họ_ Vương Hoàng Anh,anh cũng nên nghĩ đến cảm xúc của chị tôi lúc này,khoảng kỉ ức giữa anh và chị ấy đã bị mất trong 8 năm qua và trong 8 năm đó đã có người con trai khác bù đắp vào khoảng trống đó của anh.Anh hãy cho Thanh Thanh thời gian tôi tin rằng không sớm thì muộn cả hai người rồi sẽ lại ở bên nhau thôi.

- Cậu nghĩ như vậy sao?_hắn đưa ánh mắt thoáng buồn nhìn Duy.

- Đúng vậy.

Nghe được những lời khuyên này của Thanh Duy hắn cảm thấy nhẹ nhõm hơn được phần nào,đáng lẽ ra hắn không nên ép buộc nó phải đưa ra lựa chọn vì đối với nó bây giờ đó không phải là chuyện dễ dàng giống như trong đánh nhau chỉ cần ai mạnh hơn thì sẽ thắng,nhưng còn đây là chuyện tình cảm cần có thời gian không nên gò bó. Hiện tại,trong trái tim của nó đã không còn vẹn nguyên chỉ dành riêng cho một mình hắn nữa rồi mà bây giờ đã có thêm một bóng hình của người con trai khác.Điều nên làm bây giờ là hắn không nên tạo áp lực cho nó thêm nữa.

TRong khi nó vừa trải qua muôn ngàn khó khăn thì ở ngôi biệt thự của Trần gia,Gia Huy và Lâm Minh Hy đang tất bật thủ đồ cưới,cuối tuần này lễ cưới của anh và Minh Hy sẽ được diễn ra tại một nhà hàng Châu Âu sang trọng vừa mang phong cách cổ điển lại vừa mang phong cách hiện đại trông có vẻ vô cùng độc đáo.

Minh Hy không ngừng nở nụ cười vui sướng vì ước nguyện của cô ta sắp thành hiện thật rồi,nhưng nhìn sang Gia Huy trông anh chẳng vui tí nào,đến nỗi muốn trông thấy anh cười cũng rất khó khăn,ngay sau khi chuyện đó xảy ra mọi người trong nhà đã không còn ai nhìn thấy nụ cười của anh nữa rồi.Bà Mai nhìn thấy con trai mình như vậy cũng rất đau lòng nhưng vì muốn tốt cho con trai không muốn để con trai phải lấy một người vợ có quá khứ và tương lai phức tạp như nó,Lâm Minh Hy sẽ ở bên cạnh anh chăm sóc và giúp đỡ cho anh sau này,trở thành một người vợ mẫu mực thương yêu chồng con,có như vậy thì bà Mai mới thực sự an lòng được.

- Gia Huy_ bà Mai gọi_ Con đưa Minh Hy đến nhà hàng xem người ta chuẩn bị ra sao rồi?

- Con biết rồi_ anh nhìn sang Minh Hy nói_ Đi thôi!

Lâm Minh Hy nhìn anh với vẻ mặt thoáng buồn vì lúc nào cũng bị anh đối xử lạnh nhạt trông cứ như người dưng không quen biết vậy.Chẳng còn bao lâu nữa anh và Minh Hy sắp ở chung một nhà rồi,hà tất gì anh còn lạnh nhạt với cô như vậy,phải chăng đó là kế hoạch của anh để Minh Hy nhận ra rằng anh không hề yêu cô ta và để cô ta nhận ra mà sớm từ bỏ.

Gia Huy lái xe chở Minh Hy đến nơi tổ chức tiệc cưới,đến nơi anh mặc kệ cho Minh Hy muốn làm gì thì làm muốn kiểm tra gì thì kiểm tra còn anh thì chỉ việc ngồi yên một chỗ không một chút quan tâm khiến Minh Hy cảm thấy vô cùng đau lòng.

Lúc ra về,Gia Huy im lặng tập trung lái xe và không hề mở miệng nói chuyện với cô một câu nào,Minh Hy nhìn sang anh thì vẫn là vẻ mặt lạnh lùng đó,cô cảm thấy mệt mỏi với việc này đành phải lên tiếng nói rõ cho anh biết về cảm nhận của mình trong thời gian bị anh đối xử lạnh nhạt.

- Gia Huy,rốt cuộc thì em đã làm gì khiến anh ghét em như vậy chứ?

- ..._ anh mặc kệ cho Minh Hy đang tức giận chửi mắng mình,anh vẫn im lặng.

- Em rất muốn biết con hồ ly tinh đó đã giờ thủ đoạn gì khiến anh không còn để ý đến em nữa.

- Lâm Minh Hy _ nghe những lời cô ta nói về nó như vậy anh không thể nào kiềm chế được cơn tức giận của mình liền quay sang quát mặt cô và kèm theo đó chính là ánh mắt giận dữ của anh _ Lâm Minh Hy,tôi mặc kệ cô nói tôi như thế nào nhưng tôi cấm cô không được nói Thiên Di như vậy.

- Cô ta không còn là Thiên Di của anh nữa,người ta là tiểu thư của tập đoàn La thị lại còn là thủ lĩnh của một băng nhóm nổi tiếng,thân phận vô cùng cao quý.Hạ Thiên Di của anh sớm đã chết rồi.

"Kéttttttt" Gia Huy bắt ngờ chạy tấp vào lề rồi dừng xe lại quay sang nhìn Minh HY với ánh mắt không thể nào lạnh hơn.

- Xuống xe! _ anh thật sự nổi giận trước những lời lẽ của Minh Hy.

- Anh...Gia Huy em sai rồi,xin anh đừng làm như vậy _ Minh Hy tái mặt khi đỡ lẽ chọc giận anh

- Tôi nói...XUỐNG XE! _ anh quát làm cho Minh Hy hoảng sợ liền vội vàng bước xuống xe ngay.

Sau khi cô ta đã xuống xe rồi Gia Huy liền lái xe đi để lại Minh Hy trên đường cao tốc một mình,xem ra anh đối xử với cô quá tàn nhẫn rồi,bỏ cô ở lại trên đường cao tốc như vậy thực sự là rất quá đáng.

Lúc này anh không còn nghĩ gì đến cô ta hay quan tâm cô ở lại đó như thế nào mà chỉ nghĩ đến nó,anh lái xe đi một vòng thành phố để nhớ lại những kỉ niệm trước đây của hai người,đến một hồi anh không hiểu tại sao mình lại đến nhà nó để làm gì nữa.

Anh xuống xe rồi đứng trước cổng nhìn vào bên trong với hi vọng sẽ được nhìn thấy nó dù chỉ đứng nhìn phía xa mà thôi.Nhưng không ngờ ngay lúc đó nó và Duy vừa từ siêu thị trở về nhà thì nhìn thấy anh đang lấp ló trước cổng nhà mình rồi.

Thanh Duy vừa nhìn thấy anh thì đã nổi giận lôi đình,hùng hổ tiến đến chỗ anh.

- Trần Gia Huy,anh đến đây làm gì nữa?

Nghe tiếng Thanh Duy anh liền quay người lại nhìn thì thấy có cả nó,anh liền muốn lao đến ôm chặt lấy nó nhưng kết quả là bị nó tránh đi và nhìn anh với vẻ mặt lạnh lùng vô cảm.

- Thiên Di... _ anh nhìn nó với đôi mắt đầy sự tổn thương nhưng anh không biết rằng người tổn thương thật sự mới chính là nó,sau ngày hôm đó anh nào đâu biết nó đã phải khóc rất nhiều.

- Tôi không còn là Thiên Di của trước kia nữa rồi,gì đây tôi là La Thanh Thanh đây mới là thân phận thật sự của tôi,không phải...chính anh là người đã biết trước đó rồi sao? _ nó nhìn anh với ánh mắt khinh thường khiến Gia Huy càng đau lòng hơn.

Lúc này nó lấy từ trong túi ra chiếc nhẫn mà lúc trước anh cầu hôn nó đưa ra trước mặt Gia Huy.

- Cái này...tôi trả lại anh.

- Thiên..à không Thanh Thanh,em thực sự muốn chấm dứt tình cảm của chúng ta thật sao?

Anh hỏi câu này là có gì đây trong khi chẳng còn bao nhiêu ngày nữa anh và Lâm Minh Hy sẽ về chung một nhà,chẳng lẽ...nó phải cố gắng giành lấy anh để bảo vệ tình yêu của bọn nó sao?Có những chuyện chúng ta dù muốn cũng không thể nào đạt được vì vậy nó đã quyết định buông tay và trả lại nhẫn cầu hôn cho anh.

- Thanh Duy chúng ta vào nhà thôi.

Nó lạnh lùng đi một mạch vào nhà,Thanh Duy nghe lời nó cũng nhanh chóng chạy vào theo và trong lòng cậu cảm thấy mừng thầm thay cho hắn vì cuối cùng nó đã cắt đứt mọi chuyện với Gia Huy rồi,định rằng sẽ quay về phòng gọi điện thoại báo tin cho hắn biết nhưng nào ngờ nó lại nói:

- Chuyện này không được nói với Hoàng Anh,đích thân chị sẽ nói chuyện với anh ấy.

- À được...em biết rồi _ thế là Duy phải từ bỏ ý định vừa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

...Ngày hôm sau...

Buổi sáng hôm nay nó có hẹn cùng Hương Ly ra ngoài dạo phố để cho đầu óc của nó được thư giãn sau những chuyện xảy ra vừa rồi, Hương Ly đến đón như đã hẹn trước đó. Hôm nay nó mặc một chiếc quần jeans rách suông dài và một chiếc áo phông màu trắng basic, kèm theo là một số phụ kiện đơn giản khác như ba lô, hoa tai, dây chuyền và nón lưỡi trai để tránh sự chú ý của mọi người. Còn Hương Ly thì mặc một chiếc đầm suông màu hồng pastel trông rất dịu dàng và nữ tính, thứ không thể thiếu đối với Hương Ly là giày cao gót màu kem và cũng kèm theo đó là một số phụ kiện đơn giản khác.

Sau khi mua sắm hã hê ở Mall thì sau đó cả hai liền đến một tiệm cafe có ở trong mall để ngồi nghỉ một một chút rồi sau đó mới tính tiếp chuyện sẽ đi đâu tiếp theo.

Trong lúc ngồi đợi nước mang ra nó và Hương Ly ngồi trò chuyện cùng nhau được một lúc thì tình cờ nhìn thấy Lâm Minh Hy và Gia Huy cũng đang đi ngang qua tiệm cafe này, Minh Hy nhanh chóng nhận ra nó khi ánh mắt cô vô tình nhìn thấy còn anh thì chẳng thèm để ý đến vì anh đang bị mẹ mình ép phải đi mua sắm cùng cô ta nên chẳng vui một chút nào mà ngược lại còn tỏ ra cau có với cô ta.

Minh Hy nhìn thấy nó trong tiệm cafe liền quay sang đòi Gia Huy phải vào trong đó. Lúc bị cô ta nằng nặc kéo vào tiệm cafe anh vẫn chưa hiểu tại sao cô ta lại muốn vào đó trong khi từ trước đến giờ cô ta chẳng hề đụng đến một giọt cafe nào cả nhưng cho đến khi anh bước vào trong thì mới biết, thì ra mục đích chính của Minh Hy là muốn lợi dụng anh để chọc tức nó.

Anh nhìn nó một cách say đắm nhưng nó chẳng hề để tâm dù chỉ là một chút nhưng nếu thực sự trong lòng nó có để tâm thì cũng không bao giờ để lộ ra ngoài vì nếu như vậy Lâm Minh Hy sẽ tỏ ra chính cô ta là người thắng cuộc rồi tự cao tự mãn hống hách.

- Anh yêu mình ngồi chỗ này nhé! _ cách cô ta gọi anh còn ngọt hơn cả đường, thanh hơn cả mật ong làm cho mấy chàng trai bên cạnh nghe thấy cũng muốn quy lụy theo. Nhưng nhìn anh bây giờ có giống như đang quan tâm cô ta hay không.

Minh Hy cố tình chọn chỗ ngồi gần nó và Hương Ly khiến anh cảm thấy khó chịu với những trò này của cô ta. Anh định quay lưng đi về thì Minh Hy lập tức níu tay anh lại và nói:

- Nếu anh dám đi em nhất định sẽ khiến cô ta phải xấu hổ tại đây.

Anh không còn cách nào khác đành phải nhẫn nhịn làm theo những gì cô ta muốn để đổi lấy bình yên cho nó.

Lúc này anh phục vụ mang nước ra cho nó và Hương Ly, cả hai nói chuyện vui vẻ nhưng chưa từng nhìn thấy sự xuất hiện của hai người họ. Minh Hy tức giận vì mình bị bọn nó phớt lờ và rồi bất ngờ cô lấy từ trong túi ra một thứ màu đỏ rồi đi đến đứng trước bọn nó.

- Chào Thanh Thanh lâu ngày không gặp cuộc sống sau khi lấy lại trí nhớ chắc tốt hơn xưa nhỉ? _ cô cười một nụ cười thân thiện nhưng hàm ý của câu nói chứa đầy sự mỉa mai trong đó.

Nó đặt ly nước xuống, ngồi tựa lưng ra đằng sau ghế, chân gác chéo khoanh tay trước ngực rồi nhìn cô ta với ánh mắt đầy khinh thường vì còn mặt dày nói chuyện với nó.

- Lâm Minh Hy, sao cô không ở yên trong nhà chờ đến ngày cưới đi nhỉ? Cô không sợ mình đắc tội với ai đó rồi bị chúng đánh cho nhập viện thì e rằng đám cưới sẽ bị hoãn lại mất, cũng có khi nghiêm trọng hơn là bị hủy luôn đám cưới nhỉ? _ ý của nó muốn nói là...nếu cô ta tiếp tục ở đây gây sự với nó thì sẽ có hai kết quả xảy ra, một là bệnh viện sẽ nhiệt liệt chào đón cô ta bằng xe cấp cứu, hai là đội ngũ kèn tây sẽ đưa cô ta về nơi chín suối. Đó sẽ là kết quả của cô ta nếu còn ở đây chọc giận nó.

- La Thanh Thanh cô...

Lâm Minh Hy tức đến nổi nói không nên lời nhưng cũng không phải vì thế khiến cô ta bỏ cuộc, cô ta đưa hai tấm thiệp cưới đang cầm trên tay để trước mặt nó và Hương Ly rồi nói:

- Cuối tuần này là đám cưới của tôi và anh Gia Huy, hi vọng rằng hai cô sẽ đến chúc mừng chúng tôi.

- Lâm Minh Hy, cô đừng có quá đáng _ Hương Ly tức giận đứng dậy đập bàn làm cho mọi người xung quanh chú ý đến.

Nãy giờ Gia Huy chỉ im lặng nhìn cô ta muốn giờ trò gì với nó nhưng anh không ngờ Lâm Minh Hy đã đi quá xa rồi, vượt qua cả giới hạn nhẫn nhịn của anh. Gia Huy cũng tức giận đi đến lấy lại hai tấm thiệp đang để trên bàn rồi nắm chặt cổ tay của Minh Hy rồi đi nhưng bất ngờ bị nói gọi lại.

- Đứng lại _ nó đứng dậy đi về phía anh và cô ta giật lấy hai tấm thiệp cưới rồi nói tiếp _ Lâm tiểu thư có lòng mời tôi đến dự hôn lễ của hai người sao anh lại nổi giận?

- Thanh Thanh, em thực sự muốn nhìn thấy anh và cô ta kết hôn sao? _ anh nhìn nó với ánh mắt thất vọng.

- Anh không cho tôi đến sao? Nhưng mà..thiệp cưới tôi đã nhận rồi làm sao đây?

Từ khi nào mà nó trở nên thế này khiến anh không thể nhận ra nó của lúc trước nữa rồi nhưng có điều mà anh chưa biết đó mới chính là con người thực sự của nó.

- Tôi sẽ rất vui khi các cô đến_ Minh Hy cười mĩa mai.

Nó dù biết đó là trò đùa mà Minh Hy cố tình để nó mất mặt nhưng nó cũng muốn đến xem thử để coi ai mới chính là người phải mất mặt.

- Tất nhiên tôi sẽ đến_ nói xong nó liền cầm đồng hồ của mình rồi ra ám hiệu cho Ly rời khỏi chỗ này càng nhanh càng tốt.

- Thanh Thanh...Thanh Thanh_ anh nhanh chóng đuổi theo nó nhưng lại bị Minh Hy ngăn cản nhất quyết không cho anh tiến thêm một bước nào nữa.

Lúc này ở trên xe,nó cứ im lặng và không chịu mở miệng đến nửa câu. Hương Ly nhìn nó thì cũng đã có thể đoán được phần nào suy nghĩ của nó bây giờ,trước mặt bọn họ nó luôn giữ cảm xúc thật của mình để tránh bị người khác cười chê, Ly cũng biết tình cảm của nó dành cho Gia Huy nhiều như thế nào và bây giờ nó đau như thế nào thì Ly cũng hiểu được.Ly quay sang nói với nó:

- Ra biển một chuyến chứ?

- Được_ nó cũng đang muốn được đi đâu đó để quên đi những chuyện xảy ra lúc này,nếu ra biển nó có thể hòa nỗi đau của mình vào những con sóng biển có như vậy người khác nhìn vào không thể nhận ra trong lòng của nó đang dậy sóng.

Ly đi mua vài lon bia về để uống giải sầu,cả hai ngồi trên bờ cát ngắm nhìn những con sóng đang dập dềnh vào bờ cát,ngắm nhìn những con chim biển đang tự do sải cánh trên bầu trời và ngắm nhìn hoàng hôn đang dần biến mất nơi chân trời của biển cả.Bia uống đã hết mặt trời cũng đã lặn cũng đến lúc nó nên quay về nhà rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Hôm nay buổi sáng bắt đầu bằng một ngày nắng đẹp,hắn đến nhà nó từ khá sớm để ăn sáng cùng với gia đình nó.Sau khi ăn sáng xong mọi người cùng nhau đi picnic ở bãi biển.

Đến bãi biển,con trai đi thay đồ bơi trước rồi mới đến lượt của bọn con gái.Khi nó và Hương Ly đang thay đồ trong xe thì nghe tiếng la hét của bọn con gái vây quanh lấy hắn và Duy.

- Anh đẹp trai quá đi.

- Anh ơi!Đi chơi cùng bọn em nhé!

- Cho em chụp chung tấm hình đi anh,trông anh giống diễn viên quá đi mất.

Bọn con gái không ngừng điên cuồng vây lấy ba người đàn ông của chúng ta, khiến những tên con trai cảm thấy vô cùng tức giận và ganh tị,một vài tên bị bạn gái bỏ.Nhưng đó chỉ là mới bắt đầu mà thôi,đến khi nó và Hương Ly bước ra thì mới thật sự choáng ngợp,cả hắn,Duy và đám con trai ở bãi biển đều một phen lác mắt vì thân hình chuẩn không chỉnh của nó và Ly.Bây giờ các chàng trai đó đều có thể sẵn sàng bỏ bạn gái mình để theo hai người bọn nó cũng được đấy.

Hắn nhìn thấy nó được nhiều anh chàng điển trai khác vây quanh trong lòng liền tức tối vô cùng,hắn vội lấy chiếc khăn tắm đi đến chỗ nó rồi khoác lên người nó để ngăn chặn những ánh mắt của bọn sói lang kia.

- Chúng ta lại đăng kia thôi_ hắn khoác tay lên vai nó rồi đưa nó rời khỏi đám đông.

Không chỉ có mình hắn mới hành động như vậy,Duy cũng nhanh chóng lấy khăn trùm kín người Hương Ly lại đến nỗi một sợi tóc cũng không để lộ ra.

- Ai cho các người nhìn hả?Mau cút cút ra..._ Duy quát lớn,các chàng trai đó đều hoảng sợ bỏ đi ngay.

Hắn và Duy cảm thấy hối hận khi bày ra chuyến du lịch này,mục đích ban đầu của hai người họ là được gần gũi nó và Ly nhiều hơn,nhìn ngắm hai đứa nó trong trang phục áo tắm quyền rũ nhưng ai ngờ rằng nó và Ly vừa mới xuất hiện thì đã thu hút đám con trai như vậy rồi,làm phá hỏng chuyến đi chơi ngoài biển này.

Cuối cùng cả bốn người đều quay lại khách sạn và dùng hồ bơi ở trên sân thượng của khách sạn đó luôn.Và bây giờ chỉ còn bốn người nó độc chiếm bể bơi này.

Lí do vì sao mà một bể bơi đẹp như thế này lại không có một ai đến...tất cả là vì hắn đã bao toàn bộ bể bơi này để cho bọn nó có không gian riêng và không bị làm phiền như lúc ở ngoài bãi biển nữa.

- Thanh Thanh uống nước đi_ hắn mang ly nước cam đưa cho nó.

Nó cầm lấy uống một ngụm rồi nhìn hấn nói:

- Cảm ơn anh.

- Hôm nay em cảm thấy thế nào? Có vui không? _ hấn ngồi cạnh nó.

- Chẳng phải anh vì em mới tổ chức chuyến đi chơi này hay sao nếu như em nói không vui thì xem như anh phí công vô ích rồi.

- Em...em biết rồi sao? _ hấn ngưng ngưng khi chuyện bí mật của hấn và Thanh Duy bị nó phát hiện ra.

Vốn dĩ ngay từ đầu nó đã biết được kế hoạch đi chơi này là do hai người đó bày ra để cho nó được tận hưởng những giây phút vui vẻ và quên đi những chuyện buồn vừa qua, cũng có thể sau chuyến đi chơi này mà hấn có thể khiến nó hồi tâm chuyển ý quay về bên hấn thì cũng nên.

- Đại ti...Hoàng Anh mau đến đây, đồ ăn xong rồi nè _ tiếng Thanh Duy thánh thót gọi to.

- Đến ngay _ cả hai cùng đồng thanh nói rồi bỗng nhìn nhau thoáng ngại ngùng.

Bữa trưa hôm nay nhà hàng chuẩn bị cho bọn nó là một bữa tiệc nướng bên hồ bơi làm cho chuyến đi chơi hôm nay trông khá lãng mạn và rất náo nhiệt.

Sau khi ăn xong cả bốn người đều quay về phòng mình để nghỉ ngơi một chút đợi khi đến tối thì xuống dự một bữa party dưới hoa viên của khách sạn.

Mọi người ai cũng về phòng mình ngủ cả rồi chỉ còn duy nhất một mình nó đang ngồi thần thờ nhìn vào tấm thiệp cưới của Gia Huy và Minh Hy khiến trái tim nó đau thắt lại. Tại sao mỗi lần nó muốn quên anh đi thì hình bóng của anh cứ hiện về trong tâm trí không thể nào xóa nhòa được, thế rồi nó đã khóc khóc một cách thầm lặng.

7h p.m hấn, Duy và Ly đã lên đồ xong rồi cả ba cùng nhau đến phòng gọi nó:

" cộc cộc " _ Ly gõ cửa phòng hỏi vọng vào bên trong

- Thanh Thanh xong chưa?

Mọi người đứng bên ngoài không nghe thấy nó trả lời thì cảm thấy lo lắng vô cùng, thế là cả ba hét hoảng gõ cửa gọi nó liên tục.

- Thanh Thanh mau mở đi...có chuyện gì vậy? _ hấn lo lắng vì sợ nó suy nghĩ đại dột mà tự tử.

- Đại ti đại ti...chị trả lời em đi _ Duy cũng có suy nghĩ giống như hấn, cậu lo lắng đến nỗi hai mắt rung rung nước mắt rồi.

- Mau xuống tiếp tân lấy chìa khóa dự phòng _ Hương Ly vẫn là người tỉnh táo nhất để tìm ra cách giải quyết vấn đề trong lúc cấp bách.

Nghe Ly nói Thanh Duy liền lập tức chạy đi ngay nhưng liền khựng lại khi nhìn thấy cánh cửa phòng nó từ từ mở ra, sau cánh cửa đó nó bước ra trong bộ váy trễ vai màu trắng với những họa tiết và đường may chuyên nghiệp tạo nên một bộ váy hoàn mỹ và người mặc chiếc váy này sẽ trở nên hoàn mỹ hơn, không những vậy nó còn làm tóc uốn gọn sóng trang điểm nhẹ nhàng nhưng vô cùng sắc xảo, cộng thêm một vài phụ kiện đi kèm đã làm cho nó hoàn hảo lại càng hoàn hảo hơn. Cả bọn ba người nhìn trân trân không chớp mắt rồi cùng nhau đồng thanh nói:

- Đẹp...đẹp quá!

Nó ngưng ngưng, mặt đỏ bừng khi nhìn thấy biểu cảm này của mọi người.

- Chúng ta xuống đó thôi.

Lúc này hấn nhìn nó với ánh mắt xao xuyến rồi đứng bên cạnh nó, nhẹ nhàng nâng khuỷu tay mình cao hơn một chút rồi quay sang nhìn nó với ý muốn là được nó khoác tay mình cùng đi xuống dưới đó.

Nó bối rối không biết có nên khoác tay hay không thì Thanh Duy nhanh nhẩu giúp nó một tay, cậu lấy tay nó rồi choàng qua tay của hấn như thế là xong.

- Đi thôi nào _ Thanh Duy hào hứng nói, đã vậy cậu còn bắt chước theo nó và hấn, cậu cũng để cho Hương Ly khoác tay mình như vậy.

Hai cặp đôi cùng nhau đi xuống bên dưới thì vô tình trở thành trung tâm của mọi ánh nhìn, cả bốn người bọn nó đã quá quen với chuyện này nên chẳng còn cảm thấy gì nữa.

- Chúng ta ngồi ở đây đi _ Thanh Duy chọn chỗ ngồi cạnh hồ bơi (hồ bơi ở hoa viên) để làm cho không khí càng thêm lãng mạn hơn.

Hấn kéo ghế cho nó như một quý ông thật thụ, nó nhìn hấn cười dịu dàng rồi ngồi vào chiếc ghế đó, sau đó thì hấn cũng tự kéo ghế cho mình ngồi vào chỗ bên cạnh nó.

Sau khi đã ổn định xong chỗ ngồi, phục vụ của nhà hàng nhanh chóng đem đồ ăn ra cho bọn nó, tối hôm nay nhà hàng đã chuẩn bị beefsteak hảo hạng và rượu vang năm 1900 ra tiếp đãi khách vip như bọn nó.

- Cạn ly_ Thanh Duy nói rồi cả bọn cùng đưa ly rượu lên cùng ly (nói cạn ly vậy thôi chứ uống có chút thôi,rượu vang phải uống ngậm mới thường thức được vị ngon của rượu được chứ)

Sau một hồi lâu bên phía nhà hàng mở nhạc để cho các cặp đôi khiêu vũ,ngay khi tiếng nhạc vang lên các cặp đôi lần lượt cầm tay nhau ra giữa hoa viên để khiêu vũ,mọi ánh đèn đều được tắt hết chỉ để lại duy nhất một chiếc đèn màu vàng để làm cho không khí trở nên lãng mạn và sâu lắng hơn.

Thanh Duy và Hương Ly cũng rất phấn khởi,Duy liền cầm tay Ly bước ra khiêu vũ dưới ánh đèn lãng mạn,hắn nhìn Duy và Ly khiêu vũ như vậy trong lòng cũng rất muốn cùng nó bước ra khiêu vũ chỉ tiếc là từ trước đến giờ nó chỉ học cách thống lĩnh mọi thứ chứ chưa từng học khiêu vũ bao giờ cả nên hắn đành ngậm ngùi cùng nó ngồi uống rượu mà thôi.

- Hoàng Anh,cùng em ra biển đi dạo có được không?_ nó nhìn hắn cười nhưng ánh mắt đượm buồn của nó đã tố cáo nó đang cố gắng để cảm thấy vui vẻ trước mặt mọi người.

Nhìn ánh mắt đó của nó hắn biết rằng nó vẫn chưa quên được nỗi đau đó,hắn không quan tâm chuyện đó dù mai này nó có đối với mình ra sao đi chăng nữa hắn cũng nguyện ở bên cạnh che chở bảo vệ nó.

Và rồi sau đó hắn cũng đáp ứng ý muốn đó cùng nó đi dạo trên bãi cát trắng dưới ánh trăng và ngắm nhìn từng con sóng vỗ vào bờ.Ban ngày bãi biển này náo nhiệt bấy nhiêu thì ban đêm lại tĩnh lặng bấy nhiêu,bây giờ ngoài tiếng sóng vỗ và tiếng gió ra thì chẳng còn nghe thấy gì nữa,hắn quay sang nhìn nó với ánh mắt buồn rười rượi,thế là hắn lên tiếng hỏi nó:

- Em chưa quên được hắn sao?_ hắn đã tự hứa với bản thân trước đó rằng sẽ không hỏi gì về chuyện này nhưng nhìn nó thế này khiến hắn không thể không hỏi đến.

Nó im lặng một vài giây rồi đưa mắt nhìn ra biển.

- Anh biết không?Khi nhìn thấy biển em đã luôn nghĩ về tai nạn đêm đó,chính vụ việc đó đã khiến em phải rời xa anh và đến bên Gia Huy,nghĩ lại mọi chuyện em mong rằng đó chỉ là cơn ác mộng,em muốn nhanh chóng tỉnh lại và tiếp tục mọi thứ mà La Thanh Thanh này vốn có,trở về làm một con người lạnh lùng như trước kia thì hay biết mấy_ nói đến đây nó không thể nào kiềm chế được hai dòng nước mắt của mình lúc bấy giờ.

Nhìn thấy nó khóc hắn liền kéo nó vào lòng mình rồi ôm chặt lấy nó,hắn mặc kệ cho nó đẩy mình ra hắn vẫn ôm chặt nó.

- Hoàng Anh...anh vẫn muốn ở bên cạnh em sao?_ nó cảm thấy mình thật tội tệ khi cứ mãi nhớ về Gia Huy trong khi hắn vẫn luôn bên cạnh nó từng giờ từng phút như vậy.

Hắn đưa tay xoa nhẹ đầu nó rồi nói thì thầm vào tai nó:

- Dù bây giờ em vẫn còn nhớ đến tên đó em cũng không trách em đã quên hết tình cảm của chúng ta,anh sẽ đợi em...đợi đến khi nào em quay về bên anh và rồi sau đó chúng ta sẽ kết hôn với nhau,có được không?_ hắn đã đợi nó 8 năm thì đợi thêm vài năm nữa cũng chẳng sao cả,hắn chỉ cần nó cho mình một câu trả lời thích đáng là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Chương 68

Sáng hôm sau cả bốn người cùng nhau thu dọn hành lý trở về nhà vì hắn và Duy còn có công việc quan trọng cần giải quyết nên phải về sớm hơn dự kiến ban đầu.Sau khi hắn lái xe đưa nó và Ly về nhà thì hắn và Duy cùng nhau đến công ty.

Nó và Hương Ly nằm nghỉ ngơi một chút thì cùng nhau đến tổ chức để quản lý một số việc ở đó.

- Chào đại ti.

Khi nó và Ly vừa đến thì đám đàn em đều kéo nhau ra làm nghi thức chào đón long trọng,nó đưa mắt nhìn sang Linda với vẻ mặt đầy sự khó chịu,Linda hiểu ý liền kêu bọn đàn em quay về vị trí ai làm việc nấy,về sau cũng sẽ không có nghi thức chào hỏi kiểu này nữa.

- Haizzz được nhiều kính trọng như vậy tại sao còn phải gắt gao với họ làm gì_ Hương Ly nói

- Kiểu chào hỏi sến súa này là do ba tao đặt ra nhưng tao thì không thích,quá khoa trương rồi.

Cả hai đến phòng làm việc của nó,nó thì ngồi làm việc với đồng tài liệu chất chồng còn Hương Ly thì thành thạo ngồi chơi game.Một lúc sau đó Linda bỗng nhiên đột ngột xông vào thờ gấp gấp với vẻ mặt hốt hoảng.

- Đại...đại tí,bọn người bên Lion đang đứng trước cổng cố ý muốn gây sự với chúng ta.

Nghe Linda nói xong một chút phản ứng của nó cũng không có,biết rằng bọn người bên Lion đó là đồng minh của ông Trương Hàn nhưng thế thì đã sao nào.Ông Trương Hàn đó đã bị tổ chức của nó hủy hoại danh tiếng ngay cả chỗ đứng cũng không còn vậy mà đồng minh của ông ta đến đây gây rối có phải tự tìm lấy chỗ chết hay không.Nó nhìn Linda cười với vẻ mặt đầy thích thú vì nghĩ sẽ có chuyện hay sắp diễn ra.

- Cho bọn họ vào đây.

- Cái gì?Sao mày lại dẫn hồ vào nhà_ Hương Ly tức giận quăng luôn máy chơi game hàng hiệu đang cầm trên tay.

- Mày nghĩ bọn chúng là hồ sao?_ nó nhìn Ly cười.

Hương Ly hiểu ánh mắt và nụ cười đó của nó,Ly chỉ cần đứng một bên xem nó xử lí đám người chuột nhắt đó là được rồi,còn mọi chuyện cứ để La Thanh Thanh này lo.

Linda chạy ra ngoài ra lệnh cho đám đàn em mở cổng cho bọn chúng vào,lúc này nó và Ly đến đại sảnh nơi tiếp đãi những vị khách,cho dù là khách quý kẻ thù hay kẻ tiểu nhân đều được chào đón ở đây cả,quan trọng là cách tiếp đãi sẽ khác nhau một chút thôi.

Nó ngồi vào chiếc ghế thuộc chủ sở hữu của thủ lĩnh,ngay sau khi nhìn thấy bọn chúng bước vào nó đã nở nụ cười khinh khỉnh nhìn bọn chúng.

- Các người quả thật gan to hơn gấu,dám kéo một đám người đến chỗ của tôi gây rối quả thật đáng để những người trong giang hồ kính nể đấy.

Nó nói ra câu này khiến bọn chúng tức không chịu nổi,tên thủ lĩnh của Lion đứng ra nói chuyện với nó.

- La Thanh Thanh cô đừng ở đó mà tự cao,một ngày nào đó cũng sẽ có người hạ bệ bằng nhóm các người.

- Hahahaha,đúng là không biết tự lượng sức mình.Nói đi...mục đích của các người đến đây là gì?_ không vòng vo với đám người này nữa nó nhanh chóng vào vấn đề chính.

- Bọn tao muốn mày mau chóng thả cha còn Trương Hàn ra.

- Nếu không?_nó lạnh lùng nói làm cho không khí lúc này tự dưng lạnh hơn

- Bọn tao sẽ san bằng nơi này.

Khẩu khí người này quả thật ngông cuồng,bản thân đã đắc tội với người có danh tiếng trong giang hồ vậy mà còn có thể nói ra câu phi lí đến vậy.

- Chỉ là một băng đảng nhỏ bé mà đòi sang bằng tổ chức của tôi sao?Có phải các người đang mơ?_ nói đến đây ánh mắt nó toát lên vẻ tức giận mà mọi người thường nhìn thấy,cộng thêm vẻ mặt lạnh tanh có thể ra tay giết người không chớp mắt.

- Hừ!Vậy để xem tổ chức của các người mạnh đến cỡ nào?_ tên thủ lĩnh Lion phát tay ra hiệu cho cả đám đàn em xông lên,tên nào tên nấy đều cầm côn,gậy sắt,roi thép trên tay cả. Vậy còn bên nó chuẩn bị gì đây

"Đùng" tiếng súng nổ vang lên phá tan bầu không khí hoảng loạn lúc này,người ra tay nổ súng đó chính là nó,một phát súng lên trần nhà cũng khiến bọn chúng cảm như hên rồi. Và cũng ngay sau khi tiếng súng của nó vang lên thì một đàn đàn em của nó đứng thành một hàng,đồng loạt đưa súng hướng về phía Lion.

- La..La Thanh Thanh...cô..._ tên thủ lĩnh sợ đến nỗi chân tay bủn rủn cả rồi.

- Tôi có một trò chơi như thế này,chỉ cần một ngày bước lên một bước người của tôi sẽ nổ súng bắn tên đó cho đến khi nào không còn một ai sống sót mà thôi_ nó nói như vậy,cả đám bọn chúng còn không dám nhúc nhích nữa hướng hồ gì bước chân lên để tự nạp mạng.

Cả đám người Lion run sợ ngã khụy xuống đất,mặt mày tên nào tên nấy đều bị nó dọa đến nỗi tái xanh rồi.

- Bọn tôi sai rồi..xin cô tha cho bọn tôi con đường sống_cả bọn cùng đồng thanh cầu xin nó.

- Là các người tự tìm đến đây hùng hổ đòi thả người kia mà,tại sao bây giờ lại xui hết rồi_ Hương Ly đứng khoanh tay nhìn bọn chúng cười nửa miệng vì mới bị nó dọa một chút thôi thì đã sợ đến vậy rồi thì sau này giang hồ còn xem bọn chúng ra gì nữa.

- Ông ta đã cho các người lợi lộc gì mà các người dám tìm đến tổ chức của bọn ta?_ nó hỏi với vẻ mặt đầy giận dữ.

- Tôi...tôi..._ tên thủ lĩnh ngập ngừng như không muốn nói ra.

Nó cảm nhận được ông ta đang cố che giấu chuyện đó nên vô cùng tức giận,nó cũng có thể đoán ra được rằng những gì ông ta cho bọn chúng cũng không phải ít,phải khiến bọn chúng vác sát đến đây nạp mạng quả thật không phải chuyện bình thường.

- Đưa bọn chúng vào trong_ nó quay sang nhìn Linda ra lệnh.

- Vâng ạ _ Linda gật đầu rồi ra hiệu cho đám đàn em ra tay hốt trọn đám người này nhốt vào bên trong, đối với những loại người này tốt hơn là nên bắt giữ rồi từ từ khống chế bọn chúng sau.

Sau khi Linda đã đưa bọn chúng vào trong thì nó và Ly cũng cùng nhau trở về phòng làm việc, vừa vào trong phòng Hương Ly đã lên tiếng nói với nó:

- Mày đã thay đổi rồi.

Nghe được câu này từ chính miệng của Ly làm cho nó có chút khó chịu, nó nhún mày hỏi ngược lại Ly.

- Mày nói vậy là có ý gì?

- Trước đây mày chưa bao giờ nhân từ trước một kẻ thù nào cả vậy mà hôm nay mày lại dễ dàng tha cho bọn chúng như vậy sao?

Nó không hiểu tại sao Ly lại nói như vậy, trước đây quả thật nó giết người không gớm tay xem mạng người như cỏ rác không đáng quan tâm, thế nhưng sau bao lần trưởng thành nó cũng đã ngẫm nghĩ lại những việc làm trước đây của mình. Không lẽ Hương Ly lại muốn nhìn thấy một con quỷ giết người không gớm tay trở lại hay sao?

Nó ngồi xuống ghế rồi đưa mắt nhìn Ly với vẻ mặt thoáng buồn và nói:

- Trước đây là do tao nông cạn không suy nghĩ thấu đáo về những chuyện đó nhưng bây giờ tao đã trưởng thành rồi, không phải chuyện gì cũng có thể đem vũ lực ra giải quyết được.

- Nhưng nếu mày để bọn chúng ở lại lỡ sau này bọn chúng quay lại phản bội mày thì sao? _ Ly cũng chỉ vì lo lắng đến sự an nguy của nó mà thôi chứ không hề có ý trách móc nó.

- Nếu như vậy... _ về mặt nó toát lên sự lạnh lùng _ Chính tay tao sẽ tiễn bọn chúng đến diêm vương.

Ánh mắt đó như muốn nói lên rằng: " Thuận ta thì sống còn nghịch ta thì chết" những kẻ phản bội nó chắc chắn sẽ chẳng bao giờ có kết cục đẹp cả.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69

Tối đến nó và Hương Ly trở về nhà sớm để chuẩn bị đi ăn tối cùng với hai người kia, chỉ là đi ăn tối nên nó và Ly đều không muốn diện đồ nổi bật mà chỉ mặc sao cho đơn giản nhưng vẫn giữ được vẻ sang chảnh thường ngày.

- Đồ ăn ở đây có ngon không? _ hấn quay sang hỏi nó.

Vì đây là lần đầu tiên hấn đưa nó đến nhà hàng Italia dùng bữa nên hấn lo sợ rằng sẽ không hợp khẩu vị của nó.

- Rất ngon _ nó nói gọn một câu nhưng cũng đủ làm hấn vui lắm rồi.

- Hay là ăn xong chúng ta cùng nhau ra sông đốt pháo hoa đi _ Hương Ly nói với vẻ hào hứng, đã rất lâu rồi bọn nó chưa chơi lại trò này kể từ khi nó trở thành thủ lĩnh của The Hell.

- Ý hay đó _ cả bốn người tán thành ý kiến.

Sau khi ăn xong Duy và Hương Ly đảm nhận nhiệm vụ đi mua pháo hoa còn nó và hấn lái xe ra ngoài bờ sông trước.

Lúc này trăng thanh gió mát nên có khá nhiều cặp tình nhân ra đây đi dạo, nó và hấn cũng cùng nhau đi dạo dọc bờ sông vừa đi vừa trò chuyện trông rất vui vẻ nhưng cho đến khi... nó nhìn thấy Gia Huy và Minh Hy.

- Em cũng ở đây sao? _ Gia Huy ngạc nhiên định tiến lại gần hơn về phía nó thì liền bị Minh Hy ngăn cản ngay lập tức.

- Chẳng qua cũng chỉ là tình cờ thôi mà, chúng ta đi thôi _ Minh Hy kéo Gia Huy đi để nhanh chóng đưa anh thoát khỏi tầm mắt của nó nhưng lần này anh không thuận theo Minh Hy nữa mà chống đối với cô ta.

- Buông ra _ anh lạnh lùng nhìn cô

- Gia... Gia Huy...

Ánh mắt đó của anh đã làm cho cô sợ hãi và kết quả là cô không thể kiềm được nước mắt cứ thế mà khóc òa lên làm cho anh bối rối chẳng biết làm thế

nào thì nó tiến lại gần anh rồi chìa ra một chiếc khăn tay và nói:

- Cầm lấy đưa cho cô ấy đi.

Có phải là nó quá tốt bụng với kẻ ba lần bảy lượt muốn gây sự với nó không? Nhưng trái lại với lòng tốt của nó thì Minh Hy lại tỏ ra tức giận giật lấy chiếc khăn tay rồi giẫm xuống đất không thương tiếc, giống như thể cô ta đang muốn chà đạp sỉ nhục nó trước mặt mọi người ở đây.

- Lâm Minh Hy cô đừng có mà quá đáng_ hấn tức giận kéo tay nó về phía mình.

- Hừ! Tôi quá đáng thì đã sao? Anh dám đánh tôi à? _ Minh Hy khoanh tay trước ngực tỏ thái độ hống hách với hấn.

- Cô...

Và ngay sau đó là "Bốp" một cái tát như trời đánh vún xuống đôi má phúng phính của cô ta, ai nấy đều chết lặng khi nhìn thấy cảnh tượng đó. Thù phạm đánh cô ta không phải là hấn mà chính là Gia Huy, anh đã không kiềm chế được cơn giận của mình lúc này vì cô ta dám sỉ nhục nó như vậy.

- Lâm Minh Hy cô mà còn làm điều gì quá đáng với Thanh Thanh thì lần sau tôi sẽ không nương tay đâu

Ánh mắt lúc này của anh còn lạnh hơn cả băng tuyết ngàn năm, điều này khiến trái tim của cô còn đau hơn ngàn nhát dao đâm vào tim, tình cảm của anh đối với nó sâu nặng như vậy thì trong tim anh có còn chỗ trống nào dành cho cô không?

- Gia Huy anh đối xử với vợ sắp cưới của mình như vậy sao? _ nó tức giận khi nhìn thấy anh hành động như vậy chỉ vì để bảo vệ nó.

- Anh sẽ hủy đám cưới rồi chúng ta cùng nhau bắt đầu lại được không?

Anh lao đến nắm lấy tay nó trước mặt hấn làm cho hấn ghen không chịu được.

- Bỏ tay mày ra ngay_ hấn hất mạnh tay anh ra khỏi tay nó.

Nó im lặng nhìn hấn rồi quay sang nhìn anh trả lời:

- Dù anh có hủy bỏ hôn lễ tôi cũng không quay lại với anh_ nói rồi nó cầm lấy tay của hấn rồi bỏ đi.

Nhưng không vì thế mà anh bỏ cuộc, anh vẫn hét to gọi tên nó.

- Thanh Thanh...anh nhất định không từ bỏ em.

Minh Hy nhìn thấy tình cảm của anh dành cho nó nhiều đến mức cô phải ganh tị và trở nên ganh ghét nó đến tận xương tủy. Cô nhìn theo bóng dáng của nó trong lòng thầm nghĩ:

- "La Thanh Thanh...tôi sẽ làm cô biến mất khỏi thế gian này bằng mọi giá"_ về mặt của cô ta lúc này toát lên vẻ nham hiểm rừng rợn làm cho người nhìn cũng cảm thấy run sợ cô ta.

Từ lúc rời khỏi chỗ đó đến giờ nó bỗng trở nên trầm lặng hấn, thấy vậy hấn liền quay sang nhìn nó hỏi:

- Thanh Thanh...em không sao chứ?

- Em ổn.

Hai chữ "em ổn" của nó càng làm cho hấn cảm thấy lo lắng hơn, cứ để nó buồn như thế này cũng không phải là cách, hấn gọi điện thoại cho Duy để hủy việc đốt pháo hoa sau đó hấn kéo nó lên một chiếc taxi, mặc cho nó hỏi hấn rằng mình đang đi đâu nhưng hấn vẫn giữ im lặng đợi đến khi tới nơi ắt hẳn nó sẽ biết thôi.

Chiếc taxi dừng lại trước một căn biệt thự, sau đó hấn đưa vào nhà rồi ra phía sau vườn để cho nó thấy điều gì đó.

- Anh đưa em đến đây làm gì? _ nó hỏi với vẻ mặt khó chịu vì từ nãy đến giờ hấn vẫn chưa nói cho nó biết

- Em sẽ biết ngay thôi_ hấn vẫn ra vẻ thần bí úp úp mở mở.

Ra đến sân sau của khu vườn cảnh tượng hùng vĩ hiện ra ngay trước mắt nó, một vùng đất thần tiên thu nhỏ giống như trong truyện cổ tích, ở đây có đủ loại hoa mà nó rất thích đặc biệt là hoa hồng đỏ, chúng đang tỏa một mùi hương ngọt ngào làm cho nó quên hết đi những muộn phiền, nhưng mục đích hấn đưa nó đến đây là gì.

- Đây là nhà của ai vậy? _ nó quay sang nhìn hấn

- Nhà anh và sau này là nhà của chúng ta.

Hắn vừa nói xong nó liền thay đổi thái độ ngay sau đó,nó nhìn hắn với đôi mắt bối rối nhưng bối rối ở đây không phải kiểu ngại ngùng mà là nó đang không biết phải làm sao,hắn đã chuẩn bị nhà tương lai cho sau này chứng tỏ rằng hắn thực sự rất nghiêm túc và những chuyện trước đó mà hắn làm vì nó nó cũng hiểu được nhưng...thời gian này nó đang chịu quá nhiều áp lực nên chuyện này nên tạm gác lại trước đã.

- Hoàng Anh à...em...em cần thêm thời gian có được không?

- Anh biết em đang nghĩ gì nên anh sẽ tôn trọng ý kiến của em,anh đưa em đến đây chỉ muốn nói là nếu sau này hai ta lạc mất nhau thêm lần nữa thì hãy nhớ đến nơi này,anh sẽ ở đây đợi em_ hắn ôm lấy nó với hai dòng nước mắt chảy dài.

Trái tim hắn chỉ xin nó một điều cho hắn câu trả lời càng sớm càng tốt để lý trí của hắn thôi suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

3 ngày sau ngày cưới của Gia Huy và Minh Hy

Địa điểm tổ chức lễ cưới diễn ra tại resort 5 sao của nhà anh Green River,khách khứa cũng đã đến gần đủ cả rồi.Bầu không khí đang nhộn nhịp bỗng trở nên náo nhiệt hơn,vậy lí do từ đâu ra?

Sự xuất hiện của bốn người bọn nó đã làm lu mờ nhân vật chính của bữa tiệc cưới ngày hôm nay rồi,hôm nay đi dự tiệc cưới tất nhiên nó và Hương Ly phải ăn mặc sao cho thật lộng lẫy để bản thân Lâm Minh Hy cảm thấy lép vế,đi bên cạnh nó và Ly thì có cả hắn và Duy cũng đi cùng,hai người này cứ đòi bọn nó đi theo cho bằng được vì bọn hắn sợ có chàng trai nào đó lại cưa cẩm cô gái của mình.

Nó đang ngồi cùng với mọi người trên bàn tiệc thì một cô gái mặt mày trắng trẻo vô cùng dễ thương đi đến chỗ nó,nó sớm nhận ra đó chính là Minh Ngọc em gái của Lâm Minh Hy thì ra cô bé về Việt Nam để tham dự lễ cưới của chị mình.

- Hạ Thiên Di,chị tôi muốn gặp cô_ Minh Ngọc có tính cách giống hệt chị mình nhưng vẫn thua cô ta về độ nham hiểm mà thôi,xem ra Minh Ngọc vẫn chưa biết chuyện nó đã lấy lại thân phận của mình.

- Cô ta tìm Thanh Thanh có chuyện gì?_ Hương Ly lên tiếng hỏi với vẻ mặt khó chịu

- Chị nói gì vậy?Tôi đang tìm Hạ Thiên Di chứ không phải Thanh Thanh_ cô ta trả lời một cách ngạo mạn

- Tôi không phải là Hạ Thiên Di nữa rồi_ nó nhìn Minh Ngọc với ánh mắt lạnh lùng làm cho con bé cảm thấy vô cùng sợ hãi,trước giờ Minh Ngọc luôn xem thường nó vì không rõ lai lịch,xinh đẹp hơn cô đã vậy còn làm cho Gia Huy không còn ngó ngang gì đến chị mình nên đối với cô ta nó là hạng người xấu xa bị ôi luôn khinh thường nó.

- Cô không còn là Hạ Thiên Di vậy cô ta ai chứ?_ Minh Ngọc nói giọng run run

Không cần nó tốn công giải thích thì ba người kia thay phiên nhau phân tích cho cô ta hiểu mọi chuyện,sau khi nghe xong cô ta liền ngã quỵ xuống đất mặt mày tái xanh còn chân tay thì không ngừng run rẩy.

- Cô..cô là thủ lĩnh của The Hell?Chuyện này...không thể nào.

- Cô định ngồi đó đến bao giờ?Mau đưa tôi đi gặp Lâm Minh Hy_ nó nói với vẻ lạnh lùng tàn khốc

- Thanh Thanh anh đi với em_ hắn lo lắng nói.

Nó nhìn hắn và mọi người cười với ý là " Không cần lo lắng" rồi sau đó nó đi theo chân Minh Ngọc đến phòng chuẩn bị của cô dâu.

-Chị hai cô ta đến rồi.

Bước vào bên trong phòng nó chỉ thấy mỗi Minh Hy mặc đồ cưới ngồi một mình trên chiếc ghế sofa dài kiểu Châu Âu,khuôn mặt cô ta thoáng buồn nhưng đến khi nhìn thấy nó cô ta liền thay đổi thái độ.

- Cô đến rồi sao?_ giọng đánh đá.

Minh Hy biết rõ mình trông thật thương hại,bị người mình yêu đối xử lạnh lùng như vậy nhưng cô vẫn muốn cùng anh kết hôn như vậy.

- Cô gọi tôi đến làm gì?_ nó lạnh lùng nói

- Ngồi xuống trước đã_ cô quay sang nhìn Minh Ngọc ra hiệu lấy ghế cho nó ngồi rồi mới nói tiếp_ Tôi muốn cô làm dâu phụ cho tôi

Ngay sau khi cô ta nói ra câu đó nó vô cùng tức giận đứng phắt dậy chỉ tay vào mặt cô ta nói:

- Lâm Minh Hy cô tưởng tôi còn là Hạ Thiên Di để cô ức hiếp muốn sai gì thì sai bảo gì thì bảo sao?

- Hừ_ cô ta cười nửa miệng nhìn nó với ánh mắt đầy căm phẫn_ Dù cô có là Hạ Thiên Di trong thân phận thấp hèn hay La Thanh Thanh với thân phận cao quý thì cũng chỉ là đũa vô si bỉ ổi mà thôi.

"Chát" cô ta dám xúc phạm nó nó sẽ cho cô ta biết thế nào đau đớn khi đụng đến La Thanh Thanh này.

- Cầm miệng!- nó quá rồi đưa tay bóp lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Minh Hy hất tay nó ra rồi dùng tay tát mạnh vào gương mặt của nó để trả đũa.

- Tất cả là do cô...vì cô mà Gia Huy không còn quan tâm đến tôi nữa,từ khi cô xuất hiện anh ấy chỉ biết đến mỗi cô mà thôi_ Minh Hy tức giận trong lòng thì đang cảm thấy ảm ức nhìn nó với ánh mắt đầy căm phẫn.

- Cô...

Nó định Minh Hy thêm một cái cho cô ta tỉnh thì liền bị Minh Ngọc ngăn lại.

- La Thanh Thanh cô không có quyền gì đánh chị tôi cả,anh Gia Huy vốn thuộc về chị tôi anh ấy và chị tôi cùng lớn lên với nhau sớm đã có tình cảm nhưng từ lúc cô xuất hiện anh ấy đã không còn ngó ngàng gì đến chị tôi cả,là lỗi của cô.

Đầu nó đau nhói khi bị hai chị em cô ta hết người này đến người khác vùi dập.

- Đừng nói nữa!_ nó ôm đầu bỏ chạy.

Vừa lúc nó chạy khỏi nơi đó thì nó lại gặp Gia Huy ở căn phòng đối diện,anh nhìn thấy nó khóc liền chạy đến chỗ nó với vẻ mặt vô cùng lo lắng.

- Thanh Thanh em bị làm sao vậy?_ vừa rồi anh nhìn thấy nó chạy ra từ phòng của Minh Hy nên anh đoán cô ta đã làm gì đó với nó rồi_ Lâm Minh Hy đã làm gì em?Nói cho anh nghe anh sẽ đòi lại công bằng cho em_ anh đưa tay nắm chặt vai nó tra hỏi nhưng sau đó liền bị nó hất tay ra.

- Anh không cần quan tâm_ nó lạnh lùng nói

- Sao anh có thể không quan tâm được kia chứ?Nói đi cô ta đã làm gì em?_ anh vẫn muốn biết rốt cuộc cô ta đã làm gì mà khiến nó khóc lóc đau khổ thế này.

- Tôi nói ANH KHÔNG CẦN QUAN TÂM_ nó quát lớn rồi hai dòng nước mắt bỗng tuôn ra chứng tỏ nó đang thực sự đau lòng vì anh và vì những lời chị em Minh Hy nói.

Hai người họ nói không sai,chính nó là người vô si bỉ ổi sự xuất hiện của nó trong thế giới của anh thật sự là một sai lầm lớn,nếu như không có nó thì có lẽ anh đã không muộn phiền không lo lắng không bị mẹ ruột mình hãm dọa cũng không khiến cho anh trở thành người đàn ông tồi tệ trong mắt của Lâm gia. Nhưng nếu không có sự xuất hiện của nó liệu thế giới của anh có còn ý nghĩa nữa không?

Khi nhìn thấy nó khóc anh đã rất đau lòng,anh vội ôm lấy nó rồi hôn nó một cách mãnh liệt,anh từ từ ngấu ngiến đôi môi đỏ mọng cherry đó.Nụ hôn đó của anh làm cho nó cảm thấy quá bất ngờ vẫn chưa kịp phản ứng lại thì cảnh tượng đó đã bị Lâm Minh Hy Lâm Minh Ngọc và ngay cả Vương Hoàng Anh cũng đã nhìn thấy hết rồi.

Nó hoảng hốt đẩy mạnh anh ra rồi vội chạy đến chỗ hấn.

- Hoàng Anh,anh đừng hiểu lầm nghe em nói trước đã.

Khuôn mặt hấn tối sầm đờ đờ sát khí làm cho nó vô cùng sợ hãi nhưng nó vẫn đang cố giải thích cho hấn hiểu mọi chuyện đây.

- Mọi chuyện không như anh nhìn thấy đâu,bọn em chỉ...

Nó cuống quýt lên vì không biết giải thích thế nào cho hấn hiểu đã thế còn bị hấn nhìn bằng ánh mắt lạnh lùng rồi cắt ngang lời giải thích của nó.

- "Bọn em" nghe thân mật như thế vậy hiểu lầm chỗ nào đây La Thanh Thanh_ hấn nổi giận thật rồi,từ giọng nói đến ánh mắt đều rất lạnh lùng,trái tim của hấn đau...đau đến nỗi như muốn xiết chặt hấn đến nghẹt thở.

Hấn không những không nghe nó giải thích đã thế còn dùng dùng tức giận bỏ đi một mạch.Nó đang định đuổi theo thì anh cầm tay nó giữ chặt lại.

- Thanh Thanh em đừng đi,anh cầu xin em.

Nó nhìn đôi bàn tay đang nắm chặt tay nó mà thấy đau lòng, ngay từ đầu nó vốn không thuộc về anh vì vậy cho dù anh có giữ chặt tay nó cũng không thể nắm tay anh đi hết cuộc đời còn lại. Nó lạnh lùng gạt tay anh ra rồi nhìn anh nói:

- Chúng ta chỉ là người dung vô tình lướt nhẹ qua nhau, sai lầm của chúng ta chính là dành tình cảm quá nhiều cho "người dung" này, xin anh từ nay về sau đừng làm phiền cuộc sống của tôi nữa. Tạm biệt anh!

Đây sẽ là lời nói cuối cùng nó nói với anh và cũng sẽ là lần gặp cuối cùng của chúng ta. Ngay sau khi nó quay đầu đi thì cũng là lúc nó rời khỏi nơi này để chạy đi tìm hân.

Nó quay về hội trường tiệc cưới để tìm Thanh Duy và Hương Ly.

- Hai người có thấy Hoàng Anh đâu không? _ nhìn nó lúc này vô cùng hoảng hốt và lo lắng.

- Ủa? Hoàng Anh nói là đi tìm chị mà.

- Đúng vậy, mày ở đây vậy cậu ta đâu?

Dường như hân không quay lại gặp Thanh Duy và Hương Ly, điều này càng làm cho nó lo lắng hơn nữa.

- "Hoàng Anh em xin lỗi! Em đi tìm anh ngay đây"

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71

1 tuần trôi qua

"Xoảng" nó tức giận ném tách trà đang uống dổ xuống đất quát lớn:

- Bao nhiêu người thế này mà tìm một người cũng không xong là sao?

Sau ngày hôm đó nó đã phái người đi tìm hân khắp nơi, bản thân nó cũng đến những nơi mà hân thường xuyên lui đến nhưng vẫn chưa tìm ra hân, ngày nào nó cũng đến ngôi biệt thự mà trước kia hân đã đưa nó đến. Đã 1 tuần trôi qua rồi, cũng đã lục tung thành phố để tìm rồi nhưng vẫn không thể tìm ra giống như thể hân đã bốc hơi trong không khí rồi vậy.

- Đại tỉ xin chị bớt giận, nhất định sẽ tìm thấy chủ tịch Vương mà _ Linda nói vài câu để trấn an tinh thần của nó lại.

Nó đang tức giận thì bỗng dung nhìn thấy màn hình điện thoại phát sáng, nó cầm lên mở passport rồi click vào xem thì ra là một thông báo vô cùng giá trị. Nó cười lạnh rồi quay sang nhìn Linda ra lệnh.

- Gọi thằng Duy đến đây.

- Vâng.

Linda lấy điện thoại gọi điện thoại cho Duy, chỉ trong 5 phút Duy đã mặt tại The Hell. Thanh Duy vừa vào đến cổng Linda đã nhanh chóng chạy ra đón cậu rồi dẫn đường cho cậu đi gặp nó.

Bên dưới mặt thất của tổ chức, nó đang ngồi trên chiếc ghế xoay, đưa tay chống cằm nhìn về phía cánh cửa để chờ Duy đến.

- Đại tỉ... cậu chủ đến rồi à!

- Cho vào _ nó vẫn giữ nguyên thái độ lạnh lùng đó.

Duy vừa bước vào bên trong chưa kịp ngồi xuống ghế hay mở miệng nói câu nào thì nó đã nhanh chóng vào chủ đề chính để khỏi làm mất thời gian.

- Hoàng Anh đang ở đâu?

Duy bất ngờ khi nghe câu hỏi này của nó, Duy tái xanh mặt nhìn nó với vẻ sợ sệt.

- Nói! _ ánh mắt của nó trông vô cùng hung bạo giống như muốn ăn tươi nuốt sống cậu vậy.

- Em, em làm sao biết anh ta ở đâu kia chứ? _ giọng Duy lắp bắp trả lời.

Nó nhủu mày nhìn Duy với vẻ mặt giận dữ vì dám nói dối nó.

- 15 phút trước Hoàng Anh đã gọi cho mày đúng chứ?

Duy bất ngờ lần hai, lần này thì cậu có thể đoán ra một chút gì đó rồi. Thì ra nó đã cho người đứng tay đứng chân với điện thoại của cậu rồi và Duy đoán người làm ra tuyệt tác đó là Linda, cái thiết bị nghe trộm vào điện thoại của Duy để theo dõi những cuộc gọi của cậu, tất nhiên nó không rảnh rồi đến mức mà ngồi nghe những cuộc gọi giữa cậu với người khác người nó muốn tìm chính là hắn, chỉ khi hắn gọi đến cho Duy thì sẽ có thuộc hạ gửi thông báo đến cho nó rằng hắn đã liên lạc với Duy rồi.

- Một phút cảnh giác em lại bị chị cái thiết bị nghe lén sao? _ Duy không ngờ rằng nó lại dùng đến chiêu này để tìm Vương Hoàng Anh _ Chị không cần phải đi tìm anh ta nữa đâu? _ Duy nhìn nó với vẻ mặt lạnh lùng, trước đây cậu chưa bao giờ nhìn nó với ánh mắt đó cả, trong ánh mắt lạnh lùng đó nó còn cảm nhận được Duy đang khinh thường nó.

- Mày nói vậy là sao? _ nó trừng mắt nhìn Duy.

- La Thanh Thanh, Hoàng Anh thật lòng thật dạ với chị như vậy tại sao chị lại đối xử với anh ấy như vậy? Phải chăng chị đang trêu đùa tình cảm của Hoàng Anh sao? _ bỗng dưng Duy trở nên kích động dữ dội làm cho nó cho chút bất ngờ.

Hai ngày trước, Duy đã tình cờ gặp hắn trên phố và ngay sau khi nhìn thấy hắn Duy đã lao vào đánh hắn tới tấp nhưng hắn vẫn đứng yên cho Duy đánh không đánh trả lấy một đòn. Duy nhìn thấy vẻ mặt thất thần của hắn liền dừng tay lại ngay. Sau đó cả hai cùng ngồi xuống nói chuyện về buổi tiệc cưới hôm đó, sau khi nghe xong Duy vô cùng tức giận và cảm thấy giận nó vô cùng. Vương Hoàng Anh đã đối xử tốt với nó như vậy rồi mà nó lại còn cùng với người con trai đó hôn nhau, quả thật.... thật khiến cho Duy vô cùng thất vọng.

- Mày đã gặp Hoàng Anh rồi sao? Nói cho chị biết anh ấy đang ở đâu? _ nó mất bình tĩnh chạy đến nắm chặt lấy bả vai Duy tra hỏi.

- Em không biết _ mặc cho bị nó nắm cổ áo đến nghẹt thở nhưng Duy vẫn tỏ ra thái độ bất cần, ngay cả nhìn thẳng vào mắt nó cậu cũng không muốn nhìn.

- La Thanh Duy _ nó tức giận đá Duy một phát nằm lết trên sàn.

- Hoàng Anh đã chờ đợi chị suốt 8 năm chỉ hi vọng một ngày nào đó hai người sẽ lại ở bên nhau, vậy mà... chị lại còn hôn tên khốn Gia Huy đó _ Duy đứng dậy tỏ thái độ giận dữ với nó.

Cả hắn và Thanh Duy đều đang hiểu lầm nó là người chủ động hôn Gia Huy, mục đích của nó đến lễ cưới hôm đó chắc chắn cũng vì muốn phá hủy hôn lễ nhưng cả hai đều biết đó chỉ là hiểu lầm nhưng không có một ai nghe nó giải thích cả, cứ như vậy mà hiểu lầm lại càng làm mọi chuyện càng rối ren hơn.

- Mọi chuyện không giống như những gì Hoàng Anh thấy, mau cho chị biết anh ấy đang ở đâu? Chị phải giải thích hiểu lầm với anh ấy _ nó vừa nói hai dòng nước mắt không ngừng tuôn làm cho Duy vô cùng đau lòng liền nói ra chỗ ở của hắn cho nó biết với hi vọng hai người sẽ nhanh chóng làm hòa.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72

...:Khách sạn Diamond:...

- Vương Hoàng Anh ở phòng nào? _ một cô gái xinh đẹp đưa tay tháo kính râm ra nói với tiếp tân.

Anh chàng tiếp tân nhìn cô gái đó không rời mắt, cô gái này ngoài khuôn mặt xinh đẹp ra lại còn có thân hình bốc lửa cộng thêm chiếc đầm body bó sát dễ lộ đường cong hoàn hảo.

Cô bạn gái của anh chàng tiếp tân đó nhìn thấy bạn trai mình cứ nhìn cô gái đó chăm chăm như vậy nên vô cùng tức giận liền tỏ thái độ khó chịu hỏi cô ta:

- Cho hỏi cô tìm chủ tịch Vương có chuyện gì?

- Tôi là bạn gái của anh ấy.

Nghe cô gái đó nói ra hai chữ "bạn gái" cô tiếp tân đó liền xanh mặt vì lỡ dùng giọng điệu vừa rồi nói với bạn gái của Vương Hoàng Anh, nếu như chủ tịch Vương biết được chuyện này không biết hậu quả sẽ ra sao đây.

- Xin lỗi Vương phu nhân, tôi có mắt như mù không nhận ra cô chính là vợ tương lai của chủ tịch Vương _ nhìn dáng vẻ cô ta cười giả tạo kia kìa, đã thế

còn nịnh nọt nữa chứ.

- Hoàng Anh ở phòng nào? _ cô gái đó vẫn lạnh lùng.

- Thưa cô, chủ tịch Vương đã ra ngoài rồi ạ nhưng nếu cô muốn đợi ngài ấy trở về thì tôi có thể đưa chìa khóa phòng của ngài ấy cho cô _ cô tiếp tân nói kèm theo động tác đưa thẻ phòng cho cô gái đó.

- Cảm ơn! _ cô gái đó cầm lấy thẻ phòng liền đi lên phòng của hắn ngay.

Cô gái đó bước vào phòng nhìn xung quanh rồi nở một nụ cười, cô ta đặt túi xách của mình xuống ghế rồi bước vào phòng tắm.

Lúc này bên dưới đại sảnh khách sạn, hắn trở về sau chuyến đi dài. Cô tiếp tân vừa nhìn thấy hắn liền vội gọi hắn lại:

- Chủ tịch Vương.

- Có chuyện gì? _ hắn dừng chân lại nhìn cô tiếp tân đó.

- Vừa lúc này bạn gái của anh đến tìm nhưng tôi nói là anh chưa về nên đã đưa chìa khóa dự phòng cho cô ấy rồi ạ, mong anh không trách _ cô ta sợ bị trách phạt thế sao còn đưa cho cô gái đó thẻ phòng của anh.

- "Bạn gái mình??? Chẳng lẽ... lẽ nào là Thanh Thanh đến tìm mình?" _ hắn ngẫm nghĩ một vài giây rồi nở nụ cười tươi rói rồi _ Cảm ơn cô nhé!

Hắn không những không trách mà còn cảm ơn cô tiếp tân đó nữa vì hắn đang cảm thấy rất vui khi cuối cùng nó cũng đến tìm mình rồi. Hắn hớn hờ nhanh chóng về phòng mình, đứng trước cửa phòng hắn cảm thấy vô cùng hồi hộp có chút ngại ngùng, nhưng rồi liền lấy lại dũng khí mở cửa bước vào trong.

- Thanh Thanh _ hắn hớn hờ gọi tên nó.

Từ trong phòng tắm cô gái đó bước ra với chiếc khăn tắm quấn quanh người, động tác dùng khăn lau tóc ướt này của cô quả thật quá quyến rũ mà, nếu là người đàn ông khác chắc chắn sẽ không ngại "xả thân" lao đến nhưng đối với hắn thì không, hắn đang nhìn cô ta với thái độ vô cùng tức giận và thất vọng vì cô gái đó không phải La Thanh Thanh.

- Hoàng Vân Nhi cô làm gì ở đây?

- Em đến đây xem anh sống thế nào rồi, 1 tuần nay anh không đến công ty làm em lo lắng lắm đấy _ Vân Nhi tiến đến gần rồi đưa tay mình đưa lên cúc áo (sơ mi trắng) nhẹ nhàng tháo từng chiếc một rồi cô đưa ánh mắt quyến rũ nhìn hắn.

- Vân Nhi cô quên lời tôi nói trước đây rồi sao? _ hắn nhìn cô với vẻ mặt vô cùng giận dữ.

vào lúc này ở bên dưới đại sảnh, một cô gái xinh đẹp hơn cả Vân Nhi đi đến quầy tiếp tân hỏi:

- Vương Hoàng Anh đang ở phòng nào? _ giọng nói đầy uy quyền làm cho hai người tiếp tân sợ đến nỗi toát cả mồ hôi mướt mướt con luôn rồi.

- Vâng... vị tiểu thư này đến tìm chủ tịch Vương để làm gì? _ cô tiếp tân sợ hãi nói

- Tôi là bạn gái của anh ấy.

Cô gái đó vừa nói xong thì cô tiếp tân và bạn trai của cô ta đều phì cười.

- Wow! Chủ tịch Vương có nhiều bạn gái đến vậy sao? _ bạn trai của cô tiếp tân đó vô tình buột miệng nói mà không hề nhớ đến câu "Con ếch chết nhờ cái miệng"

- Bạn gái??? _ cô gái đó nhún mày tức giận.

- Phải! Bạn gái của chủ tịch Vương đến đây tìm anh ấy, chủ tịch Vương vừa về đến sau khi nghe nói có bạn gái đến tìm liền tỏ ra vô cùng vui mừng, chắc bây giờ hai người đó đang hạnh phúc với nhau rồi. Chắc cô không phải bạn gái hờ của chủ tịch Vương đâu chứ nhỉ? _ giọng của cô tiếp tân này cũng thật là đánh đả quá đi, nói xong cô ta còn nhìn cô gái đó cười mỉa mai.

- Đưa sổ phòng của anh? _ giọng ra lệnh.

- Ngông cuồng! Cô lấy tư cách gì mà ra lệnh cho tôi? _ cô tiếp tân tức giận quát, cô ta chán sống rồi sao hay không muốn làm việc nữa.

- Lấy tư cách là cô đồng lớn nhất của khách sạn này, La Thanh Thanh _ chắc tư cách này đủ để cô ta đưa ra sổ phòng của anh cho nó rồi.

- La... La tiểu thư... _ cô ta sợ đến xanh mặt rồi _ Xin tiểu thư thứ lỗi, từ nay về sau tôi nhất định sẽ nhớ kỹ, còn đây là sổ phòng của chủ tịch Vương ạ _ cô ta đưa sổ phòng cho nó mà tay không ngừng run rẩy, chắc cô ta cũng biết ít nhiều về danh tiếng của nó.

- Được rồi _ nó cầm lấy tờ giấy ghi số phòng rồi nhanh chóng lên tìm anh.

Nhưng...nó có nên đi lên đó hay không?Cô tiếp tân nói hần đang ở cùng với bạn gái hơn nữa khi hần nghe có bạn gái đến tìm thì vô cùng mừng rỡ,phải chăng hần đã tìm được người con gái có thể mang đến hạnh phúc cho hần rồi?Nhưng cuối cùng cũng chỉ là suy nghĩ của nó mà thôi,nếu như nó không lên trên đó thì sẽ mãi mãi không bao giờ biết được cô gái tự xưng là bạn gái đến tìm hần là ai,nó phải đến đó để cho cô ta biết ai mới chính là bạn gái của Vương Hoàng Anh.

Lúc này bên trong phòng của hần,cả hai vẫn đang vô cùng căng thẳng với nhau và hần vẫn còn đang hỏi tội Vân Nhi vì dám dùng thân phận bạn gái của hần để vào được đây.

- Nữ nhân hỗn đản!năm lần bảy lượt quyến rũ tôi,tôi đều bỏ qua vì niệm tình xưa chúng ta là bạn bè nhưng hình như cô đã đi quá giới hạn rồi thì phải_ hần trối tay Vân Nhi vào cạnh giường rồi ngồi lên người cô ta dùng hai tay của mình siết cổ cô.

- Aaa....aa...a..Hoàng Anh...anh không thể làm vậy với em...đau quá...

- Hôm nay tôi sẽ cho cô biết hậu quả khi dám quyến rũ tôi_ hần không ngừng dùng sức siết mạnh hơn.

- Đau..đau em...xin anh bỏ ra đi mà...aaaaaa...um...

Nếu ai đi ngang qua mà nghe thấy những lời nói này và âm thanh này sẽ không ngừng suy nghĩ theo nghĩa đen. Và nó cũng không ngoại lệ,khi đứng trước cánh cửa của căn phòng này nó không ngừng nghe thấy những âm thanh kinh khủng này,ngay lúc này mặt nó tối sầm lại hai dòng nước mắt không ngừng tuôn ra,nó đứng đó cúi mặt khóc và lắng nghe những gì bọn họ làm bên trong nhưng ngay sau đó nó đưa tay gạt đi dòng nước mắt đã biến nó trở nên yếu đuối đó đi rồi bắt đầu lấy lại tinh thần.Nó lùi ra sau hai bước,đưa chân lên 1 2 3 cánh cửa điện tử bị nó đá một phát văng ra để lộ cảnh tượng giữa hần và Vân Nhi đang tình tứ trên giường.

Hần và Vân Nhi nghe thấy tiếng "Rầm" liền hướng mắt nhìn và cả hai vô cùng bất ngờ khi nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng đặng đặng sát khí của nó.

- Thanh Thanh?_ cả hai đồng thanh nói với vẻ mặt ngạc nhiên.

- Tôi còn tưởng bạn gái của anh là ai thì ra là người quen biết,Hoàng Vân Nhi_ nó nhìn hai người họ cười lạnh.

- Thanh Thanh nghe anh giải thích đã_ hần nhanh chóng rời khỏi tư thế gây hiểu lầm của mình,bước xuống giường rồi chạy về chỗ nó_ Chuyện không như những gì em nhìn thấy đâu mà_ hần nắm lấy đôi bàn tay của nó.

Nó lạnh lùng hất mạnh tay hần ra.

- Tôi cũng giống như anh mà thôi,chỉ tin những gì tôi nhìn thấy và "nghe" thấy_ nó cố tình nhấn mạnh từ "nghe" vì muốn để hần biết nó đã nghe thấy những gì không nên nghe rồi.

Nó bỏ đi thì ngay sau đó liền bị hần ôm chặt từ phía sau,nó có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp của hần ngay bên tai và cơ thể rắn chắc của hần đang áp sát vào người nó làm cho nó ngượng ngùng đỏ mặt rồi.

- Vương Hoàng Anh...mau...mau thả tôi ra...

- Anh không thả cho đến khi nghe anh giải thích xong mà thôi.

- Tôi không muốn nghe vì anh cũng đâu nghe tôi giải thích thì đã giận dỗi mất tích suốt 1 tuần chứ_ nó tỏ ra hờn dỗi nhìn nó lúc này vô cùng đáng yêu,vẻ mặt này của nó càng làm cho hần muốn quăng Vân Nhi ra khỏi phòng để hần có thể từ từ trừng phạt nó.(nghĩ là làm ngay sau đó hần liền ném Vân Nhi ra khỏi phòng)

Hần ném nó xuống giường một cách mạnh bạo rồi giữ chặt hai tay của nó lại,tư thế này càng làm nó cảm thấy khó có thể nhìn mặt hần vì quá ngượng rồi.

- Hoàng Anh...anh có thể nào rời khỏi tư thế này rồi mới nói chuyện với tôi không?

Nhìn vẻ mặt này của nó hần cảm thấy hài lòng vô cùng.

- Không thể...anh đang muốn nghe em giải thích về chuyện hôm đó đây,tại sao em và hần ta lại hôn nhau?_ hần hỏi nó với ánh mắt giận dỗi.

- Là anh ta cưỡng hôn em chứ không phải em tự nguyện_ cuối cùng nó cũng nói ra được những gì mà nó muốn nói rồi.

- Vậy em có tự nguyện để anh hôn không?

Câu hỏi này là sao đây?Làm nó ngượng chín cả mặt rồi.

- Vương Hoàng Anh...anh không được đùa với em như...ummm

Hần nào đùa kia chứ,lời hần nói với nó chưa bao giờ là đùa cả.Để chứng minh điều đó hần đã đặt lên môi nó một nụ hôn nồng nhiệt có sức mạnh làm nó im lặng và ngoan ngoãn để hần ngấu nghiến đôi môi của mình mà không thể nào từ chối được.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 73

- Khoan đã!_ nó đẩy hắn ra.

Cả hai đang dần đến phút cao trào thì bỗng nó nhớ đến chuyện gì đó rồi ngồi dậy ra về đầy giận dữ chỉ tay vào mặt hắn:

- Anh vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi kia mà.

- Hả?Em có hỏi sao?_ bộ mặt ngây ngô này là không nhớ hay giả vờ quên đây.

- Còn giả ngốc,anh và Hoàng Vân Nhi đã làm chuyện gì rồi?_ nó vẫn còn nhớ như in cảnh tượng lúc nãy nó nhìn thấy.

- Anh nói rồi kia mà,anh và cô ta chẳng làm gì cả.Cô ta dám giả danh là bạn gái của anh lừa tiếp tân để lấy chìa khóa phòng vào đây,anh cứ tưởng em đến tìm anh nhưng ai ngờ là Hoàng Vân Nhi,cô ta dùng mỹ nhân kế quyến rũ anh nhưng không thành liền bị anh trói lại để cô ta không còn làm loạn nữa_ giải thích một loạt.

Cứ cho là nó tin những lời hắn nói đi nhưng hắn giải thích sau về tư thế khó coi lúc đó.

- Anh trói cô ta lại để chơi trò S&M sao?

- No no no...anh không có sở thích biến thái đó đâu,em đừng hiểu lầm.

- Thật chứ?_ ánh mắt đầy nghi ngờ không có một chút tin tưởng.

- Anh có thể đem mạng sống của mình ra bảo đảm

Nó bật cười rồi đưa tay mình lên xoa đầu hắn một cách nhẹ nhàng.

- Được rồi.Theo em về thôi!

- Yes madam!_hắn đi thu dọn của mình rồi liền theo nó lên xe về nhà.

Vừa vào đến nhà Duy đã nhìn thấy bóng dáng cao to của người con trai,Duy đoán chắc chắn là hắn liền trở nên vui mừng nhanh chân chạy ra đón cả hai.

- Đại tỉ,Hoàng Anh rốt cuộc hai người cũng đã làm hòa với nhau rồi_ Duy hí hửng nói,xem ra cậu còn vui hơn hai đứa nó nữa.

- Đừng vội mừng.Tao còn chưa tính sổ chuyện mày dám quát vào mặt mắng chị mày đây_ ánh mắt Duy nhìn nó với vẻ mặt đầy nham hiểm và dường như đang tính kế trong đầu để trị tội cậu.

Nghe xong mồ hôi mẹ mồ hôi con rơi là chả khiến Duy rung mình nổi cả da cả.

- Đại tỉ...em tưởng chị không để ý chứ_ Duy nhìn nó cười khỏ,cậu cứ nghĩ lúc đó nó đang lo nghĩ về hắn nên nếu có quát mắng thì cậu cũng sẽ không bị nó cho ăn đập nhưng ai ngờ đến chuyện sau khi làm hòa với hắn xong thì lại quay về tính sổ với cậu rồi.

- Hai người đã làm hòa với nhau rồi nên ăn mừng chứ tại sao còn tính đến chuyện cũ_ Hương Ly bất ngờ xuất hiện phía sau,cô nàng tới từ lúc nào cả ba cũng không biết.

Có Hương Ly ở đây giải nguy Duy vô cùng an tâm giao tính mạng mình lại cho Hương Ly bảo quản chắc chắn sẽ không bị nó làm khó mà lôi ra đánh.

- Chuyện vui thế này bốn người chúng ta nên mở tiệc rượu thì mới đúng chứ nhỉ_ Duy nhanh chóng chuyển sang chủ đề khác ngay.

Duy và Ly nhìn nó với đôi mắt cúm con,nó cuối cùng cũng chịu thua nhún nhường hai người họ lần này vì dù sao đây cũng là chuyện vui cũng nên chúc mừng một chút.Ngay sau đó nó ra lệnh cho những người giúp việc chuẩn bị một bàn tiệc nho nhỏ cạnh hồ bơi để mọi người cùng được tận hưởng không khí trong lành cùng ngắm hoa ngắm trăng trông thật lãng mạn.

Tiệc tàn mọi người tan,Duy lái xe đưa hắn quay về biệt thự Vương gia,còn nó thì cố tình giữ Hương Ly lại để bàn chuyện.

Cả hai đến phòng làm việc của nó,đóng cửa cẩn thận rồi mới vào vấn đề chính.

- Có chuyện gì phải không?_ Ly sớm đã đoán ra được điều gì đó nhưng vẫn còn đang mơ hồ không chắc chắn nên để nói nói trước đã.

Thế rồi nó kể lại chuyện của Hoàng Vân Nhi và hấn cho Hương Ly nghe,nghe xong Ly liền tỏ thái độ vô cùng tức giận.

- Lại là Hoàng Vân Nhi,cô ta thân là người của tổ chức nhưng lại đưng đến người con trai của thủ lĩnh thật không biết xấu hổ.

Vân Nhi đến nay vẫn còn là thành viên của tổ chức,tuy cô ta không được tổ chức giao cho nhiệm vụ nào hay buộc cô ta phải làm gì nhưng cô ta vẫn còn là thành viên của The Hell,do cô ta không thường xuyên lui đến tổ chức nên mọi người cũng dần dần quên lãng cô ta.

- Giải quyết cô ta đi_ nó nói lạnh,với ánh mắt lạnh lùng và tàn khốc này Ly hiểu được nó muốn Vân Nhi phải nhận lấy kết quả thật xứng đáng vì dám đưng đến đồ của nó.

- Được tao hiểu rồi,sau khi tổng cô ta ra khỏi tổ chức tao sẽ cho người hạ thủ với cô ta_ ánh mắt của Hương Ly cũng vô tình không kém.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Ngày hôm sau

Từ lúc sáng sớm ông Dân đã quay về nhà sau chuyến đi công tác nước ngoài,khi về ông Dân đem đến cho nó một thông báo.

- Thanh Thanh có phải...con có hai người bạn tên là Bảo Minh và Linh Đan đang sống ở Nhật đúng không?

Nó nhìn về mặt căng thẳng của ông thì có thể đoán ra 7 8 phần là cả hai đang gặp chuyện gì rồi nhưng vẫn đề làm cho nó thắc mắc chính là tại sao ông Dân lại biết hai người bọn họ.

- Hai người đó chính là bạn của con,đã có chuyện gì xảy ra với họ.

- Bọn mafia bên Nhật báo hai người bọn họ trà trộn vào tổ chức mafia lấy thông tin cơ mật không may bị phát hiện nên bây giờ đang bị bọn chúng tra hỏi bằng dùng hình để lấy lời khai.

- Bảo Minh và Linh Đan trà trộn vào tổ chức mafia Nhật?Không thể thế được...cả hai gia đình họ đều là dân kinh doanh tại sao lại dính dáng đến mafia chứ?_ nó đang cần câu trả lời sao cho thật thỏa đáng.

- Hai gia đình đó cũng là đối tác làm ăn của ta cho nên không thể thấy chết mà không cứu được.Cho nên lần này ta về là để con sang Nhật cùng ta.

- Vâng,con sẽ đi cùng với ba_ xem ra lần này nó phải đi xa một chuyến rồi,lại phải xa hấn như thế nó thật tình không nỡ nhưng cũng không thể đem hấn theo vì sợ hấn gặp nguy hiểm.

Tối hôm đó nó lái xe đến nhà hấn để chào tạm biệt trước khi đến sân bay đến Nhật.

- Hai người họ sao lại làm như thế?_ nghe nó nói mà trong lòng hấn có chút phẫn nộ nhưng lại vô cùng lo lắng cho Bảo Minh và Linh Đan.

- Vì vậy em sẽ đến Nhật để cứu bọn họ.

- Anh đi cùng em_ hấn cầm lấy đôi bàn tay rồi nhìn nó với ánh mắt đầy kiên quyết với hi vọng sẽ được cùng đi theo.

Nhưng dù hấn có làm bộ mặt cún con đáng thương hay đáng yêu gì đi chăng nữa thì nó vẫn quyết định không đồng ý.

- Em đi nhanh rồi sẽ về sớm anh cứ ngoan ngoãn ở nhà đợi em về đi.

Nó đã nói đến thế rồi hấn có này ni cả vụn lẫn chắc chắn sẽ không được.

- Vậy anh sẽ ở "Fairy house" ngoan ngoãn đợi em về nhé!_ ("Fairy House là cái tên nó đã đặt cho ngôi nhà của hấn và nó sau này)

- Ngoan lắm!_ nó đưa tay nhẹ nhàng xoa đầu hấn rồi dịu dàng đặt trên môi hấn một nụ hôn ngọt ngào trước khi đi và không quên nói rằng_ Hoàng Anh,đợi em trở về em sẽ cầu hôn anh.

Nó nói ra câu này có hơi ngược ngạo một chút nhưng không sao,làm hấn ngượng chín mặt như thế mới là thiên tài,it khi có ai thấy được hình ảnh ngượng ngùng này của hấn lắm đấy.

Nó và ông Dân đi đến chỗ của bọn mafia nơi mà Bảo Minh và Linh Đan đang bị bắt giữ,chiếc xe dừng lại tại một căn biệt thự cổ kính u ám,xung quanh căn nhà cây cối hoa cỏ đều không thể sống nổi chúng đã bị chết khô hoàn toàn,nơi này trông giống như một căn nhà ma hơn là tổ chức mafia.

- Có chắc là nơi này?_ nó nhìn ông Dân hỏi với vẻ mặt đầy nghi ngờ.

Trong trí tưởng tượng của nó,mafia Nhật là một tổ chức băng đảng vô cùng hùng mạnh và nổi tiếng (công khai),chắc hẳn ông trùm mafia là một người giàu có,tổ chức căn cứ của ông cũng sẽ xa hoa và lộng lẫy hơn so với những băng đảng gà mờ khác nhưng đã để cho nó thất vọng rồi.

Cả hai bước đến cánh cổng thì đột nhiên cánh cổng tự động mở ra và âm thanh lạ được truyền qua điện thoại,gọng của một người đàn ông cất lên.

- "La Hoàng Dân,La Thanh Thanh hôm nay là ngày gì mà rờng lại đến nhà tôm vậy?"_ giọng nói có chút chế giễu vì ông trùm mafia đã từng gây chiến với The Hell,sau khi bị The Hell đánh bại trong lòng ta này sinh mỗi hận cho đến giờ.

- Trịnh Uy,tôi có chuyện muốn bàn bạc với ông_ ông Dân nói

- "Được thôi,vào trong đi.À mà khoan đã,trước khi muốn gặp tôi thì tôi có món quà này tặng cho hai người này.Hahahaha"_ giọng cười đắc chí của ông ta làm cho nó cảm thấy có cảm giác bất an.

Ngay sau khi tiếng cười của ông ta dứt hẳn thì một đám người mặc vest đen lần lượt ủa ra như ong vỡ tổ,người nào người nấy đều có gương mặt hung tợn và dáng vẻ kiêu ngạo không xem ai ra gì.

Trong đầu nó và ông Dân đã đoán được ý đồ bỉ ổi của ông ta,ra lệnh một đám đàn em ra để làm cho nó và ông Dân phải động tay động chân một chút để cho nó và ông Dân bị đuối sức tiếp sau đó sẽ ra tay kết liễu hai cha con nó ở trên mảnh đất Nhật Bản này.

- Không còn cách nào khác,hạ hết bọn chúng rồi tính tiếp_ ông Dân nói xong liền xông lên đánh

Nó cũng nhanh chóng xông vào để trợ giúp cho ba mình,hầu hết nó đều ra những đòn quyết định để kết liễu bọn chúng thật nhanh gọn để đỡ làm mất thời gian và công sức,còn ba nó đã có tuổi rồi nên phải sức lực có phần giảm đi đáng kể,phần còn lại chắc phải trông chờ vào nó.

- Ba,ba hãy đứng ở ngoài đi để con một mình vào nói chuyện với ông ta,sau khi cứu được Bảo Minh và Linh Đan ra ba mau chóng đưa bọn họ rời khỏi Nhật.

- Trông cậy vào con.

Thế là nó một mình bước vào cánh cửa một cách hùng dũng và đầy tự tin không một chút lo sợ,còn ông Dân thì ở ngoài chuẩn bị xe để chờ đến thời cơ.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75

- Trịnh Uy,giao trả bạn tôi ra đây_ ánh mắt lạnh lùng cùng với sát khí hùng hồn của nó làm cho mấy tên đàn em của ông ta có phần run sợ.

Đứng trước mặt nó giờ đây là Trịnh Uy (người Trung Quốc) tân ông trùm mafia của Nhật,bên cạnh ông ta có hơn 1000 tên đàn em đang chuẩn bị nghe lệnh của ông ta,còn một điều quan trọng nữa...phía sau lưng của ông ta là một chiếc lồng sắt khổng lồ dùng để nhốt Bảo Minh và Linh Đan trong đó,nó đưa ánh mắt đau lòng xót thương nhìn hai người bạn của mình bị bọn cầm thú trói bằng dây xích trên lên giống như tù nhân làm cho nó không kiềm được nước mắt nhưng nếu nó khóc bọn chúng sẽ thấy được điểm yếu của mình vì vậy nó phải cứng rắn lên mới được.

- Hừm?_ Trịnh Uy nhìn nó cười gian tà_ Bạn cô sao?

- Thả hay không thả nói nhanh đi_ nó tức giận quát âm lên và dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn ông ta.

- Khẩu khí ngông cuồng lắm!Không hổ danh là con gái của La Hoàng Dân_ Trịnh Uy tuy ở Nhật nhưng mọi thông tin của các tổ chức khác đều được ông ta nắm trong lòng bàn tay,ông ta rất ấn tượng về chuyện của Trương Hàn đã bị The Hell thấu tóm vừa qua.

- Muốn cứu bạn sao?Cũng được thôi nhưng ta có một điều kiện dành cho cô đây_ Trịnh Uy đứng dậy rời khỏi ghế tiến về phía nó.

- Ông muốn gì cứ nói nhanh_ nó ghét bọn dài dòng mất thời gian mà ông ta cứ thích đùa vớ vẩn.

- Ta muốn cô_ cười gian

- Muốn làm trâu già gặm cỏ non sao, ông có tuổi rồi ông tưởng mình còn trai 18 chắc_ nó buông ra câu nói này khiến ông ta không khỏi mất mặt trước đám đàn em.

Ông ta tức tối vô cùng nhưng vẫn cố nhịn lại.

- Hình như cô hiểu lầm rồi thì phải? Ta nói "muốn cô" là muốn cô ở lại đây làm việc cho tổ chức của ta.

- Hừ!_ nó cười lạnh rồi nói tiếp_ Muốn tôi làm ở một nơi tồi tàn này sao?

Trịnh Uy tức giận vì từ nãy đến giờ luôn bị nó chê đến chê lui, lần này ông ta tức giận thật rồi.

- La Thanh Thanh, ta cho người hai con đường một là theo ta, hai là chịu chết ở đây_ ông ta giận dữ quát lớn.

- Ta không chọn gì hết_ nó nói rồi nhảy lên trên bàn rồi nhảy sang chiếc lồng sắt nhốt Bảo Minh và Linh Đan khiến bọn em đều ồ ạt kinh ngạc khi tận mắt thấy võ công cao cường của nó, thoát nhìn thật giống một con thỏ nhẹ nhàng nhảy bổ lên cao. Và rồi nó bất ngờ tặng cho bọn chúng bột phấn gây mê chẳng lâu sau đó cả bọn người kia đều lăn đùng ra ngủ.

Nó rút thanh kiếm trên đầu của mình ra mở ổ khóa trên chiếc lồng sắt giải cứu Bảo Minh và Linh Đan ra.

- Bảo Minh, Linh Đan mau tỉnh lại_ nó vừa lay lay bọn họ vừa tháo dây xích trói.

Nghe tiếng gọi Bảo Minh và Linh Đan tỉnh dậy với vẻ mặt trắng bệch như không còn giọt máu

- Thanh Thanh sao cô lại ở đây?_ Bảo Minh nói một cách yếu ớt.

- Tỉnh lại đi tôi đưa hai người ra khỏi đây_ nó đỡ lấy cả hai bước ra khỏi lồng sắt rồi cực nhọc đưa bọn họ ra ngoài cửa.

Ông Dân nhìn thấy nó đưa hai người họ bước ra mà vẫn bình an ông vui mừng chạy đến đỡ lấy Bảo Minh giúp nó.

- Mau đưa họ ra xe_ nó nói

Sau khi Bảo Minh và Linh Đan đã rời khỏi đó an toàn rồi thì cuối cùng nó cũng thở phào nhẹ nhõm.

- Về nước thôi_ ông Dân nhìn nó cười nói rồi leo lên xe ngồi ghế trước.

Nhưng đó vẫn chưa là kết thúc, ngay lúc nó định lên xe thì một đám người khác cùng với Trịnh Uy lao ra người nào người nấy đều cầm vũ khí trên tay. Thấy không ổn nó liền quay sang nói ông Dân.

- Ba đưa bọn nó đến về nước trước đi con ở lại giữ chân bọn chúng rồi sẽ tìm cách về sau.

- Quá nguy hiểm mau lên xe_ ông Dân tức giận quát.

- Không được, nếu để bọn nó đuổi đến sân bay thì không những chỉ có chúng ta chết mà còn liên lụy đến những vô tội, con sẽ bình an trở về mà.

Nó nói rất đúng...nếu như để bọn chúng đuổi theo đến sân bay thì những người nhất định sẽ vì mình mà chết thảm, ông Dân đành nghe theo lời nó cho xe chạy đến sân bay lên phi cơ quay về nước trước rồi sau đó sẽ cử phi cơ quay lại đón nó.

- Hãy cẩn thận!

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Sau khi chiếc xe đã lăn bánh rời khỏi đây nó đưa tay ra sau lưng lấy ra chiếc roi được làm bằng thép rồi trừng mắt nhìn bọn chúng như muốn nói "Nạp mạng đi".

- La Thanh Thanh cô to gan thật! Dám dùng cả thuốc ngủ hạ được bọn ta. Hôm nay ta sẽ tiễn người về châu ông bà_ Trịnh Uy là người nhanh tay nhanh chân nên lúc nhìn thấy nó ném thuốc mê vào không trung thì liền lấy tay che miệng và mũi lại tuy vậy vẫn làm ông ta hao tổn sức lực một chút. Bị nó chơi xỏ đã vậy còn ngang nhiên thả người đi, món nợ này không trả không phải là Trịnh Uy.

- Xuống diêm vương rồi hãy nói tiếp!_ tay cầm roi xông lên như hổ báo vồ lấy con mồi một cách bất chấp, một sống hai chết bây giờ nó chỉ có hai con đường đó thôi.

Nó lúc này đã không còn giống như con người nữa rồi mà trông giống như một con ác quỷ, bất cứ lên nào lao đến nó đều cho một đòn chí mạng kết liễu mạng sống tên đó ngay lập tức, một đòn roi của nó cũng khiến cho 2 3 tên nằm đo ván tại chỗ rồi cộng thêm võ công cao cường của nó cũng có thể chống lại bọn chúng.

"Đùng" một phát súng lệch viên đạn nằm ngay ngắn bên eo phải của nó, Trịnh Uy biết phe mình đánh không thắng nên đã dùng súng bắn lên nó, thật bỉ ổi.

- Trịnh..Trịnh..U..Uy..ông.._ máu tuôn ra như suối cứ thế mà không ngừng chảy.

Nó trừng mắt nhìn ông ta với vẻ đầy thù hận nếu như bây giờ nó không kết liễu ông ta thì nó có chết cũng không tha cho ông ta, nó cầm roi da tiến về phía ông với đôi mắt lạnh lùng sắc sảo tàn sát.

- Đi chết đi_ về mặt nó bây giờ chẳng khác nào là một con quỷ dữ cả, nó cầm roi vung tay lên và rồi "phắc" đầu lia khỏi cổ từ vong ngay tức khắc.

- A~....

Lúc này vết thương của nó đang cực kì nghiêm trọng nếu không được xử lí nhanh chóng e rằng sẽ không giữ được tính mạng để quay về, nó vứt roi da ở đó rồi đi tìm dụng cụ để lấy viên đạn ra, sau đó nó tự tay mình giải phẫu lấy viên đạn ra khỏi người rồi tự tay băng bó. Còn chút sức lực cuối cùng nó nhanh chóng rời khỏi đây trước khi cảnh sát phát hiện thì rắc rối to, nó lên ra phía sau thoát ra ngoài bằng công phụ rồi ra tới đường chính thì đột nhiên ngã quỵ không còn chút sức lực nào để đi tiếp nữa cả.

Việt Nam

Máy bay vừa đáp xuống thì đã có hai chiếc xe cấp cứu đợi sẵn do ông Dân đã gọi điện chuẩn bị trước đó, sau đó ông Dân giao Bảo Minh và Linh Đan lại cho bác sĩ và gọi điện thoại cho Hương Ly đến xem tình hình. Ngay khi biết ông Dân đã trở về Việt Nam, hấn và Duy liền chạy đến sân bay nhưng không nhìn thấy nó đâu, hấn liền hoảng hốt hỏi:

- Bác Dân, Thanh Thanh không về cùng sao?_ về mặt hấn đầy lo lắng.

- Nó vẫn còn ở Nhật, ta đang chuẩn bị quay lại đón nó đây_ ông Dân nói rồi leo lên trực thăng.

- Cháu cũng muốn đi_ hấn nói xong liền leo lên mặc cho ông Dân có đồng ý hay không.

- Con cũng đi_ tiếp theo đó là Duy, Duy cũng đang rất lo lắng cho nó vì có linh cảm không lành.

Ông Dân chịu thua đành để cho hai người bọn họ đi cùng mình đến Nhật.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Cô Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77

Ông Dân đưa Duy và hấn trở lại tổ chức của bọn người mafia Nhật, vừa đến nơi cả ba người đều tắt mặt khi nhìn thấy cảnh tượng kinh hoàng trước mắt.

Ngay trước mặt bọn họ toàn là những xác chết chất chồng lên nhau, tên nào tên nấy đều chết rất thảm. Cả ba tiến vào sâu bên trong thì Duy bất ngờ hét lên.

- Áaaaaaaa... đó là tiếng hét của Duy sau khi nhìn thấy đầu của ông Trịnh Huy đang nằm ngay ngắn trên sàn, cậu tự hỏi có phải ở đây đang đóng phim kinh dị hay không đây mà ghê rợn thế này

- Đây là đầu của Trịnh Uy, trùm mafia_ ông Dân nhìn rồi nói

- Tất cả...tất cả những người này đều do Thanh Thanh giết sao?_ giọng hấn run run khi nhìn thấy cảnh tượng này.

- Đúng vậy. Tên nào tên nấy đều mang dấu tích của roi thép để lại_ ông Dân nói đầy vẻ chắc chắn.

- Vậy...chị đâu rồi?_ Duy chợt nhớ lại, từ khi bước vào đây đã bị cảnh tượng này làm cho hoảng sợ nên chẳng còn nhớ gì đến nó cả.

Duy nhắc nên hai người kia mới nhớ, mục đích của họ đến đây là tìm nó kia mà.

- Thanh Thanh em ở đâu?_ hấn chạy khắp nơi đi tìm

- Thanh Thanh...Thanh Thanh...

Bất chợt,hắn nhìn thấy một viên đạn dính máu đang nằm trên sàn,cạnh viên đạn có vài mẩu vải để băng bó vết thương,nhìn đi nhìn lại hắn nhìn thấy vết máu này chỉ vừa mới khô lại mà thôi chứng tỏ người trúng viên đạn này nhất định chỉ vừa mới lấy ra và vẫn còn ở đâu đó quanh đây mà thôi.

- Bác Dân,bác nhìn đi_ hắn đem viên đạn đến cho ông Dân xem.

Ông Dân quan sát một lúc thì vẻ mặt đột nhiên thay đổi.

- Chắc chắn Thanh Thanh đã bị trúng đạn rồi,mau đi tìm nó.

Cả ba liền nhanh chóng tản ra tìm nó,sau khi nghe ông Dân viên đạn đó chính là của nó thì chắc chắn nó đang bị thương rất nặng,việc này càng khiến cho mọi người càng cảm thấy lo lắng hơn.Cả ba đang tìm xung quanh căn nhà thì nghe thấy có tiếng xe cảnh sát đến.

- Không ổn!Cảnh sát đến mau rút thôi_ Duy nói

- Nhưng còn chưa tìm thấy Thanh Thanh_ hắn vẫn muốn ở lại cho đến khi tìm nhưng tình thế đang nguy cấp nếu như để cảnh sát phát hiện ba người họ đang ở đây thì đến cơ hội tìm nó cũng không có.

- Đi trước rồi tính sau_ ông Dân phụ Duy một tay đưa hắn lên xe rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhỏ Xấu Xí, Có Là Ai?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.